

ÚTERÝ, 20. ŘÍJNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ PAN BUZEK

předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

3. Následný postup na základě usnesení Parlamentu: viz zápis

4. Rozhodnutí o naléhavém postupu

Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (KOM(2009)0152 - C7-0223/2009 - 2009/0152(CNS))

Paolo De Castro, Předseda Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova. – (IT) Pane předsedo, paní komisařko, dámy a pánové, opět se scházíme, abychom jednali o krizi v odvětví mléka.

Ve chvíli, kdy evropští zemědělci dávají najevo své strádání a vyjadřují obavy z budoucnosti, nepřestává nás závažnost této situace znepokojovat. Parlament již vyslovil své stanovisko k této záležitosti, a to jednak přijetím usnesení obsahujícího naše návrhy a jednak přijetím návrhu Komise na rozšíření období intervence u sušeného mléka a másla, ke kterému jsme připojili požadavek na opatření pro soukromé skladování sýra. Také jsme upozorňovali na to, že opatření navržená Komisí nejsou dostatečná.

Nyní máme rozhodnout o tom, zda přijmeme naléhavý postup pro rozšíření článku 186 jednotného nařízení o společné organizaci trhů pro odvětví mléka a umožníme Komisi, aby v případě krizové situace na trhu rozhodla o zavedení mimořádných opatření, aniž by toto rozhodnutí musel obvyklým postupem schvalovat Parlament. Včera večer se konalo mimořádné zasedání Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, kde se o této záležitosti jednalo a kde byla rovněž přítomna paní Fischerová Boelová.

V první řadě bych rád za sebe i za Výbor, jemuž mám čest předsedat, poděkoval paní komisařce, že na konci zasedání Rady pro zemědělství, která zasedala v Lucemburku, navštívila Parlament. Toto gesto je projevem ochoty, které si vážíme.

Ve včerejší rozpravě, která byla velmi energická, vyjádřili, pane předsedo, kolegové poslanci množství kritických postojů. Zejména zdůraznili, že Komise jednala pomalu a že dostatečně nepochopila závažnost stávající krize.

Dále byla vznesena námitka, že článek 186 připravuje Parlament o jeho rozhodovací pravomoc, a dává tak Komisi volnou ruku. Rovněž bylo řečeno, že Komise by měla na řešení krize uvolnit více prostředků. Jedná se o oprávněné obavy, s nimiž se částečně ztotožňujeme.

Na druhé straně však, pane předsedo, musím připustit, že Komise vyvinula značné úsilí a že dosáhla pokroku ve snaze ukázat, že bere názory a přání Parlamentu vážně. Komise vysvětlila, jakým způsobem hodlá využít prostředky ve výši 280 milionů EUR – jen bych rád připomenul, že o těchto prostředcích budeme hlasovat tento čtvrtek v rámci schvalování rozpočtu na rok 2010 – a objasnila některá opatření, která hodlá realizovat, jako například soukromé skladování sýra či zvýšení hranice podpor *de minimis* z 7 500 EUR na 15 000 EUR, jak jsme to požadovali ve svém zářijovém usnesení.

I když jsem si vědom toho, že to vše nestačí, jsem přesvědčen, pane předsedo, že bychom dnes měli hlasovat pro naléhavý postup. Evropští zemědělci očekávají okamžité odpovědi a příliš mnoho času už bylo promarněno.

Musíme dnes převzít odpovědnost za urychlení procesu v reakci na krizi, které čelíme. Dámy a pánové, projevme stejnou zodpovědnost, která nás vedla během příprav na vstup v platnost Lisabonské smlouvy, která zavádí postup spolurozhodování v oblasti zemědělství.

Martin Häusling (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, jsme proti naléhavému postupu nikoli proto, že bychom byli přesvědčeni, že neexistuje naléhavá potřeba pro přijetí opatření, ale proto, že jsme přesvědčeni, že Komise nezavádí správná opatření a není ochotná ani schopná vyřešit stávající krizi v odvětví mléka.

Komise není součástí řešení problémů, Komise ve skutečnosti představuje problém. Musíme proto zdůraznit, že část problémů způsobila sama Komise tím, že zvýšila množství mléka. Na probíhající krizi Komise celé měsíce nereagovala. Ještě před čtyřmi týdny nám paní komisařka tvrdila, že žádné problémy neexistují, že trh se zotaví a že musíme být trpělí. Této Komisi a žádné jiné svěřujeme své pravomoci, od této Komise a od žádné jiné očekáváme pomoc. Nejsem přesvědčen, že toto je správná cesta.

Ještě včera nám Komise nebyla schopná říci, na co budou vynaloženy další prostředky. Komise mluví o restrukturalizaci. V důsledku restrukturalizace v posledních letech stále ubývá zemědělců zaměřených na produkci mléčných výrobků. Komise doposud nesdělila, jakým způsobem hodlá podpořit další postup organizací producentů. Nikoli, hodlá nadále vyplácet vývozní náhrady. Rovněž jsme dosud neslyšeli odpověď na to, jakým způsobem hodlá Komise posílit postavení producentů v boji proti velkým obchodním řetězcům. Komise nedokázala v tomto ohledu předložit žádné řešení ani včera. S ohledem na uvedené skutečnosti pochybujeme, že se Komise upřímně snaží tuto krizi vyřešit. Vystavujeme Komisi bílý šek, aniž bychom věděli, co dělá, jak to dělá a co má v úmyslu.

K rozhodnutí odmítnout tento postup nás však vede ještě jeden zásadní důvod. Jako Parlament již dlouho usilujeme o posílení svých práv – zejména v oblasti zemědělství. A nyní, těsně před ratifikací Lisabonské smlouvy, se těchto práv zase vzdáváme! To se prostě nesmí stát. Jakožto nového poslance v této sněmovně mě to poněkud udivuje. Musíme zde uplatňovat svá práva, musíme vést rozpravy a musíme držet kormidlo v rukou. I my máme za tuto oblast zodpovědnost a já se jí rád zhostím. Své odpovědnosti se však nesmíme vzdát. Pro nás, jako pro poslance, je tato odpovědnost posláním. Musíme poskytnout zemědělcům zaměřeným na produkci mléčných výrobků věrohodnou a dlouhodobou pomoc.

(Potlesk)

Albert Deß (PPE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, požadavek na naléhavý postup předložený Komisí jistě není dokonalý. Zčásti mohu souhlasit s tím, co řekl můj předřečník. Avšak zamítnutí žádosti o naléhavý postup by za této situace vyslalo zcela špatný signál zemědělcům zaměřeným na produkci mléčných výrobků, kteří očekávají alespoň nějakou počáteční reakci. Z tohoto důvodu hodlám podpořit žádost o naléhavý postup.

V průběhu postupu budeme mít možnost zlepšovat jeho chod prostřednictvím pozměňovacích návrhů a – jak o tom hovořil pan Häusling – postoupit pravomoci. Rozhodně je tu možnost časově tyto pravomoci omezit, svěřit Komisi pravomoci pouze na dva roky a pak celou záležitost opět zvážit. Rád bych vás proto požádal, abyste podpořili zařazení této žádosti o naléhavý postup na program jednání.

(Potlesk)

(Parlament schválil žádost o naléhavý postup)⁽¹⁾

5. Změna klimatu a rozvojové země v souvislosti s Konferencí OSN o změně klimatu v Kodani (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jednání je stanovisko Rady a Komise týkající se změny klimatu a rozvojových zemí v rámci konference OSN o změně klimatu v Kodani.

Andreas Carlgren, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedající, nacházíme se v rozhodujícím okamžiku dějin. Za necelé dva měsíce podepíší zástupci celého světa v Kodani dohodu o boji proti klimatickým problémům, kterým čelíme. Tato dohoda musí splňovat tři podmínky: globální oteplování nesmí překročit

⁽¹⁾ Viz zápis

2 °C, musí zahrnovat všechny státy a naše budoucí snahy musí být ambicióznější v závislosti na nových poznatcích, které budeme mít k dispozici.

Jen 48 dní před zahájením konference OSN o změně klimatu nastal nejvyšší čas, aby se politická vůle proměnila v konkrétní činy. Jednání však probíhají příliš pomalu. Řada klíčových otázek nebyla doposud vyřešena. Řada lidí bude nyní hledat snadné východisko v pesimismu.

Dovolte mi říct jedno: proto zde EU není.

Od EU očekáváme, že se postaví do čela a vyjádří jednoznačnou politickou vůli. Komplexní a ambiciózní dohoda o změně klimatu je nejvyšší prioritou švédského předsednictví.

Na problémy při vyjednávání musí EU reagovat rychlejším postupem. Musíme vést svou kampaň s cílem zajistit, že svět dosáhne potřebné dohody. Musíme se zhostit úkolu přivést ostatní národy světa k takové dohodě, která bude schopná čelit výzvám spojeným se změnou klimatu. Naše úsilí se zaměřuje zejména na dvě oblasti: za prvé, vyslat jednoznačný signál našim partnerům v jednáních, a za druhé, sjednotit EU tak, aby do nadcházející kodaňské konference vstupovala se silným mandátem. Základem k tomu může být soubor opatření v oblasti změny klimatu a energie schválený Evropským parlamentem a Radou v prosinci roku 2008.

Zejména bych rád poděkoval za odhodlání, které projevili někteří poslanci tohoto Parlamentu při přípravě souboru opatření v oblasti klimatického a energetického balíčku. Rozhodnutí, které tehdy Evropský parlament přijal, dává dnes EU silnou vyjednávací pozici. Tento týden zbývá přidat poslední část mozaiky do obrazu této silné pozice. Příští týden dokončíme jednání v rámci Evropské rady a jsem si jist, že mnozí z vás budou tato jednání bedlivě sledovat. Jsem rád, že někteří z vás budou moci být v Kodani přítomni. Rovněž vítám, že Evropský parlament se podílí na procesu příprav.

Emise skleníkových plynů musí být sníženy na úroveň, která udrží globální oteplování na úrovni méně než 2 °C. K dosažení tohoto cíle však stávající nabídky nestačí. EU do roku 2020 sníží emise o 30 %, pokud i ostatní přijmou odpovídající závazky. Považujeme třicetiprocentní cíl za způsob, jak přimět ostatní, aby se k nám přidali a posílili své ambice. Do roku 2050 musíme emise snížit nejméně o 80 %. Avšak opatření přijatá pouze ze strany EU nemohou zajistit, aby globální oteplování nepřesáhlo hranici 2 °C. Připojit se k nám musí všichni. Objevují se slibné signály, například ze strany nové japonské vlády. Nyní vyzýváme ostatní vyspělé země – zejména USA – aby předložily své nabídky.

Rozvojové země mají příležitost dosáhnout udržitelného rozvoje a zároveň snížit emise. To vyžaduje plánování růstu v rámci nízkouhlíkových hospodářství, zavádění opatření na ochranu klimatu a přijímání vnitrostátních rozvojových strategií. Je to způsob, jak zajistit, že opatření na ochranu klimatu a rozvojová opatření budou součástí všech politických rozhodnutí a zároveň že růst bude přinášet prospěch všem. Je to způsob rozvoje a otevírání demokratické správy věcí veřejných, způsob posilování rovnosti, boje proti chudobě a boje za snížení chudoby.

Zvláštní požadavky klademe na nejrychleji se rozvíjející rozvojové země – zejména na Čínu, což je země s nejvyšší mírou emisí. Je třeba, aby byly do roku 2020 emise sníženy přibližně o 30 % v porovnání se stavem, kdy nebyla přijímána žádná opatření.

V dohodě, které bude v Kodani dosaženo, musí stěžejní úlohu sehrávat rozvojové otázky. Evropská rada dospěla k závěru, že změna klimatu podkopává úsilí v boji s chudobou a snahy o dosažení udržitelného rozvoje. Změna klimatu představuje ohrožení pro rozvojové cíle tisíciletí. Na jednáních se budou rovněž podílet odborníci v oblasti rozvoje. V rámci nadcházejících jednání budeme zdůrazňovat rozvojové otázky.

Všechny státy – s výjimkou těch nejméně rozvinutých – by měly přijmout svůj díl odpovědnosti za náklady spojené s opatřeními v boji proti změně klimatu, avšak my, kteří pocházíme z vyspělých zemí, se musíme sami stát průkopníky a jako první snížit emise a také financovat nezbytná opatření. Potřebujeme udržitelnou mezinárodní strukturu pro spolupráci s rozvojovými zeměmi a na jejich podporu. Tato struktura nám rovněž umožní pomáhat nejchudším a nejzranitelnějším zemím, které bývají často změnou klimatu nejhůře postiženy. V takových případech je zapotřebí přijímat opatření na přizpůsobení se změně klimatu.

Závěrem mi dovolu prohlásit, že EU je připravena brát svou odpovědnost vážně. Rada si je vědoma množství finančních prostředků, které si to vyžádá. Podle odhadů Komise půjde v rozvojových zemích do roku 2020 téměř o 100 miliard EUR ročně. EU je rovněž připravena poskytnout prostředky pro okamžitá opatření v období do roku 2012 s cílem posílit důvěru mezi severem a jihem v rámci jednání o změně klimatu. V těchto posledních týdnech před Kodaní stojíme před nelehkým úkolem. Žádám vás proto, abyste udávali

tempo. Potřebujeme vedení ze strany vlád členských států, úsilí vnitrostátních parlamentů a podporu obyvatel členských států EU. Pokud máme v Kodani dosáhnout svých cílů, musí Evropský parlament sehrát významnou úlohu.

Karel De Gucht, člen Komise – Pane předsedo, úvodem mi dovoluji vám všem poděkovat za příležitost vyjádřit názory Komise k této citlivé otázce.

Jak všichni víme, na kodaňské konferenci nedokážeme dosáhnout dohody, pokud nebudou zohledněny obavy rozvojových zemí, nejen rozvíjejících se ekonomik, ale také obavy nejzranitelnějších a nejchudších rozvojových zemí.

Avšak dosažení dobré dohody v Kodani je v našem společném zájmu. Rozvojové země jsou vůči změně klimatu nejzranitelnější. EU je největším dárce na světě a stojí v čele boje proti změně klimatu. Musíme své úsilí provázat. Spory mezi severem a jihem nemají v boji proti změně klimatu místo.

Nebál bych se dokonce říci, že žádné jiné spojení nemůže být tak odhodlané a účinné jako to, které spojí nejzranitelnější země se zeměmi, které přišly k jednacímu stolu s nejambicióznějšími návrhy na boj s touto katastrofou – s Evropou.

Náš obecný přístup k nejzranitelnějším zemím, na které se dosud zaměřovala globální aliance pro boj proti změně klimatu, tvoří tři souběžné prvky, které jsou vzájemně propojeny a vzájemně se posilují.

Za prvé, je to vytváření politických aliancí prostřednictvím zesíleného dialogu o změně klimatu. Podepsali jsme tři společné politické deklarace, a to s Afrikou, karibskou a tichomořskou oblastí a jednu se zeměmi skupiny AKT jako celkem.

Za druhé, podpora rozumných politik a strategií, které spojují změnu klimatu a rozvoj. Jsem toho názoru, že odolnost vůči klimatu a nízkouhlíkové politiky se musí stát součástí širších strategií rozvoje a snižování chudoby našich partnerů. Může být jen jediná rozvojová strategie a tou je strategie, která při zohlednění klimatických hledisek prosazuje cíle udržitelného rozvoje a snižování chudoby. Nejde o volbu mezi jedním nebo druhým hlediskem: obojí jsou nezbytná.

Již nyní takto podporujeme realizaci stávajících národních akčních programů přizpůsobení se změně klimatu v patnácti oprávněných nejméně rozvinutých zemích.

Za třetí, podporujeme odpovídající příspěvky ze strany EU na financování klimatických opatření, zejména opatření na přizpůsobení se změnám klimatu, což je zvláště důležité pro země, které jsou nejvíce vystaveny dopadům změny klimatu a které přitom produkují minimum emisí skleníkových plynů.

Do pořádání kodaňské konference zbývá 50 dní. Očekávání jsou vysoká. Jsme znepokojeni, protože jednání se v současnosti nebezpečně blíží mrtvému bodu. Je čas přijít k jednacímu stolu s nabídkou. Evropa to již učinila a v této chvíli očekáváme, že totéž učiní i naši partneři.

Za prvé jsme předložili nabídky, pokud jde o naše závazky. EU již předložila ambiciózní cíle a závazky – doposud druhé nejambicióznější závazky v rámci jednání. Už jsme se zavázali do roku 2020 jednostranně snížit emise o 20 % a jsme připraveni zvýšit tento limit až na 30 %, pokud ostatní přiměřeně svým odpovědností a možností vyvinou stejné úsilí.

Za druhé, jsou to finanční nabídky. Všichni jsme si vědomi toho, že dohoda ohledně financování bude mít pro dosažení dohody v Kodani zásadní význam. S cílem napomoci pokroku při jednáních předložila v polovině září Evropská komise vlastní návrhy financování.

Jedním z nich je potřeba krátkodobého navýšení mezinárodních veřejných finančních prostředků v oblasti klimatu na období 2010-2012 s cílem co možná nejrychleji reagovat na naléhavé potřeby nejzranitelnějších rozvojových zemí a zejména nejméně rozvinutých zemí, malých ostrovních rozvojových států a afrických zemí, jak to stanoví akční plán z Bali.

Dále je to připravenost EU podílet se spravedlivým dílem na odhadovaných potřebách financování, což jsou příspěvky z veřejných rozpočtů rozdělené na základě schopnosti platit a odpovědnosti za emise. To může ze strany EU do roku 2020 představovat příspěvek mezi 2 miliardami EUR až 15 miliardami EUR ročně. Tyto návrhy bude Evropská rada projednávat na konci října a budou snad představovat základ kvalifikované vyjednávací pozice EU v oblasti financování.

Avšak kroky EU samotné nestačí. Upřímně doufáme, že ostatní vyspělé země se vydají stejnou cestou, protože tlak před kodaňskou schůzkou roste. Spoléháme rovněž na rozvojové země. Musí využít příležitosti, kterou nabízí financování ochrany klimatu, a začlenit otázku přizpůsobení se změnám klimatu do svých rozvojových strategií a dlouhodobě se vydat cestou nízkouhlíkového rozvoje.

I když jsme se doposud soustřeďovali na přizpůsobení se změnám klimatu v nejchudších a nejzranitelnějších rozvojových zemích, existuje možnost vydat se cestou nízkouhlíkového rozvoje (tj. zmírňování), která je v souladu s cíli snížení chudoby v těchto zemích.

Zásadní význam má pozornost věnovaná mechanismům předcházení odlesnění a podpory udržitelného hospodaření s lesy. Boj proti odlesňování ve skutečnosti představuje pro nejméně rozvinuté země největší okamžitou výzvu a tyto země se mohou stát příjemci pomoci v rámci mechanismů, jako jsou snižování emisí prostřednictvím programů na boj proti odlesňování a znehodnocování lesů z mezinárodních fondů.

Součástí stávajících úvah o reformě tohoto mechanismu by mělo být rovněž zajištění vyváženějšího rozdělování investic do CDM (mechanismů čistého rozvoje) v budoucnu tak, aby více zvýhodňoval nejméně rozvinuté země.

Závěrem se zmíním o realizačních kanálech financování ochrany klimatu. Za Komisi chci říct, že nejsme nakloněni myšlence vytváření nových fondů. Nové financování ochrany klimatu by mělo využívat stávající a v budoucnu snad i vylepšené realizační kanály podporující decentralizovanou strukturu řízení směrem zdola nahoru na podporu vlastních opatření daných zemí.

Karl-Heinz Florenz, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedo, jsem velmi rád, že jste přítomen této rozpravě, zejména proto, že jste bývalý člen Výboru pro změnu klimatu. Pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, je zcela správné, že Evropská unie vyše jednoznačný signál do Kodaně. V příštích 50 dnech to však nebude v Kodani, ale za zavřenými dveřmi, kde se budou odehrávat skutečná jednání. Zažil jsem to na konferenci o klimatu v Riu v roce 1992. Nálada před těmito konferencemi je vždy stejná, nabízejí se však také příležitosti.

Pane komisaři, byl bych rád, aby vaše snaha vyvinout tlak na kolegy z USA ve snaze přimět je k jednání vykazovala poněkud více nadšení, protože se zdá, že vyzařujete jistou flegmatickostí a s tím je třeba něco dělat. Domnívám se, že bychom se nyní neměli pouštět do žádného finančního soupeření. Jedna strana navrhuje 15 miliard, další strana 30 miliard. Jiní prostě chtějí dát peníze a ti navrhuji počínaje letošním rokem věnovat 150 miliard. Stanovme kritéria, podle nichž se bude s těmito penězi nakládat. Pak budeme moci jako Evropa poskytnout významný příspěvek, nemůže se však jednat o bezedný důl.

O krizi toho již bylo řečeno mnoho. Rád bych se však ještě jednou zaměřil na příležitost, kterou má vyspělý svět ve Spojených státech a v Evropě. Pokud stanovíme správné standardy, budeme schopni se účinně rozvíjet. Tento rozvoj pak umožní Evropě prodávat účinná zařízení do celého světa, například do Číny, kde se v současnosti vyrábí energie naprosto neefektivně. Nejde rovněž pouze o hrozbu změny klimatu, ale také o příležitost rozvoje podniků a hospodářství prostřednictvím vývoje ultramoderních technologií. Musíme využít tuto příležitost, musíme být odvážnější a musíme se chovat jako podnikatelé, jako političtí podnikatelé, protože v opačném případě jsme lhostejní a vydali jsme se špatnou cestou.

Pane komisaři, přejeme vám hodně štěstí a silné lokty! Postupujte pozitivně! Přimějme Američany a Indý, aby nás následovali, a máme z poloviny vyhráno.

Véronique De Keyser, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedo, změna klimatu má každoročně za následek 300 000 mrtvých. Postihuje 325 milionů lidí a více než 90 % postižených, více než 90 % mrtvých, je v rozvojových zemích.

Hospodářské ztráty změny klimatu se odhadují na více než 125 miliard USD ročně, které znovu z 90 % postihnou rozvojové země.

Tyto země jsou současně postihovány finanční krizí, změnou klimatu a mimořádně nerovnými mechanismy divokého kapitalismu, který je pustoší ve všech koutech světa.

Co tedy vlastně chceme? Za prvé – a zde, jak jste řekl, se obracím na Radu – rozsáhlá a dlouhodobá opatření na boj proti změně klimatu, což znamená přijmout nový a ambicióznější Kjótský protokol, a proto je prosincový summit v Kodani tak důležitý; za druhé, navýšení finanční podpory na již přijaté závazky, abychom dokázali dosáhnout do roku 2015 cíle 0,7 % HDP, a zatřetí, ochranu pro nové ekologické přistěhovalce, kteří k nám začínají přicházet.

A pokud jde o otázku, co s nimi hodláme dělat? Kam je vrátíme, pokud snad budou chtít přijít do Evropy? Snad do Libye, jak to navrhuje tato budoucí obchodní smlouva s Libyí, kterou vám, pane De Guchte, doporučuji si prostudovat? Musíme rozhodně vytvořit řádný plán a mít řádné prostředky na řízení toků těchto ekologických přistěhovalců a musíme odstranit právní mezery v oblasti ochrany těchto přistěhovalců.

Jsem přesvědčena, že máme ohromnou zodpovědnost, protože je zřejmé, že se zde jedná o mnohem víc než o solidaritu, jedná se o budoucnost této planety.

Corinne Lepage, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, jako poslanci Evropského parlamentu máme dvojí odpovědnost, jednak vůči občanům, kteří od nás očekávají, že v Kodani projevíme skutečnou snahu, a jednak vůči zemím jihu, které jsme vždy na mezinárodní úrovni podporovali, a možná významněji než kdokoli jiný. Musíme zemím jihu vyslat upřímný signál ve formě jednoznačných finančních závazků, které umožní schválení balíku pomoci, který bude doplňovat rozvojovou pomoc a který musí bezpodmínečně dosahovat schválené úrovně, to je 0,7 %. Příspěvek Evropské unie by měl do roku 2020 činit alespoň 35 miliard EUR a od roku 2010 bychom měli poskytovat zemím jihu 5 až 7 miliard EUR na úhradu nejnaléhavějších požadavků.

Druhá věc, které se chci věnovat, je způsob financování. Neomezíme se – nebudeme se moci omezovat – pouze na stávající fondy. Budeme muset nalézt nové způsoby financování, protože pokud nebudou v Kodani peníze, nebude zde dosaženo ani žádné ambiciózní dohody. To bude pravděpodobně vyžadovat – i když se jedná o velmi kontroverzní záležitost – zvážení otázky zavedení daně, jakési „ekologické Tobinovy daně“, na financování boje proti změnám klimatu.

Za třetí, pokud jde o otázku odlesňování, a chci připomenout, že odlesňování má za následek 20 % současných emisí skleníkových plynů, je bezpodmínečně nutné, abychom dodrželi cíl zcela zastavit do roku 2020 hrubý úbytek lesů. Ráda bych připomněla rozdíl mezi hrubým úbytkem lesů a čistým úbytkem lesů, který by umožňoval nahrazovat původní lesy topoly, jakoby výsledek byl stejný. Všichni víme, že tomu tak není.

Je pravda, že musíme být realističtí, pokud jde o průmysl, musíme však být realističtí také, pokud jde o naše přežití a o naše děti.

Eva Joly, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedo, pane Carlgrene, pane komisaři, dámy a pánové, není pochyb o tom, že v Kodani se bude jednat o budoucnost světa, ještě dříve však půjde o důvěryhodnost Evropské unie jakožto světového vůdce v boji proti globálnímu oteplování a to na konci října v Bruselu. Členské státy musí předložit finanční návrhy v souvislosti s klimatem, které budou odpovídat rozsahu tragédie.

Jedním z hlavních témat nadcházejících jednání bude kromě závazků na snížení emisí skleníkových plynů – o němž jsem přesvědčena, že bude ambiciózní – rovněž otázka financování a omezení změny klimatu v rozvojových zemích a přizpůsobení se této změně.

Čísla mluví sama za sebe: 100 zemí, většinou chudých, tvoří pouze 3 % celosvětových emisí. Přesto, že rozvojové země se na emisích skleníkových plynů podílejí nejméně, už teď patří k nejhůře postiženým.

Podle nedávné zprávy skupiny Oxfam bylo již 26 milionů lidí přinuceno k migraci v důsledku klimatických změn nebo jiných forem ekologických katastrof. Podle odhadů může do roku 2050 počet těchto uprchlíků přesáhnout 200 milionů. Důsledky změny klimatu mohou zmařit pokrok dosažený v některých rozvojových zemích a mohou jednoduše zabránit dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Nejedná se tu proto o dobročinnost. Jde o to, zda přijmeme svou odpovědnost a položíme základy vzniku spravedlivého a mírového světa. Současná strategie Evropské unie je nedůstojná ambicí, které vyhláší vůdci ekologické diplomacie. Pokud mají jednání pokročit, musí EU vyložit karty na stůl.

Evropská unie nemůže nabídnout méně než 35 miliard EUR z veřejných rozpočtů. Je zcela samozřejmé, že tyto prostředky budou pouze doplňovat prostředky již příslibené pro oficiální rozvojovou pomoc, a to tím spíše, že členské státy svým slibům v této oblasti ne vždy dostojí.

Pane ministře, pane komisaři, dámy a pánové, budoucnost naší planety je v našich rukou. Pokud nezastavíme ničení našeho životního prostředí a nerovnost, můžeme se obávat nejhoršího.

Máme volbu mezi ambiciózní a aktivní Evropou, nebo bázlívou Evropou, která se postaví po bok Spojených států a kterou osud rozvojových zemí nebude zajímat. Naléhavě vás žádám, abyste učinili správnou volbu.

Miroslav Ouzký, jménem skupiny ECR. – (CS) Pane předsedo, pane předsedo Rady, pane komisaři, já začnu reakcí na předchozí vystoupení. Já si nemyslím, že by snad Evropský parlament nebo Evropská unie byly v této oblasti málo ambiciózní. Před rokem jsme finišovali na přípravě klimatického balíčku a to je jistě legislativa, která je v tomto směru nejdále na světě a je nejambicióznější na světě. Také si přiznejme, že má asi největší ekonomický dopad ze všech legislativ, které zde byly přijaty za poslední desetiletí. Když si přečtu prohlášení Evropského parlamentu připravené pro Kodan, tak zmíním věci, které tam jsou a které se mi líbí. Je tam popsána nutnost posílení role Evropského parlamentu, je tam popsána nutnost připravit se na adaptaci na klimatické změny, rozhodně musíme souhlasit s článkem, který hovoří o deforestaci, a já bych jenom zdůraznil, že odlesňování není a nebyl problém jenom rozvojového světa, ale je to zároveň i problém Evropy, takže na to bychom se měli zaměřit.

Ale to, co tam není, a o tom mluvili jak zástupci Rady, tak i zde přítomný zástupce Komise, to je nutnost globální dohody. Bez té globální dohody skončíme ve slepé uličce. Zmiňujeme tady pomoc nejchudším zemím a ta je jistě v pořádku, ale když se dnes podíváte na čísla, když se podíváte na produkci skleníkových plynů, tak vám jasně vychází, že Evropa, byť bude sebeambicióznější, když opravdu vypneme všechny naše zdroje, tak nezměníme vůbec nic na klimatických změnách, nemáme nejmenší šanci na oslabení tohoto efektu. Víme, že dnes je nutno hovořit nejenom o Číně, která se opakovaně skloňuje, ale o dalších rychle se rozvíjejících ekonomikách, jako je Mexiko, Brazílie, Jihoafrická republika a hlavně Indie. Já si neumím představit další přístup Indie a to, co jsem zatím slyšel, přiznejme si, není příliš potěšitelné. Já bych chtěl z tohoto místa zdůraznit, že pakliže nedojde ke globální dohodě, tak veškeré naše úsilí bude pouze břemenem evropské ekonomiky, bude jakousi masochistickou likvidací evropské konkurenceschopnosti.

Bairbre de Brún, jménem skupiny GUE/NGL. – (GA) Pane předsedo, musíme podpořit rozvojové země a musíme jim pomoci přizpůsobit se změně klimatu – což je jev, za který nenesou odpovědnost, avšak jehož důsledky trpí nepoměrně více.

Rozvojové země nemají zdroje na boj proti změně klimatu, jaké máme v Evropě. Pokud jde o jednání OSN v Kodani, budeme potřebovat solidaritu, která je skutečná a praktická.

Tato solidarita se musí projevit prostřednictvím finanční a technické podpory. Tato podpora musí doplňovat naši zahraniční rozvojovou pomoc. Neměli bychom jednou rukou něco dávat a druhou rukou to brát.

Země musí sehrávat aktivní úlohu bez ohledu na to, jaké finanční mechanismy budou k dispozici pro rozdělování této finanční pomoci.

Jedním z nejdůležitějších měřítek hodnocení úspěšnosti dohody dosažené v Kodani je to, jakým způsobem pomůže rozvojovému světu čelit problému změny klimatu. Při dosažení komplexní dohody bude například významnou úlohu sehrávat rozsáhlá pomoc v boji proti odlesňování.

Bez finanční solidarity a bez přenosu technologií se nám nepodaří dosáhnout pokroku, který všichni potřebujeme.

Není pochyb o tom, že změna klimatu se stále zrychluje. Nemůžeme už nadále marnit čas. Pokud se nebudeme změnou klimatu zabývat, dojde ke katastrofám na celém světě. Hospodářský pokles by nás měl povzbudit k rychlejšímu přechodu na ekologické hospodářství. Náš vědecký přístup by se neměl měnit. Neměli bychom ustupovat od odvahy a politické vůle, kterou jsme dosud projevovali.

Opatření, která budou přijata na mezinárodní úrovni, musí být ambiciózní a musí vycházet ze současného vědeckého poznání, přičemž nejdále se dostaneme, pokud pochopíme, že to nejsou rozvojové země, které způsobily tento problém, tento problém jsme způsobili my.

Anna Rosbach, jménem skupiny EFD. – (DA) Pane předsedo, včera večer přijal Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin s velikými ovacemi seznam „vánočních“ přání pro prosincovou konferenci v Kodani. Tento seznam zahrnuje množství dobře míněných, velkých a objemných darů. Avšak, milý Santa Clausi, tedy Komise: existuje naděje na to, že by všechny tyto dobře míněné snahy mohly být uskutečněny, když 500 milionů občanů USA má starost o své zdraví, důchody, pracovní místa a sociální zabezpečení, a 2,5 miliardy Číňanů a Indů touží mít stejnou životní úroveň, jakou mají někteří z nás zde, v západní Evropě?

Nemáme vliv na činnost slunce, a jak všichni víme, je to slunce, které do značné míry určuje klima na této planetě. Jinak řečeno: co může Komise skutečně udělat pro to, aby všech 6 miliard lidí na této zemi využívalo méně zdrojů, a to nikoli v budoucnosti, ale teď a tady?

Nick Griffin (NI). – Pane předsedo, setkáváme se tu se dvěma základními tématy: zaprvé, obava z rostoucí propasti mezi politickými elitami a běžnými daňovými poplatníky. Za druhé, je to jakási hysterická posedlost globálním oteplováním zapříčiněným člověkem. Tato dvě témata jsou spolu úzce provázána.

Tato fixace na globální oteplování je klasickým příkladem toho, jak je politická vrstva v této sněmovně vzdálená běžným lidem, kteří musí platit své účty. Zatímco EU podporuje kodaňské návrhy na likvidaci průmyslu na západě a zajištění nadvlády podniků nad třetím světem, vnímají běžní lidé změnu klimatu jako podvod politických elit – záminku, jak na nás uvalit další daň, kontrolovat nás a zavádět internacionalistická dogmata a globální vládu na úkor národního státu. Nevidíte snad nebezpečí této rostoucí propasti? Je na čase začít se řídit fakty.

Člověkem zapříčiněné globální oteplování je neprokázaná teorie založená na manipulativních statistikách. Takzvaný konsensus v této otázce není výsledkem rozpravy, ale potlačení hlasu těch odborníků, kteří stojí v opozici. Než se politická vrstva a ekologický průmyslový komplex odváží uložit jedinou novou daň, zavést jedovaté žárovky nebo začít stavět zbytečné větrné farmy za peníze daňových poplatníků, musí se pokusit přesvědčit veřejnost, že globální oteplování je zapříčiněno člověkem, že návrat do teplejšího klimatu středověku byl špatný a že s tím Evropa – na rozdíl od Spojených států, Číny a Indie – může vůbec něco dělat. Buď začnete vést rozpravu a dokážete přemostit propast mezi sebou a lidmi, nebo si nestěžujte, až my, nacionalisté – kteří lidem nasloucháme – tuto propast překleneme za vás.

Andreas Carlgren, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedající, rád bych poděkoval víceméně každému, kdo se zúčastnil této rozpravy, za podporu Evropské unie v těchto velmi důležitých klimatických jednáních. EU má zásadní odpovědnost. Pokud máme úspěšně splnit svůj úkol, musíme mít podporu Parlamentu. Úsilí a názory Parlamentu mají pro tuto práci zásadní význam.

Chci rovněž otevřeně prohlásit, jak velmi si vážím skutečnosti, že rozvojové otázky sehrály v této části rozpravy tak významnou úlohu. Souhlasím s připomínkou pana Florenze, jak nesmírně důležité je, aby se z celé záležitosti nestala pouhá „soutěž krásy“. Nejedná se o londýnskou aukci a naším úkolem není nabídnout více než ostatní. Spíše bychom měli budovat pevnou stavbu, z níž budou vycházet předvídatelné a rozsáhlejší dlouhodobé iniciativy ve prospěch rozvojových zemí. To nebude možné bez rozhodného úsilí EU.

Proto souhlasím s výzvou paní de Keyserové vyspělým zemím, aby konečně splnily cíl 0,7 % HDP na rozvojovou pomoc. Je to vlastně otázka solidarity. Jako jeden z nejbohatších regionů světa má EU dobrý důvod prokázat svou sílu a solidaritu. Rovněž souhlasím s paní Lepageovou, že potřebujeme rozsáhlejší a předvídatelné iniciativy a zdroje. Oficiální rozvojová pomoc však bude rovněž významně napomáhat tomu, aby rozvojové otázky tvořily součást politiky ochrany klimatu. Proto bude zapotřebí jak prostředků z oficiální rozvojové pomoci, tak nových fondů.

Jednou z klíčových otázek rozvoje je zastavení odlesňování deštných pralesů. Byl bych rád, aby se v Kodani dostalo silné podpory iniciativám na boj proti odlesňování deštných pralesů a na podporu opětovného zalesnění a udržitelného hospodaření s lesy. V této souvislosti bude mít zásadní význam nově vytvářený systém nazvaný REDD (Reducing Emissions from Deforestation and Degradation = Snižování emisí z kácení a ničení lesů).

Jsem přesvědčen, že právě ti, kdo popírají problém klimatu, tak vystavují účet obyčejným lidem. Navíc je to způsob, jak zakrýt problémy a jak zakrýt důvody, proč musí obyčejní lidé platit cenu za narušení klimatu. Je tomu tak ve vyspělých zemích – a tím spíše je tomu tak i v rozvojových zemích, kde ti nejchudší budou nejvíce postiženi narušením klimatu. Právě proto se obracíme na skupinu vyspělých zemí jako celek. Jak říká pan Florenz, musíme spolupracovat s velkými státy, jako jsou USA. Musíme však rovněž vystupňovat úsilí na domácí půdě, abychom prosadili dostatečné snížení emisí. Z tohoto důvodu je důležité, aby se EU propracovala k vlastnímu jádru problému emisí, to je ke skutečnému nárůstu emisí. Máme dnes nejambicióznější a nejdalekosáhlejší cíle na světě. Nyní musíme zajistit, aby se k nám přidali i ostatní a aby přijali taková opatření, která umožní zachování klimatu.

Hospodářská krize představuje skvělou příležitost, jak zvýšit investice do ekologických iniciativ; jinými slovy do ekologických výrobků, do nových společností s ekologickou výrobou, do růstu společností s ekologickou výrobou a do nových pracovních míst vytvořených prostřednictvím ekologických iniciativ. Je to rovněž způsob, jak oživit naše hospodářství. Musíme zahájit boj za vytvoření „nízkouhlíkové společnosti“, která je předpokladem skutečných rozvojových příležitostí v rozvojových zemích. Musíme umožnit, aby se rozvojové země vyhnuly hospodářství závislému na fosilních palivech, jako je tomu ve vyspělých zemích, a založily místo toho svůj budoucí růst na nízkouhlíkovém hospodářství.

Je to rovněž jeden ze způsobů, jak se obrátit na rychle se rozvíjející země a říct, že vyspělé země mají odpovědnost za ty nejchudší a nejzranitelnější. Nejrychleji se rozvíjející ekonomiky mezi rozvojovými zeměmi – a Čína už nyní představuje největší zdroj emisí na světě – musí rovněž převzít část své odpovědnosti a přispět k řešení problému klimatu. S tímto přístupem bude Evropa během příprav na přijetí ambiciózní dohody v Kodani moci sehrát životně důležitou úlohu.

Karel De Gucht, člen Komise. – Pane předsedo, jak jsem zaznamenal během rozpravy, všechny politické skupiny se shodují v otázce zásad, které bychom měli předložit v Kodani. Domnívám se, že to je velmi důležité. Není obvyklé, aby Parlament s tolika politickými stranami a politickými skupinami projevoval nějakému návrhu tak jednomyslnou podporu.

Za druhé, pan Florenz a další uvedli, že bychom se neměli předhánět v tom, kdo předloží vyšší nabídku – protože je to otázka závazků. To je asi pravda, ale na druhé straně se domnívám, že je důležité, abychom předložili nabídku a dali najevo, že jsme připraveni jí i dostát – samozřejmě za předpokladu, že ještě tento měsíc dostaneme souhlas Evropské rady. Nejde jen o soutěž. Jde o angažování se Evropské unie. Očekáváme, že i další politicky a hospodářsky významné státy předloží své nabídky, v mnoha případech se tak ale doposud nestalo. Chápeme, že situace ve Spojených státech není v současnosti jednoduchá, je však důležité, aby předložily nabídku, o které bychom mohli jednat. Jinak se nepohneme z mrtvého bodu, v němž se, jak se obávám, v současnosti nacházíme.

(FR) Jsem přesvědčen o tom, že rozvojové země jsou nejhůře postižené jak ekonomickou krizí, za kterou nenesou nejmenší odpovědnost, tak změnou klimatu. V tomto smyslu musíme rozvojovým zemím nabídnout značnou podporu.

V tomto ohledu však nebudeme muset pouze podporovat rozvojové země, bude také třeba projevit odvahu, pokud jde o náš vlastní průmysl a naše vlastní hospodářské subjekty. Když lidé hovoří o odlesňování v rozvojových zemích, je to odpovědnost i našich zemí, Evropské unie. Jsem přesvědčen, že po Kodani budeme muset uznat potřebu přijmout zákony s extraterritoriálním aspektem, abychom se nedostali do stavu, kdy na jedné straně budeme financovat přizpůsobení se změně klimatu a zmírnění tohoto jevu a na straně druhé budou hospodářské subjekty působit v rozvojových zemích v opačném smyslu.

Závěrem k oficiální rozvojové pomoci: domnívám se, že se jedná o velmi důležité téma, které budeme muset rovněž řešit mezi sebou, protože jednou z největších obav je, že cíle 0,7 % HDP bude docíleno rozšířením snah v oblasti přizpůsobení.

Už v současnosti zahrnuje oficiální rozvojová pomoc řadu oblastí, které představují přizpůsobení se změnám klimatu, a je to přirozené. Bude tomu tak samozřejmě i nadále, měli bychom však nalézt mechanismy, pomocí kterých budeme moci jednoznačně rozlišit stávající úsilí, které v současnosti vyvíjíme, od snah, které vyžaduje změna klimatu. K této oblasti se nepochybně budeme muset po Kodani vrátit.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Pane předsedo, po 10 letech diskusí se nyní blížíme ke konferenci o změně klimatu v Kodani. Zbývá 50 dní na to, abychom dosáhli ambiciózní dohody se závaznými cíli, která bude platit nejen pro Evropu, ale také pro Spojené státy a země, jako je Čína a Indie. Ambiciózní dohoda vyžaduje odpovídající finanční zdroje – jak bylo řečeno před chvílí v rozpravě – a to zdroje nejen z Evropské unie. Finanční prostředky budou muset poskytnout všechny země, aby se i rozvojové země mohly podílet na dohodě o záchraně klimatu. Solidarita s nejchudšími musí být pevnou součástí každého ujednání o záchraně klimatu.

Komise zcela správně postavila do čela otázku financování, co však měl pan Florenz zejména na mysli bylo, že v této sněmovně se snažíme klást důraz především na to, kdo dá nejvíce, otázkou však zůstává, zda je to prospěšné. Správně vyzýváte členské státy k účasti a také chválím švédské předsednictví za jeho úsilí. Do kapsy však budou muset sáhnout i Spojené státy a nově se rozvíjející ekonomiky. S naší podporou můžete počítat.

Avšak ani v Evropě není ještě vše hotovo. I když patříme mezi světovou špičku, pokud jde o naše standardy v oblasti emisí, výrazně zaostáváme za Spojenými státy v oblasti soukromých investic do technologických inovací a udržitelnosti. Považuji pobídky pro ekologické investice a inovace za slibnější cestu než zavedení nové evropské daně. Ostatně právě v době, kdy naléhavě potřebujeme větší aktivitu a více pracovních míst, musíme stále důrazněji předkládat evropským investorům a podnikům výzvu, aby i oni přispěli svým dílem k této pro Evropu a pro celý svět tolik potřebné změně.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Pane předsedo, pan Carlgren, který zde dnes zastupuje Radu, úvodem řekl, že mnozí se před konáním kodaňské konference poddávají pesimismu. Plně s tím souhlasím a doufám, že většina v Evropském parlamentu pomůže zajistit, že pesimisté, s nimiž pan Carlgren musí bojovat jak ve své vlastní předsednické vládě, tak i v Radě, nebudou mít nakonec rozhodující slovo.

Jestliže chceme pesimistům dokázat, že se mýlí, musíme vyřešit dvě konkrétní otázky. Za prvé, jak již bylo řečeno, je to samozřejmě otázka financování úsilí o záchranu klimatu v rozvojových zemích. Návrh Komise je jednoduše nedostatečný. Příspěvek EU rozvojovým zemím musí činit nejméně 30 miliard EUR ročně do roku 2020, do roku 2012 musíme poskytnout výraznou podporu na opatření v oblasti restrukturalizace. Tato podpora musí přirozeně doplňovat obvyklou pomoc. Přerozdělování peněz, které byly již přislíbeny, by pouze ohrozilo naši schopnost dosáhnout globální dohody o ochraně klimatu. Ráda bych se zeptala pana Carlgrena, zda jeho vysoké ambice mají podporu v Radě.

Za druhé, musíme brát dvoustupňový cíl vážně. Pokud máme uspět, nestačí, aby vyspělý svět omezil své emise skleníkových plynů o 20 %. Ráda bych proto požádala pana Carlgrena, jakožto zástupce Rady, aby znovu vyjádřil své stanovisko k této věci. Mnozí z nás považují za nezbytné snížit emise do roku 2020 o 30 % až 40 %. Jak ambiciózní je v tomto ohledu Rada – a má pan Carlgren v této otázce podporu Rady?

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Pane předsedo, dle mého soudu jde v této rozpravě o tři základní body.

Za prvé, kodaňská konference je sázka na budoucnost. Tato sázka se zatím ještě nevyplácí, jak právě uvedl zástupce předsednictví. Nechci tvrdit, že všechno závisí na Evropské unii, ale bez odhodlání a důvěryhodnosti EU, jak právě řekla paní Jolyová, nedosáhneme v této oblasti ničeho.

Dále chci zdůraznit, že musíme dbát o to, abychom nešířili zmatek a nejistotu. Evropská unie musí zůstat důvěryhodná, pokud jde o otázku dopadu změny klimatu na rozvojové země. V roce 2005 přijala EU závazek ohledně oficiální rozvojové pomoci, která musí do roku 2015 dosáhnout úrovně 0,7 % HDP. Je nemyslitelné, abychom na tomto cíli šetřili.

Nepřichází v úvahu, abychom tento slib nějak oslabovali, ať už snížením našich závazků, jak jsem právě řekl, nebo prostřednictvím přerozdělení částek vyplácených v rámci oficiální rozvojové pomoci na účely boje proti změně klimatu.

Je třeba zdůraznit, že částky vyčleněné pro rozvojové země, které mají být navrženy v Kodani, musí tvořit dodatečné prostředky. Právě byla zmíněna částka 35 miliard EUR; jedná se o 35 miliard EUR dodatečných prostředků.

Evropská unie by se dopustila velké chyby, kdyby ponechala jen stín pochybnosti ohledně svého odhodlání bojovat za dosažení rozvojových cílů tisíciletí na jedné straně a proti změně klimatu na straně druhé. Pokud by se Evropská unie z této cesty odchýlila, představovalo by to politické selhání, které by bezpochyby podkopalo důvěru rozvojových zemí v Evropskou unii. Jestliže se shodneme alespoň v tomto bodě, nebyla tato rozprava zbytečná.

Za třetí, potřebujeme Spojené státy, Čínu, Indii a všechny průmyslově vyspělé země, potřebujeme rovněž rozvíjející se ekonomiky a samozřejmě rozvojové země. A z tohoto hlediska by bylo moudré uvažovat o novém partnerství mezi severem a jihem, zejména v oblasti alternativní výroby energie. Využití solární energie na výrobu elektřiny v jižním Středomoří se může stát, budeme-li chtít, jedním ze základních projektů sever-jih, který by reagoval na hospodářskou krizi na straně jedné a na krizi v oblasti změny klimatu na straně druhé. Za žádných okolností však tímto způsobem nesmí být narušeny snahy např. v rámci boje proti odlesňování, kde je odpovědnost – a to bych rád zdůraznil – nově se rodících ekonomik, z nichž některé jsou členy skupiny G20, obrovská.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Pane předsedo, dámy a pánové, jeden finský básník přirovnal lidstvo k cestujícím ve vlaku, kteří jsou na cestě do pekla, ale hádají se o sedadla v první třídě. Opět nastal čas, aby se EU postavila do čela. Máme-li pomoci překonat mrtvý bod při jednáních o záchraně klimatu, to nejlepší, co můžeme udělat, bude, když na summitu EU příští týden nabídneme financování opatření v oblasti klimatu v rozvojových zemích.

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin včera podpořil částku 30 miliard EUR jako podíl financování ze strany EU. Je zřejmé, že částka 2-15 miliard EUR, kterou navrhuje Komise, nemůže stačit. Pokud máme být upřímní, musíme uznat svou historickou odpovědnost za změnu klimatu i to, že naše emise v přepočtu na hlavu stále několikanásobně převyšují emise například v Číně nebo v Indii.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedo, summit o změně klimatu musí být úspěšný, a Evropa proto musí mluvit jedním hlasem a stanovit si pro jednání vysoké cíle. Kodaňská konference je důležitá proto, že Boží stvoření je velmi křehké a je hluboce dotčeno činností člověka.

Zvláštní pozornost vyžadují rozvojové země. Lidé v těchto zemích se na změně klimatu téměř nijak nepodílí, jsou to však oni, které postihuje. Úroda vadne nebo ji odnáší povodně, vesnice ničí vichřice, rozvoj celých regionů se během jediné noci vrací o několik let zpět. Naše průmyslové vyspělé země přispívají velkou měrou ke změně klimatu, a jsou proto povinné poskytovat rozvojovým zemím odpovídající a udržitelnou finanční a technickou podporu. O to usiluje akční plán z Bali.

Proto je důležité, aby Evropa poskytla dostatek prostředků; ostatně o to přece jde. Proto mluvíme o tom, že ročně je třeba dát nejméně 15 miliard EUR na klimatický fond, k nimž se musí připojit prostředky ostatních velkých světových hospodářství. I ta musí dostat své odpovědnosti.

Závěrem bych rád uvedl, jak jsem rád, že pan úřadující předseda Rady upozornil na problém odlesňování. Domnívám se, že se jedná o oblast zásadního významu. Boj proti odlesňování je nejlepší způsob snižování CO₂.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Pane předsedo, problematika odlesňování bývá při projednávání otázek rozvojové pomoci v souvislosti s ochranou klimatu často poněkud zanedbávána. Naštěstí při dnešní rozpravě v této sněmovně je tomu jinak. Lesy, včetně tropických deštných pralesů, pohlcují podstatnou část emisí CO₂. Změny související s využíváním půdy, jako například odlesňování nebo kácení deštných pralesů, jsou zodpovědné nejméně za 18 % současných emisí CO₂. Stejně negativní dopad má odlesňování na řadu domorodých národů v rozvojových zemích, které jsou nuceny opouštět svá teritoria, která jim už neposkytují obživu. Nefunguje ani mechanismus čistého rozvoje (CDM), tedy financování projektů v rozvojových zemích proto, abychom mohli sami vypouštět více CO₂.

Na světě je to bohužel stále ještě tak, že zájmy bohatých zemí a velkých průmyslových koncernů jsou považovány za důležitější než sociální a hospodářská spravedlnost. Odlesňování musí být zastaveno, avšak průmyslové vyspělé země mají morální povinnost poskytnout rozvojovým zemím finanční a technickou podporu.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, včera večer byla delegace *Lega Nord* jedinou politickou stranou, která ve Výboru hlasovala proti tomuto usnesení. Hlasovali jsme proti, protože jej považujeme za eurobláznovství.

V době průmyslové krize, jakou právě prožíváme, ve spojení se ztrátou konkurenceschopnosti a pracovních míst je představa financování technologických inovací třetích – rozvojových zemí umíráčkem evropských podniků. V tomto textu se vyčleňuje 30 miliard EUR ročně až do roku 2020 pro země, jako jsou Čína, Indie a Brazílie, které jsou našimi nejnebezpečnějšími a nejnekalějšími konkurenty, a zároveň se požaduje po podnicích, aby dále snižovaly emise, a to s vážnými dopady na hospodářství.

Nemůžeme proměnit legitimní boj za ochranu životního prostředí ve válku mezi chudými národy. Pokud budou existovat země, jako je Čína, jejíž průmyslovou politikou je nekalá hospodářská soutěž, nemůže existovat žádný ekologicky udržitelný globální trh.

My, *Lega Nord*, podporujeme pracovníky, podnikatele a podnikatelky, kteří každodenně musí zápasit s gigantickými průmyslovými skupinami ze zemí, které neuznávají žádná pravidla. Říkáme „ano“ životnímu prostředí, ale „ne“ financování konkurence na úkor našich pracovníků.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pane předsedo, názory na to, do jaké míry má lidstvo vliv na změnu klimatu, se liší. Dle mého názoru změnu klimatu ovlivňujeme a cílem kodaňské konference na ochranu klimatu je tento vliv zmírnit. Jsem hluboce přesvědčen, že o výsledku bude rozhodnuto na politické úrovni.

Jakými prostředky dokážeme přesvědčit největší znečišťovatele, aby snížili emise? Učiníme tak podporou rozhodného poselství ze strany Evropy, že naše snížení emisí nebude 20 %, ale 30 % a 40 %. Musíme přimět největšího znečišťovatele světa, Spojené státy, aby snížily míru svého rozsáhlého znečišťování. Rozhodnutí, kterým se zavádí pozměňovací návrh v tomto smyslu, bylo v příslušném výboru skutečně navrženo. Mnozí optimisticky očekávali, že Barack Obama přinese zásadní změny a přijede do Kodaně. Namísto toho se ale zúčastnil zasedání Mezinárodního olympijského výboru, aby podpořil kandidaturu Chicaga – bez úspěchu.

Představitelé Evropské unie jednají jménem 500 milionů lidí často zbytečně. Otázkou je, proč se neodvážejí jednat rozhodně nyní, protože jedině s jejich pomocí budeme schopni dosáhnout v této globální otázce úspěchu, což je něco, co na místní úrovni dokázat nemůžeme.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedo, přijal jsem s velkým znepokojením zprávu ze zasedání ministrů financí a životního prostředí a konkrétně návrh závěrečného dokumentu, který neobsahuje řešení klíčové otázky: jak hodlá Evropská unie podpořit nejchudší země světa ve snaze snížit emise oxidu uhličitého a přizpůsobit se změnám klimatu?

Jedná se skutečně o klíčovou záležitost. V návrhu dokumentu se dokonce ani neuvádí částka, kterou navrhuje Evropská komise, tj. že potřeby rozvojových zemí se v tomto ohledu do roku 2020 odhadují na 100 miliard EUR, ani jakým dílem by k této částce mohla přispět EU. Navíc nebylo ani přijato rozhodnutí ohledně toho, jaké mechanismy spolufinancování členské státy hodlají zavést, a jak víme, návrhy na toto téma se velice liší.

Chápeme samozřejmě argumenty, které říkají, že bychom měli být opatrní ohledně konkrétních prohlášení a že bychom měli počkat na návrhy ostatních zemí, zejména hospodářsky silných zemí. Pokud chce však EU stát v čele boje proti změně klimatu, musí předložit konkrétní návrhy a konkrétní řešení, zejména proto, že část tohoto problému je naší vnitřní záležitostí, jako například mechanismus spolufinancování.

Je naší povinností dosáhnout spravedlivé dohody s rozvojovými zeměmi. Nejchudší země světa přispívají ke změně klimatu v nejmenší míře, přitom však nejvíce trpí důsledky této změny. Značná závislost řady chudých zemí na zemědělství a rybolovu, stejně jako jejich slabá infrastruktura, je při změně klimatu staví do velmi obtížné situace. Do Afriky, která je nejchudším kontinentem a zároveň nejvíce trpí důsledky změny klimatu, se za poslední čtyři roky dostalo méně než 12 % prostředků určených na boj proti změně klimatu. To není dobrý způsob, jak přesvědčit tyto země, aby se zapojily do procesu.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Pane předsedo, v tichomořském regionu se tisíce lidí musí stěhovat, protože jejich ostrovy jsou zaplavovány; v Súdánu umírá dobytek žízni. Všichni známe tyto výjevy, přičemž nejdůležitější s ohledem na tyto i další dopady změny klimatu je zásada, že znečišťovatel musí platit. Na prosincovém zasedání v Kodani čeká svět historický úkol: proměnit tato slova v činy.

Podle odhadů skupiny Oxfam tři čtvrtiny změn v chudých zemích provedly tyto země samy. Mezitím se z těchto rozvojových zemí bez překážek ztrácí ropa, aniž by často za ni státní pokladna dostala řádně zaplacené. Do budoucna bude stát změna klimatu rozvojové země ročně 100 miliard EUR. Tyto prostředky nejsou určeny na rozvoj, pouze vytváří předpoklady pro rozvoj, neboť některé tichomořské ostrovy mohou díky politice na ochranu klimatu uniknout potopení, nebo může být zabráněno desertifikaci, a lidé tak budou moci dál žít a pracovat tam, kde chtějí.

Některá opatření na změnu klimatu mohou samozřejmě také podnítit rozvoj chudých zemí. Pěstování stromů pomáhá v boji proti desertifikaci. V současnosti však pochází prostředky na politiku v oblasti ochrany klimatu především z fondu rozvojové politiky, a to je nepřijatelné. Pan komisař De Gucht říká, že nebudou vytvářeny „žádné nové fondy“. V pořádku, pak je ovšem třeba zajistit, že budou navýšeny stávající prostředky.

Rozvojové země v současnosti trpí v trojím ohledu. Většina členských států EU neplní vlastní sliby, pokud jde o rozvojovou politiku, v důsledku hospodářské krize přichází do chudých zemí méně investic a rozpočet na rozvoj se stále ztenčuje. A mohli bychom doplnit i čtvrtý bod: chudé země musí samy nést následky narušení klimatu, které nezpůsobily. V Kodani musíme prolomit toto uvažování zavedením nových mechanismů financování. Rozvojová politika musí být od nynějška také koordinována s politikou v oblasti ochrany klimatu. Obě tyto politiky budou muset být provázány tak jako nikdy předtím. Nejdůležitější je, že rozvojové země budou moci transparentně spoluúčtovat, jakým způsobem mají být prostředky klimatického fondu využívány. Tento fond proto musí být vytvořen a to pro Evropskou unii i pro svět.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Pane předsedo, jsme to my, kdo nese hlavní odpovědnost za změnu klimatu, rozvojové země jsou však hlavními oběťmi, a to je důvod, proč vyspělé země, které jsou rovněž největšími znečišťovateli, musí do Kodaně přijít s jednoznačnými závazky. To je důležité pro nás, a je to ještě důležitější pro země jihu.

Máme dlouhodobý dluh, zejména vůči Africe. Proto musíme nalézt správnou míru finanční a technologické náhrady. Evropa musí zvítězit, i když to bude pro naše spoluobčany těžké. Musíme pomoci těmto zemím, aby mohly přizpůsobit svá hospodářství a bojovat proti změně klimatu, budeme však rovněž muset promyslet zcela odlišnou rozvojovou politiku. Pokud si má Afrika vytvořit udržitelné zemědělství, potřebuje chráněný

trh. Afrika musí chránit své lesy, svou půdu a své zdroje před drancováním ze strany vyspělých zemí. Konference v Kodani může být úspěšná jen tehdy, pokud dokážeme prosadit myšlenku společné odpovědnosti a solidarity.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, změna klimatu má dosud na svědomí 300 000 mrtvých a v budoucnu připraví o život miliony dalších.

Nečinnost je zločinem proti lidskosti. Je to naléhavá situace, jednání však v podstatě uvízla na mrtvém bodě. Přitom země jako Japonsko, Austrálie, Norsko, Čína, Brazílie a Jihoafrická republika se snaží podle míry své odpovědnosti. Totéž však nelze říct o Spojených státech a bohužel už ani o Evropě. Pokud by se ambice Evropy rozšířily na celou planetu, způsobilo by to globální oteplení o 4 °C. To je naprosto nepřijatelné. Klíč k úspěchu konference v Kodani ovšem drží v rukou Evropa.

Pane úřadující předsedo Rady, pokud bude evropský summit na konci příštího měsíce postupovat podle doporučení Evropského parlamentu a přijme správná rozhodnutí, může Evropa oživit jednání – cílem je snížení emisí o 30 % a balíkem pomoci ve výši 35 miliard EUR pro země jihu.

Pane předsedo, způsob, jakým některé členské státy dnes používají pomoc pro země jihu jako nástroj vyjednávání, je podle mého názoru zcela otřesný. Utrpení v zemích jihu není záležitostí pro vyjednávání.

Sajjad Karim (ECR). – Pane předsedo, dosažení mezinárodního konsensu v otázce boje proti změně klimatu a globálnímu oteplování je zásadní. Kodaňský summit je pro nás příležitostí. Zamysleme se však na okamžik nad problémy, kterým tento summit čelí. Spojené státy jako největší světová ekonomika nepřistoupily na dohodu o konkrétním omezení emisí do roku 2020 a řada dalších vyspělých průmyslových zemí nemá jistotu, zda jsou potřebná ambiciózní opatření možná.

Musíme si jednoznačně říct, že nemáme volbu. Přijetím ambiciózních cílů pro léta 2020 a 2050 provedla Evropská unie odvážný krok a nyní musí přimět ostatní, aby udělali totéž. Bez spolupráce s ostatními státy nedokážeme své cíle splnit. Pokud se chceme vyhnout riziku ochranných opatření v souvislosti s emisemi CO₂ v rámci EU, má vytvoření účinného celosvětového trhu s emisními povolenkami, stejně jako dosažení konsensu na mezinárodní úrovni zásadní význam. V Kodani musíme vyžadovat odvážné vedení ze strany vlád velkých průmyslově vyspělých států. Přestože některé státy v USA začaly problém změny klimatu řešit, federální vláda prokazuje žalostný nedostatek vůdcovských schopností. Potřebujeme, aby Spojené státy a nově se rodící ekonomiky jako Indie a Čína spolu s námi vytvořily partnerství pro budoucnost naší planety.

Můžeme povzbudit rozvojové státy, aby se vydaly odlišnou cestou industrializace, která nebude mít tak škodlivý dopad na životní prostředí. Mají ještě čas zaujmout jiný přístup, který nebude mít tak škodlivý dopad na životní prostředí. A my jim musíme pomoci s plánováním a vytvářením infrastruktur, které jim pomohou tohoto cíle dosáhnout.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedo, přístup k problému změny klimatu byl zbaven některých základních hledisek a především překroucen tzv. „tržním řešením“. V současnosti 85 % světové spotřeby energie pokrývají fosilní paliva. Důsledný přístup ke změně klimatu by se měl zaměřit na omezení této závislosti. Namísto toho je hlavním nástrojem, který Evropská unie navrhuje pro řešení problému změny klimatu, obchodování s emisními povolenkami, který nejenže tuto závislost nezmírní, ale stane se jednou z překážek potřebné změny energetického paradigmatu.

Ze zkušenosti vyplývá, že obchod s emisními povolenkami nevede ke snížení emisí skleníkových plynů, ale právě naopak. Řada příkladů ukazuje neschopnost trhu snížit emise, zatímco jiné dokládají účinnost normativních nařízení a cílených investic, zejména s ohledem na dopady a ochranu životního prostředí.

Ekologických problémů, před kterými lidstvo dnes stojí, je mnoho, jsou různé a natolik vážné, aby ohrozily existenci života na zemi tak, jak jej známe, stěžejí je však možné nalézt na ně řešení v rámci iracionálního systému, který je v první řadě způsobil.

Godfrey Bloom (EFD). – Pane předsedo, využívám této příležitosti, abych poblahopřál východoevropským městům k velmi brzkému nástupu lyžařské sezóny, kterou zahájil právě napadlý sníh. To je samozřejmě doklad skutečnosti, kterou potvrzují nezávislí odborníci, že planeta se ve skutečnosti ochlazuje, a to už od roku 2002, přičemž od roku 1998 se teploty celkově nemění. Hovoříme zde tedy o něčem, co není.

Občas zde slyším některé poslance hovořit o CO₂ jako o znečišťující látce. Znečišťující látka! Je to životodárný přírodní plyn. Mám dojem, jako kdyby se některým poslancům nedostalo formálního vzdělání.

Nejde ve skutečnosti jen o to moci vsunout ruku do kapes obyčejných lidí a okrást je formou další daně? Nejde jen o politickou kontrolu? Nejde jen o pouhou politiku a velké podniky? Je to všechno jeden velký podvod – tato falešná hypotéza, tento směšný nesmysl, že člověkem vytvořený oxid uhličitý způsobuje globální oteplování. Dost už, prosím, než nevratně zničíme světové hospodářství.

George Becali (NI). – (RO) Řadím se mezi ty poslance Evropského parlamentu, kteří jsou přesvědčeni, že zemědělství je řešením a nikoli pouze příčinou změny klimatu. Domnívám se, že je dokonce jednou z obětí tohoto jevu, protože sucha a povodně nás v Evropě postihují všechny se stále rostoucí pravidelností, jejich dopad však cítí především zemědělci.

Rovněž se řadím mezi ty poslance Evropského parlamentu, kteří jsou přesvědčeni, že i do budoucna budeme potřebovat společnou zemědělskou politiku. Potřebujeme ji proto, abychom mohli vytvářet nové modely a nové metody produkce s cílem obnovit zemědělskou a domácí biologickou rozmanitost, o níž jsme na začátku tohoto tisíciletí ze 70 % přišli. Hovoříme-li o zemědělství, hovoříme o životě, počínaje půdou a rostlinami a zejména pak stromy, lesy a pastvinami. Právě toto poselství a tento přístup bych rád viděl za dva měsíce v Kodani a rovněž bych si přál, aby se k politice EU v této oblasti přistupovalo konkrétně, strategicky a také z hlediska rozpočtu a aby bylo zemědělství vnímáno jako řešení, jak jsem už uvedl na začátku svého projevu.

Richard Seebert (PPE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, hovoříme zde o politice a nikoli o náboženství. Proto bychom měli rozlišovat mezi fakty a empirickými skutečnostmi na jedné straně a hypotézami na straně druhé. Je skutečností, že teplota celosvětově vzrostla přibližně o 0,7 °C v porovnání s dobou před začátkem průmyslové revoluce. Je ovšem také skutečností, že za posledních 10 let teplota téměř nestoupla.

Další skutečností je, že konference v Kodani je mezinárodní konference a že emise CO₂ zemí Společenství tvoří přibližně 17 % celosvětových emisí. Společenství už zavedlo právní předpisy požadující snížit emise CO₂ ve Společenství do roku 2020 o 20 %.

Nyní uvažme jednotlivé hypotézy. Jednou hypotézou je, že světová teplota nadále poroste. Druhou hypotézou je, že je přímá vazba mezi emisemi CO₂ či obsahem CO₂ v ovzduší a růstem teploty, přičemž třetí hypotéza tvrdí, že lidstvo může mít přímý vliv na tento obsah CO₂ v ovzduší. Vědci zaujímají k těmto hypotézám různá stanoviska. Je to dilema, před nímž my jako politici stojíme a o němž musíme rozhodnout.

Bylo by však užitečné vzít v úvahu další poznatek, který nám může být vodítkem při tvorbě politik, a tím je, že všechny společnosti, které účinně využívají svou energii a své zdroje, jsou velmi úspěšné. V tomto ohledu je rozumné provozovat takovou politiku, která umožní účinné využívání energie a zdrojů, a činit tak na úrovni Společenství s cílem udržet si vedoucí úlohu na mezinárodní scéně z hlediska hospodářské politiky, a rovněž nabídnout pomoc ostatním státům, zejména méně rozvinutým státům, aby se vydaly stejnou cestou.

Pokud jde o převody prostředků, o kterých zde jednáme, je důležité, aby byly dobře monitorovány a vázány na podmínky, protože jinak neděláme nic jiného, než že otevíráme druhou trasu rozvojové pomoci.

Linda McAvan (S&D). – Pane předsedo, nevím, jestli Godfrey Bloom slyšel řečníka za BNP, pokud však ano, zjistil by, že mají mnohé společné, jak jsem si vždycky myslela. Bylo to jako kopie jedné řeči.

Padla tu zmínka o veřejném mínění. Podle nedávného průzkumu více než dvě třetiny Evropanů uvedly, že změnu klimatu považují za závažný problém a podle 20 % dotázaných se jedná o poměrně závažný problém. Ve Spojeném království se podle 51 % jedná o velmi závažný problém a podle 30 % dotázaných o problém poměrně závažný. To je 81 %. Vlastně pouze 10 % Evropanů uvedlo, že se o závažný problém nejedná. Z tohoto průzkumu veřejného mínění vyplývá, že obyvatelé Evropy mají zájem o změnu klimatu a rozumí jí. Z tohoto důvodu většinové strany v této sněmovně podporují postup Rady a Komise v Kodani a z tohoto důvodu jsme v loňském roce podpořili balík legislativních opatření.

Včera večer hlasovali členové Výboru pro životní prostředí v poměru 55:1 na podporu ambiciózní vyjednávací pozice Evropské unie v Kodani. Pokud jde o financování, které je tento týden nesmírně důležité, – víme, že dnes se scházejí ministři financí – požadujeme fondy, dodatečné prostředky, nechceme dvojí započítávání a struktury řádné správy věcí veřejných.

Někdy zažijete věci, na které nikdy nezapomenete. Asi před třemi lety jsme byly s Fionou Hallovou v severní Keni. Vydaly jsme se do jedné z nejchudších obcí a setkaly se tu s místními pastevci. V severní Keni jsme viděly mladé ženy – děvčata – která se vdávala ve stále mladším věku. Proč? Protože když se v Keni mladá žena vdává, její otec dostane výměnou za její ruku krásy, které se používají jako měna. Krásy jsou v Keni

stále vzácnější z důvodu změny klimatu. Nikdy nedokážeme odstranit chudobu, pokud nevyřešíme otázku změny klimatu, a tato sněmovna má povinnost reagovat na tuto výzvu.

Marit Paulsen (ALDE). – (SV) Pane předsedo, pokud vezmeme v úvahu celý výrobní řetězec, přibližně 40 % všech emisí skleníkových plynů produkuje odvětví produkce potravin. V této souvislosti bych mohla říct, že zemědělství je velkým padouchem. Musíme si uvědomit, že zemědělství a lesní hospodářství jsou pravděpodobně jednou z nejdůležitějších oblastí, na kterou se musíme zaměřit, pokud se chceme vypořádat s problémem emisí. Bohatě země však musí mít dost odvahy na to, aby přijaly nové technologie a odklonily se od dosavadní praxe. Musíme změnit svou zemědělskou politiku tak, abychom už neprodávali své plodiny za dumpingovou cenu na trhy rozvojových zemí. Možná by to mohlo být jedno z nejužitečnějších opatření, kterým bychom mohli pomoci zemědělství v Africe postavit se na vlastní nohy a pomoci osvobodit africké ženy.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Pane předsedo, pane Carlgrene, čas od času zde vystoupíte s pěkným projevem, co však jeho obsah? V rozvojových zemích vysychá půda a šíří se choroby. Narůstá počet klimatických uprchlíků. Chcete po nich, aby se tvářili v tvář smrti usmívali?

Možná se vám podaří zvrátit pesimismus, který v Radě sám vytváříte některými návrhy. Říkám si proto: nabídnete ročně 35-40 miliard EUR nových prostředků pomoci na opatření v boji proti změně klimatu? Vyloučíte možnost financovat jadernou energii a činnosti zachycování a skladování uhlíku z prostředků pro přijetí pomoci? Přijmete povinné osvědčování důležitých ekologických technologií pro nejchudší země? Zachráníte lesy odmítnutím tržně založeného mechanismu REDD? Pokud to vše můžete slíbit, pak dosáhnete 40% snížení – a pak odtud všichni odejdeme s úsměvem na tváři.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Pane předsedo, stanovisko Parlamentu ohledně globálního rozdělení povinností týkajících se snížení CO₂ je bohužel nevyvážené v otázce způsobu, jakým mají jednotlivé země nést náklady tohoto snížení. Přijetím usnesení maříme opatření na záchranu klimatu, o nichž jsme vedli tak obtížná jednání a jejichž náklady mají tak nerovnoměrný dopad na středoevropské členské státy. Pokud přijmeme dnes navrhovaná řešení, prohloubíme tím tuto nerovnost ještě více. Snažíme se členským státům ukládat normy, které jsou smrtelné pro jejich hospodářství, a zároveň nepožadujeme nic konkrétního od zemí, které nesou největší odpovědnost za emise CO₂ v celosvětovém měřítku. Je to nespravedlivé a neúčinné. Bez přiměřenosti v celosvětovém měřítku pouze zvyšujeme konkurenční výhody Číny, Indie a Brazílie.

Toto usnesení jde ještě dále – navrhuje subvencovat nejchudší země. Částka 330 miliard EUR do roku 2020 si například od země jako Polsko vyžádá příspěvek 16,5 miliard až 40 miliard EUR. Je to politické šílenství, které zpochybňuje hospodářský význam členství v Evropské unii. Navíc je to neúčinná metoda, jak dokládají přípravy na zahájení vývozu elektrické energie z regionu Kaliningrad na polských hranicích. Nemá smysl podepisovat v Kodani ujednání, v němž břemeno spojené s omezením emisí CO₂ nebude v celosvětovém měřítku rovnoměrně rozloženo.

PŘEDSEDAJÍCÍ PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

místopředsedkyně

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, akční plán na podporu rozvojových zemí v boji za záchranu klimatu je čistě otázkou spravedlnosti a rovnosti. Tyto země jsou nejhůře postižené, zároveň však k situaci, v níž se nyní nacházíme, přispěly nejmenším dílem. Proto bychom měli udělat víc než pouze vyhlásit záměr. Udělat víc než jen vyhlásit záměr znamená, že učiníme rozhodnutí a budeme k základním problémům, jako například financování, přistupovat zodpovědně.

Bez ohledu na to, jak ambiciózní strategii budeme mít, pokud jednoznačně nevyřešíme otázku financování, nedospějeme k žádné konkrétní politice. Rada hovoří o 100 miliardách EUR do roku 2020. Objevují se různé odhady, včetně odhadů, které uvádí 120 miliard EUR ročně na podporu rozvojových zemí. Musíme mít proto vlastní prostředky, proto nestačí jen nějaké uklidňující opatření. Z tohoto důvodu musíme bezpodmínečně stanovit, jakým způsobem bude financování realizováno a kdo je bude zajišťovat. Musíme mít odvalu tuto otázku řešit a zapojit do jejího řešení všechny zúčastněné subjekty, a to včetně soukromého sektoru a průmyslu. Nebo snad doufáme, že přijdou samy a samy přispějí podle svého uvážení?

Timo Soini (EFD). – (FI) Paní předsedající, klimatická mafie využívá naivní zelené politiky, aby přesunula stovky milionů eur daňových prostředků z rozvinutých zemí do nadnárodních společností s ohromnými zisky v rozvojových zemích a do státních společností v rozvojových zemích ve formě klimatického poplatku,

který se zde propaguje. Například Čína by mohla velmi snadno tento závazek pokrýt sama: je to nejbohatší země světa, pokud jde o devizové rezervy.

Finsko a Evropská unie musí zachránit své ocelářství, strojírenství a lesnictví tím, že bude v Kodani požadovat přijetí rozhodnutí, kterým budou zavedeny konkrétní emisní systémy na dosažení klimatických cílů pro klimatické produkty namísto stávajících cílů založených na procentních podílech a obchodování s emisními povolenkami. Je to spravedlivější řešení.

(Potlesk)

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Paní předsedající, ráda bych poděkovala Radě a Komisi. Pokud jde o předmět naší rozpravy, jsou některé věci jisté a některé nejisté.

První, co je jisté, neboli prvním společným bodem je, že většina se v současnosti přiklání k názoru, že je třeba snížit emise a že je zapotřebí nalézt čisté zdroje energie.

Dále je jisté, že je k tomuto problému třeba přistupovat a řešit jej globálně. Proto země, které vypouštějí do ovzduší nejvíce CO₂, musí tvořit součást všech mezinárodních dohod. Mezi největší producenty CO₂ patří Spojené státy, Čína, Indie a Brazílie.

Za třetí je jisté, že Evropská unie předkládá návrh, který představuje závazný režim cílů: 20 % až 30 %.

Čtvrtá jistota spočívá v tom, že nic nenasvědčuje tomu, ať už z jakéhokoli důvodu, že země, které představují hlavní zdroj CO₂, přijmou takovou dohodu, a to je skutečnost.

Pokud uznáme skutečnost, nebude nám scházet optimismus; pesimismus vítězí jen tehdy, pokud neznáme skutečnost. Jen pokud uznáme skutečnost, můžeme vytvořit účinnou politiku a bude to optimističtější politika.

Domnívám se, že Evropská unie, která zastává v této v oblasti přední pozici, má povinnost předložit dodatečná opatření a dodatečné návrhy. Byl zde uveden příklad Japonska a musíme se zmínit o úspěchu projektů, jako je projekt sektorového zaměření, který se dotýká většiny odvětví způsobujících znečištění. Díky postupu srovnávání dosáhly v Japonsku tyto projekty výjimečných cílů. Jsou to příklady realistického přístupu ke změně klimatu.

Schůzka v Kodani představuje příležitost, pokud se však má stát příležitostí k činnosti a ne zůstat jen u slov, musí být založena na skutečnosti.

Jo Leinen, jménem skupiny S&D. – (DE) Paní předsedající, pak komisař Olli Rehn chválil tento Parlament za jeho aktivní přístup k souboru opatření na ochranu klimatu a my vlastně chceme jen zůstat nadále ambiciózní.

Včera večer hlasovali členové Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin v poměru 55:1 pro přijetí usnesení, které stanoví vysoké cíle pro jednání v Kodani. Tento výsledek ukazuje, že odmítání změny klimatu, neznalost těchto věcí představuje zanedbatelná menšina jednotlivců v této sněmovně, jejichž názory by skutečně neměly být brány v úvahu a kteří své postoje dávají často najevo, ve skutečnosti však plavou proti proudu mínění občanů všech států Evropské unie.

Pro zemskou atmosféru není podstatné, odkud CO₂ pochází. To znamená, že potřebujeme globální dohodu zahrnující všechny země, nikoli – jak bylo navrženo v Bangkoku – různé dohody, jednu pro USA, jednu pro Evropu a jednu pro rozvojové země – to by bylo katastrofální. Potřebujeme také uzavřít globální pakt proti změně klimatu a to znamená, že potřebujeme také globální pakt solidarity bohatých zemí se zeměmi chudými. Toto hledisko již bylo zdůrazněno mnohokrát.

Změna klimatu představuje příležitost pro nás i pro rozvojové země vydat se směrem nízkouhlíkového vývoje, který zahrnuje výrobu nových technologií a modernizaci infrastruktury. K uskutečnění tohoto cíle musí Evropa pomoci. Pokud jde o financování, podpořili jsme požadavek EU na 30 miliard EUR do roku 2020 a potřebu vytvořit nástroje financování, které budou trvalé a předvídatelné. Není možné, aby tyto nástroje byly závislé pouze na rozpočtových prostředcích, a je třeba zajistit rovněž další zdroje financování.

Rád bych opět zdůraznil, že je třeba zohlednit i námořní dopravu a letectví a samozřejmě svůj významný podíl má i lesnictví a zemědělství. Rozvoj a ochrana klimatu nejsou v rozporu – v Kodani by měly naopak vytvořit jakousi syntézu.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Paní předsedající, problém změny klimatu má v důsledku pouze jediné řešení a tím je technologie. Pouze nová technologie nám může umožnit zachovat si náš způsob života. Avšak rozvoj technologií je příliš pomalý a jejich šíření, zejména do rozvojových zemí, je ještě pomalejší. Klima představuje celosvětový problém, doposud však nebyl řešen sdílením nejlepších dostupných technologií. Kjótský protokol tuto oblast zcela pominul a z toho bychom se měli poučit.

Musíme samozřejmě zohlednit práva duševního vlastnictví. Zvláště podniky, které se nacházejí na špičce tohoto vývoje, musí být odpovídajícím způsobem motivovány a odměněny. Na druhou stranu však tyto znalosti musí být rychleji šířeny. Za tímto účelem byl založen fond, který má řešit problémy s ozónovou dírou v rámci Montrealského protokolu, a vznikla myšlenka vícestranného fondu pro technologie šetrné vůči klimatu. Mohla by Komise a Rada vysvětlit své stanovisko k této otázce?

Závěrem chci dodat, že zastavit úbytek lesů v rozvojových zemích je zvláště důležité, domnívám se však, že Evropská unie je v současnosti nejednotná, pokud jde o úlohu lesů, zejména díky Švédsku, Finsku a Rakousku. Jak můžeme přesvědčit rozvojové země, aby zastavily odlesňování, jestliže sama EU je rozdělená v přístupu vůči svým vlastním lesům? Byl bych rád, kdyby k tomu pan Carlgren mohl říci pár slov.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Paní předsedající, mluvíme o změně klimatu, měli bychom však hovořit o lidech, kteří jsou touto změnou nejvíce postiženi, konkrétně o obyvatelích nejméně rozvinutých zemí. Na Maledivách lidé bojují se zvyšující se hladinou moří a v Súdánu bojují o úrodnou půdu.

Komise předpokládá, že tržní subjekty významným způsobem přispějí k přizpůsobení se změně klimatu. Pokud však člověk mluví se všemi těmi investory, říkají totéž: „Ano, poskytneme peníze, ale především nově se rodícím ekonomikám. Nehodláme investovat do zranitelných zemí“. Ostatně jsou to nestabilní trhy a projekty v rámci investic do přizpůsobení se změny klimatu jsou malé. Takové projekty nevzbuzují zájem investorů.

Musíme tedy jednoznačně říci, že veřejné prostředky musí směřovat do nejméně rozvinutých zemí. Podle údajů Světové banky bude zapotřebí nejméně 80 miliard EUR. Je načase, aby EU zaujala skutečně vedoucí úlohu a předložila vážnou nabídku namísto mlhavé částky 2-15 miliard EUR. EU se musí vydat cestou, kterou jí vytyčil Parlament, a navrhnout alespoň 30 miliard EUR.

James Nicholson (ECR). – Paní předsedající, prosincová konference o změně klimatu pořádaná v Kodani představuje jedinečnou příležitost na řešení tohoto nesmírného a obrovského problému. Pokud zvážíme důsledky globálního oteplování, je zřejmé, že rozvojový svět platí cenu za poškození životního prostředí, které způsobily bohaté státy.

Změna klimatu není pouze ekologický problém, kterému čelíme, ale je rovněž naší povinností, abychom se pokusili ho v Kodani vyřešit. Je to příležitost pro Evropskou unii promluvit jedním hlasem a najít řešení problémů, který se týká nás všech. Všechny země se musí podílet na dosažení cílů a na udržitelném rozvoji. Rozvojovému světu se musí dostat podpory a povzbuzení, avšak cíle pro jednotlivé státy musí být realistické.

Jsem si vědom toho, že jsou jiní, kteří mají jiný názor než já, ale nejsem přesvědčen, že si můžeme dovolit čekat 50, 60 nebo 70 let, abychom přišli na to, co je správné a co nikoli. Máme odpovědnost dnes, musíme jednat nyní a dělat, co je v našich silách, dokud jsme tady.

John Stuart Agnew (EFD). – Paní předsedající, jaká úleva, že se dnes již kacíři neupalují, protože v této chvíli bych byl pravděpodobně v jednom plameni. Přesto však hořím touhou vyvrátit představu o změně klimatu způsobené člověkem.

Oxid uhličitý tvoří pouze 0,038 % naší atmosféry a pouze 4 % tohoto plynu jsou důsledkem činnosti člověka. Je to životně důležitá a nenahraditelná živina pro život rostlin. Čím více jí rostliny přijmou, tím rychlejší je jejich růst. Nedostatek tohoto plynu by byl mnohem vážnější problém než jeho nadbytek. Poplašná a chybná tvrzení, že jakýkoli nárůst oxidu uhličitého způsobí významné zvýšení hladiny moří, používají místní orgány jako záminku, proč neudržují nízkonákladové dřevěné zábrany. Po čtyřiceti letech pochopitelně hníjí, nikdo je neopravuje a lidé přicházejí o domov. V pobřežních obcích se šíří pocit beznaděje. Jestliže počítačové modely nedokážou řádně předpovídat počasí v krátkodobém výhledu, nemohou v žádném případě předpovídat dlouhodobé změny.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Dámy a pánové, ráda bych poděkovala panu ministrovi Carlgrenovi a panu komisaři De Guchtovi za jejich prohlášení, je tu však něco, co mě nepřestává znepokojovat. Znepokojuje mě skutečnost, že zde hovoříme o kvantitativních cílech, které mají být splněny do roku 2020, případně do

roku 2050, zatímco odborníci nás varují, že snižování globálních emisí musí proběhnout do roku 2015. Ráda bych věděla, zda Komise tento cíl přehlédla nebo od něj upustila.

Za druhé, v Kodani budeme muset podepsat komplexní dohodu, která bude zahrnovat všechny země. Nestačí, abychom zavedli tyto ambiciózní ekologické standardy pouze v Evropě, protože to by znamenalo, že technologie, které způsobují značné emise, se přesunou do ostatních částí světa. Skutečně by mě zajímalo, jakým způsobem hodlá Komise vnést do jednání otázku rovnoměrného rozdělení zátěže mezi průmyslové vyspělé země a jaké argumenty předloží rozvojovým zemím, aby přijaly svou odpovědnost. Jak hodláme zabránit unikům uhlíkových emisí? Skutečně bych si přála, abychom měli nějaké eso v rukávu.

Za třetí bych ráda zdůraznila, že nesmíme zavírat oči před realitou. Fosilní paliva jsou v současnosti hlavním zdrojem emisí a v bezprostřední budoucnosti je nebudeme moci zakázat. Stejně tak nereálné je očekávat, že země upustí od využívání uhlí. Neučiní tak ani vyspělé země a tím spíše ne země rozvojové. Z tohoto důvodu musíme věnovat velkou pozornost mezinárodním jednáním o pokračujícím vývoji technologií umožňujících účinné využívání fosilních paliv bez vypouštění skleníkových plynů. To je také jedna z dalších věcí, kterou Evropa může udělat právě nyní: můžeme zvýšit financování sedmého rámcového programu věnovaného mezinárodní spolupráci v oblasti změny klimatu.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, pane Carlgrene, dámy a pánové, otázkou změny klimatu se budeme muset zabývat mnohem déle než finanční a hospodářskou krizí. Jsou mezi nimi paralely – oba tyto jevy stojí mnoho peněz a schůzka v Kodani bude usilovat o dosažení dohody o finančních nástrojích pro třetí svět a rozvojové země.

Kodaňská konference musí být úspěšná a v tom můžeme sehrát svou úlohu. Včera jsme odvedli dobrou práci, když jsme ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin velkou většinou hlasů přijali usnesení, a jsem přesvědčen, že tomuto usnesení se dostane i většinové podpory zde v Parlamentu, čímž budeme moci změnit politické klima před nadcházející kodaňskou schůzkou. Přípravy mají často své psychologické hledisko a na tom bychom se měli podílet.

Jedna konkrétní věc mě však nadále znepokojuje. V Evropském parlamentu jsme vyvinuli značné úsilí, abychom zahrnuli letecký průmysl do režimu obchodování s emisními povolenkami, což se nám nakonec podařilo. Žádám proto Komisi a Radu, aby zajistily důsledné prosazování tohoto tématu v Kodani. Je třeba dosáhnout mezinárodního konsensu a zahrnout lodní i leteckou dopravu do nástupnické smlouvy Kjótského protokolu. Důvodem je, že tato dvě dopravní odvětví rostou neúměrně rychle, a proto také neúměrně přispívají ke globálnímu oteplování.

Neměli bychom překročit hranici 2 °C. Zde podobnost mezi finanční krizí a změnou klimatu končí. Pokud tuto hranici překročíme, bude to znamenat nenávratné poškození planety, tedy škodu, kterou nelze zvrátit.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Paní předsedající, musíme využít příležitostí, které mohou vyplynout z dosažení komplexní mezinárodní dohody v Kodani, s cílem účinně omezit změnu klimatu. Evropská unie se zavázala zajistit, že 20 % veškeré energetické spotřeby do roku 2020 pokryje z obnovitelných zdrojů energie. Evropa – a má vlastní země, Irsko – se může postavit do čela rozvoje nových a inovativní technologií na výrobu energie z mořských vln a přílivu.

Nezbytnou součástí strategie na dosažení našich cílů v oblasti změny klimatu je vývoj nových technologií. Musíme zajistit, abychom od nynějška až do roku 2020 co nejvíce posílili financování sedmého a osmého rámcového programu EU pro výzkum a technologie.

(GA) Investice do ekologických technologií pomohou vytvořit nová pracovní místa v Evropě v době hospodářské krize. Všichni víme, že pokud nepřijmeme svou mezinárodní odpovědnost, způsobíme tím značné problémy. Víme, jaké úkoly před námi leží. Budeme jim čelit vytrvale a zodpovědně.

Claude Turmes (Verts/ALE). – Paní předsedající, znáte ruskou ruletu? Hrála jste někdy ruskou ruletu? Samozřejmě ne, protože zde máte šanci 1:6, že můžete přijít o život nebo k úrazu. Pokud kodaňská konference neuspěje, nemáme ani 50% naději na záchranu této planety před nebezpečnou změnou klimatu.

Proč jsme se dostali do této nemožné situace? Ztratili jsme v podstatě dvacet let – dvacet let, která uplynula od velké konference v Riu, dvacet let, kdy jsme vystaveni lobbingu ze strany špinavých průmyslových odvětví od ropného průmyslu po průmysl uhelný a automobilový. Dvacet let, kdy středopravicová politická reprezentace v USA a v Evropě stěžuje zeleným a dalším prosadit ambiciózní program.

Příští týden na evropském summitu v Kodani budou mít středopravicové vlády v Evropě – švédské předsednictví v Radě i Dánsko, stejně jako Francie a Německo mají středopravicové vlády – poslední příležitost jednat zodpovědně.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Paní předsedající, Evropská unie stojí na světové scéně v čele snah o podporu dialogu o opatřeních proti změně klimatu a stanovení politických priorit pro snížení emisí CO₂. V rámci probíhajících příprav na konferenci v Kodani předložila Evropská unie více nabídek než kterýkoli jiný region světa. Doposud žádná z průmyslových velmocí – Spojené státy, Japonsko, Austrálie – neposlala konkrétní návrh s konkrétními údaji a podrobnostmi o pomoci rozvojovým zemím v jejich snaze o snížení emisí CO₂ a o podpoře rozvoje energeticky účinných technologií založených na obnovitelných zdrojích energie.

Evropa může být důvěryhodným partnerem v jednání pouze tehdy, pokud předloží realistické, dosažitelné a rozumné návrhy, které se mohou stát východiskem dosažení mezinárodní shody a dohody. Evropa dnes potřebuje spojení a podporu svých stávajících návrhů. Měli bychom být proto opatrní při zvyšování požadavků na snížení emisí z 20 % na 30 %, protože ostatní průmyslově vyspělé země samy neprojevují ochotu zavázat se k takto ambiciózním cílům; a finanční podpora rozvojových zemí by měla rovněž být realistická. Nesmí zůstat pouze u přání. Mělo by jít o systém poskytování pomoci, který je v souladu se zásadami udržitelného rozvoje a který by měl umožnit příjemcům připravovat projekty dle vlastního uvážení.

A je tu ještě jedna věc významná z hlediska občanů Evropy. Neměli bychom zapomínat, že summit v Kodani, naše usnesení a přípravy Parlamentu na summit by měl provázet jednoznačný systém komunikace s občany, se společnostmi. Nechceme prostřednictvím způsobu informování o globálním oteplování vytvářet překážky nebo propasti mezi společnostmi a orgány EU.

Michael Cashman (S&D). – Paní předsedající, omezím své emise CO₂ a budu stručný. Pane komisaři, jsem rád, že jste zde. Předsednictví, rád vás zde vidím.

Mluvit o letech 2020 nebo 2050 nestačí. Potřebujeme dohodu a výsledky nyní, protože změna klimatu ohrožuje boj proti chudobě. Jsme svědky odklonu rozpočtů oficiální rozvojové pomoci od rozvoje. To je nepřijatelné a jsou tím ohroženy rozvojové cíle tisíciletí, kterých musí být dosaženo. V Kodani uvidíme 27 zemí, které budou jednat jako jedna v zájmu dosažení ambiciózních cílů.

Slyšeli jsme v této sněmovně ty, kdo popírají změnu klimatu. Dovolte mi říct jedno: hovoří se o rostlinách a o CO₂, dochází k odlesňování a desertifikaci. To znamená, že na některých místech chybí voda. Nejsou zde stromy. Změna klimatu zabíjí. K tomu není co dodat. Musíme si jasně říci – členské státy musí vyčlenit 0,7 % HND pro rozvoj a omezit využití HND na úrovni 10 % a k tomu vytvořit další potřebné fondy na boj proti změně klimatu.

Fiona Hall (ALDE). – Paní předsedající, jsem znepokojena skutečností, že výpočty Komise v oblasti prostředků na boj proti změně klimatu jsou jen zastíracím manévrem.

Za prvé, bylo řečeno, že 90 % opatření v oblasti energetické účinnosti mohou financovat rozvojové země samy. To je 30 miliard EUR ročně. V členských státech EU představuje největší překážku zavedení opatření v oblasti energetické účinnosti jak ze strany vlád, tak ze strany jednotlivců nedostatek přímých finančních prostředků. Proč je Komise přesvědčena, že rozvojové země jsou schopny financovat opatření v oblasti energetické účinnosti bez přímého financování, jestliže samy členské státy EU s tím mají problémy?

Rovněž představa, že mezinárodní trh s emisními povolenkami vynese ročně 38 miliard EUR, je nereálná. Byli jsme svědky toho, jak pomalu se rozbíhal trh s emisními povolenkami EU ETS a jak negativně ovlivnila vývoj cen emisních povolenek hospodářská krize. Je pravděpodobné, že bude trvat několik desítek let, než začne trh s emisními povolenkami řádně fungovat, a proto potřebujeme nové a další finanční opatření nyní.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Paní předsedající, změna klimatu, jak zde říkáme od rána, to je jinými slovy šíření desertifikace a sucha, to je odlesňování, to jsou přírodní katastrofy, to je šíření hladomoru a chudoby, zejména v zemích jihu, a to jsou migrační toky.

Summit v Kodani musí nést před národy světa odpovědnost za nalezení rovnováhy mezi čtyřmi důležitými cíli: za prvé je to samozřejmě snížení emisí skleníkových plynů, ale rovněž nesmíme brzdit naše hospodářství, musíme předcházet ekologickému dumpingu a podporovat nové evropské technologie.

V tomto ohledu, kdy musíme brát ohled na nejchudší země, bych vás rád upozornila na rozvojové země, zejména na nejvyspělejší rozvojové země. Tento pojem se v mezinárodních textech nevyskytuje a tyto země spadají do kategorie rozvojových zemí. Proto nejsou považovány za země, jež mají povinnost podílet se na

úsilí o snížení skleníkových plynů, přesto patří k největším spotřebitelům uhlíku. Mám samozřejmě na mysli Čínu, Indii a Brazílii, které se musí bezpodmínečně v Kodani zavázat k dosažení podobných cílů, jako vyspělé průmyslové země, protože přísně vzato se ostatním rozvojovým zemím nepodobají.

Úsilí o snížení emisí CO₂ musí být sdíleno za co možná nejspravedlivějších podmínek. Musíme zabránit jakémukoli narušení hospodářské soutěže. Jednání se musí rovněž stát příležitostí na podporu využívání našich nových technologií a musí umožnit výraznější investice do výzkumu a vývoje.

V Kodani musíme – a to je nezbytné – vytvořit podmínky pro udržitelný obchod mezi zeměmi na základě oboustranného zájmu. Úspěchem bude podpora šíření technologií do nejméně rozvinutých zemí výměnou za uznání práv duševního vlastnictví a otevření trhů těmto technologiím.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Paní předsedající, dvě nejvážnější krize na světě jsou chudoba a účinky změny klimatu: dvě krize, které budou spolu v budoucnosti ještě úžeji propojeny, dvě krize, které činí jedna druhou ještě ničivější.

Na světě je mnohem více chudých lidí než před rokem, o desítky milionů více. A účinky změny klimatu jsou dnes mnohem vážnější a silnější než kdy dříve.

Do zahájení konference v Kodani zbývá jen měsíc a půl, jen několik týdnů. V Kodani budeme muset vyvinout značné úsilí. Budeme muset soustředit mnohem více úsilí na boj proti změně klimatu, nesmíme k tomu však používat prostředky, které jsou v současnosti určeny na rozvojovou pomoc, ani prostředky určené v současnosti na vzdělání nebo zdravotnictví.

Rozvojové země potřebují oba druhy zdrojů. Proto potřebujeme překročit i hranici 0,7 % HDP. Tento požadavek vyplývá z prohlášení řady vůdců na nedávném zasedání OSN. Totéž požaduje i předseda španělské vlády.

Peter Liese (PPE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na jednom shromáždění, které se konalo před několika dny v Bruselu a kterého se zúčastnila i komisařka pro zdraví paní Vassiliouová, se za účasti lékařských odborníků z celé Evropy projednávalo téma zdraví a změna klimatu. Bylo to velmi poučné setkání nazvané recept na zdravou planetu. Předseda stálého výboru evropských lékařů (CPME) použil velmi dobré přirovnání: pacient – planeta Země – je jako vážně nemocný člověk. Čím později zakročíme, tím bolestnější bude léčba a v určitém okamžiku může být na léčbu dokonce příliš pozdě. V tomto okamžiku je poškození pacienta tak velké, že už neumožní nápravu. Z toho důvodu musíme jednat rychle a rozhodně pro záchranu pacienta, planety Země. Doufám, že v tom se všichni shodneme.

Stejně tak je pravda, že změna klimatu se dotýká každého – každé země a každého odvětví evropského hospodářství. Vidím určitou nerovnováhu: klademe těžká břemena na tradiční účastníky evropského obchodu s emisními povolenkami, ti však produkují pouze 50 % emisí Evropské unie. Potřebujeme proto více beder, která pomohou břemeno nést – rozhodnutí o tom jsme učinili včera večer. Rovněž jsme přijali pozměňovací návrhy 198-202 o zahrnutí odvětví letectví – jak uvedl pan Groote – a námořní dopravy. Možná je třeba tyto návrhy ještě lépe propracovat a odlišit, je to však krok správným směrem. V této souvislosti bude také zapotřebí větší aktivity Komise a Rady. Při přípravě summitu EU v Pittsburghu a na samotném summitu v Pittsburghu nebylo dosaženo žádného pokroku. Rada i Komise musí v této souvislosti učinit víc.

Závěrem chci dodat ještě jednu věc. I ostatní regiony světa musí učinit víc. Jsem rád, že Barack Obama získal Nobelovu cenu míru, pokud však nepřijede do Kodaně a nepředloží rozumný návrh, ztratí svou důvěryhodnost, a proto musí v Kodani předložit nějaký návrh.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Paní předsedající, rozvojové země přispěly ke změně klimatu méně než kdokoli jiný. Zároveň však zakouší její nejhorší následky. Miliony lidí v Africe musí každým rokem cestovat dál, aby našli vodu, dřevo na vaření a potravu. Tito lidé jsou závislí na přirozených ekosystémech a nijak nepřispěli ke změně klimatu.

Tyto přirozené ekosystémy, jako například africké lesy, zadržují třikrát více uhlíku, než kolik ho vypouští do atmosféry, tedy třikrát více uhlíku, než kolik ho v současnosti je v atmosféře, a zároveň pohlcují 50 % uhlíku, který vypouštíme každoročně do ovzduší my. Proto by ochrana a rozšíření lesů formou přirozených procesů a bez komerčních záměrů měla být jednou z hlavních priorit naší politiky, a to jak s ohledem na boj proti změnám klimatu, tak v zájmu přizpůsobení se změnám klimatu v rozvojových i v rozvinutých zemích.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Paní předsedající, rád bych se vyjádřil k jedné konkrétní, ale velmi důležité záležitosti, a sice k lodní dopravě v souvislosti s Kodaňskou konferencí a rozvojovými zeměmi.

Mám dvě připomínky: bylo by velkou chybou přistupovat k lodní dopravě a letecké dopravě, jako kdyby se jednalo o totéž. Lodní doprava je neúčinnější a z hlediska životního prostředí nejšetrnější způsob dopravy, zatímco letecká doprava je víceméně tím nejhorším způsobem dopravy. Je třeba stanovit cíle pro lodní dopravu, musí však být spravedlivé a přiměřené – zejména vůči silniční dopravě, která konkuruje lodní dopravě a způsobuje mnohem větší znečištění. Jestliže zasáhneme nepřiměřeně proti lodní dopravě ve srovnání se silniční dopravou, zasáhneme neúměrně proti hospodářství rozvojových zemí, protože hospodářství rozvojových zemí je převážně založeno na vývozu surovin, zemědělských produktů a na odvětvích, která využívají především lodní dopravu, zatímco naše hospodářství jsou převážně založena na službách.

Domníváte se, že přesvědčíme rozvojové země o svých dobrých úmyslech, když navrhujeme financovat úsilí v rámci boje proti změně klimatu z peněz, které získáme v nepřiměřené míře z lodní dopravy, čímž – s ohledem na podíl HDP – mnohem více zatížíme rozvojové země než země vyspělé?

Rovněž si říkám – poté, co jsem byl informován, že Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance odmítla včera podpořit rozpravu o vzájemném vztahu cílů pro lodní dopravu s cíli pro pozemní dopravu –, jestli jízda v luxusním voze po evropské dálnici rychlostí 180 km/h je k životnímu prostředí šetrnější než převoz potravin a surovin pro hospodářství této planety.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Paní předsedající, pane Carlgrene, pane předsedo Komise, jako lidstvo stojíme před výzvou, výzvou pro budoucí generace. Máme-li zdvihnout hozenou rukavici, musíme v rámci kodaňské konference vytvořit podmínky pro dosažení celosvětové dohody, jednotné dohody, protože – jak uvedl předseda Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin pan Leinen – je nezbytné uzavřít všeobecné spojení sdružující průmyslově vyspělé země a nově se rodící ekonomiky.

Dnes prostřednictvím této rozpravy, ale rovněž předložením návrhu usnesení Parlamentu vyzýváme opět Evropskou unii, aby si udržela svou vedoucí úlohu v této důležité politice boje proti změně klimatu. Nezapomínejme, že pokud si máme zachovat důvěryhodnost, musíme mluvit jedním hlasem.

Ano, v Kodani musíme dospět k dohodě o omezení růstu globální průměrné teploty tak, aby nepřesáhla hodnoty z doby před počátkem industrializace o více než 2 °C. Ano, musíme podepsat v Kodani dohodu s cílem kolektivně zajistit, aby do roku 2020 bylo o 30 % méně emisí skleníkových plynů než v roce 1990. To však nestačí. Nejen že je důležité, aby vyspělé země výrazným způsobem snížily své emise, k dosažení těchto cílů musí rovněž pomoci rozvojové země.

Z toho vyplývá, že průmyslově vyspělé země musí poskytnout rozvojovým zemím odpovídající dlouhodobou a předvídatelnou finanční a technickou podporu, která je povzbudí k přijetí závazků na snížení emisí skleníkových plynů. Kodaňská konference musí rovněž umožnit rozvojovým zemím, aby se vydaly po cestě nízkouhlíkových modelů hospodářství.

Dovolte mi proto, abych se zmínil o dvou oblastech, které považuji za důležité pro naši budoucnost. Za prvé, na mezinárodní úrovni musíme zavést financování boje s globálním oteplováním, založené na zdanění finančních transakcí. Za druhé, domnívám se, že je důležité zavést na evropských hranicích úpravy cel, které by postihovaly dovoz zboží vyráběného bez jakéhokoli ohledu na ochranu životního prostředí, přičemž prostředky z uhlíkové daně získané na evropských hranicích by byly použity pro platby určené zemím jihu, které by mohly být investovány do vybavení potřebného v boji proti globálnímu oteplování.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Paní předsedající, stejně jako při nedávném zasedání skupiny G20, která byla pro Evropu příležitostí sehrát vedoucí úlohu při definování nového hospodářského řádu světa, bude mít Evropa při Kodaňské konferenci opět úkol, a především povinnost, ukázat svým mezinárodním partnerům cestu.

Navzdory tomu, co zde bylo právě řečeno, zejména ústy některých mých kolegů poslanců ze skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance, Evropa přijímá svou odpovědnost vůči ochraně životního prostředí, a to od prosince roku 2008, kdy byl přijat soubor opatření v oblasti energie a změny klimatu. Tento soubor opatření dává Evropě potřebné oprávnění k tomu, aby vedla jednání o definování ambiciózní, praktické a globální reakce na výzvy plynoucí ze změny klimatu.

Dohoda, kterou musíme v Kodani uzavřít, bude muset být založena na zásadě sdílené odpovědnosti, ale také odstupňované odpovědnosti. Konkrétně to znamená, jak paní Grossetêteová právě uvedla, že je na nás, průmyslově vyspělých zemích, zajistit, aby naši partneři – rozvojové země – měli prostředky, které jim umožní následovat náš ambiciózní krok v boji proti změně klimatu.

Musíme rovněž jít příkladem, a to přinejmenším tím, že se zavážeme k ambicióznímu programu usilujícímu o 80% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2050. Slyšela jsem právě, že to nestačí, ale je to dobrý začátek. Zároveň musíme také vytvářet podmínky, které zajistí, že rozvojové země se budou moci spolu s námi účastnit úsilí o záchranu globálního klimatu.

Máme odpovědnost a také povinnost vůči těmto zemím. Skutečností je, že stojíme před společným úkolem, jehož zdolání vyžaduje zapojení všech. Jak ale víme, nemáme všichni stejné možnosti a nemáme všichni stejnou historii. Kodaňská konference proto musí být úspěšná, musí to však být úspěch dosažený prostřednictvím skutečného příspěvku, který bude víc než jen závazkem. Evropská unie bude posuzována podle tohoto příspěvku a podle tohoto závazku.

Jestliže na kodaňské konferenci naši mezinárodní partneři nepřijmou pevné a sdílené závazky na konkrétní opatření, budeme nuceni, jak uvedl můj předřečník, zavést na evropských hranicích uhlíkové clo. Je to jediný způsob, jak o sobě budeme moci dát vědět a zajistit, že náš čestný závazek bude mít smysl. Je věcí Evropy, aby zajistila, že její poselství bude slyšet.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Paní předsedající, hlavním úkolem, který před námi leží sedm týdnů před zahájením summitu v Kodani, je, zda dokážeme dosáhnout dohody o přijetí odpovědnosti za globální financování politiky na zmírnění změny klimatu v rozvojových zemích. Evropa učinila důležité kroky, když stanovila zdroje a způsoby financování, nyní nastal čas přesvědčit ostatní vyspělé země, aby převzaly svůj díl odpovědnosti, přičemž musíme mít na paměti, že podpora úsilí rozvojových zemí v boji proti změně klimatu rovněž představuje příležitost pro boj proti nerovnosti a zahlazení rozdílu mezi vyspělými a rozvojovými zeměmi.

Ještě na něco nesmíme zapomenout, zejména zde v Evropské unii. Rodí se nový druh uprchlíků, klimatičtí uprchlíci, kteří v současnosti nejsou chráněni žádnou mezinárodní dohodou a v důsledku toho nemají žádná práva. Základní povinností mezinárodního společenství je zacelení této mezery v zákonech a zásadní podpora klimatických uprchlíků, přičemž Evropská unie musí sehrávat vedoucí úlohu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Paní předsedající, pane Carlgrene, pane De Guchte, Evropská unie by měla nadále sehrávat vedoucí úlohu v mezinárodních jednáních o dosažení ambiciózní dohody v Kodani. Tato dohoda by měla být založena na zásadě sdílené, avšak odstupňované odpovědnosti. Tato zásada by se měla uplatňovat stejně na všechny rozvojové země, každá z nich však vyžaduje opatření přizpůsobená situaci příslušné země podle fáze vývoje a okolností. Všechny rozvojové země s výjimkou nejméně rozvinutých zemí by měly přijmout národní nízkouhlíkové strategie rozvoje.

Rozvojové země budou na snížení emisí a přizpůsobení se účinkům změny klimatu potřebovat částku ve výši zhruba 100 miliard EUR. Některé z těchto prostředků budou pocházet ze soukromého sektoru, bude však rovněž zapotřebí mezinárodních finančních prostředků z veřejných rozpočtů, které budou doplňovat oficiální rozvojovou pomoc. Pokud máme zajistit dosažení dohody v Kodani, bude nesmírně důležité, abychom stanovili, jaká bude struktura těchto systémů financování, stejně jako zdroje a výši těchto prostředků.

Na druhé straně bude zapotřebí reformovat mechanismus čistého rozvoje, který zavádí Kjótský protokol, aby kredity byly udělovány jen projektům umožňujícím dosažení dodatečného snížení emisí. Hospodářsky vyspělejší země a hospodářsky konkurenceschopnější průmyslová odvětví by měla být postupně z tohoto mechanismu vylučována tak, aby se mechanismus mohl zaměřovat především na nejhudší země, zejména africké.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Evropská unie jde svým přístupem k hrozbám, které visí nad naší planetou, příkladem ostatním kontinentům. To rovněž posiluje boj proti změně klimatu. Evropská unie je i v budoucnu připravena stát v čele, připojit se však musí všechny země, které se účastní konference v Kodani.

Rozvojové země potřebují další dodatečnou pomoc. Jejich hospodářský růst, jako v případě zemí BRIC, musí být založen na ekologických technologiích. Je třeba věnovat větší pozornost sdílení nejpokročilejších technologií a znalostí. EU by měla jít příkladem nejen tím, že přijme závazky na snížení emisí, ale rovněž podporou obnovitelné energie a zvyšováním energetické účinnosti.

Nezapomínejme, že i v Evropské unii je značný rozdíl mezi zeměmi, které úspěšně zavádí nové technologie a šetří energii, a zeměmi, které zůstávají pozadu. Odstranění tohoto rozdílu vyžaduje společné úsilí a může být dalším příkladem pro ostatní.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Paní předsedající, některé skutečnosti je třeba uznat. Za prvé, naše úsilí v oblasti změny klimatu dosud nepřineslo žádné pozitivní výsledky. Strategie se ukazuje jako neúčinná,

protože emise v absolutních i relativních číslech rostou. Navzdory očekávání se míra produkce uhlíkových zplodin zvýšila právě v době, kdy mezinárodní společenství začalo do této oblasti investovat. Emise na tunu v zemích, které podepsaly dohodu, se nesnížily o nic více než v zemích, které Kjótský protokol nepřijaly. Dohoda, kterou máme, je chabá a musí být nahrazena dohodou lepší, komplexnější, účinnější a ambicióznější.

Za druhé, je třeba říci, že víme méně, než jsme si před časem mysleli. Přestože emise vzrostly více, než se předpovídalo, teploty tento nárůst emisí nenásledují. Teplota přestala narůstat a v příštích letech se očekává globální ochlazování. Je to však příliš krátký časový úsek, aby umožňoval vyvozovat závěry, nebo aby nám umožňoval zapomenout na předchozí etapu oteplování. Tyto informace, které mohou být pro veřejnost zavádějící, proto neznamenal, že bychom se už nemuseli znepokojovat změnou klimatu, znamenají však, že potřebujeme další výzkum. Emise proto musí být udrženy na rozumné úrovni za všech okolností bez ohledu na to, zda k rychlému oteplování dochází nebo nikoli. Výchozím bodem tohoto úsilí by měly být představy udržitelného rozvoje uvedené ve zprávě OSN o rozvojových cílech tisíciletí. Tato zpráva se nezabývá pouze otázkou uhlíkových emisí, ale rovněž komplexní politikou v oblasti klimatu.

Za třetí, žijeme v době hospodářské krize, a máme proto odpovědnost vůči našim občanům. Naše jednání musí být moudré a účinné. Už si nemůže dovolit přijmout slabou dohodu o klimatu. Chyby z Kjóta se už nesmí opakovat: nepotřebujeme dohodu, na jejímž základě se emise pouze přesouvají z jednoho místa na druhé, aniž by se ve skutečnosti snižovaly. Jelikož hlavním kritériem politiky v oblasti klimatu pro stanovení emisí je v současnosti výroba a nikoli spotřeba, může být příčina problému přesunuta někam jinam. V důsledku toho může docházet k takovým unikům uhlíku, že se může stát, že tak jak se lokální emise sniží, globální emise vzrostou. Namísto toho potřebujeme investice do odstraňování uhlíku a do technologií, které snižují emise. Nečistou výrobu nesmíme připustit nikde. Nesmíme vytvářet mezery v systému, i když obchod s emisními povolenkami v EU je toho modelovým příkladem!

Ivari Padar (S&D). – (ET) Pane předsedající, ambiciózní opatření v oblasti změny klimatu by pomohla při řešení současné hospodářské krize tvorbou nových pracovních míst a posílením hospodářské činnosti. Mezinárodní energetická agentura považuje dosažení dohody v Kodani za nezbytné, protože by to umožnilo nasměrovat investice, které nyní v důsledku krize vážnou, do odvětví ekologicky udržitelné výroby energie.

Vidím i příležitost pro mou domovskou zemi Estonsko. Potřebujeme rozsáhlé programy úspory energie a rovněž ambiciózní a dlouhodobý přístup k oblasti obnovitelné energie. Nemůžeme se však omezovat pouze na to. Měli bychom přezkoumat své předpisy v oblasti dopravy a logistiky, využívat stavební materiály a technologie šetrné k životnímu prostředí, omezit využívání materiálů a chemikálií v průmyslu, zreformovat způsob balení používaný v maloobchodní síti a rozvíjet organické zemědělství.

Tato řešení spolu s řadou dalších budou v budoucnu tvořit základ rozvíjejících se odvětví. Řada z těchto nových řešení bude vyžadovat úsilí našich vědců; některé však budou vyžadovat naši vlastní snahu.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, všimla jsem si, že zde bylo několikrát zmíněno hlasování, které proběhlo včera ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin.

Ráda bych však uvedla, že nelze vše vsadit na jediný extrémistický ideologický názor. Vyslechli jsme řadu názorů našich kolegů poslanců, které jsou velmi odlišné, mnohem vyváženější a založené na zdravém rozumu, a proto také mnohem lépe odrážejí skutečnost, a domnívám se, že dávají i mnohem větší šanci nalézt skutečná řešení.

Věda není modla. Vždy, když jsme učinili tu chybu a uchopili jeden problém tímto ideologickým způsobem, výsledkem nebylo řešení, ale katastrofa. Evropa má v tomto ohledu značné zkušenosti a neměla by opakovat stejné chyby, i když mají jinou podobu a jsou opatřeny nálepkami, které na povrchu působí mnohem přívětivěji. Musím zdůraznit, že samotná směrnice o obchodování s emisními povolenkami stanoví, že oprávněnost cesty, kterou směřuje Evropská unie, musí posoudit Komise na základě výsledků konference.

Musíme samozřejmě přijít na konferenci s jednoznačným stanoviskem a jasnou představou, naším cílem však také musí být spravedlivé rozdělení úsilí především mezi průmyslově vyspělými zeměmi, které musí přijmout odpovídající cíle snížení emisí. Nesmíme také zapomínat na to, co tak dobře vyjádřila paní Grossetêteová, že mezi rozvojovými zeměmi už dnes musíme rozlišovat: některé z nich jsou skutečně rozvojové, některé jsou však nově se rodícími ekonomikami, jako například Indie, Čína a Brazílie. I tyto země musí na sebe převzít část závazku.

Pokud však nebude v Kodani dosaženo vyváženého výsledku, naléhavě vyzývám Evropskou unii, aby nadále zajistila, že ohroženým odvětvím budou kvóty přidělovány bezplatně v souladu s ustanoveními směrnice 2003/87/ES. To jsou záležitosti zásadního významu. Chceme, aby si Kjótský protokol zachoval význam pro životní prostředí, a především chceme předejít vzniku finanční „bubliny“ na úkor evropských podniků.

Vincent Peillon (S&D). – (FR) Paní předsedající, jak zde už dnes dopoledne někteří kolegové poslanci opakovaně uvedli, problém financování boje rozvojových zemí proti globálnímu oteplování může způsobit neúspěch Kodaňského summitu, i když jsme všichni doufali v jeho úspěch.

Jak ale víme, tyto země jsou často hlavní obětí globálního oteplování, přitom však za něj nenesou odpovědnost. Průmyslově vyspělé země nabídlly obsáhlý balík finanční pomoci. Ten je dnes nedostatečný a příslibené prostředky ani nejsou ve skutečnosti vyplaceny. To nás zavazuje a bude nás i nadále zavazovat, abychom nacházeli nové zdroje financování.

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin po vzoru Výboru pro rozvoj uznal potřebu zvážit zavedení daně z finančních transakcí na způsob Tobinovy daně. Tato daň ve výši 0,01 % na spekulativní transakce by ročně vynesla 100 miliard USD, jinými slovy částku, která bude podle odhadů do roku 2020 potřebná na boj s globálním oteplováním v rozvojových zemích.

Proto Parlament, stejně jako někteří vnitrostátní političtí představitelé, zvažuje své odpovědnosti. Rád bych věděl, jaké je v této záležitosti stanovisko Rady a Komise, a zda nás hodlají podpořit.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Paní předsedající, svět v současné době čelí třem vážným krizím: finanční krizi, krizi zaměstnanosti a klimatické krizi. Řešení, které společně předložíme, musí pomáhat řešit všechny tři uvedené krize. Naše podniky stojí před velkými výzvami, jsou to však rovněž velké příležitosti pro nová pracovní místa a řešení mnoha sociálních krizí. Pokud budou tato řešení správně uplatňována pomocí správných rozhodnutí a doprovázena dostatečně ráznými rozhodnutími ze strany těch, kteří vedou tato jednání, mohl by se svět dočkat obnovy a nového ekologicky udržitelného hospodářství.

Lidé na celém světě očekávají, že Kodaňská konference přinese dostatečně rázná opatření. Musíme být připraveni na to, že USA budou chtít tržně založená řešení, Evropa bude požadovat řešení založená na právní úpravě a Čína bude chtít řešit své domácí sociální problémy. I v rámci Evropy existují rozdílné přístupy. Někteří poslanci Evropského parlamentu požadují takové limity, které by znemožnily dospět v Kodani k řešení, a jiní pak požadují pouze dobrovolná řešení.

Budoucnost spočívá v ekologickém, liberálně tržním hospodářství. Musíme zajistit, aby spotřebitelé měli možnost uplatnit svou moc na trhu prostřednictvím znalostí a transparentnosti.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Odlesňování – jev, na který se během této rozpravy často poukazuje, postihuje nepochybně především rozvojové země. Avšak dříve, než budeme tyto země obviňovat, musíme si uvědomit, že odlesňování uspokojuje některé potřeby nezbytné k přežití.

Rád bych v dnešní rozpravě uvedl závěry nedávno provedené studie, z nichž vyplývá, že téměř polovina zemědělské půdy na světě je nejméně z deseti procent zalesněná. Tato zemědělská oblast porostlá lesní vegetací tvoří dvojnásobek rozlohy, kterou zabírá amazonský deštný prales. Jsem přesvědčen, že nám to pomůže uvědomit si hodnotu této vegetace. Je zcela samozřejmé, že zemědělci vyvinou větší úsilí k ochraně této vegetace, pokud k tomu dostanou odpovídající finanční prostředky.

Dalším hlediskem, které bychom rovněž měli zvážit, je podpora stratifikovaných zemědělsko-lesnických systémů, které spojují pěstování plodin a stromů. Od plodin tohoto druhu, jejichž pěstování je často mnohem náročnější než pěstování monokulturních plodin, se často upouští. Jsem přesvědčen, že jakékoli řešení zaměřené na boj proti odlesňování musí rovněž zahrnovat systémy na vyplácení náhrad zemědělcům, včetně zemědělců v Evropě, kteří pěstují tento druh stratifikovaných plodin.

Judith A. Merkies (S&D). – Paní předsedající, „úspěch nebo neúspěch, to je otázka“. Byly zde zmíněny všechny druhy krizí, na jednu se však vedle globálního oteplování zapomnělo a tou je krize důvěry veřejnosti v politiku.

Souhlasím s panem Carlgrenem. Nedělejme z toho soutěž o to, kdo je více nebo méně ambiciózní, kdo je realističtější, kdo je méně realistický, nebo kdo je ochoten zaplatit více a kdo méně. Potřebujeme mít jasno ve čtyřech oblastech, protože v sázce je příliš mnoho: musíme mít jasný ambiciózní politický postoj, musíme mít jasný závazek, musíme mít jasnou cestu a jasné lhůty – a v neposlední řadě musíme mít jasno i ohledně finanční podpory. Pokud nebude schůzka v Kodani úspěchem, můžeme bít na poplach a obviňovat, stanovme

si však jasné postupy a časový plán, který nám umožní dospět k výsledku. Dokažme, že jsme spolehliví a zodpovědní, a to jak v oblasti stanovení cílů, tak v oblasti řádného finančního výhledu.

Graham Watson (ALDE). – Paní předsedající, mnohé bylo řečeno o tání ledových pólů, ale kromě arktického a antarktického ledového pólu máme ještě „třetí pól“: je tvořen himálajskými ledovci, které jsou zdrojem pitné vody pro dvě miliardy lidí – téměř třetinu světové populace – v Číně, Indii a dále na subkontinentu.

Tyto ledovce rychle roztávají v důsledku černého uhlíku – jehož příčinou je především industrializace, ale také generátory na fosilní paliva používané v zemědělství – což připraví miliardy lidí o vodu na pití a zavlažování. Evropská unie si musí uvědomit, že tyto země budou potřebovat pomoc na zlepšení jakosti používaných strojů a na snížení jimi produkováného znečištění.

Jsem přesvědčen, že toto téma by mělo být součástí jednání v Kodani a mělo by být rovněž součástí jednání nadcházejícího summitu Evropské unie s Indií a dalších summitů s dotčenými zeměmi. Pokud těmto zemím nepomůžeme, nedokážeme zabránit tání himálajských ledovců, což bude mít za následek vážné problémy v oblasti zásobování vodou pro třetinu lidstva.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Žijeme na planetě s rozdílným klimatem. Všechny však ovlivňuje jeden činitel: změna klimatu. Zkušenost ukazuje, že účinky této změny překračují hranice a zeměpisné oblasti. Každý z nás je postižený jinak, ať už formou záplav, sucha, požárů nebo silných bouří.

Hlavní příčinou těchto katastrof je samozřejmě překotný rozvoj některých oblastí činnosti, který má za následek nárůst emisí oxidu uhličitého a globální oteplování. Podle současných statistik je v průmyslově vyspělých zemích poměr emisí oxidu uhličitého na hlavu až stonásobně vyšší než v zemích rozvojových.

S ohledem na stávající situaci se cítím vázán položit tuto řečnickou otázku: je naší povinností podpořit rozvojové země prostřednictvím iniciativ a technologií, které umožní zachovat naši planetu čistou, či nikoli? Domnívám se, že odpověď je jednoznačná. Nemůžeme proto otálet s přijetím konkrétních opatření pro naše vlastní dobro a pro dobro budoucích pokolení.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Paní předsedající, je velmi důležité, aby přechod na svět s nízkouhlíkovým hospodářstvím byl poctivý a abychom přijali životaschopný politický systém, protože trh nemá na poctivost čas. Z tohoto důvodu je schůzka v Kodani důležitá.

Byla bych ráda, aby pan ministr Carlgren kladl na tyto záležitosti větší důraz. Přiznal jste prioritu všemu, a tak nakonec nemá prioritu nic.

Jsem přesvědčena, že politika v oblasti ochrany klimatu musí sehrávat i významnou úlohu při rozdělování příjmů. Jak můžeme usnadnit domácnostem s nízkým příjmem v Evropě přizpůsobit se změnám klimatu? Copak ještě žádná země v Evropě nezávažila tuto otázku? K podpoře ekologické strukturální změny by mohlo například pomoci pružnější využívání strukturálních fondů. Nestačí zachránit svět: musíme rovněž zachránit lidi, kteří v něm žijí.

András Gyürk (PPE). – (HU) Paní předsedající, jedním z hlavních témat nadcházejícího klimatického summitu v Kodani by se mohlo stát lesnictví. Není náhodou, že se v ovzduší hromadí více škodlivých plynů v důsledku odlesňování než vinou například dopravy. Neschopnost vyřešit tento stav dokládá i skutečnost, že podle odhadů téměř 40 % těžby dřeva na světě je prováděno nezákonně.

Když hovoříme o kácení, máme většinou na mysli tropické pralesy, ale nemusíme chodit tak daleko. Podle jedné nedávno zveřejněné studie až třetina dřeva používaného v Maďarsku byla vytěžena nezákonně. Kvůli nedostatečným postihům v této oblasti pozemky zdánlivě získané na obnovitelné zdroje energie zakrývají částečně nelegální pálení a kácení stromů. Na základě výše uvedeného musíme zpřísnit předpisy, jimiž se řídí udržitelné lesní hospodářství. Klimatický summit v Kodani může být pro lesnictví příležitostí stát se nedílnou součástí systému ochrany klimatu.

Mairead McGuinness (PPE). – Paní předsedající, v této rozpravě o změně klimatu musí být zmíněna i otázka zabezpečení potravin, zejména pro rozvojový svět. Je velmi obtížné žádat od lidí, aby se zajímali o zmírnění dopadu změny klimatu, pokud nemají dostatek základních potravin. Musíme jim umožnit využívat nejlepší dostupné technologie k udržitelné produkci potravin, která nepoškozuje životní prostředí, a řeší tak otázku změny klimatu.

Mám obavy, pokud jde o Světovou obchodní organizaci a zemědělskou dohodu, která nezohledňuje dopad například odlesňování v Brazílii, neboť Brazílie dodává hovězí maso do Evropské unie. Jedná se o velmi

složitou problematiku. Můžeme vyřešit problém na jednom místě, ale vytvořit jiný problém jinde. Zcela zjevně potřebujeme globální dohodu, která řeší změnu klimatu, nesmíme však zapomínat ani na velmi vážnou otázku zajištění potravin.

Andrew Henry William Brons (NI). – Paní předsedající, neexistuje důkaz, že by rostoucí hladina CO₂ vedla k nárůstu teplot, ale příčinná souvislost je právě opačná; fakta však nesmí kazit krásný příběh.

Na okamžik však připusťme, že člověkem zapříčiněné emise jsou z nějakého důvodu špatné. Proč tedy britská labouristická strana podporuje agresivní a nezákonné války, v nichž jsou nejen zabíjeni britští vojáci, Iráčané, Afghánci a v budoucnu i Íránci, ale rovněž mají za následek značný nárůst globálních emisí?

Edite Estrela (S&D). – (PT) Kodaňský summit představuje velkou příležitost pro dosažení globální dohody dříve, než bude příliš pozdě. Poprvé mají Spojené státy vládu, která je odhodlaná hledat řešení, a máme pozitivní signály i z ostatních zemí, jako například z Japonska. Potřebujeme však nový přístup ke změně klimatu, který zohlední i otázky bezpečnosti, hospodářského oživení, přistěhovalectví či třeba boje proti terorismu. Také nesmíme zapomínat, že změna klimatu bude vyžadovat příspěvek ze strany vědy, technologie a hospodářství.

Hlavní překážkou dosažení globální dohody v Kodani je otázka financování. Nemůže být dosaženo dohody, pokud nenajdeme způsoby financování přizpůsobené potřebám rozvojových zemí. Navíc, pane komisaři, je třeba zdůraznit, že finanční prostředky, které máme v současnosti k dispozici, jsou nedostatečné. Průmyslově vyspělé země musí například stanovit ambiciózní cíle na snížení emisí nejméně o 30 % a zároveň pomoci rozvojovým zemím tím, že jim poskytnou finanční prostředky a technologie.

Milan Zver (PPE). – (SL) Dobré odpoledne, paní předsedající, pane komisaři, pane Carlgrene, dámy a pánové a hosté, včetně hostů ze Slovinska. Dovolte mi, abych vám krátce připomenul jednu věc: schůzka v Kodani se koná v poněkud nevhodnou dobu. Prožíváme období krize, které může zkomplikovat rozhodnutí o závažných a důležitých otázkách, jaká budeme muset přijmout v prosinci v Kodani.

Dovolte mi však zdůraznit, že kodaňská schůzka bude úspěšná jen tehdy, pokud dokážeme prosadit jak ekologický, tak sociální rozměr, to znamená, pokud se nám podaří dosáhnout snížení – nebo dohody o snížení – emisí. V tomto ohledu se Rada a Komise budou muset teprve dohodnout na cílech, kterých má být dosaženo do roku 2020. Kromě toho bude Kodaň úspěšná jen tehdy, pokud zajistí udržitelný rozvoj, pokud rovněž zahrne i sociální rozměr a zejména, pokud my, vyspělá část světa, dokážeme zajistit financování pro rozvojové země. Jsem přesvědčen, že pokud k tomu nedojde, tato generace promarní výjimečnou historickou příležitost.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Paní předsedající, v rámci této rozpravy bych ráda upozornila na dvě otázky. Za prvé, když předkládáme návrh týkající se omezení emisí CO₂ a prostředků vyčleněných pro rozvojové země, nesmíme zapomínat na současnou hospodářskou a finanční situaci způsobenou světovou krizí, protože se domnívám, že stanovení ambiciózních cílů je velmi důležité, jejich dosažení je však ještě důležitější.

Za druhé, měli bychom věnovat pozornost otázce povědomí občanů a potřebě změn v oblasti ekologické problematiky. Z průzkumu provedeného v loňském roce během konference o změně klimatu v Poznani vyplývá, že společnost nepovažuje změnu klimatu za příliš závažný problém a domnívá se, že řešení tohoto problému je výhradně záležitostí úřadů. Proto je zapotřebí na lidi apelovat – zahájit informační kampaň s cílem změny postojů a propagace modelů chování zaměřených na zvyšování účinnosti nebo omezování spotřeby energie v domácnostech. Potřebujeme kampaň, která umožní lidem si uvědomit, že to, jak žijeme a jak pracujeme, má hospodářský i ekologický dopad.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Mechanismy rozvoje a spolupráce a vyčlenění značného množství prostředků pro rozvojové země na boj proti změnám klimatu jsou důležitá opatření pro dosažení mezinárodní dohody po Kjótu.

Nejlepším argumentem, jak přesvědčit ostatní státy, aby se zavázaly dodržovat dohodu po Kjótu, však představují opatření, která přijme Evropská unie s cílem splnit už přijaté závazky.

V případě průmyslových odvětví, která nespádají do ETS, lze uvažovat o těchto opatřeních: renovace budov s nedostatečnou energetickou účinností, vytvoření nového fondu energetické účinnosti v každém členském státě a významné navýšení prostředků EFRR, které mohou být využity k posílení energetické účinnosti

v budovách, a prostředků na rozvoj veřejné dopravy. Tato opatření nám umožní vytvořit v Evropě do roku 2020 přibližně 7 milionů pracovních míst.

V případě odvětví, která spadají do ETS, je zapotřebí vytvořit finanční mechanismy umožňující rozvoj nízkouhlíkového hospodářství. Modernizace technologií používaných evropskými společnostmi v odvětvích výroby energie nebo metalurgie umožní využívání výrobních metod šetrných k životnímu prostředí.

Seán Kelly (PPE). – Paní předsedající, mnozí řečníci – a to zcela správně – zmiňují odlesňování: a to jak průmyslové odlesňování, tak odlesňování způsobené jednotlivci.

Když jsem pracoval jako dobrovolník v Africe, byl jsem svědkem toho, jak lidé den co den odcházejí do hor, kde celý den svými sekyrkami sekají dřevo a odpoledne se vrací se svazečky dřeva na hlavě nebo na kole.

Je samozřejmé, že tento problém nelze vyřešit, pokud se nebudeme zabývat celou otázkou světové chudoby, protože jednotlivci nepřestanou kácet dřevo pro větší dobro společnosti za cenu vlastního strádání. Takže změna klimatu a celosvětová chudoba jsou problémy, které je třeba řešit společně.

Diane Dodds (NI). – Paní předsedající, v této sněmovně bylo dnes dopoledne mnohokrát řečeno, že rozvojové země musí v boji proti změnám klimatu sehrát svou úlohu a to je samozřejmě pravda. Stejně jako mnoho dalších bych i já ráda upozornila na skutečnost, že pokud k tomu má dojít i ve velmi chudých regionech, musí tato sněmovna, Rada a Komise zohlednit náklady s tím spojené a přijmout příslušnou strategii.

Nerada bych však opustila tuto sněmovnu, aniž bych uvedla, že i v oblastech jako Severní Irsko, odkud pocházím, tedy v oblastech s vysokými náklady na energii, je třeba – až budeme zvažovat náklady boje proti změně klimatu – ještě mnohé vykonat pro ty, kteří jsou znevýhodněni: mezi znevýhodněnými je mnoho obyvatel postižených energetickou chudobou a naše hospodářství je závislé na malých podnicích.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Rád bych projevil svůj souhlas se základními cíli naší strategie, to je záchranou klimatu před zvýšením průměrné teploty o více než 2 °C. Tato strategie je převážně založena na omezení: čím méně bude emisí skleníkových plynů, tím menší bude nárůst teplot.

Rád bych však připomněl ještě jeden rozměr. Mám na mysli potřebu nových technologických objevů. Jednak věřím v technologie: pouhé omezování nám nepomůže dosáhnout našich cílů. Potřebujeme větší investice do technologického pokroku a především investice do umělého snižování skleníkových plynů v ovzduší a na vývoj fúzních reaktorů. Proto bych rád vyzval Komisi, aby podnikla co nejúčinnější a nejrychlejší kroky na zařazení těchto investic do svého programu.

Andreas Carlgren, úřadující předseda Rady. – (SV) Paní předsedající, rád bych poděkoval poslancům Parlamentu za jejich nasazení, s nímž vedli tuto rozpravu, a za jejich prozíravé příspěvky. Široká politická podpora ze strany Evropského parlamentu přirozeně sehrává při rozhodování o evropské pozici v rámci vedených jednání velmi důležitou úlohu. Upřímně vítám usnesení o změně klimatu, které vypracoval Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Nasazení Parlamentu bude v nadcházejících 48 dnech, které zbývají do zahájení konference v Kodani, velmi důležité. Musíme tento čas využít skutečně tím nejlepším možným způsobem. Musíme oslovit zbytek světa a vyvíjet tlak na ostatní země. Globální hrozba si žádá globální reakci. Během rozpravy se objevila zmínka o globálním partnerství – souhlasím. Byla zde také zmínka o potřebě dosažení globálního nízkouhlíkového rozvoje – souhlasím. Byla zde zmínka také o potřebě nových ekologických technologií – i s tím souhlasím. Rád bych také dodal, že potřebujeme globální pakt solidarity.

Právě odlétám na zasedání Rady pro životní prostředí do Lucemburku, kde se bude jednat o mandátu EU pro kodaňskou konferenci. Máme zde hovořit o dlouhodobých cílech EU, které musí vést ke snížení emisí o více než 80 % do roku 2050. Budeme hovořit o tom, jak povzbudit ostatní země k zásadnějšímu snížení emisí, abychom tak dosáhli svého cíle snížení emisí o 30 %. V neposlední řadě se budeme zabývat i otázkami, které se objevily v dnešní rozpravě – konkrétně opatřeními na boj proti odlesňování a opatřeními pro udržitelné hospodaření s lesy, o jehož financování má ECOFIN rozhodnout. A bude se týkat i mandátu, který byl přijat Evropskou radou. Rád bych poděkoval Parlamentu za podporu.

Karel De Gucht, člen Komise. – Paní předsedající, velmi krátce jen několik bodů. Domnívám se, že po této rozpravě a poté, co vyjádřila Rada, můžeme říci, že jsme na konferenci v Kodani připraveni. Zaznamenal jsem velmi silnou podporu našich návrhů a podporu cílů, které jsme předložili – našich finančních závazků.

Velmi důležitá je rovněž společná shoda, které jsme dosáhli s rozvojovým světem – ohledně závazků, které jsme vůči nim přijali, a především to, že jsme se shodli i na vnitřním rozložení úsilí, které musí Evropská

unie vyvinout, protože pokud přijmeme závazky a sliby, ale nedosáhneme mezi sebou dohody, nebudeme příliš úspěšní. Pokud Evropská rada na konci měsíce tyto návrhy podpoří, dostaneme se dál. O tom nepochybují.

Rovněž očekáváme návrhy ostatních. Pak budeme hovořit o Spojených státech a budeme rovněž hovořit o zemích skupiny BRIC. Musejí předložit své návrhy. Domnívám se, že v Kodani musí proběhnout upřímná a otevřená rozprava. Nebude to rozhodně jednoduché, to je poslední, co bychom mohli říci, ale domnívám se, že v tomto jednání půjde opravdu o naši společnou budoucnost.

Předsedající – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Nesmíme považovat náklady spojené s přechodem na zdroje čisté energie za hospodářskou zátěž, která zvýší výrobní náklady společností a veřejné výdaje vnitrostátních rozpočtů, ale jako investici, která přinese užitek v podobě nových pracovních míst, technologických inovací a čisté infrastruktury, a tím podpoří udržitelný rozvoj našich zemí.

Změna klimatu představuje hrozbu pro životní prostředí a naši přírodu. Evropa musí projevit odvahu a zaujmout pevnou pozici v čele boje proti globálnímu oteplování. V zájmu spravedlnosti a historické odpovědnosti se chudým zemím musí dostat pomoci nejen na upevnění hospodářství a jejich přizpůsobení novým výzvám, ale také, aby se mohly chránit před dopady globálního oteplování, kterým jsou vystaveny více než kdokoli jiný.

Doufám, že účastníci prosincové konference si uvědomí, že nemáme jinou možnost, než snížit emise znečišťujících látek, a že odložení přijetí rozhodnutí o povinných cílech v Kodani bude znamenat nejen neúspěch konference, ale také mnohostranného dialogu o globálních tématech, která se týkají budoucnosti nás všech.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Jednání o nové dohodě o globálním klimatu jsou v současnosti na hraně. USA podle všeho nepřijmou právní úpravu na omezení nadměrných emisí CO₂. Čína není ochotná přijmout závazné cíle. Rozvojové země správně připomínají, že krizi nezpůsobily ony.

Jako Evropané máme historickou povinnost zbavit klima nečistot, které jsme pomáhali vytvořit. Ve skutečnosti je to náš ledabylý přístup k životnímu prostředí, který vedl k této nebezpečné změně našeho klimatu. Není to však jenom ekologická otázka a není to ani jen hospodářská otázka, ale je to i otázka mezinárodní sociální spravedlnosti. Připojuji se ke svým kolegům poslancům a vyzývám Evropu, aby předložila skutečnou finanční nabídku rozvojovému světu na pomoc v boji proti změně klimatu s cílem prolomit mrtvý bod současných jednání.

Toto financování musí být nové a dodatečné (v současnosti přislíbené prostředky ve výši 0,7 % by měly zůstat nedotčeny) a mělo by být dostatečné, aby umožňovalo rozvojovým zemím boj proti změnám klimatu a přijetí příslušných opatření na zmírnění a přizpůsobení se těmto změnám. Někteří tvrdí, že si další financování nemůžeme dovolit. Když však banky přišly a žebrale u většiny vlád, včetně irské vlády, ihned dostaly miliardy z peněz daňových poplatníků. Naše hospodářství se uzdraví, ale naše životní prostředí nikoliv...

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) Změna klimatu představuje jednu z nejvýznamnějších hrozeb nejen pro životní prostředí, ale také pro hospodářství a společnost. Výnos sklizně se rok od roku mění a je silně ovlivněn extrémními změnami klimatických podmínek. To má dopad na všechna odvětví hospodářství, nejzranitelnější však zůstává zemědělství.

Jsem přesvědčena, že tento problém musí být řešen dvěma způsoby:

- potřebujeme akční plán pro nejvíce postižené oblasti, který bude zahrnovat: použití konkrétních odrůd rostlin, které jsou odolné vůči novým klimatickým podmínkám, přizpůsobení kalendáře zemědělských činností novým podmínkám, zalesnění, výstavbu skleníků, hospodaření s vodními zdroji ze zemědělství a přeměnu znečištěné půdy způsobem šetrným k životnímu prostředí;

- další opatření musí představovat plán pro budoucnost, zaměřený na odstranění příčin změny klimatu podporou globálního hospodářství založeného na snížených emisích uhlíku, společně s podporou energetické bezpečnosti.

Rovněž se domnívám, že je důležité vypracovat strategie pro předcházení a zvládání přírodních katastrof, jako jsou sucha a povodně, k nimž za posledních 10 let často dochází a které mají negativní dopad na zemědělskou produkci, faunu i floru.

Rozhodně podporuji, aby si Evropská unie zachovala svou vedoucí pozici v boji proti změně klimatu. Nelze připustit, aby se v důsledku současných hospodářských problémů dostala na druhé místo.

Adam Gierek (S&D), písemně. – (PL) Už pátým rokem jsem svědkem toho, jak konkrétní skupiny lidí v Evropském parlamentu, pocházející ze všech politických skupin, zejména však ze skupiny zelených a socialistů, rozdmýchávají nebývalou hysterii ohledně klimatu. Tuto hysterii pak šikovně udržují projevy předsedy Komise i někdejšího předsedy Parlamentu a vykreslují nám obraz nepředstavitelných pohrom, o nichž tvrdí, že jsou důsledkem změny klimatu.

Lidé, kteří o této záležitosti uvažují racionálně, jsou obviňováni z nedostatku morálních zásad a – jak se to stalo mně dnes – nedostanou ani příležitost „demokraticky“ promluvit. Hospodářská rozhodnutí obsažená v souboru opatření v oblasti klimatu a energie, která byla přijata na základě ne příliš pravděpodobné hypotézy o příčinách změny klimatu, jsou nejen cynickým výsměchem zdravému rozumu, ale představují rovněž předzvěst budoucí hospodářské katastrofy a úpadku civilizace. Měli bychom požadovat důstojnou rozpravu o současné změně klimatu a jejích příčinách a především o metodách řešení jejího dopadu, která bude založena na názorech celé objektivní světové vědy.

Zita Gurmai (S&D), písemně. – (HU) Pokud máme dosáhnout úspěchu v boji proti změně klimatu, musí být v Kodani dosaženo ambiciózní a komplexní globální dohody. Pro sjednání kodaňské dohody se klíčovou stala otázka financování. Každá země je povinná poskytnout část prostředků na boj proti změně klimatu v závislosti na svých zdrojích a hospodářských možnostech. Významnou úlohu při financování programu boje za ochranu klimatu sehrává i Evropská unie a je si svého závazku vědoma. Podle odhadů si potřebná pomoc rozvojovým zemím v období 2010 až 2012 vyžádá prostředky ve výši 5-7 miliard EUR, které budou představovat citelnou zátěž jak pro EU, tak pro vnitrostátní rozpočty.

Pokud jde však o zmíněnou zátěž, považuji za důležité, aby Evropská unie zvažovala rozdělení finanční zátěže vyplývající z budoucích závazků v oblasti financování ochrany klimatu s ohledem na hospodářské možnosti jednotlivých členských států a výrobní kapacity. Jsem rovněž přesvědčen, že každý evropský občan se musí účastnit boje proti změně klimatu a k dosažení tohoto cíle budou potřebné komplexní kampaně na podporu úspory energie.

Edit Herczog (S&D), písemně. – (HU) Dnes už víme, že zdaleka největší hrozbou pro Zemi jsou skleníkové plyny, především emise oxidu uhličitého. I když v očích vládnoucích politických kruhů se může zdát, že jde o ideologickou rozpravu, tato otázka vymezuje hospodářské možnosti a možnosti rozvoje a určuje budoucí investice v této oblasti. Když dnes v Evropském parlamentu hovoříme o změně klimatu a přípravách na konferenci v Kodani, nesmíme zapomenout, že námi schválený soubor opatření v oblasti klimatu a energie položil základy evropské energetické politiky, která klade důraz nejen na rostoucí konkurenceschopnost a posílení bezpečnosti energetických dodávek, ale rovněž na energetickou účinnost, výrobu energie šetrnou k životnímu prostředí a prosazování zájmů spotřebitele. Třetí soubor opatření v oblasti energie vytvořil příležitost z tržního hlediska – a soubor opatření v oblasti klimatu z hlediska právního –, umožňující novým investorům a provozovatelům přístup na evropský trh s energiemi. Toto je klíčová politika Evropy v oblasti změny klimatu a cílů prosazovaných v Kodani. Potřebujeme nové investice do energie, nové inovativní technologie, nové provozovatele. Koneckonců výrazného snížení emisí oxidu uhličitého jak na evropské, tak na celosvětové úrovni můžeme dosáhnout jen tehdy, pokud vyvineme a zavedeme nové technologie. Nedávno přijatá evropská rozhodnutí nám v tom mohou výrazně pomoci. To je cesta, po níž musíme nadále kráčet.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) Dosažení dohody v Kodani se stane potřebným impulzem pro koordinaci opatření na globální úrovni potřebných v boji proti změně klimatu. Klimatická krize je neoddelitelně provázána s hospodářskou krizí. Je to příležitost odpoutat se od neudržitelného hospodářství, založeného na omezených přírodních zdrojích, k hospodářství udržitelnému. Kromě podpory strategie bezpečnosti energetických dodávek a energetické účinnosti musí Evropa vypracovat i plán pro investice do nových energetických technologií. Podpora ekologických technologií na úrovni Společenství nezahrnuje pouze financování alternativních řešení energetické krize, ale rovněž podporu hospodářského růstu a tvorby nových pracovních míst. Na druhé straně, dosažení dohody v Kodani představuje příležitost na podporu budoucího provázání mezi systémy EU pro obchodování s emisními povolenkami a regionálními či federálními systémy obchodování v USA a v dalších zemích, které mají tento či podobný systém zavedeny.

V neposlední řadě musí EU přijmout jednotnou pozici, která jí umožní zachovat si vedoucí postavení při jednáních. Musí se rovněž aktivně podílet na posílení stávajících partnerství v odvětví klimatu s rozvojovými zeměmi, stejně jako na tvorbě nových partnerství tam, kde doposud nebyla navázána.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), písemně. – (PL) Měsíc a půl před pořádáním summitu v Kodani a tváří v tvář nevyhnutelné změně klimatu od nás svět očekává, že přijmeme konkrétní opatření – opatření, která budou ukázkou odpovědnosti a pečlivého zvažování a jejichž výsledkem bude spolupráce ve prospěch občanů a jejich bezpečnosti. Všichni známe zprávy Mezivládního panelu pro změny klimatu, kde se jednoznačně uvádí, že oteplení, které bylo za posledních 50 let zaznamenáno, je z velké části výsledkem lidské činnosti. Klimatické otázky zůstaly geopolitickou a hospodářskou prioritou 21. století, prioritou, která vyžaduje rozhodnutí na jedné straně odvážná a zároveň založená na dlouhodobých opatřeních.

Pokud má svět dospět ke konsenzu, je nezbytné vypracovat klimatické smlouvy, které vytvoří nové modely snižování emisí skleníkových plynů po roce 2012. Kjótský protokol byl prvním krokem ve změně myšlení světových vlád v otázce ochrany životního prostředí. Tímto směrem uvažování bychom se měli ubírat i nadále. Problémem však je, že se nemůžeme omezit na snížení emisí skleníkových plynů jen v průmyslově rozvinutých zemích, jako jsou USA a Čína.

Je nezbytné podpořit menší či chudší země, které mají problémy se zavedením alternativních ekologických zdrojů energie. Není to jen otázka finanční podpory, ale rovněž vzdělání a sdílení zkušeností s vytvářením ekologických hospodářství. Při přijímání rozhodnutí bychom měli rovněž myslet na občany. Měli bychom je informovat, vzdělávat a přesvědčovat o potřebě investic do životního prostředí. Jako u každého politického opatření v oblasti bezpečnosti je podpora ze strany občanů a spolupráce s nimi nezbytná.

Sirpa Pietikäinen (PPE), písemně. – (FI) Paní předsedající, dámy a pánové, každý den dochází k pokroku v oblasti výzkumu změny klimatu a z výsledků těchto výzkumů vyplývá, že změna postupuje stále dál a to rychleji, než se původně předpokládalo. Pokud máme Zemi uchovat ve stavu, který zde umožní život, budeme muset do roku 2050 zavést uhlíkově neutrální hospodářství. S ohledem na výsledky těchto studií nelze klimatické cíle EU považovat za příliš ambiciózní. Každý ví, o jak vážný problém se jedná. Namísto toho trávíme čas rozpravami o tom, zda jsme si stoprocentně jistí, že změnu klimatu způsobili lidé, či nikoli. Tato neochota přijmout správná opatření je nepochopitelná, zejména s ohledem na to, že už dlouho víme, jak tyto změny realizovat a máme i potřebné technologie, přičemž použití těchto nových technologií může zároveň zlepšit kvalitu života. Tato netečnost má své psychologické důvody. Některé naše modely chování tvrdšíjně odmítají změnu a zbývající se mění jen pozvolna. Jediným problémem je, že nemáme čas nazbyt. Jednou z největších otázek na konci tohoto roku je, zda je EU připravena odhodlaně se zasadit za dosažení dohody v Kodani, odpovídající výzvě, kterou představuje změna klimatu. Evropská unie se musí jednoznačně zavázat k 30% snížení emisí do roku 2020 a 80% snížení do roku 2050. Součástí dohody bude i důvěryhodný příslib ze strany EU pomoci rozvojovým zemím s informačním a technologickým přechodem a podpora ve formě dostatečně vysoké finanční pomoci.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Během příštích 50 let bude mít změna klimatu značný dopad na důležitá hospodářská odvětví, jako je zemědělství, energetika, doprava, ekosystémy, turistika a zdravotnictví.

Změna klimatu rovněž postihne domácnosti, podniky a některé vrstvy společnosti, zejména starší občany, osoby s postižením a rodiny s nízkými příjmy. Evropská unie je odhodlána přijmout okamžitá opatření na snížení emisí skleníkových plynů. Ke zmírnění dopadů změny klimatu však nestačí snížit emise skleníkových plynů. Budou zapotřebí další opatření, která tento problém zmírní bezprostředně.

Očekává se, že následky změny klimatu budou větší, než se předpokládalo, a nastanou bez ohledu na to, zda budou realizována opatření na jejich zmírnění. V důsledku toho je zapotřebí přijmout opatření na posílení odolnosti přírodních a sociálních systémů v boji proti dopadům změny klimatu, jinými slovy politiky přizpůsobení se klimatickým změnám.

Tyto politiky se uplatňují v rámci EU, je však zapotřebí přijmout politiky i na globální úrovni. Z tohoto důvodu musí být konference v Kodani úspěšná. Potřebujeme uzavřít globální pakt solidarity pro rozvoj ekologických hospodářství podporou některých čistých technologií, které zajistí tvorbu pracovních míst a zároveň budou ochraňovat životní prostředí a zdraví obyvatelstva.

Pavel Poc (S&D), písemně. – (CS) EU je světovým lídrem ve věci boje proti změnám klimatu. Z této pozice bezpochyby vyplývá i povinnost pomoci rozvojovým zemím. Pomoc musí být aplikována s vysokou zodpovědností za její důsledky. Pokud mají být do roku 2020 vyčleněny rozvojovým zemím na jejich úsilí o zmírnění účinků změny klimatu prostředky ve výši 30 miliard eur ročně, pak cílem tohoto opatření musí

být klimatická spravedlnost a solidarita. Cílem ani výsledkem nesmí být vytvoření nových ohnisek napětí v důsledku nových deformací společenskopolitického vývoje. Vazby rozvojových zemí na vyspělý svět jsou komplexní. Při uvolňování prostředků je třeba přihlížet ke všem potenciálním dopadům rozvojové pomoci včetně důsledků politických a populačních. Největší část prostředků by měla být směřována do podpory vzdělávání a informační společnosti. Ani v EP ještě nejsme všichni přesvědčeni o tom, že změny klimatu jsou skutečnou hrozbou. Bez pochopení reálnosti změn klimatu a jejich důsledků v cílových zemích se naše pomoc stane pouhým úplatkem za náš blahobyt vládám těch zemí, jejichž obyvatelé tento blahobyt nemají. Pokud ambiciózní cíle EU nebudou odpovídajícím způsobem reflektovány ostatními významnými stranami, USA, Čínou, Indií, zeměmi Jižní a Střední Ameriky, je nutno, aby se EU soustředila na posílení vnitřních adaptačních opatření a mechanismů zejména v oblasti zdravotní a občanské bezpečnosti obyvatel EU.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – Pro úspěch summitu budou zásadní kodaňská jednání o financování pro rozvojové země. Některé africké země už nyní uvedly, že se nebudou moci zavázat k dohodě, jakou potřebujeme uzavřít v Kodani, pokud nebude obsahovat výrazná opatření na financování zmírnění dopadu změny klimatu a přizpůsobení se této změně v rozvojových zemích.

V tomto ohledu jsou klíčové dvě oblasti – za prvé, skutečnost, že veřejné prostředky poskytované těmto rozvojovým zemím musí být nové prostředky, dodatečné fondy, které by neměly pocházet ze stávajících rozpočtových prostředků určených na pomoc. Druhou oblastí je skutečnost, že se nemůže jednat pouze o veřejné prostředky, které budou v této souvislosti použity: kromě poskytování přímé pomoci by měla být přijata opatření na podporu soukromých investic do nízkouhlíkových hospodářství. Do jaké míry bude soukromý sektor ochoten investovat v rozvojových zemích, bude záviset na mezinárodní dohodě o režimu obchodování s emisními povolenkami. Dohoda uzavřená v této oblasti zajistí soudržnost a stabilitu politik, o kterou bude moci soukromý sektor opřít důvěru při investování v rozvojových zemích. Jednání se proto musí týkat jak komplexních závazků ohledně financování z veřejných prostředků, tak konkrétních opatření na zajištění soukromých investic.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:55 a obnoveno ve 12:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ PAN PITTELLA

místopředseda

6. Oprava (článek 216 jednacího řádu): viz zápis

7. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Ohledně výsledků a dalších informací o hlasování: viz zápis)

7.1. Stanovy Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie (IRENA) (A7-0026/2009, Herbert Reul) (hlasování)

7.2. Zastaralé akty Rady v oblasti společné zemědělské politiky (A7-0018/2009, Paolo De Castro) (hlasování)

7.3. Zmocnění k plnění úkolů laboratorního testování (A7-0017/2009, Paolo De Castro) (hlasování)

7.4. Snížené sazby spotřební daně na Madeiře a na Azorách (A7-0039/2009, Danuta Maria Hübner) (hlasování)

7.5. Ochrana volně žijících ptáků (kodifikované znění) (A7-0024/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

7.6. Spotřebiče plyných paliv (kodifikované znění) (A7-0025/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

7.7. Poskytování audiovizuálních mediálních služeb (kodifikované znění) (A7-0029/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

7.8. Ochrana pracovníků proti působení azbestu (kodifikované znění) (A7-0033/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

7.9. Veterinární kontroly zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí (kodifikované znění) (A7-0028/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

7.10. Účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků (kodifikované znění) (A7-0031/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

7.11. Veterinární podmínky pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí (kodifikované znění) (A7-0027/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

7.12. Čistokrevný plemenný skot (kodifikované znění) (A7-0032/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

7.13. Dohoda mezi Evropským společenstvím a Mauricijskou republikou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (A7-0019/2009, Simon Busuttil) (hlasování)

7.14. Dohoda mezi Evropským společenstvím a Seychelskou republikou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (A7-0012/2009, Simon Busuttil) (hlasování)

7.15. Dohoda mezi Evropským společenstvím a Barbadosem o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (A7-0013/2009, Simon Busuttil) (hlasování)

7.16. Dohoda mezi Evropským společenstvím a Federací Svatý Kryštof a Nevis o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (A7-0014/2009, Simon Busuttil) (hlasování)

7.17. Dohoda mezi Evropským společenstvím a Antiguou a Barbudou o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (A7-0015/2009, Simon Busuttil) (hlasování)

7.18. Dohoda mezi Evropským společenstvím a Bahamským společenstvím o zrušení vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty (A7-0016/2009, Simon Busuttil) (hlasování)

7.19. Návrh opravného rozpočtu č. 9/2009: zemětřesení v Itálii, Oddíl III – Komise (A7-0023/2009, Jutta Haug) (hlasování)

7.20. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci: Německo - telekomunikace (A7-0022/2009, Reimer Böge) (hlasování)

7.21. Žádost o zbavení poslanecké imunity pana Marka Siwiece (A7-0030/2009, Diana Wallis) (hlasování)

7.22. Hodnotící mechanismus k ověření uplatňování schengenského acquis (A7-0035/2009, Carlos Coelho) (hlasování)

- Po hlasování o návrhu Komise:

Karel De Gucht, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, můj kolega, místopředseda Komise pan Barrot včera zdůraznil, že cílem návrhu je sjednotit hodnotící mechanismy v rámci Společenství a docílit jejich větší účinnosti, a přitom zachovat vzájemnou důvěru mezi členskými státy.

Komise je přesvědčena, že Parlament by měl být v budoucnu zahrnut do hodnocení schengenského acquis. Občané musí mít přístup k výsledkům těchto hodnocení.

Na základě platných smluv však není možné, aby se Parlament účastnil formou postupu spolurozhodování. Komise proto trvá na svých návrzích na základě platných smluv.

Jakmile však vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, bude záležitost znovu otevřena a Komise rozhodne, jaký právní základ pro navrhovaný mechanismus považuje za nejvhodnější tak, aby byl Evropský parlament do postupu co nejvíce zapojen.

V závislosti na situaci proto Komise předloží pozměněný nebo nový návrh.

Carlos Coelho, zpravodaj. – (PT) Oceňuji vysvětlení, které poskytla Evropská komise. Rád bych však připomněl této sněmovně, jak už bylo také řečeno během rozpravy, že i když právní služba Evropského parlamentu uznala správnost právního základu této iniciativy Komise, rovněž uvedla, že na základě platné Smlouvy mohla Evropská komise přijmout tutéž iniciativu na právním základě, který by umožňoval postup spolurozhodování Evropského parlamentu.

Jelikož se tak nestalo, navrhuji, aby byla tato iniciativa vrácena do Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, aby mohla Komise iniciativu opětovně zvážit. Jako Parlament očekáváme, že v souladu s článkem 56 jednacího řádu bude pak iniciativa Komise respektovat postup spolurozhodování a že přizná Evropskému parlamentu pravomoci, které mu náleží v oblasti podílu na udržování větší bezpečnosti v rámci schengenského prostoru.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Coelho. Není třeba o tomto požadavku hlasovat, protože jakmile se Komise rozhodla zachovat svůj návrh, tento návrh se automaticky vrací zpět do Výboru, jak požadoval pan Coelho.

7.23. Hodnotící mechanismus k ověření uplatňování schengenského acquis (A7-0034/2009, Carlos Coelho) (hlasování)

- Po hlasování o návrhu Komise:

Karel De Gucht, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, jedná se o stejnou situaci. Proto i stanovisko Komise je stejné.

Předsedající. – Domnívám se, že i druhá zpráva bude zřejmě vrácena zpět do Výboru, neboť Evropská komise se rozhodla zachovat svůj návrh.

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Simon Busuttill (A7-0013/2009)

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Pane předsedající, hlasoval jsem pro přijetí zprávy o Bahamách, Barbadosu, Svatém Kryštofu a Nevis a Seychelách. Na těchto zprávách se mi líbí překonání byrokratických procesů dohod, svoboda pohybu občanů a oboustrannost všech těchto opatření.

Avšak s největším respektem k těmto svrchovaným státům, které jsou našimi přáteli, bych rád využil těchto dobrých vztahů, které dokazují tyto dohody, a pomohl těmto zemím, které, jak znovu opakuji, jsou svrchované a jsou našimi přáteli, aby se očistily od pandemie smrtelnější než chřipka: od daňových rájů. O této otázce se již jednalo na půdě skupiny G20 a na mnoha dalších fórech.

Daňové ráje významně a nešťastně přispěly ke vzniku hospodářské krize, kterou v současnosti procházíme. Určité snahy, doposud ne příliš úspěšné, jsou vyvíjeny ve snaze zrušit nejaktivnější daňové ráje, nebudme však naivní. Mohou přijít další.

Ve Španělsku je nyní aktuální případ Gürtel: jedná se nejen o rozsáhlou korupční síť, ale rovněž o úniky kapitálu. Proto žádám zástupce Komise a Rady, využijme těchto smluv k imunizování, které budeme dříve nebo později muset stejně požadovat v rámci širší a razantnější politiky boje proti daňovým rájům.

- Zpráva: Carlos Coelho (A7-0034/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, Schengenská dohoda měla za následek kvalitativní změnu na území většiny členských států Evropské unie. Přestože uplynula jen krátká doba od jejího vstupu v platnost, často zapomínáme, jaká byla Evropa s hranicemi a jaké problémy byly spojeny s pohybem z jednoho členského státu do druhého. Schengenská dohoda je dalším úspěchem naší integrace, je však také spojena s velkou odpovědností. Odpovědnost za velkou část našich pozemních hranic nesou nové členské státy.

Kromě pozitivních hledisek má však tato smlouva i hlediska negativní, protože zavádí nadměrná omezení pohybu obyvatel zemí, které mají společné hranice s EU, a to jsou zejména nové země jako například Polsko a Lotyšsko. V důsledku těchto problémů dochází mimo jiné k vážnému omezení pohybu přes naše východní hranice. Objevilo se nové rozdělení, překážka mezi zeměmi, které měly a mají úzké vztahy v důsledku společné historie, rodinných vazeb a především proto, že jsou to naši sousedé.

Na základě ustanovení Schengenské dohody byl zaveden společný systém vnitřní kontroly, který uplatňují příslušné služby členských států Evropské unie, které tuto dohodu podepsaly. Zdá se však, že tento systém kontrol je uplatňován s přílišnou tvrdostí, což nepomáhá vytvářet pozitivní obraz jednoty Evropské unie.

Písemné vysvětlení hlasování

- Zpráva: Herbert Reul (A7-0026/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro přijetí této zprávy. Plně podporuji přijetí stanov Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie (IRENA) Evropským společenstvím. Hlavním cílem tohoto orgánu je podporovat osvědčené postupy v odvětví obnovitelné energie jak v rámci Evropské unie, tak na celém světě. Stanovy agentury stanoví, že agentura bude propagovat a podporovat využívání zdrojů obnovitelné energie na celém světě.

Přijetí stanov této agentury umožní Společenství využívat lepší a přímý přístup k informacím o činnostech v odvětví obnovitelné energie a to jak na evropské, tak na světové úrovni. Zároveň postavení člena agentury umožní Společenství lepší sledování pokroku, kterého členské státy dosáhly při plnění povinných cílů v oblasti obnovitelné energie do roku 2020.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro přijetí této zprávy. V současnosti nemáme žádnou koordinovanou strategii v oblasti obnovitelné energie a to jak na evropské, tak na světové úrovni. Z tohoto důvodu vznikají obrovské rozdíly mezi zeměmi, které dosáhly značného pokroku a úspěchů v oblasti obnovitelné energie, a zeměmi, které v této oblasti prozatím zaostávají.

Pokud chceme urychlit proces zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie, měly by jednotlivé země jednat koordinovaně a země, které již dosáhly pokroku, by měly sdílet své osvědčené postupy. Domnívám se, že tato agentura napomůže dosažení těchto cílů a stane se novým podnětem v úsilí o nové zdroje obnovitelné energie obecně.

Maria da Graça Carvalho (PPE), *písemně*. – (PT) Vítám skutečnost, že Evropské společenství je nyní zastoupeno v Mezinárodní agentuře pro obnovitelné zdroje energie (IRENA). Cílem Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie je podpora zavádění a udržitelné využívání všech forem obnovitelné energie s ohledem na příspěvek k ochraně životního prostředí, ochraně klimatu, hospodářskému růstu a sociální soudržnosti (zejména v oblasti odstranění chudoby a udržitelného rozvoje), dostupnosti a zajištění energetických dodávek, regionálnímu rozvoji a mezinárodní odpovědnosti.

Cílem agentury je také poskytovat technické, finanční a politické poradenství vládám rozvojových zemí, a tím přispět k procesu jejich přechodu na nízkouhlíkovou společnost.

Využívání obnovitelných zdrojů je jedním z klíčových cílů souboru opatření EU v oblasti klimatu a energie. Tato agentura bude napomáhat při realizaci cílů tohoto souboru opatření, zejména cíle zvýšení poměru využívané obnovitelné energie do roku 2020 na 20 % celkově spotřebované energie.

David Casa (PPE), *písemně*. – Agentura IRENA byla oficiálně založena 26. ledna 2009. Jejím účelem je stát se centrem podpory rychlého přechodu k využívání udržitelné energie. Stanovy byly přijaty. Je důležité, aby tato organizace začala fungovat co nejrychleji. Jsem příznivcem přijetí předložených stanov, a proto hlasuji pro přijetí této zprávy.

Proinsias De Rossa (S&D), *písemně*. – Podporuji přijetí stanov Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie Evropským společenstvím. Mezinárodní agentura pro obnovitelné zdroje si klade za cíl stát se centrem excelence pro obnovitelné energie, které bude pomáhat vládám při využívání zdrojů obnovitelné energie, šíření know-how a osvědčených postupů a zjišťování odborné přípravy v této oblasti. Je proto vhodné, aby bylo Společenství zastoupeno v orgánu, jehož cíle se kryjí s oblastí působnosti Společenství a jehož stanovy už podepsalo 20 členských států.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Portugalsko je šestou energeticky nejvíce závislou zemí v EU 27 a investice do „čistých technologií“ mají pro ně zásadní význam.

Jsem zastáncem vnitrostátního plánu pro obnovitelné energie, který klade zvláštní důraz na větrnou energii, energii vln (vzhledem k výjimečným podmínkám, které nabízí portugalské pobřeží) solárně-termální a fotovoltaickou energii a mikrovýrobu.

Jsem rovněž příznivcem metod výzkumu a vývoje, technologií a strategií na skladování přebytečné obnovitelné energie.

Jsem zastáncem takové energetické politiky, která bere ohled na hospodářské výzvy i sociální potřeby, zároveň však podporuje udržitelný rozvoj, aniž by zatěžovala životní prostředí pro budoucí generace.

Vždy jsem usiloval o omezení naší energetické závislosti a jsem si jist, že cestou je podpora a rozvoj obnovitelné energie, a proto také vítám skutečnost, že Portugalsko je jedním ze zakládajících členů Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie (IRENA).

Z tohoto důvodu podporuji přijetí stanov Mezinárodní agentury pro obnovitelné zdroje energie (IRENA) Evropským společenstvím.

Rovana Plumb (S&D), *písemně*. – (RO) Hlasováním pro přijetí této zprávy chci podtrhnout význam vytvoření této mezinárodní organizace, která bude propagovat a podporovat využívání obnovitelných zdrojů na celém světě s ohledem na přínos, kterým toto využívání může přispět k ochraně životního prostředí a klimatu, hospodářskému růstu a sociální soudržnosti – včetně snížení chudoby – stejně jako k zajištění bezpečnosti energetických dodávek a regionálního rozvoje.

Na konferenci v Bonnu v lednu 2009 bylo Rumunsku, které podepsalo stanovy jako první, svěřeno místopředsednictví během prvního zasedání. Rumunsko bylo rovněž přizváno do správního výboru, což je základní součást agentury, která plní dočasně funkci sekretariátu do doby, než bude zahájen řádný provoz. Do této chvíle podepsalo stanovy 137 států, včetně 24 členských států EU.

- Zpráva: Paolo De Castro (A7-0018/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o nařízení Rady, kterým se zrušují některé zastaralé akty Rady v oblasti společné zemědělské politiky, protože je nezbytné odstranit akty, které už nadále nemají význam, z *acquis communautaire* s cílem zlepšit transparentnost a jistotu právních předpisů Společenství, s ohledem na interinstitucionální dohodu Evropského parlamentu, Komise a Rady o zdokonalení

tvorby právních předpisů. Tento proces nedávno potvrdilo sdělení Komise nazvané: Zjednodušená společná zemědělská politika pro Evropu – úspěch pro všechny. V Evropském parlamentu jsem pověřen vypracováním zprávy k tomuto sdělení jménem Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. Je proto důležité odstranit v rámci této strategie akty, které nemají žádný význam pro platné právní předpisy.

David Casa (PPE), písemně. – S ohledem na obrovské množství evropských právních předpisů je nezbytné veškeré nefunkční texty účinně odstraňovat. Z tohoto důvodu jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jsem přesvědčen, že je důležité, aby všechny dotčené subjekty v oblasti společné zemědělské politiky (SZP) znaly platný právní rámec a předpisy, které jsou v dané době platné.

Souhlasím s tím, že v zájmu právní jistoty je důležité, aby zastaralé akty nezůstávaly platné v právním systému Společenství po neomezenou dobu.

Vzhledem k zásadnímu významu společné zemědělské politiky pro vlády a občany Evropské unie jsem přesvědčen, že její realizace a platné předpisy by měly být co nejjednodušší a nejjasnější.

Společná zemědělská politika má pro život Unie nesmírný praktický význam a nesmí se stát změtí neplatných předpisů, nařízení, aktů a rozhodnutí, protože jinak bude neúčinná.

Vzhledem k tomu, co jsem řekl, podporuji návrh Komise na zrušení zastaralých aktů v oblasti společné zemědělské politiky.

Alan Kelly (S&D), písemně. – Otázka, o níž jsme dnes hlasovali, se týká potřeby evropských orgánů zrušit některé akty Rady, které v důsledku času nebo technologického vývoje zastaraly nebo ztratily význam pro řádné fungování Evropské unie. Uvedené hlasování se týká některých aktů Rady v oblasti společné zemědělské politiky. Jsem přesvědčen, že některá hlediska společné zemědělské politiky již dlouho vyžadují přezkum. Pokud má být tato politika řádně realizována a využívána ve prospěch evropských občanů, akty, které vznikaly v jejím rámci, musí mít vztah ke světu zemědělství, jaký je dnes. Jsem také pevně přesvědčen, že je třeba odstranit nálepku byrokratické instituce, kterou má Evropská unie v očích obyvatel Evropy. Akty, o nichž hovoříme, jsou pouze matoucí a neslouží žádnému skutečnému účelu. Taková hlediska politiky EU mohou pouze poškodit obraz Evropské unie mezi občany a odradit je od kontaktu s EU. Jsem také pevně přesvědčen, že pokud si chce Evropská unie zachovat význam, je třeba vždy hlasovat pro modernizaci jejích právních předpisů a politik.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) S velkým potěšením jsem hlasoval pro přijetí usnesení o nařízení, kterým se zrušují některé zastaralé akty v oblasti společné zemědělské politiky, protože stále slyšíme, že máme v EU příliš mnoho nařízení, což má negativní dopad na správné fungování tržního hospodářství. Zejména to platí v oblasti společné zemědělské politiky, kde navzdory zavedení řady zjednodušení a zrušení velkého množství nařízení zůstává v platnosti stále mnoho nepotřebných aktů.

Mnohé z těchto aktů už nemají žádný právní účinek, zatímco obsah jiných přejaly následné dokumenty. Vytváří se tak značná časová i finanční zátěž pro naše zemědělce i nadměrná administrativa. Domnívám se proto, že další aktualizace, konsolidace a zjednodušení právních předpisů EU je nezbytné, stejně jako zrušení četných zbytečných právních aktů, aby tak platná ustanovení byla jednoduchá, jednoznačná a srozumitelná. Přiblíží to Evropskou unii blíže k jejím občanům.

Oldřich Vlasák (ECR), písemně. – (CS) Dovolte mi vysvětlit mé hlasování k návrhu nařízení Rady, kterým se zrušují některé zastaralé akty Rady v oblasti společné zemědělské politiky. Během evropské integrace bylo v Evropském parlamentu a Radě přijato mnoho právních aktů. *Acquis communautaire* při našem vstupu do EU čítalo přibližně 80 tisíc stránek textu, z toho polovina se týkala zemědělství. Je proto chvályhodné, že se orgány Evropské unie v interinstitucionální dohodě shodly na tom, že právo Společenství by mělo být aktualizováno a zestručněno.

Právní předpisy, které nemají trvalý význam, by měly být z *acquis communautaire* odstraněny s cílem zlepšit transparentnost a jistotu právních předpisů Společenství. Naposledy prohlásila Komise za zastaralé 250 zemědělských právních předpisů. Nyní se jedná o 28 aktů, které jsou z praktického hlediska neúčinné, ale pořád formálně existují, a 6 aktů, které jsou zastaralé. Přestože jsem tento návrh podpořil, jsem přesvědčen, že prostor pro další zesíťlování evropského práva a snižování bruselské byrokracie zde ještě existuje a žádám proto Komisy, aby ve zjednodušování evropské práva pokračovala i nadále.

- Zpráva: Paolo De Castro (A7-0017/2009)

David Casa (PPE), *písemně*. – Je zapotřebí provádět laboratorní testy na zjištění výskytu škodlivých organismů, které nejsou přítomny v EU. Současné právní předpisy neumožňují některým laboratorům přijímat zmocnění k těmto úkolům, protože nesplňují požadavky ustanovení čl. 2 odst. 1 písm. g) bod ii) směrnice 2000/29/ES. Domnívám se, že by těmto laboratorům mělo být za splnění určitých podmínek povoleno provádět uvedené úkony. Proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

- Zpráva: Danuta Maria Hübner (A7-0039/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy, kterou se portugalským orgánům povoluje uplatňovat na Madeiře a na Azorách snížené sazby spotřební daně na likéry, pálenky a rum vyráběné a spotřebovávané místně, protože to považuji za důležitý způsob podpory zachování malých podniků v odvětví spojeném s výrobou tohoto zboží, které je ve velmi nevýhodném konkurenčním postavení s ohledem na liberalizaci trhů a nárůst prodeje alkoholických nápojů v těchto regionech.

Snížení této daně rovněž přispěje k větší hospodářské a sociální rovnováze v těchto regionech, a zajistí tak udržitelnost a možná i tvorbu nových pracovních míst, což je nezbytné z hlediska zachování místního hospodářství.

John Attard-Montalto (S&D), *písemně*. – Maltská vláda by měla předložit podobnou iniciativu pro ostrov Gozo. Všechny členské státy EU, které mají ostrovní regiony, požádaly o podobná opatření a dostaly ze strany EU možnost podobná zvláštní opatření přijmout. Samotná opatření se v jednotlivých ostrovních regionech liší. Jednu věc však mají společnou: a to, že představují z hospodářského hlediska úlevu, která vyvažuje negativní hlediska ostrovního regionu. Ostrov Gozo je znevýhodněn v mnoha ohledech, včetně dvojí izolovanosti, vzdálenosti, malé rozlohy a komplikované topografie. Země daleko větší než Malta, jako například Portugalsko, Itálie nebo Řecko, dokázaly získat zvláštní opatření poskytující ostrovním regionům přitažlivé pobídky. Menší ostrovy maltského souostroví jsou zvláště zranitelné.

Ostrov Gozo potřebuje pomoc ve formě zavedení podobných zvláštních opatření. Je povinností maltské vlády stanovit, která zvláštní opatření by byla nejvhodnější, a následně požádat EU o přijetí těchto opatření. Je povinností vlády Malty zmírnit obtížnou situaci, která je na ostrově Gozo zvláště naléhavá.

David Casa (PPE), *písemně*. – Jde o rozšíření daňové výjimky z roku 2002, která byla udělena Portugalsku pro některé autonomní regiony. Jsem zastáncem tohoto rozšíření, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro přijetí zprávy paní Hübnerové o návrhu rozhodnutí Rady, kterým se Portugalsku povoluje uplatňovat snížené sazby spotřební daně na rum a likéry vyráběné a spotřebovávané místně v autonomní oblasti Madeira a na likéry a pálenky vyráběné a spotřebovávané místně v autonomní oblasti Azory. Vzhledem ke zvláštní povaze těchto nejvzdálenějších regionů jsem přesvědčena, že toto rozšíření je životně důležité pro zachování místního průmyslu zabývajícího se výrobou těchto produktů a pro ochranu zaměstnanosti v tomto odvětví.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) S ohledem na to, jaký význam má pro zemědělství a tím i pro hospodářství a zaměstnanost portugalského autonomního regionu Madeira výroba rumu a regionu Azory výroba pálenky, stejně jako výroba likérů v obou regionech, je nezbytné, aby se na toto zboží i nadále vztahovala snížená sazba spotřební daně, protože se tak zabrání nekalé hospodářské soutěži na vnitřním trhu.

Zvýšení maloobchodní ceny způsobené zrušením těchto sazeb spotřební daně by učinilo tyto výrobky méně konkurenceschopné ve srovnání s podobnými výrobky dováženými ze zbytku EU, a ohrozilo by tak zachování těchto tradičních produktů. Vzhledem k dopadu, který by to mělo na rodinné podniky v těchto regionech, by byl účinek na místní průmysl a regionální hospodářství ze sociálně hospodářského hlediska katastrofální.

Nuno Teixeira (PPE), *písemně*. – (PT) Návrh, který byl na dnešním plenárním zasedání schválen převážnou většinou hlasů, umožní rozšíření výjimek udělených v roce 2002 Portugalsku, které mu umožní uplatňovat sníženou sazbu spotřební daně na rum a likéry vyráběné a spotřebovávané místně na Madeiře a na likéry a pálenky vyráběné a spotřebovávané místně na Azorách. Od počátku tohoto procesu jsem dělal vše, co bylo v mých silách, abych zajistil, že toto opatření, které vypršelo na konci roku 2008, bude co nejnaléhavěji obnoveno. Poté, co se podařilo zajistit jednoznačnou podporu ve Výboru pro regionální rozvoj, potvrdilo tento výsledek i dnešní hlasování, takže snížení daně bude zachováno s platností od ledna 2009 do roku 2013.

Výrobci rumu a likérů na Madeiře soustavně čelí překážkám souvisejícím se vzdálenou zeměpisnou polohou, izolovaností, obtížným terénem a klimatem i nevelkým rozsahem jejich podniků. Pokud by byli připraveni o výhody plynoucí z těchto výjimek, byli by nuceni zvýšit ceny, což by mělo dopad na jejich činnost a zaměstnanost s negativními důsledky pro region.

- Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0024/2009)

David Casa (PPE), *písemně*. – Návrh je prostou kodifikací stávajících znění bez jakékoli změny jejich věcného obsahu. Jsem zastáncem této kodifikace, a hlasuji proto pro přijetí této zprávy.

- Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0025/2009)

David Casa (PPE), *písemně*. – Jedná se opět o kodifikaci bez jakékoli změny věcného obsahu, kterou podporuji, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

- Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0029/2009)

David Casa (PPE), *písemně*. – Návrh je prostou kodifikací stávajících znění, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *písemně*. – (RO) Koordinace některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb je důležitá v zájmu vytvoření mediálního prostoru, jehož hlavním tématem je jednota v rozmanitosti. Je pro nás stejně tak důležité, abychom dokázali evropskou právní úpravu učinit všem občanům co nejprístupnější. Zpráva o návrhu směrnice o audiovizuálních mediálních službách v kodifikovaném znění, která byla předložena plenárnímu zasedání ke schválení, je čistě technickým a právním opatřením, jehož přínos je však nezpochybnitelný. Kodifikace neustále se měnících právních předpisů je opatřením, které dává právním předpisům Společenství větší přehlednost a transparentnost, a činí je tak pro občany EU srozumitelnější. V tomto případě zahrnuje návrh kodifikace nahrazení staré směrnice z roku 1989 směrnicí novou (beze změny obsahu), k níž jsou připojeny akty, které od té doby tuto směrnici pozměňují. Podporuji tuto iniciativu, protože kromě technické povahy nesmíme přehlížet její hodnotu v oblasti podpory řádného fungování audiovizuálních mediálních služeb, nemluvě o významu z hlediska transparentnosti.

Petru Constantin Luhan (PPE), *písemně*. – (RO) Souhlasím se zněním této zprávy, protože pluralita informací by měla být jednou ze základních zásad Evropské unie. Diverzifikace hromadných sdělovacích prostředků umožňuje šíření názorů, což je jeden ze základních rysů demokratické společnosti.

Tato diskuse má rovněž hospodářský rozměr. Konvenční audiovizuální mediální služby (jako například televize) a nově vzniklé služby (například video na požádání) představují příležitost pro zaměstnanost v Evropě, zejména pro malé a střední podniky, které opět podpoří hospodářský růst a investice.

- Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0033/2009)

David Casa (PPE), *písemně*. – Tato zpráva se týká kodifikace právních předpisů v oblasti ochrany zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu. Tuto kodifikaci podporuji, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *písemně*. – (FR) Stejně jako většina mých kolegů poslanců jsem hlasovala pro větší zřetelnost a transparentnost právních předpisů Společenství. Přijetím tohoto usnesení Evropský parlament podpořil snahu Evropské komise „vyčistit“ text formou kodifikace právních předpisů o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu při práci. Toto usnesení umožní lepší uplatňování těchto pro zaměstnance tak důležitých předpisů.

- Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0028/2009)

David Casa (PPE), *písemně*. – Tato zpráva se týká kodifikace právních předpisů v oblasti veterinárních kontrol zvířat dovážených do EU, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Miroslav Mikolášik (PPE), *písemně*. – (SK) Dámy a pánové, vítám schválení zprávy paní Geringer de Oedenbergové týkající se návrhu směrnice Rady, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do EU ze třetích zemí. Nová směrnice jednoznačně přispívá ke zpřehlednění a lepšímu pochopení existující rozsáhlé právní úpravy v této oblasti. Směrnice se omezuje na kodifikaci právních aktů bez jakékoli změny jejich věcného obsahu.

A jelikož v rámci Evropy občanů přispívá zjednodušení a přehlednost právních předpisů Společenství k posílení právní jistoty, domnívám se, že kodifikace uvedená směrnice je správným krokem směrem k účelnému uplatňování pozitivních práv. Zároveň souhlasím i se skutečností, že harmonizace zásad na úrovni Společenství přispěje nejen k zajištění bezpečnosti dodávek, ale i k zajištění stabilizace vnitřního trhu, na kterém byly zrušeny vnitřní hraniční kontroly, a k ochraně zvířat dovážených na území Společenství.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Pokud je podle současných nařízení zabavena některá zásilka, u které bylo zjištěno porušení právních předpisů na ochranu zvířat, musejí orgány, jakmile dojde k nápravě, veškerá nevakcinovaná mláďata zabavená z důvodu ochrany zvířat, která byla příliš brzy odloučena od matky, vrátit vlastníkovi. Těto praxe samozřejmě vývozci bezostyšně využívají.

Tato kodifikace se mohla stát příležitostí ke změně nařízení EU o přepravě, aby v případě zásilek, které nesplňují příslušné předpisy, mohla být mláďata zabavována trvale, a uzavřít tak tuto únikovou cestu. Těto příležitosti jsme bohužel nevyužili. Přesto však kodifikace jako celek vede ke zlepšení nařízení o ochraně zvířat, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Vzhledem k tomu, že výživa je významným činitelem pro zdraví obyvatelstva a že zvířata patří mezi základní zdroje potravinových produktů, je zvláště důležité, aby byla v této souvislosti zajištěna komplexní ochrana, která se mimo jiné uskutečňuje i formou veterinárních kontrol. Tyto veterinární kontroly jsou zvláště důležité na vnějších hranicích Společenství, zejména s ohledem na to, že příslušné standardy ve třetích zemích nejsou často na stejné vysoké úrovni jako standardy evropské.

To vyžaduje rozhodnější, jednodušší a přehlednější nařízení s cílem zajistit, aby byly na všech vnějších hranicích prováděny srovnatelné dovozní kontroly. Stávající návrh Komise kodifikovaného znění směrnice Rady, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí, je krokem správným směrem, a má proto moji podporu.

- Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0031/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Tento návrh je prostou kodifikací bez jakékoli změny věcného obsahu, a proto jsem hlasoval pro přijetí zprávy.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), písemně. – (FR) Stejně jako většina mých kolegů poslanců hlasovala jsem pro větší přehlednost a transparentnost právních předpisů o založení zemědělské účetní datové sítě pro sběr údajů o příjmech a o hospodářské činnosti zemědělských podniků s cílem zlepšit tyto právní předpisy a především učinit jejich znění čitelnější.

- Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0027/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Tento návrh je prostou kodifikací právních předpisů o veterinárních podmínkách pro obchod uvnitř Společenství. Tuto kodifikaci podporuji, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Chov drůbeže představuje jednak významnou část hospodářské činnosti v odvětví zemědělství, kde představuje zdroj příjmu řady pracovníků. Kromě toho patří vejce a drůbeží maso mezi nejzákladnější potraviny. Z tohoto důvodu by předpisy, jimiž se řídí obchod s tímto zbožím, měly být přehledné a jednoduché, mimo jiné i v zájmu ochrany zdraví občanů.

Stávající návrh Komise kodifikovaného znění směrnice Rady o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí je v zájmu pracovníků v zemědělství i těch, kteří s tímto zbožím obchodují, stejně jako v zájmu občanů EU jakožto spotřebitelů, a z tohoto důvodu zprávu podporuji.

- Zpráva: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0032/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Tento návrh je prostou kodifikací bez jakékoli změny věcného obsahu, a proto jsem hlasoval pro přijetí zprávy.

- Zpráva: Simon Busuttill (A7-0019/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Tato dohoda navrhuje zrušení vízové povinnosti mezi Mauricijskou republikou a členskými státy EU. Tuto dohodu podporuji, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Podporuji tuto dohodu mezi Evropským společenstvím a Mauricijskou republikou, kterou se zavádí výjimka z vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty s cílem usnadnit pohyb jejich občanů. Občané EU a občané Mauricijské republiky, kteří cestují na území druhé smluvní strany po dobu až tří měsíců během šestiměsíčního období, budou vyňati z vízové povinnosti. Výjimku tvoří Spojené království a Irská republika, které nejsou touto dohodou vázány, a územní omezení v případě Francie a Nizozemska, pro které tato dohoda platí jen na evropském území těchto členských států.

Rád bych zdůraznil, že občané cestující za účelem vykonávání výdělečné činnosti během krátkodobého pobytu nemohou využít této dohody a i nadále se na ně vztahují předpisy Společenství a jednotlivých členských států o vízové povinnosti nebo zrušení vízové povinnosti, stejně jako předpisy o přístupu k zaměstnání. Dohodu je možné pozastavit nebo ukončit, ale pouze ve vztahu ke všem členským státům. Rovněž podporuji prozatímní uplatňování dohody před jejím vstupem v platnost.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Touto dohodou se zavádí režim bezvízového styku pro občany Evropské unie a občany Mauricijské republiky, kteří mohou pobývat na území druhé smluvní strany po dobu až tří měsíců během šestiměsíčního období.

Hlasuji proti uzavření této dohody, protože zachování vízové povinnosti představuje určitou pojistku proti nežádoucímu přistěhovalectví, zatímco zrušení vízové povinnosti pro pobyty v délce až tří měsíců umožní těm, kteří chtějí ve skutečnosti zůstat déle, vytvořit si sociální síť.

- Zpráva: Simon Busuttil (A7-0012/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Tato dohoda umožní zavedení bezvízového styku mezi Seychelami a členskými státy EU. Tuto dohodu podporuji, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Podporuji tuto dohodu mezi Evropským společenstvím a Seychelskou republikou, kterou se zavádí výjimka z vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty s cílem usnadnit pohyb jejich občanů. Občané EU a občané Seychelské republiky, kteří cestují na území druhé smluvní strany po dobu až tří měsíců během šestiměsíčního období, budou vyňati z vízové povinnosti. Výjimku tvoří Spojené království a Irská republika, které nejsou touto dohodou vázány, a územní omezení v případě Francie a Nizozemska, pro které tato dohoda platí jen na evropském území těchto členských států.

Rád bych zdůraznil, že občané cestující za účelem vykonávání výdělečné činnosti během krátkodobého pobytu nemohou využít této dohody a i nadále se na ně vztahují předpisy Společenství a jednotlivých členských států o vízové povinnosti nebo zrušení vízové povinnosti, stejně jako předpisy o přístupu k zaměstnání. Dohodu je možné pozastavit nebo ukončit, ale pouze ve vztahu ke všem členským státům. Rovněž podporuji prozatímní uplatňování dohody před jejím vstupem v platnost.

- Zpráva: Simon Busuttil (A7-0013/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Tato dohoda navrhuje zrušení vízové povinnosti mezi Barbadosem a členskými státy EU. Tuto dohodu podporuji, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Podporuji tuto dohodu mezi Evropským společenstvím a Barbadosem, kterou se zavádí výjimka z vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty s cílem usnadnit pohyb jejich občanů. Občané EU a občané Barbadosu, kteří cestují na území druhé smluvní strany po dobu až tří měsíců během šestiměsíčního období, budou vyňati z vízové povinnosti. Výjimku tvoří Spojené království a Irská republika, které nejsou touto dohodou vázány, a územní omezení v případě Francie a Nizozemska, pro které tato dohoda platí jen na evropském území těchto členských států.

Rád bych zdůraznil, že občané cestující za účelem vykonávání výdělečné činnosti během krátkodobého pobytu nemohou využít této dohody a i nadále se na ně vztahují předpisy Společenství a jednotlivých členských států o vízové povinnosti nebo zrušení vízové povinnosti, stejně jako předpisy o přístupu k zaměstnání. Dohodu je možné pozastavit nebo ukončit, ale pouze ve vztahu ke všem členským státům. Rovněž podporuji prozatímní uplatňování dohody před jejím vstupem v platnost.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Zprávy, které máme před sebou, souvisí s dohodami mezi Evropským společenstvím a řadou malých ostrovních států jako například Mauricius či Barbados a předpokládají zrušení vízové povinnosti pro občany smluvních stran, kteří cestují na území druhé smluvní strany na dobu až tří měsíců během šestiměsíčního období. Nesouhlasím s tímto uvolněním povinnosti, a hlasoval jsem proto

proti uzavření uvedených dohod, protože zachování vízové povinnosti rozhodně představuje jednu z překážek nárůstu trestné činnosti, a významně tak omezují nežádoucí přistěhovalectví.

Navíc je třeba zvážit, že ti, kteří budou na základě zrušené vízové povinnosti v EU pobývat tři měsíce, mohou navázat řadu kontaktů, které potom mohou případně využít, jakmile se stane jejich pobyt nezákonný. Nárůstu trestné činnosti je třeba zabránit za každou cenu.

- Zpráva: Simon Busuttill (A7-0014/2009)

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Podporuji tuto dohodu mezi Evropským společenstvím a Federací Svatý Kryštof a Nevis, kterou se zavádí výjimka z vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty s cílem usnadnit pohyb jejich občanů. Občané EU a občané a Federace Svatý Kryštof a Nevis, kteří cestují na území druhé smluvní strany po dobu až tří měsíců během šestiměsíčního období, budou vyňati z vízové povinnosti. Výjimku tvoří Spojené království a Irská republika, které nejsou touto dohodou vázány, a územní omezení v případě Francie a Nizozemska, pro které tato dohoda platí jen na evropském území těchto členských států.

Rád bych zdůraznil, že občané cestující za účelem vykonávání výdělečné činnosti během krátkodobého pobytu nemohou využít této dohody a i nadále se na ně vztahují předpisy Společenství a jednotlivých členských států o vízové povinnosti nebo zrušení vízové povinnosti, stejně jako předpisy o přístupu k zaměstnání. Dohodu je možné pozastavit nebo ukončit, ale pouze ve vztahu ke všem členským státům. Rovněž podporuji prozatímní uplatňování dohody před jejím vstupem v platnost.

- Zpráva: Simon Busuttill (A7-0015/2009)

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Podporuji tuto dohodu mezi Evropským společenstvím a Antiguou a Barbudou, kterou se zavádí výjimka z vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty s cílem usnadnit pohyb jejich občanů. Občané EU a občané Antiguy a Barbudy, kteří cestují na území druhé smluvní strany po dobu až tří měsíců během šestiměsíčního období, budou vyňati z vízové povinnosti. Výjimku tvoří Spojené království a Irská republika, které nejsou touto dohodou vázány, a územní omezení v případě Francie a Nizozemska, pro které tato dohoda platí jen na evropském území těchto členských států.

Rád bych zdůraznil, že občané cestující za účelem vykonávání výdělečné činnosti během krátkodobého pobytu nemohou využít této dohody a i nadále se na ně vztahují předpisy Společenství a jednotlivých členských států o vízové povinnosti nebo zrušení vízové povinnosti, stejně jako předpisy o přístupu k zaměstnání. Dohodu je možné pozastavit nebo ukončit, ale pouze ve vztahu ke všem členským státům. Rovněž podporuji prozatímní uplatňování dohody před jejím vstupem v platnost.

- Zpráva: Simon Busuttill (A7-0016/2009)

David Casa (PPE), *písemně*. – Tato dohoda navrhuje zrušení vízové povinnosti mezi Bahamským společenstvím a členskými státy EU. Tuto dohodu podporuji, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Podporuji tuto dohodu mezi Evropským společenstvím a Bahamským společenstvím, kterou se zavádí výjimka z vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty s cílem usnadnit pohyb jejich občanů. Občané EU a občané Bahamského společenství, kteří cestují na území druhé smluvní strany po dobu až tří měsíců během šestiměsíčního období, budou vyňati z vízové povinnosti. Výjimku tvoří Spojené království a Irská republika, které nejsou touto dohodou vázány, a územní omezení v případě Francie a Nizozemska, pro které tato dohoda platí jen na evropském území těchto členských států.

Rád bych zdůraznil, že občané cestující za účelem vykonávání výdělečné činnosti během krátkodobého pobytu nemohou využít této dohody a i nadále se na ně vztahují předpisy Společenství a jednotlivých členských států o vízové povinnosti nebo zrušení vízové povinnosti, stejně jako předpisy o přístupu k zaměstnání. Dohodu je možné pozastavit nebo ukončit, ale pouze ve vztahu ke všem členským státům. Rovněž podporuji prozatímní uplatňování dohody před jejím vstupem v platnost.

- Zpráva: Jutta Haug (A7-0023/2009)

Gerard Batten (EFD), *písemně*. – Poslanci Evropského parlamentu za stranu UKIP se zdrželi hlasování, protože nejsme přesvědčeni, že Evropská unie by měla být povinná posílat prostředky daňových poplatníků obětí zemětřesení v Itálii. Cítíme s oběťmi těchto zemětřesení a jsme přesvědčeni, že tyto dary by měly pocházet z prostředků vnitrostátních vlád nebo dobročinných organizací.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Jak jsem uvedl již dříve s ohledem na zprávu pana Reimera Bögeho (A7-0021/2009) o zemětřesení v regionu Abruzzo, jsem přesvědčen, že solidarita mezi členskými státy Evropské unie a evropská podpora státům, které se staly obětí přírodní katastrofy, vysílá jasný signál, že Evropská unie přijetím nástrojů zvláštní pomoci, jako je například Fond solidarity Evropské unie, ukazuje, že je schopna zůstat jednotná i v neštěstí, a na to můžeme být skutečně hrdí.

S ohledem na to, že Komise může „v případě nevyhnutelných, mimořádných nebo nepředvídaných okolností“, a to se týká i zemětřesení v Itálii, předložit návrh změny rozpočtu, hlasoval jsem pro přijetí této zprávy o návrhu opravného rozpočtu Evropské unie, protože uvolněné prostředky ve výši 493,78 milionů EUR z Fondu solidarity EU umožní obyvatelům postižených regionů dříve odstranit škody způsobené zemětřesením a rychlejší návrat k běžnému životu.

João Ferreira (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Vzhledem k tomu, že bylo schváleno uvolnění prostředků ve výši 493 771 159 EUR z Evropského fondu solidarity pro Itálii, a vzhledem k tomu, že tento fond nemá vlastní rozpočet, bude nezbytné provést úpravu rozpočtu Společenství s cílem zajistit, že schválené prostředky budou k dispozici. I když souhlasím s potřebou poskytnout tyto prostředky co nejrychleji, litujeme, že návrh předložený Evropskou komisí zahrnuje mezi jinými rozpočtovými položkami i omezení financování důležitých programů Společenství ve srovnání s předchozím a stávajícím víceletým finančním rámcem.

Jedná se například o plánované snížení prostředků Evropského zemědělského a záručního fondu, finančního nástroje pro orientaci rybolovu – programů Společenství z předchozích rámců Společenství na léta 2002–2006 – nebo LIFE+, finančního nástroje pro životní prostředí. Podle našeho názoru by měly být provedeny potřebné změny a pro Fond solidarity by měla být vytvořena vlastní rozpočtová položka a vyčleněny vlastní zdroje, přičemž prostředky fondu by neměly pocházet z výše uvedených programů Společenství, a to v situaci, kdy se požaduje zvýšení výdajů na armádu a pro účely propagandy. Prostředky, které se nyní vyčleňují pro fond solidarity, mohly raději pocházet z těchto rozpočtových položek.

Barry Madlener (NI), *písemně*. – (NL) Nizozemská strana svobody (PVV) podporuje mimořádnou pomoc, avšak poskytování této pomoci je věcí členských států a nikoliv Evropské unie.

- Zpráva: Reimer Böge (A7-0022/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Souhlasím s poskytnutím dodatečné pomoci pracovníkům, kteří jsou postiženi důsledky velkých změn ve struktuře světového obchodu, a pomoci při jejich opětovném začleňování na pracovní trh. Je nezbytné, aby finanční pomoc pracovníkům, kteří byli propuštěni z práce, byla poskytnuta co nejrychleji a aby prostředky Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EGF) potřebné pro opětovné začleňování propuštěných pracovníků na pracovní trh byly využívány účinněji. Ráda bych zdůraznila, že členské státy by měly poskytnout podrobnější informace o realizaci důležitých cílů v oblasti rovnosti mužů a žen a nediskriminace realizovaných prostřednictvím opatření financovaných v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

David Casa (PPE), *písemně*. – Souhlasím s tím, že uvolnění prostředků je v tomto případě nezbytné, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), *písemně*. – (SV) Jsme si dobře vědomi negativních důsledků hospodářské krize na pracovní trh a společnost jako celek. Rozhodně soucítíme se všemi, kteří byli postiženi touto krizí, a sympatizujeme s opatřeními, jako je například odborná příprava, která může jednotlivcům pomoci tuto krizi překonat. Jsme však přesvědčeni, že svobodný trh je v zásadě výhodný pro rozvoj Evropy jako celku. Byli bychom proto rádi, kdyby řešení finanční krize probíhalo především pomocí tržních prostředků a formou podpory svobodného a spravedlivého obchodu.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Nezaměstnanost je jedním z hlavních problémů postihujících Evropský hospodářský prostor. I před počátkem současné finanční krize, která některé dřívější příznaky ještě prohloubila a zhoršila, jsme byli svědky vážného dopadu globalizace a následného přesunu podniků na životy řady lidí. Zvláštní komplikovanost doby, v níž žijeme, je ještě více patrná, když připojíme k uvedeným problémům ještě současný nedostatek důvěry v trhy a snížení objemu investic. V této souvislosti, i když jsem zastánce regulace vnitřního trhu, jsem přesvědčen, že výjimečná povaha této krize vyžaduje i výjimečná protiopatření.

Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci je za těchto okolností jedním z nástrojů, který má Evropská unie k dispozici na pomoc nezaměstnaným pracovníkům. Jsem přesvědčen, že v případě pracovníků továrny Nokia GmbH v německém regionu Bochum je poskytnutí evropské pomoci stejně oprávněné jako předtím v případě Portugalska. Kromě této nepochybně užitečné pomoci musí Evropská unie rovněž přijmout

opatření na podporu růstu a větší tvořivosti evropského trhu, který bude základem dalších investic a tvorby pracovních míst. Je to jediný způsob, jak lze tento problém řešit účinně, vážně a udržitelně.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tento případ se týká reakce na žádost o pomoc ze strany Německa pro propuštěné zaměstnance v odvětví telekomunikací, konkrétně pro zaměstnance firmy Nokia GmbH, kteří splňují kritéria způsobilosti stanovená Evropským fondem pro přizpůsobení se globalizaci.

Uvolnění těchto prostředků však ve skutečnosti zmírňuje jen některé z vážných důsledků hospodářské a finanční krize. Je třeba odpoutat se od neoliberalních politik, které v řadě zemí Evropské unie, zejména v Portugalsku, způsobují skutečnou hospodářskou a sociální pohromu.

I když jsme hlasovali pro přijetí této zprávy, nemohu neupozornit na nedostatečnost zde obsažených opatření, která mají pouze zmírňující účinek, a na skutečnou nespravedlnost nařízení, která jsou příznivější vůči zemím s vyššími příjmy, zejména zemím s vyššími platy a dávkami v nezaměstnanosti.

Trváme proto na změně politiky a potřebě skutečného plánu na podporu výroby a tvorbu pracovních míst, kde budou respektována práva zaměstnanců.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – Pane předsedající, hlasovala jsem pro schválení investic z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci ve výši téměř 5,6 milionů EUR pro německý region Severního Porýní Vestfálska, který je od devadesátých let dvacátého století sužován rozsáhlým propouštěním. V důsledku uzavření výrobních závodů finské telekomunikační společnosti Nokia ve městě Bochum v roce 2008 a jejího přemístění do ekonomicky výhodnější oblasti bylo propuštěno dalších 2 300 pracovníků. Jakožto Finku mne velice zajímá neutěšená situace pracovníků, kteří přišli o zaměstnání v důsledku zastavení výroby v továrně Nokia ve městě Bochum. Uzavření závodu Nokia ve městě Bochum bylo poslední v řadě událostí znásobující nezaměstnanost v regionu. Z tohoto důvodu rozhodně vítám investice z fondu EGF v regionu, které mohou zlepšit šanci obyvatel Severního Porýní Vestfálska na získání zaměstnání.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Během hlasování o tomto dokumentu jsme mysleli na zaměstnance firmy Nokia a jejich nespravedlivé propuštění. Musíme však zdůraznit, že nejsme spokojeni s tím, že musíme hlasovat o oblasti, která na tom není zdaleka nejhůře: pomáháme získat pracovní místa následkem absurdního masového propouštění ze strany předního světového výrobce mobilních telefonů – firmy Nokia, propouštění, které je jedním z nebezpečí oné formy globalizace, kterou bychom měli vymýtit.

Nesouhlasíme s myšlenkou „přizpůsobování se“ globalizaci, protože tímto způsobem Evropská unie označuje sociální a lidské tragédie, jako jsou tyto, způsobené společnostmi s rekordními zisky, které přemísťují výrobu s vidinou ještě větších zisků, a ničí tak život stovek pracovníků a celého regionu. Kvůli této dobročinné pomoci (Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci) lidé nezapomenou na to, že za tragédie propuštěných pracovníků nese ve skutečnosti přímou odpovědnost Evropská unie, protože se rozhodla pro volnou a spravedlivou hospodářskou soutěž. Namísto podpory těchto „přizpůsobení se“ všem obrovským nejistotám kapitalistického hospodářství by měla Evropská unie tyto praktiky zakázat a chránit evropské občany.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), písemně. – (FR) Tato zpráva podporuje uvolnění prostředků Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci v důsledku propouštění v Německu. Plně podporuji uvolnění těchto prostředků – v tomto případě jsou potřebné –, a proto jsem, stejně jako většina mých kolegů poslanců, hlasovala pro přijetí této zprávy. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci je jedním z mechanismů, které má Evropská unie k dispozici na pomoc nezaměstnaným pracovníkům, kteří byli propuštěni v důsledku negativních vlivů globalizace. Jsem přesvědčena, že případ pracovníků Nokia GmbH a německého regionu Bochum vyžaduje uvolnění evropské pomoci stejně tak, jako tomu bylo před časem v Portugalsku.

- Zpráva: Diana Wallis (A7-0030/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Pan Siwiec byl obviněn z urážky náboženského citění druhých během události, která se odehrála před několika lety. Po přezkoumání skutečností souvisejících s tímto případem jsem přesvědčen, že by imunity rozhodně zbaven být neměl. To je rovněž stanovisko zpravodajky, a proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy.

Ole Christensen, Dan Jørgensen a Christel Schaldemose (S&D), písemně. – (DA) Při dnešním hlasování jsme hlasovali pro zbavení imunity pana Siwiece. Pokud by byl imunity zbaven, znamenalo by to, že bude moci být postaven před polský soud jako každý jiný občan. Cítíme s panem Siwiecem a – pokud je to co platné – souhlasíme s tím, že tento případ je nepodložený a politicky motivovaný.

Jsme však přesvědčeni, že by mělo být možné, aby byl postaven před soud jako každý jiný, protože musíme věřit, že Polsko dodržuje základní zásady demokracie a právního státu, které jsou podmínkou členství v Evropské unii. Z tohoto důvodu vždy zásadně hlasujeme pro zbavení imunity poslance této sněmovny bez ohledu na to, o jaký případ se jedná.

- Zpráva: Carlos Coelho (A7-0035/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *písemně*. – (RO) Vytvoření schengenského prostoru a odstranění kontrol na vnitřních hranicích a zavedení volného pohybu osob na území EU patří mezi největší úspěchy Evropské unie. S ohledem na propustnost hranic musíme být při zavádění schengenského *acquis* do praxe schopni zachovat vysokou míru vzájemné důvěry mezi členskými státy, mezi něž patří i schopnost zavádět opatření související s odstraněním kontrol na vnitřních hranicích.

Musíme zlepšit hodnotící mechanismus na sledování uplatňování schengenského *acquis*. V zájmu zachování vysoké míry bezpečnosti a důvěry je zapotřebí účinné spolupráce mezi vládami členských států a Komisí.

Vzhledem k důležitosti této legislativní iniciativy a jejího významu z hlediska základních práv a svobod je politováníhodné, že Evropský parlament sehrává pouze poradní úlohu a že schvalování neprobíhá v rámci spolurozhodování, jak by tomu mělo být. Z tohoto důvodu jsem hlasovala proti legislativnímu návrhu Komise.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasovala jsem pro přijetí této zprávy, protože stanovisko zpravodaje odpovídá zásadám občanských svobod, spravedlnosti a domácích záležitostí. Vytvoření hodnotících mechanismů je důležité pro všechny členské státy. Vzhledem k tomu, že nebyl uplatněn postup spolurozhodování, návrh Evropské komise omezuje příležitost ke spolupráci mezi členskými státy. Návrh, který Evropská komise nedávno předložila, bude muset být pozměněn po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Vytvoření evropského prostoru bez hraničních kontrol na základě schengenské dohody představuje významný krok k vytvoření otevřeného vnitřního trhu umožňujícího volný pohyb osob a zboží. Pokud však má tento prostor využít svého potenciálu, který uznávám, musí existovat způsob, jak účinně hodnotit jeho realizaci v jednotlivých členských státech.

Proto souhlasím s posílením pravomocí na sledování schengenského *acquis*, zejména prostřednictvím hodnotících opatření (formou dotazníků a inspekcí na místě, ohlášených i neohlášených) a opatření dodatečného hodnocení, které zajistí dostatečný dohled nad tím, jak jednotlivé členské státy uplatňují Schengenskou dohodu a jak v rámci dohody spolupracují a zajišťují kontrolu vnějších hranic.

Jsem si vědom toho, že jakákoli chyba nebo selhání systému představuje vážné riziko pro vnitřní bezpečnost Evropské unie a ohrožuje samotný schengenský prostor jakožto prostor svobody, ale také bezpečnosti.

Nesouhlasím však s posílením úlohy Společenství prostřednictvím větších pravomocí pro Evropskou komisi na úkor mezivládního systému, který byl doposud ve skupině hodnotící uplatňování schengenského *acquis* rozhodující.

Z tohoto důvodu hlasuji pro odmítnutí návrhu Komise.

- Zprávy: Carlos Coelho (A7-0034/2009) a (A7-0035/2009)

Jacky Hénin (GUE/NGL), *písemně*. – (FR). Odvažujeme se hovořit o schengenském *acquis*, ale jako obyvatel Calais mohu ze zkušenosti potvrdit, že i když Schengenské dohody přispívají k volnému pohybu kapitálu a zboží, nesou s sebou také řadu problémů.

Za maskou krásné utopie Evropy bez hranic se skrývá každodenní tragická realita Schengenu: nelidské životní podmínky migrantů.

Evropská unie a členské státy dělají jen velmi málo, pokud vůbec něco, aby tuto tragédii řešily. Francie se ztrapňuje tím, že pořádá mediální a policejní hony na obyvatele tzv. „džungle“ v Calais.

Evropská unie je tak zcela nečinná i z hlediska přísně humanitárních opatření a ponechává řešení tohoto problému výhradně na místních orgánech.

Přestaňme ronit krokodýlí slzy a začněme jednat jako zodpovědní lidé. Situace odehrávající se v Calais představuje pro Evropskou unii velký politický problém. Tento problém nevyřeší ani schengenská pevnost

Evropa, ani cílená humanitární opatření. Musíme přestat s politikami volného trhu, musíme zastavit volný pohyb kapitálu, musíme podpořit potravinovou soběstačnost, musíme prohlásit vodu a energii za globální veřejný majetek a musíme bojovat se sociálně hospodářskými nerovnostmi.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:30 a obnoveno v 15:05.)

PŘEDSEDAJÍCÍ PAN BUZEK

předseda

10. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

11. Doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise

Předseda. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise.

Volné otázky

Paulo Rangel, místopředseda skupiny PPE. – (PT) Pane předsedo, pane předsedo Komise, rád bych vám na úvod této první rozpravy poblahopřál k novému nástroji politického dohledu, který má ohromný význam pro rozvoj a šíření parlamentní demokracie v Evropě. Vítězi se stanou evropští občané prostřednictvím svých zástupců.

S ohledem na nejnovější události – irské referendum, ratifikace ze strany Polska a nedávné prohlášení prezidenta České republiky – bych vás rád požádal o hodnocení procesů vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Podnikl předseda Komise nějaká opatření? Kdy podle vašeho názoru vstoupí smlouva v platnost a podnikla Komise s ohledem na toto předpokládané datum nějaká opatření ve smyslu přechodu smluv – ze smluvy z Nice na Lisabonskou smlouvu – nebo se nacházíme ve stavu očekávání, tedy: „Čekáme, co bude“?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) V první řadě bych vám rád, pane Rangeli, poděkoval za blahopřání. Jsem velmi rád, že máme nyní tento postup i v Evropském parlamentu, stejný postup je v Portugalsku, a já jsem se ho účastnil i jako vůdce opozice i jako předseda vlády, a doufám proto, že se stane dobrou příležitostí k rozpravě s váženými poslanci.

Pokud mám odpovědět na konkrétní otázku, podle mě je záležitost zřejmá: všechny země schválily Lisabonskou smlouvu demokratickým způsobem. Irsko tak učinilo prostřednictvím referenda, ostatní země prostřednictvím parlamentu. Proces ratifikace ještě probíhá v České republice. Očekáváme ukončení procesu u Ústavního soudu, jakmile však tento proces bude ukončen, bude proces ratifikace s konečnou platností uzavřen, protože existují obecné právní zásady – evropských nebo mezinárodních právních předpisů – a takovou je i zásada spolupráce mezi členskými státy a orgány při dodržování smluv a rovněž zásada dobré víry při sjednávání mezinárodních smluv.

Paulo Rangel, místopředseda skupiny PPE. – (PT) Pane předsedo Komise, vyslechl jsem vaši odpověď a rád bych věděl toto: ve fázi, kdy všichni očekávají sestavení nové Komise, jaké je vaše vlastní stanovisko? Budeme mít fungující Komisi až do okamžiku, než Česká republika konečně ratifikuje Lisabonskou smlouvu, nebo budete jmenovat nové komisaře?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Evropská rada rozhodla, že bude jmenovat nové komisaře jen v situaci právní jistoty ohledně Lisabonské smlouvy a tento proces není ještě uzavřen.

Proto bude Komise od 1. listopadu vykonávat jen běžné povinnosti. Samozřejmě doufáme, že tento proces bude uzavřen co nejrychleji, a pokud je to možné, připravujeme se na novou Komisi, a budeme tak činit i nadále. Mám-li však k vám být upřímný, vážení poslanci, nemáme plnou vládu nad načasováním; vše záleží na ukončení ratifikačního procesu v České republice.

Stephen Hughes, místopředseda skupiny S&D. – V příštím roce může míra nezaměstnanosti v Evropské unii dosáhnout 27 milionů, čímž by se z finanční a hospodářské krize stala krize sociální. Uznáte s ohledem na tuto skutečnost, že plán hospodářské obnovy schválený vloni v prosinci nebyl nedostatečný? Budete souhlasit,

že je zapotřebí dalších pobídek – ETUC navrhuje 1 % HDP – určených na pozitivní strategie pro rovné podmínky vstupu na pracovní trh a na ochranu životaschopného zaměstnání a vytváření nových pracovních míst i na podporu inteligentního sdílení práce?

Co hodláte učinit na úrovni EU na podporu pracovních míst v odvětví ekologie a pracovních míst pro mladé? Objevil se například návrh, na založení jediné strategické platformy, která by sdružovala všechny klíčové subjekty ve spolupráci na růstu, inovacích a tvorbě pracovních míst v každém odvětví a která by koordinovala stávající nástroje, jako jsou technologické platformy, odborné skupiny a společné technologické iniciativy. Souhlasíte s tím, že by byla realizace takovéto platformy na evropské úrovni dobrou myšlenkou?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Domnívám se, že bez našeho plánu hospodářské obnovy by byla situace mnohem horší. Ve skutečnosti měl tento plán skutečný zmírňující účinek na přijatá opatření. Podle odhadů bylo na tento plán v letech 2009 a 2010 vynaloženo přibližně 5 % HDP Evropské unie, což je přibližně 550 miliard EUR. Domnívám se, že něco jsme udělali. Budme v tomto ohledu realističtější.

Jsem příznivcem veškerého dalšího úsilí ohledně společných platform, které jste navrhl k řešení problémů, jimž čelíme. Zaměstnanost zůstává nejdůležitějším problémem. Jak víte, a hovořil jsem o tom už několikrát, také jsem požadoval svolání summitu o zaměstnanosti. Tento požadavek zamítly některé členské státy. Možná nám budete moci pomoci, pane Hughesi, přesvědčit některé členské státy a vlády, které se rozhodly odmítnout tento summit o zaměstnanosti, protože jsem přesvědčen, že zaměstnanost je nejdůležitějším problémem, kterému budeme v blízké budoucnosti čelit.

Stephen Hughes, místopředseda skupiny S&D. – Budu se snažit na tyto členské státy působit. Jen abych se vrátil k myšlence týkající se strategie a rovného přístupu na trh. Souhlasil byste s tím, že prostředky vynaložené na účinné snížení nezaměstnanosti by neměly být vnímány jako další zátěž veřejných rozpočtů, ale jako způsob zajištění udržitelnosti?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – A právě to děláme. Některá zvláštní opatření, která členské státy přijaly – jako příklad může sloužit program *Kurzarbeit* v Německu –, měla za následek zvýšené výdaje a do určité míry i snížení produktivity, což však považuji ze sociálního hlediska za odůvodněné. Totéž bychom mohli říci o velšském systému, který zavedlo Spojené království. Máme skutečně dobré příklady, kdy bylo ze sociálních důvodů uplatněno více flexibility a zvýšeny sociální výdaje, byl to však způsob, jak předejít dalšímu nárůstu nezaměstnanosti, což je v současnosti náš hlavní cíl.

Guy Verhofstadt, předseda skupiny ALDE. – (NL) Pane předsedo, moje otázka nebude pro pana předsedu Komise žádným překvapením. V pátek oznámila paní komisařka Kroesová, že existují náznaky, že německá pomoc firmě Opel je v rozporu s evropskými předpisy o státní pomoci a vnitřním trhu a že znevýhodňuje podniky v jiných zemích. Günter Verheugen naopak nevidí žádný problém a v rozhlasu prohlásil, že Opel problémy překonal.

Včera jeden kolega poslanec z německé křesťanskodemokratické unie (CDU) dokonce žádal, abychom paní komisařku Kroesovou vypískali. Hovořil o ní jako o komisařce, která je velmi kontroverzní, není objektivní, je protiněmecky založená, a řekl, že nesmí uvádět Evropu ve zmatek dva týdny před koncem svého funkčního období. Podle mého názoru paní komisařka pouze dělá svou práci a moje otázka je proto velmi jednoduchá. Pane předsedo Komise, podpoříte svou komisařku Neelie Kroesovou nebo nikoli?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Vždy jsem podporoval své komisaře, včetně paní Neelie Kroesové. Samozřejmě že k tomuto rozhodnutí měla můj souhlas – konkrétně, aby oslovila německou vládu a žádala vyjasnění. Nyní čekáme na odpověď dotčených podniků.

Jsem vděčný, že díky dobré spolupráci dochází v tomto případě k pokroku. Chápu, že poté, co Komise vyjádřila své pochybnosti ohledně správnosti nabídkového řízení, bude zapotřebí přehodnotit nabídky koncernu GM a Opel na nákup firmy Opel v komerčních podmínkách. Jsem přesvědčen, že se nám podaří nalézt řešení, které bude v souladu s evropským vnitřním trhem a předpisy v oblasti státní pomoci.

Často říkám, že v otázkách vnitřního trhu a pravidel hospodářské soutěže v Evropě nemůžeme dělat kompromisy. Pokud bychom tak učinili, přišli bychom jak o vnitřní trh, tak o náš společný evropský projekt.

Guy Verhofstadt, předseda skupiny ALDE. – (NL) Nemám další otázky. Jen bych poznamenal, že předseda Komise jednoznačně uvedl, že i on se staví za oznámení, které poslala paní komisařka Kroesová a že má tedy schválení Komise jako celku. To je důležité, protože to znamená, že pan komisař Verheugen by měl pečlivěji vážit slova, když říká, že žádný problém není. Problém buď je, nebo není.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Nejenže má toto oznámení mou podporu, ale sám jsem paní Kroesovou jeho odesláním pověřil, takže moje stanovisko v této otázce je jednoznačné.

Pane Verhofstadte, ujasněme si jednu věc. V Komisi jsou tři lidé, kteří mají právo sdělovat názor, stanovisko Komise je však stanovisko vyjádřené předsedou jménem kolegů a příslušným komisařem.

Rebecca Harms, spolupředseda skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, s velkými obavami o možný neúspěch jednání o změně klimatu v Kodani včera znovu potvrdil Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin tohoto Parlamentu staré požadavky adresované Evropské radě a přijal je urychleně a se silnou podporu. Výbor navrhl, aby se Rada opět zabývala potřebou ustanovit cíl na snížení CO₂ ve výši 30 % pro Evropskou unii a otevřel možnost pro cíl ve výši 40 % pro průmyslově vyspělé země, a navrhl – což je klíčové pro mezinárodní jednání –, aby Evropa poskytovala 30 miliard EUR do klimatického fondu pro rozvojové země do roku 2020. Co učiníte, co můžete učinit, aby tímto důležitým, potřebným a oprávněným požadavkům věnovala Rada pozornost?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Jak jsem už veřejně uvedl na schůzce na vysoké úrovni v New Yorku a rovněž v Pittsburghu, velmi mne znepokojuje pomalý postup jednání před Kodaní.

Existují tři potenciální překážky, které by mohly zastavit jednání v Kodani a nesouvisí pouze s financováním: jednoznačný nedostatek ambicí, pokud jde o nabídky na snížení emisí ze strany některých vyspělých zemí mimo Evropskou unii; neochota velkých rozvojových zemí – velkých vznikajících ekonomik – předložit přesvědčivé návrhy na opatření v oblasti zmírnění dopadů a rovněž chybějící pevné finanční nabídky ze strany vyspělých zemí. Tyto tři potenciální překážky by mohly zablokovat jednání.

Doufám, že si Evropská unie zachová své vedoucí postavení a že Evropská rada na konci měsíce schválí pevný finanční návrh. Doufám, že budeme mít zítra čas tuto záležitost podrobně projednat, protože změna klimatu bude jedním z hlavních témat jednání příští Evropské rady. Komise se bude rozhodně zasazovat o ambiciózní program, protože, jak jsem vždy říkal, změna klimatu není pouze záležitostí životního prostředí, ale i rozvoje.

Rebecca Harms, spolupředseda skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo Komise, během řady informativních jednání, včetně jednání se zástupci OSN na vysoké úrovni, zjišťujeme, že Evropská unie zaostává za zeměmi, jako je Čína, nebo – pokud jde o vyvíjené úsilí – Japonsko. Jak můžeme ještě tvrdit, že sehráváme vedoucí úlohu?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Byl bych velmi rád, kdyby k tomu někdy došlo, ale bohužel to není pravda. Evropská unie je doposud jediným blokem, který přijal závazné cíle, a ty nyní nabývají podobu právních předpisů.

Vítáme některé pozitivní kroky, konkrétně slibné politické prohlášení z úst japonského předsedy vlády – kterému jsem osobně blahopřál –, doposud se však jedná pouze o politické prohlášení. Vítáme některé státní plány, které oznámila Čína, Čína však doposud odmítá učinit tyto plány při jednáních v Kodani závaznými.

Vítáme i další pozitivní náznaky, skutečností však zůstává, že stojíme v čele světového boje proti změně klimatu. Byl bych rád, kdyby nás někdo doprovázel, protože stát sám v čele není nic příjemného. Skutečností však zůstává, že – pokud jde o úroveň našich ambicí – mají ostatní co dohánět.

Michał Tomasz Kamiński, předseda skupiny ECR. – (PL) Pane předsedo, úvodem bych vám rád poděkoval za to, že jste živým důkazem, že politici své sliby plní. Když mě moje žena o něco žádá a chce vědět, jestli to skutečně udělám, vždycky odpovím: „Jistě, vždyť jsem přece politik.“ Dnes jste dokázal, že jako politik umíte držet slovo. Jste tu dnes s námi a odpovídáte na otázky této sněmovny.

Pane předsedo, ve svém dnešním projevu jste nám řekl, že je nesmírně důležité posílit jednotný trh a že posílení jednotného trhu je receptem na řešení krize v Evropě. Rád bych se vás proto, pane předsedo, jménem své skupiny zeptal, co máte v úmyslu dělat v příštích několika měsících proto, aby posílení jednotného evropského trhu pomohlo v boji proti vážné hospodářské krizi, se kterou se dnes potýkáme.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Děkuji vám mnohokrát, pane Kamiński. Ve svém politickém programu, s nímž, jak jsem přesvědčen, souhlasí i Evropský parlament, který vyslovil rozhodnou podporu mému znovuzvolení, jsem uvedl, že vnitřní trh je jednou z priorit a že bychom měli bojovat proti všem druhům hospodářského nacionalismu.

Mám pro vás všechny dobrou zprávu. Právě dnes jsem pověřil pana Maria Montiho vypracováním zprávy o budoucnosti jednotného trhu, která bude obsahovat možnosti a doporučení pro iniciativu na obnovení jednotného trhu. Jsem rád, že tento úkol přijal, protože je to způsob, jak využít některých externích konzultací a posílit důvěru – doufám, že i Evropského parlamentu –, abychom tak vnitřnímu trhu dali nový podnět a našli způsob, jak připravit vnitřní trh na 21. století. Jsem přesvědčen, že je to zvláště důležité pro spotřebitele a malé a střední podniky, které se někdy cítí vystaveny tlaku deformujícím silám společného trhu.

Michał Tomasz Kamiński, *předseda skupiny ECR*. – (PL) Pane předsedo, rád bych závěrem zdůraznil, jak velmi je pro nás, pro naši skupinu, důležité, že při této snaze o posílení jednotného trhu, při této tvorbě naší společné Evropy, nezapomínáte na rozdíly, které v Evropě jsou. Nezapomínáte, že jsou zde země, které přistoupily k Evropské unii teprve nedávno a které jsou v určitém smyslu z hospodářského hlediska znevýhodněné. Víme, že jste vždy vystupoval vůči těmto novým členským státům spravedlivě, a doufám, že v tom budete pokračovat i nadále.

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – Domnívám se, že vnitřní trh je nejlepším způsobem, jak ochránit všechny členské státy, ať už nové nebo staré, velké nebo malé, bohaté nebo chudé. Je to politika spravedlnosti, protože představuje nejlepší způsob, jak ochránit slabší, konkrétně spotřebitele, kteří jsou zpravidla v pozici slabších.

Je to rovněž způsob, jak ochránit malé a střední podniky ve vztahu k velkým monopolům nebo oligopolům. A tak je právě tato inspirace pro vnitřní trh tak důležitým *acquis* pro naši Evropskou unii.

Lothar Bisky, *předseda skupiny GUE/NGL*. – (DE) Pane předsedo, žádáte po nás, abychom brzy upustili od programů na oživení hospodářství a aby byly schodky rozpočtu členských států co nejdříve sníženy. Přesto i vaše poslední předpověď slibuje pro čtvrté čtvrtletí roku 2009 růst HDP v EU pouze ve výši 0,1 %. Za celý rok 2009 by to tedy znamenalo pokles o 4 %. Podle vašich vlastních předpovědí vzroste v roce 2010 nezaměstnanost v EU na více než 11 %.

Neobáváte se, že předčasné zásadní snížení veřejných výdajů by mohlo zastavit počínající oživení? Nebo jste přesvědčen, že finanční odvětví už problém překonalo a že cenu za krizi by měli nést obyčejní lidé? Už nyní vnucujete hanebné podmínky nouzové půjčky EU obyvatelům Lotyšska, Maďarska a Rumunska: nižší platy, nižší důchody, méně veřejných služeb a vyšší DPH. To je vaše představa sociální Evropy?

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – Za prvé, právě proto, že jsme znepokojeni údaji, které jste uvedl – a já s nimi obecně souhlasím –, jsou to skutečně naše předpovědi. Jak jsem už řekl několikrát, připravujeme strategii k překonání krize, ale nedoporučujeme zahájit realizaci této strategie k překonání krize nyní. Říkáme tedy, že programy na oživení hospodářství by měly nadále probíhat. Domnívám se, že ministři financí se shodli na tom, že bychom neměli realizovat strategii k překonání krize dříve než v roce 2011. Potřebujeme tedy nadále zachovat programy na oživení našich hospodářství, a to právě kvůli našim obavám, konkrétně v sociální rovině a především kvůli obavám z nezaměstnanosti.

Jak ale víte, tuto krizi vyvolaly značné nerovnosti, vysoké veřejné výdaje, finanční nezřízenost. Domnívám se, že bychom v tomto neudržitelném modelu neměli pokračovat a že bychom se naopak měli v určitém okamžiku vrátit k udržitelnosti. Je to rovněž otázka solidarity s budoucími generacemi.

Lothar Bisky, *předseda skupiny GUE/NGL*. – (DE) Pane předsedo, rozuměl jsem vám dobře, že datem „překonání“ je rok 2011?

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – Potvrzuji, že se nyní zdá, nemohu to však říci přesně, že s největší pravděpodobností to nebude dříve. Domnívám se, že jde o shodu mezi ministry financí, a proto je to také stanovisko Evropské unie, které předloží na jednání G20.

Je tu rovněž úsilí o globální koordinaci těchto politik, to neznamená, že všechny regiony světa přijmou stejné rozhodnutí ve stejnou chvíli, avšak během této krize jsme viděli, že ať už je to dobře či nikoli, jsme propojení a musíme se snažit formulovat strategii na překonání krize celosvětově.

S největší pravděpodobností to tedy nebude dříve než v roce 2011, měli bychom však nadále bedlivě sledovat hospodářskou situaci.

Nigel Farage, *spolupředseda skupiny EFD*. – Pane Barroso, jsem rád, že vás zde vidím. Příležitost pohnat vysokého úředníka k zodpovědnosti je vždy dobrá.

Jak víte, nepatřil jsem nikdy k vašim velkým příznivcům, musím ale uznat, že si vedete velmi dobře. Dokázal jste obejít výsledky francouzského referenda, dokázal jste obejít výsledky nizozemského referenda a dokázal jste donutit Iry, aby se napodruhé podvolili. Takže už máte svou Smlouvu bezmála v kapse.

Nyní je ještě třeba vybrat prezidenta – velká globální loutka Evropské unie. Sázkové kanceláře připisují poměrně vysoké šance Tonymu Blairovi. Jen si říkám, zda se mnou budete souhlasit, že jeho vytrvalá snaha, aby Británie přijala euro, jeho obětování 2 miliard GBP ročně britského rabatu a jeho celkový přístup ke členství Británie v Evropské unii – jeho odmítnutí umožnit Britům vyjádřit se v referendu – budou dostatečnou kvalifikací na jeho prezidentství? Jedná se o dohodu, kterou jsem předpovídal už v roce 2005? Bylo to vše dohodnuto?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Za prvé, pane Farage, nemusíte být tak nešťastný z výsledků v Irsku. Nebyly tak skvělé, pouhých 67 % obyvatel! Ukázalo se, že pokud je vedena skutečná diskuse a občané mají pocit vlastní odpovědnosti, je možné získat silnou podporu pro Evropu. Ve skutečnosti se jednalo o vyhlášení nezávislosti Irů na Straně nezávislosti Spojeného království, protože vy jste tam vedli kampaň a Irové vás a vaši stranu odmítli.

(Potlesk)

Pokud jde o budoucího prezidenta Rady, to nehodlám komentovat. Je to rozhodnutí Evropské rady. Rád bych vám však upřímně řekl, že se neuzavírají žádné skryté dohody a nepřipravují žádné skryté plány. Pokud by tomu tak bylo, věděl bych o tom. Takže žádné skryté dohody nebo tajná vyjednávání. Mohu vám říci jedno: potřebujeme prezidenta Rady, který bude oddaným Evropanem a který bude pevný a důsledný, protože se domnívám, že není vhodné, aby Rada každých šest měsíců zcela měnila své plány. Jsem rozhodným příznivcem silné Evropské rady, která bude soudržná a důsledná a která bude v úzké spolupráci s Komisí plně oddaná evropskému projektu a záležitostem Společenství.

Nigel Farage, spolupředseda skupiny EFD. – Pane Barroso, jsem zklamán. Je doba vyhrazená pro otázky a pouhé „ano“ či „ne“ by bylo jednodušší, ale to nevádí. Ať už to bude Blaire, či nikoli, skutečností je, že nebude demokraticky zvolen; ani vy jste nebyl demokraticky zvolen, ostatně nevystihuje to celou EU? Není to skvělá organizace zajišťující vyřazeným někdejšími ministerským předsedům skutečnou výkonnou pravomoc? Mohli jste prostřednictvím této smlouvy učinit EU demokratičtější. Rozhodli jste se tak neučinit. Má pro vás národní demokracie význam, nebo považujete Evropskou unii za nějaké vyšší dobro?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Je to právě z toho důvodu, že Evropská unie není oním integrovaným státem, kterého se zjevně tolik obáváte, proč není prezident Rady přímo volen lidmi, ale vybrán demokraticky zvolenými představiteli evropských vlád. V tom spočívá logika tohoto postupu. Já sám jsem nedostal jednomyslnou podporu demokraticky zvolených představitelů vlád, mám však silnou podporu tohoto Parlamentu. Domnívám se proto, že mám značnou demokratickou legitimitu.

(Potlesk)

Ve svém předchozím životě vnitrostátního politika jsem byl demokraticky zvolen do vnitrostátního parlamentu ve věku 29 let, a mohu vám říci, že je mnohem obtížnější být zvolen předsedou Komise, než se stát ve většině našich zemí předsedou vlády!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Zítra v 15:00 pořádám tiskovou konferenci ohledně kritické situace v oblasti lidských práv, která trvá od roku 2006. Upřímně vás zvu a očekávám i pana předsedu a všechny své kolegy poslance. Podle informací národní služby právní pomoci řada soudních rozhodnutí potvrzuje, že na podzim roku 2006, konkrétně dne 23. října během oslav padesátého výročí, došlo v Maďarsku ke krutému policejnímu násilí. Na základě vládních nařízení policie spáchala řadu zvěrstev, střelbou do očí zranila 14 lidí a mnohé z nich oslepila a držela jako politické vězně a mučila několik set nevinných lidí.

Víte o tom, pane předsedo, že Kinga Göncz, místopředseda Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, byl členem vlády, která tuto střelbu schválila? Ráda bych slyšela váš názor na tuto záležitost a upřímně a zdvořile vás zvu na zítřejší tiskovou konferenci, a doufám, že se tam s vámi setkám.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Sleduji situaci ve všech členských státech, je však třeba jednoznačně říct: Komise nemá pravomoc zasahovat do některých vnitřních záležitostí členských států a toto je právě otázka, na kterou zde nemůžeme odpovědět, protože se jedná o vnitřní diskusi, která probíhá v Maďarsku.

Jakožto Komise máme právo zasahovat ve všech otázkách základních práv, pokud se jedná o uplatňování právních předpisů Společenství. Události, o nichž zde hovořila vážená paní poslankyně Parlamentu, nespadají

do této oblasti. Rád bych vás proto požádal, abyste mi nekladla otázky, které lze lépe vyřešit na úrovni vnitrostátního parlamentu než zde v Evropském parlamentu.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Rozumím tomu správně, že podle toho, co jste řekl, nepatří svoboda shromažďování, svoboda projevu, lidská práva a dokonce ani Evropská úmluva o ochraně lidských práv mezi právní předpisy Evropské unie? Nejsou snad lidská práva součástí systému hodnot a právního systému Evropské unie? Pokud ne, pak jsem byla dosud špatně informována.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Samozřejmě, že lidská práva patří do Evropské unie, máme však systém založený na právním státě a předpokládám, že všechny členské státy, včetně vaší země, se řídí zásadami právního státu. Máte tedy možnost položit tuto otázku vašim soudům a dále máte možnost odvolat se k Evropskému soudu pro lidská práva, nebo k Evropskému soudnímu dvoru v Lucemburku. Máme tedy systém lidských práv.

Co nemohu a neměl bych, je vstupovat do vnitrostátních politických rozprav mezi jednotlivými politickými stranami.

Předseda. – Děkuji vám mnohokrát, pane předsedo. Rád bych co nejupřímněji poděkoval předsedům politických skupin za to, že dodržují stanovený časový limit, a za to, jakým způsobem vedou rozpravu. A rovněž bych rád poděkoval panu Barrosovi. Pokud máme vést živou rozpravu, musíme dodržovat časový harmonogram. Proto vám všem mnohokrát děkuji.

Dopady finanční krize na zaměstnanost a sociální soudržnost

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Pane předsedo, moje otázka se týká opatření v oblasti reakcí na krizi. Pokud jde o cíle v oblasti emisí ve vztahu ke změně klimatu, je Evropa dále než Spojené státy. Spojené státy jsou však dále, pokud jde o investice soukromého sektoru do technologických inovací a udržitelnosti, což je nesmírně důležité z hlediska malých a středních podniků a zaměstnanosti.

Byl to ve skutečnosti jeden z klíčových bodů vašeho plánu na boj proti krizi a plánu hospodářské obnovy. Kdy dosáhneme stejné úrovně jako Spojené státy a co Komise dělá proto – a co může udělat –, aby zajistila, že této úrovně bude dosaženo? Jinak řečeno, naše malé a střední podniky stále čelí obrovskému množství překážek, které zmenšují jejich růstový potenciál. Co uděláte pro to, abyste dokončil tvorbu vnitřního trhu, což je ostatně jeden ze základních zdrojů růstu naší zaměstnanosti?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Některé myšlenky ohledně vnitřního trhu jsem již uvedl v odpovědi vašemu předřečníkovi, ale pokud jde o otázku technologií, plně s vámi souhlasím. Pokud jde o investice do nových technologií, zaostáváme za Spojenými státy a dalšími zeměmi.

To je důvod, proč jsme například v rámci tohoto zvláštního souboru opatření schválili Plán evropské hospodářské obnovy. Klademe důraz na investice do oblasti boje proti změně klimatu a do zajištění energetických dodávek. Obě tyto oblasti jsou propojené. Z tohoto důvodu jsme nedávno vypracovali strategický plán pro energetické technologie a vyzýváme rovněž členské státy, aby věnovaly větší množství prostředků na financování ekologických technologií, jinými slovy veškerých technologií, které nám umožní stát se udržitelnějším – ekologičtějším hospodářstvím.

Je to samozřejmě záležitost, o které bychom měli uvažovat v příštích finančních výhledech. Jak víte, do konce roku hodláme předložit přezkum rozpočtu. Bude to rovněž příležitost k rozpravě o tom, kde bychom měli v budoucnu klást důraz, pokud jde o investice.

Předseda. – Kolegové a kolegyně, rád bych vás požádal, abyste nepokládali dodatečné otázky. Mám zde dlouhý seznam jmen a bude mnohem zajímavější, pokud příležitost položit otázku dostane více poslanců.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pane předsedo, Komise vydala v roce 2008 doporučení o začlenění většího počtu osob na pracovní trh.

V první řadě bych se ráda zeptala, zda máte jako Evropská komise kromě tohoto doporučení a opatření přijatých členskými státy v úmyslu přijmout i další opatření s cílem posílit otevřenou metodu koordinace v sociálním sektoru? Mám na mysli opatření, která jsou v souladu s udržitelnými průmyslovými politikami s cílem zvýšit zaměstnanost.

Za druhé, rok 2010 byl vyhlášen, jak všichni víme, Evropským rokem boje proti chudobě. Naším cílem je posílení sociální soudržnosti. Otázka je velmi jednoduchá, pane předsedo: budete se se vši rozhodností a

odvahou – vy osobně – zasazovat za kvantitativní cíle v otázce chudoby? Zvláště bych vás ráda požádala, abyste mne neodkazoval na členské státy, jak jste to udělal v odpovědi na otázky Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu.

(*Předseda řečníka přerušil*)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Jak jsem již uvedl dříve, oblast nezaměstnanosti je mou hlavní prioritou, avšak boj proti nezaměstnanosti by neměl probíhat pouze v rovině reakcí, měl by být i aktivní. Toho můžeme podle mého názoru dosáhnout přezkumem Lisabonské strategie a začleněním vize pro rok 2020.

Dlouhodobou strategii Evropské unie musíme založit na nových zdrojích udržitelného růstu, například na tzv. „bílých“ pracovních místech v sociálních službách, kde bylo od roku 2000 vytvořeno 3,3 milionů nových pracovních míst. To je 16 % všech nových pracovních míst.

Trh pro ekologické produkty a služby se má rovněž do roku 2020 zdvojnásobit a vytvořit množství příležitostí pro tzv. „zelená“ pracovní místa, a proto podporujeme mapování situace v Evropské unii, abychom mohli předvídat potřebu pracovních míst a kvalifikací. Hodlám proto v rámci této nové strategie posílit sociální prioritu, jak jsem již uvedl, když jsme jednali o celkovém politickém programu pro příští mandát.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Jak všichni víme, stovky tisíc lidí přicházejí v současné hospodářské krizi o zaměstnání a jsou to mnohdy starší lidé, kteří jsou při hledání nových pracovních míst značně znevýhodněni. Navzdory směrnicí o zaměstnanosti z roku 2000, kterou by měly dodržovat všechny členské státy, mnozí z těchto starších pracovníků stále neznají svá práva, která z této směrnice vyplývají, a řada členských států předpisy přehlíží.

I v případě, že někteří pracovníci svá práva znají, často jako jednotlivci bez jakékoli podpory nemohou podat žalobu. V současnosti nemáme ještě právní předpisy na ochranu řady lidí proti diskriminaci v přístupu ke zboží a službám, máme však směrnici o zaměstnanosti. Můžete nám říci, jaká opatření podnikáte proti členským státům, které tuto směrnici řádně neuplatňují, a jaké mechanismy lze přijmout na pomoc starším a postiženým pracovníkům, aby se mohli domoci svých práv?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Kdykoli dojde k porušení některé z našich směrnic ze strany členského státu, zahájíme řízení o nesplnění povinnosti, takže jakmile máme konkrétní případ, můžeme a budeme jednat. Ohledně celé problematiky, kterou jste zmínila, dovoluji mi připomenout, že tato krize připravila o práci více než pět milionů Evropanů.

Mezi nejpostiženější kategorie osob patří mladí lidé a migranti. Nezaměstnanost v Evropské unii dosahuje 9,1 %, ale mezi mladými lidmi (19,8 %) a mezi migranty (19,1 %) je více než dvakrát vyšší. Těmto kategoriím věnujeme největší pozornost v sociální oblasti. Velmi důležitou prioritou zůstává i řešení chudoby dětí. Sledujeme rovněž situaci starších lidí v souladu se stávajícími směrnicemi.

David Casa (PPE). – (MT) Jsem přesvědčen, že hovořit o tom, jak vytvořit více pracovních míst v Evropské unii, je smysluplné. Domnívám se však, že bychom měli rovněž uvažovat nad tím, jak tato pracovní místa zachovat a předcházet jejich ztrátám. Moje vláda zasáhla tam, kde byly dopady krize nejcitelnější. Jsem přesvědčen, že tímto zásahem vlády byly zachráněny tisíce pracovních míst – samozřejmě prostřednictvím zvýšených výdajů v sociální oblasti. Domníváte se, že by se Komise měla více snažit zajistit, aby podobná opatření přijaly všechny členské státy Evropské unie? Víme, že se zmíníte o nově pozměněném Fondu na přizpůsobení se globalizaci a skutečnosti, že pomáhá stále většímu počtu zaměstnanců. Jsem však přesvědčen, že musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že pracovní místa těchto lidí budou zachována, aby nebylo potřeba Fond pro přizpůsobení se globalizaci použít. Domnívám se, že to by měl být v současnosti náš cíl.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Nejenže jsme provedli přezkum pravidel fondu globalizace, ale upravili jsme i programy v rámci Evropského sociálního fondu a v rámci urychleného projednání jsme uvolnili částku 1,8 miliardy EUR na posílení aktivních politik trhu práce.

Pokud jde o politiku soudržnosti, provedli jsme některé změny s cílem zjednodušit předpisy a zajistit předběžné uvolnění plateb. To je rovněž velmi důležité. Už jsem se zmínil o plánu na oživení ve výši 550 miliard EUR a samozřejmě mohou rovněž uvést Fond na přizpůsobení se globalizaci, stejně jako další předložené návrhy.

Je však bohužel jedna myšlenka, kterou členské státy nepřijaly: pozastavit spolufinancování Sociálního fondu. Předložili jsme to k jednání Radě, která to však odmítla. Nadále doufám, že s vaší podporou se nám to podaří, protože existují některé země, které jednoduše nemají vlastní finanční prostředky na pokrytí závazků v rámci Sociálního fondu. Uplatňujeme tedy v nejvyšší možné míře všechny nástroje, které máme na úrovni Společenství k dispozici, abychom podpořili opatření, která mohou členské státy samy uplatnit v boji s nezaměstnaností.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Pane předsedo, děkuji vám za dnešní zajímavou rozpravu.

Ohledně nezaměstnanosti jste uvedl, že některé členské státy se nezúčastnily pražského summitu. Co je ještě vážnější, pane předsedo, že Rada, v největší krizi zaměstnanosti v dějinách Evropy – během dnešního dne přijde o práci 10 000 Evropanů a stejně tolik zítra a pozítří –, nepřijala žádnou vážnou iniciativu a že se nekonal ani jeden jediný summit o zaměstnanosti. Mohl jste rovněž říct, že Komise má plány z loňského roku, které byly zastaralé už tehdy a které dnes nesplňují naléhavé potřeby milionů občanů, celé generace Evropanů a sociálního státu jako takového, jehož budoucnost je v sázce.

Pane předsedo, rád bych vás požádal o vaše vedení: potřebujeme aktivní vedení, vedení, které dokáže prolomit netečnost a nedostatek transparentnosti. Musíte říct Radě, že tento postup není možný. Potřebujeme Komisi, která nejen spravuje běžné zdroje a běžné záležitosti, ale která se v obtížných dobách – a já vím, že to je pro vás obtížné, pane předsedo – dokáže postavit do čela Evropy, obrovské institucionální dohody, která může dát naději celé generaci Evropanů.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Skutečností je, že děláme vše, co je v našich silách, a jak jsem řekl, když jsem nastiňoval program, připisujeme sociálním záležitostem vyšší důležitost, protože se v současnosti nacházíme ze sociálního hlediska v naléhavé situaci.

To je například důvod, proč jsem prohlásil, že je třeba prozkoumat sociální dopad veškerých nových právních předpisů. Z tohoto důvodu podporujeme zavedení společných zásad aktivního začlenění jakožto politiku Společenství. Z tohoto důvodu mohou říci členskými státy, že podporujeme investice do sociální oblasti. Sociální výdaje, které v roce 2008 tvořily až 28 % HDP, se v roce 2010 zvýší na 31 %. To je nárůst přibližně o 3 500 miliard EUR!

Opravdu se snažíme, ale samozřejmě, pane Cercasi, pravdou je, že je třeba, aby to byla kolektivní snaha Komise, Parlamentu a členských států.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, Evropa znamená svobodu, demokracii a solidaritu nebo jinak řečeno sociální a ekologickou odpovědnost. Avšak vy – a Komise – se zcela jednoznačně zaměřujete na prvek svobody a to již dlouhodobě – a to konkrétně výhradně hospodářské svobody, svobody chápané čistě v hospodářském smyslu – a na regulování řady oblastí, které není třeba regulovat, zatímco, když se jedná o miliardy na světových finančních trzích, jediné, co vás zajímá, je nezasahovat a neregulovat, protože jste přesvědčen, že tak to bude pro všechny nejlepší.

K jakým katastrofálním důsledkům to vedlo, jsme všichni viděli, a já se vás zcela jasně ptám, jak a prostřednictvím jakých projektů a plánů hodláte přesvědčit tento Parlament a obyvatele Evropy, že vy osobně a Komise jste se poučili z této katastrofy a že zásadním způsobem změníte směřování?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Za prvé, otázka důvěryhodnosti je vaše subjektivní otázka. Domnívám se, že odpověď na ni dal Parlament, který mi nedávno svěřil nový mandát, což dokládá, že tento Parlament je přesvědčen, že jsem dostatečně důvěryhodný na to, abych v této politice pokračoval.

Skutečnost je taková, že prosazujeme politiku reagující na hospodářskou a finanční krizi. Přijali jsme důležitá rozhodnutí: stojíme v čele světových snah v oblasti regulace a dozorčích opatření, která jsme nedávno přijali. Na základě zprávy, kterou jsem zadal skupině pana de Larosièrè, jsme předložili některé návrhy, které – jak doufám – Rada a Parlament schválí.

Právě dnes jsme na zasedání Komise schválili sdělení o derivátech, po němž bude samozřejmě přijata i konkrétní právní úprava. Reagujeme tedy na finanční krizi ve všech hlediscích, včetně regulačního a dozorčího, a některá rozhodnutí jsem již přijal v rámci této Komise a příští Komise bude samozřejmě v nastoupené cestě pokračovat, protože jsem přesvědčen, že to situace vyžaduje.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Pane předsedo, ráda bych hovořila o pomoci, která byla schválena v rámci dočasného rámce na zmírnění problémů vzniklých v důsledku hospodářské krize, a konkrétně o případu firmy Opel.

Ráda bych se vás zeptala, zda Komise zkoumá, jestli pomoc, kterou Německo dostalo v rámci dočasného rámce, byla udělena na základě předchozí dohody týkající se zeměpisného rozdělení restrukturalizačních opatření, což by bylo v rozporu s účelem této pomoci.

V takovém případě bych se ráda zeptala, zda souhlasíte s tím, aby měla společnost možnost volně revidovat rozdělení prostředků a provádět restrukturalizaci Opelu podle vlastních hospodářských a výrobních měřítek s cílem zachovat co největší možný počet pracovních míst.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Na tuto otázku jsem už odpovídal, ale řeknu, že jsme měli pochybnosti o způsobu, jakým byl tento postup proveden. Komise tyto pochybnosti vyjádřila a společnost General Motors Opel se nyní snaží přezkoumat způsob, jímž byla provedena nabídka na odkoupení firmy Opel, a ověřit, zda byla tato nabídka provedena skutečně na komerčním základě, nebo nikoliv.

My, jako Evropská komise, učiníme vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že řešení bude v souladu s nařízeními o vnitřním trhu a s předpisy o státní pomoci, ale samozřejmě budeme při uplatňování těchto předpisů objektivní a důslední.

Vicky Ford (ECR). – Všechny evropské země jsou na tom stejně v tom, že čelí rostoucí nezaměstnanosti, což samozřejmě není pouze sociální krize, ale představuje to rovněž další zátěž pro veřejné rozpočty členských států ve formě nákladů na sociální výdaje, sociální dávky, ve formě nižšího výběru daní a vyšších nákladů na vzdělávání.

Vezmeme-li v úvahu tyto skutečnosti, souhlasil byste, pane Barroso, že my, jako poslanci tohoto Parlamentu, a Komise bychom měli být zvláště opatrní na každou penny, kterou zatížíme veřejný sektor? Pokud souhlasíte, za prvé, jak byste nám poradil hlasovat ve čtvrtek při rozpravě o rozpočtu?

Za druhé, zachováme zasedání ve Štrasburku?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Navržený rozpočet pro příští rok podporuji a radím tedy hlasovat pro jeho přijetí.

Pokud jde o otázku opatrnosti a nekompromisnosti, souhlasím s vámi. Musíme být velmi opatrní při nakládání s penězi daňových poplatníků a musíme znát priority. V současnosti je sociální situace v některých členských státech jednoznačně naléhavá. Existují problémy sociálního vyloučení a chudoby, které – tím jsem si jistý – znepokojují všechny poslance této sněmovny, takže musíme nalézt nejlepší způsob řešení.

Jak víte, Komise důsledně dbala na to, aby podmínky Paktu stability a růstu nás a celou Evropskou unii zavazovaly k dodržování pravidel udržitelnosti. Samozřejmě si nemyslíme, že problémy lze vyřešit pouze tím, že je zasypeme penězi, ale existují situace jako tato, kdy je podle nás třeba věnovat zvláštní pozornost naléhavé sociální situaci. Neobvyklá situace vyžaduje výjimečné opatření. Je to – jako vždy – otázka vyváženého úsudku.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Pane předsedo Komise, podle nařízení Evropské komise č. 800/2008 se subvencování mzdových nákladů pro zaměstnávání zdravotně postižených pracovníků snížilo na 75 % maximální výše podpory. Z tohoto důvodu zasáhla od 1. ledna 2009 zaměstnávání lidí s postižením a se sníženou pracovní schopností krize. Proto se v důsledku rozpočtových omezení značně snížily zdroje na zaměstnávání pro lidi s postižením. Díky tomu byla také ohrožena vnitrostátní podpora poskytovaná v řadě zemí, například v Maďarsku, na zakládání týmů vytvářejících nová pracovní místa. Na vině je údajně Evropská unie. Rád bych tedy položil otázku. Jak se během finanční krize hodlá Evropská komise stavět k právům lidí s postižením na zaměstnání, k úkolu zachování jejich pracovních míst a k zásadě stejné mzdy za stejnou práci? Toto nařízení bylo navrženo ještě před krizí.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Jsem si jist, že vážený pan poslanec ví, že Evropská komise předložila návrh – horizontální směrnice – o nediskriminaci, která se rovněž vztahuje na zdravotní postižení. Návrh je nyní ve vašich rukou a v rukou Evropské rady. Doufám tedy, že bude schválen, protože rozhodně nesouhlasíme s žádným druhem diskriminace vůči lidem s postižením.

Mnohé z problémů, které jste zde uvedl, je třeba řešit na vnitrostátní úrovni, protože se jedná o opatření v oblasti konkrétní podpory, kterou musí zajistit vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení. Na úrovni Evropské unie však činíme vše, co je v našich silách, abychom přijali závazný rámec, který bude nás i všechny členské státy zavazovat k nediskriminaci a zvláštní ochraně osob s postižením.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pane Barroso, tato sněmovna vás jmenovala příštím předsedou Komise. Naším příštím naléhavým úkolem je sestavit Komisi tak, aby mohla sloužit Evropě, která se musí vymanit z krize. Jak v tomto ohledu hodláte používat nedostatečné nástroje Společenství, které máte k dispozici, aby jejich využití bylo co nejlepší, a jakým způsobem hodláte rozdělit resorty, abychom dokázali řešit vznikající problémy? Jsem si vědoma toho, že vše závisí na vašich jednáních s představiteli států a vlád, ale jako předseda Komise jim musíte předložit svou vizi. Jak můžeme propojit strategie, které máme k dispozici? Jak můžeme rozdělit resorty a zohlednit přitom zkušenosti s touto krizí?

A pokud jde o nastavení, uvedu jen jeden příklad. Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci je v rozporu se strategiemi státní pomoci, což nám brání v realizaci průmyslových politik, které by nám mohly pomoci dostat se z krize. Jaké jsou vaše návrhy? Jaký mandát budete požadovat od představitelů států a vlád a jaké rozdělení resortů?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Rozdělení resortů není pravomocí představitelů států a vlád, ale je to pravomoc předsedy Komise, a já rozhodně tuto pravomoc využiji tak, jak to uznám za nejvhodnější.

Nastínil jsem některé oblasti během naší rozpravy o programu příští Komise, a je skutečností, že jsem v kontaktu s představiteli států a vlád.

Mohu vám říci, že právě dnes jsem rozeslal dopis se žádostí o ženskou kandidátku. Ve skutečnosti mě otázka rovnováhy mezi muži a ženami velmi znepokojuje. Pokud bych nic neudělal, neměl bych v nové Komisi prakticky žádné ženy, protože vlády obecně prosazují kandidáty muže.

Proto jsem odeslal tento dopis právě dnes.

Pokud jde o vlastní rozdělení, nedojde k výrazným změnám. Hlavní inovace jsem již oznámil během naší rozpravy. Sem patří zejména komisař pro spravedlnost a základní práva a komisař pro opatření v oblasti změny klimatu a nyní samozřejmě potřebuji schopné muže a ženy, kteří jsou oddaní evropské myšlence a kteří budou schopni úspěšně plnit své úkoly v jednotlivých resortech tak, jak to odpovídá prioritám akcí Evropské unie.

Graham Watson (ALDE). – Doposud se tvorba bohatství a blahobytu měřily převážně podle spotřeby, což nemotivovalo průmysl, aby věnoval pozornost skutečné hodnotě používaných surovin, i když je jejich cena nízká, nebo skutečné ceně za vyprodukovaný odpad.

Jak hodlá vaše Komise zajistit, aby se povaha růstu do budoucna změnila a abychom se neocitli v situaci, kdy po dalších dvaceti letech růstu nebude naše planeta schopna odolat důsledkům naší činnosti a společnost si nebude moci dovolit nést skutečné náklady takového způsobu života?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Rád bych poděkoval Grahamu Watsonovi za tuto velmi důležitou otázku. To je ve skutečnosti hlavním jádrem našeho programu pro příštích pět let: investovat více do inteligentního, ekologického a udržitelného růstu. Je to velmi důležité.

Musíme si uvědomit, že budoucí model se nebude podobat modelu, který jsme uplatňovali v minulosti. Jsem zastáncem silné průmyslové základny v Evropě – avšak musí to být průmyslová základna pro nový věk udržitelnosti, kdy budeme muset přemýšlet nad ekologickým rozvojem a ekologickými technologiemi. V této oblasti můžeme vytvářet nové produkty a nové trhy. To je velmi dobrý příklad.

Z tohoto důvodu zakládáme náš budoucí program, který nazývám hlavními směry vývoje své politiky, na „nových zdrojích růstu“, protože s tradičními zdroji růstu nezmůžeme v hospodářské soutěži o konkurenceschopnost s nově se rodícími ekonomikami, jako je Čína nebo Indie.

Základ našeho programu růstu musí být inovace, získání nových zdrojů růstu podporujících přechod na nízkouhlíkové hospodářství: inteligentní ekologický rozvoj a inovace. Jsem přesvědčen, že inovace je klíčem budoucího rozvoje evropského hospodářství

Emilie Turunen (Verts/ALE). – (DA) Pane Barroso, finanční krize vyvolala hospodářskou krizi nebývalého rozměru a v současnosti narůstá v Evropě dramatickým způsobem nezaměstnanost. Nezaměstnanost mezi mladými lidmi – ve věku do 25 let – v Evropě je 19,8 %, jak jste sám uvedl, a ve Španělsku je v této chvíli více než každý třetí ve věku do 25 let nezaměstnaný. Způsobujeme rozvrat celé jedné generace a doposud jste, pane Barroso, neudělal takřka nic pro vyřešení tohoto problému. Dnes jste uvedl, že vás tato problematika velmi znepokojuje, což ráda slyším – ráda bych však viděla i důkaz. I když za politiku zaměstnanosti jsou zodpovědné vnitrostátní vlády, je třeba, aby i Evropa přijala odpovědnost a iniciativy.

Ráda bych požádala o tři věci. Za prvé, komisař Špidla slíbil 5 milionů učňovských míst pro mladé lidi v Evropě. Co se s nimi stalo? Za druhé, v celé Evropě přijímáme v současnosti soubory opatření na podporu růstu a záchranné balíčky. Proč tato opatření nezahrnují i režimy v oblasti cílených pracovních míst pro mladé lidi? Za třetí, co hodláte udělat pro posílení sociální politiky a politik zaměřených na mladé lidi v nové strategii po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Opakuji, že využíváme všech existujících nástrojů. Máme nástroje na úrovni Společenství a máme i některé nástroje na vnitrostátní úrovni. Můžeme se snažit spolupracovat s členskými státy a přimět je, aby těchto vnitrostátních nástrojů využívaly co nejlépe, aby si vyměňovaly osvědčené postupy, a vybízet je, aby se jimi řídily.

Pan komisař Špidla, který odvádí skvělou práci za velmi obtížných podmínek, požadoval společně s celou Komisí od členských států vytvoření 5 milionů učňovských míst. Nabízíme osvědčené postupy. Například ve Francii se velmi osvědčuje praxe, kdy soukromé společnosti podporují odbornou přípravu ve svých podnicích a učňovské školství, přičemž část přípravy je financována z veřejných prostředků a část financují společnosti samotné.

Je to tedy jedna z našich priorit a my ji realizujeme prostřednictvím všech našich nástrojů – Evropského sociálního fondu, Fondu na přizpůsobení se globalizaci, Fondu soudržnosti a zdvojením prostředků do finančního nástroje pro vyrovnání podpory novým členským státům a zemím, které nejsou členem eurozóny.

Naše nástroje využíváme v plné míře, musíme však posílit spolupráci s členskými státy na řešení sociálních problémů, o nichž jste hovořila, zejména v oblasti nezaměstnanosti mladých lidí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pane předsedo, v zájmu snížení chudoby a nezaměstnanosti musíme vytvořit pracovní místa se zaměstnaneckými právy, podporovat výrobu a zlepšit všeobecné a bezplatné veřejné služby. Jinak řečeno, musíme investovat do jiných politik. Musíme dělat opak toho, co jsme dělali doposud.

Byli jsme například vyděšeni, když jsme zjistili, že studie generálního ředitelství pro zaměstnanost a Eurofondu předkládají dva scénáře budoucího vývoje v textilním odvětví, které předpokládají, že do roku 2020 bude ztráta pracovních míst ve Společenství v tomto odvětví činit 20 % až 25 %, přičemž třetí scénář předpokládá dokonce ztrátu ve výši 50 % stávajícího počtu pracovních míst v tomto odvětví v rámci Evropské unie. Jak lze tuto situaci sladit s novými návrhy, jejichž cílem je liberalizace mezinárodního obchodu bez ohledu na důsledky pro Portugalsko a další země Evropské unie s velmi citlivými odvětvími, jako například textilní průmysl, zemědělství a množství mikropodniků a malých podniků, které tyto politiky zadusí?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (PT) Nedomnívám se, že uzavření Evropy je řešením pro Portugalsko nebo kteroukoli další evropskou zemi. Evropa je největším vývozcem zboží a služeb na světě a přijetím protekcionistických politik bychom nic nezískali. V některých evropských zemích skutečně existují určitá odvětví, tzv. „tradiční odvětví“, která se většinou nacházejí v zemích jižní Evropy a jsou zvláště zranitelná vůči novým podmínkám mezinárodní hospodářské soutěže, a vyvíjejí proto zvláštní snahy, aby se těmto novým podmínkám přizpůsobila. Jak jsem už uvedl v předchozí odpovědi, znamená to, že musíme hledat nové zdroje růstu a konkurenceschopnosti v Evropě. Rozhodně bychom však neměli Evropu uzavírat, protože to v sobě skrývá riziko, že se jiné trhy uzavřou pro naše vývozy.

Musíme investovat do inovací, investovat do odborné přípravy, musíme investovat do nových zdrojů růstu a snažit se o větší konkurenceschopnost, zároveň však, jak jste uvedla – a v tom jsme zajedno –, zajišťovat, že tyto investice nebudou na úkor sociálních standardů, které jsou pro Evropu tolik důležité. Nenavrhujeme snížení našich sociálních standardů. Snažíme se rovněž pomoci ostatním, aby své sociální standardy zvýšili, rozhodně však nejsem zastáncem toho, aby se Evropa uzavírala. Domnívám se, že zachování otevřených globálních trhů je v nejlepším zájmu Evropy.

John Bufton (EFD). – Pane Barroso, finanční krize ve Spojeném království je velmi vážná. Jedním z mnoha odvětví, které touto krizí trpí, je odvětví zemědělství. Od 1. ledna 2010 se podmínky výrazně zhoršily zavedením EID, což je „elektronická identifikace ovcí“. Tato zařízení na sledování ovcí jsou nepřesná. Bylo mi řečeno, že jejich přesnost dosahuje pouhých 79 %.

Pokud, pane Barroso, pojedete z kopce a vaše brzdy budou funkční jen ze 79 %, bezpochyby v určitém okamžiku havarujete. Obávám se, že zhroucení čeká i odvětví zemědělského chovu ovcí po zavedení systému EID a jeho vadných zařízení. Po zavedení systému EID v lednu nastane zvláštní situace, kdy budeme sice vědět, kolik ovcí je ve Spojeném království, kde jsou a budeme mít přehled i o veškerém jejich pohybu,

přítom nemáme – v důsledku neomezeného přistěhovalectví – představu o tom, kolik lidí na území Spojeného království žije, kdo jsou, ani kde se pohybují. Mohl byste se, pane Barroso, přimluvit u zbytku Komise, aby zavedla systém EID dobrovolně do doby, než bude toto zařízení zcela přesné?

Předseda. – To je velmi specifická otázka, byli bychom rádi, abyste pokládali obecnější otázky ohledně krize a jejího překonání. Předseda Evropské komise nemůže být informován o specifických problémech jednotlivých zemí, a proto vás žádám, abyste pokládali obecnější otázky.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Rád bych uvedl, že se mi příliš nelíbí srovnávání ovcí a lidí. Myslím, že to není právě vkusné.

(Potlesk)

Nicméně zavádění systémů identifikace, o kterém jste hovořil, se usilovně věnujeme, jsme však samozřejmě obezřetní. Pokud jsou se zaváděním problémy, jsme připraveni se jimi zabývat. Mám pocit, že opatření, která byla již přijata v oblasti identifikace ovcí, jsou obecně dobrá. Vyzkoušejme je v praxi.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pane Barroso, globální finanční krize, která začala ve Spojených státech a rozrostla se na skutečnou hospodářskou krizi, má za následek ztrátu milionů pracovních míst a vznik sociální krize. Evropská unie se snaží přijmout opatření na záchranu společností jako Opel, a pokud bude nějaký plán realizován, bude rovněž zahrnovat přímou pomoc. Přitom jsou to malé a střední podniky, které vytváří pracovní místa, ve skutečnosti většinu pracovních míst.

Domníváte se, pane předsedo, že toto opatření na pomoc těmto podnikům je dostatečné? Maďarsko je ve zvláště obtížné situaci, protože zde fungují pouze zahraniční komerční banky. Může být v takovém případě poskytnuta přímá státní pomoc, nebo se jedná o hospodářský nacionalismus, kterému jste vyhlásil válku, či jinak řečeno tržní dogmatismus?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Moje jednoznačná odpověď je ne: co jsme doposud udělali, není dostatečné. Musíme pro malé a střední podniky udělat víc. Považuji to za prioritu. Schválili jsme „Small Business Act“ o drobném podnikání a to je dobře. Zlepšili jsme situaci v oblasti pozdních plateb, které jsme zkrátili, což bylo dobré, a malé a střední podniky to velmi uvítaly. Snažíme se samozřejmě omezit všechny byrokratické a administrativní postupy, které představují administrativní zátěž zejména pro malé a střední podniky, a snažíme se život malým a středním podnikům usnadnit. Tyto podniky představují, jak jste uvedl – a já s vámi souhlasím –, jedno z nejdůležitějších odvětví z hlediska tvorby nových pracovních míst, což je také součást naší politiky.

Dalším opatřením, které jsme nedávno přijali a o kterém jsem se dnes ještě nezmiňoval, bylo navýšení povolené částky státní pomoci formou přímých podpor ze strany členských států některým malým a středním podnikům, které se nachází ve zvláště obtížné situaci, na 500 000 EUR. Domnívám se, že malé a střední podniky by měly zůstat prioritou v našem úsilí o dosažení udržitelnosti a to včetně udržitelného zaměstnání.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedo, úvodem bych rád poděkoval panu předsedovi Barrosovi za to, že mezi nás přišel a odpovídá na naše otázky otevřeně, upřímně a ochotně.

Předseda Barroso byl však bohužel obviněn, že nebyl demokraticky zvolen a že donutil Iry, aby se podřídili.

Rád bych řekl panu Farageovi, že rozhodně nebyl demokraticky zvolen, aby hovořil jménem irského národa, a že použití slova „bully“ nebylo z jeho strany příliš šťastné, protože 700 let bylo Irsko známé jako druhý ostrov Johna Bulla – Anglie –, který se snažil násilím donutit („bully“), aby se podřídili. To už je díky Bohu minulostí a nyní k mé otázce.

Pokud jde o nové pravomoci, které dává Evropské unii Lisabonská smlouva, hodlá pan předseda Barroso pověřit jednoho z komisařů výhradně úkolem předkládat nové návrhy a nová opatření na realizaci těchto pravomocí?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Omlouvám se, ale nerozuměl jsem dobře otázce, protože pokud se ptáte, zda hodlám ustanovit jednoho komisaře pro všechny nové pravomoci vyplývající z Lisabonské smlouvy, pak odpovídám nikoliv, rozhodně se nedomnívám, že by to bylo rozumné, protože tyto pravomoci se dotýkají tolika oblastí, že není možné je všechny svěřit jedné osobě.

V odpovědi jednomu z vašich předřečníků jsem už uvedl, o jakých změnách v resortech uvažuji. Možná budou i další: v současnosti na tom pracuji. Je to ostatně činnost, kterou musím koordinovat s členskými státy. Například Irsko doposud nejmenovalo kandidáta na možného komisaře.

Sestavoval jsem Komisi už před pěti lety a je to vzájemný proces, při kterém rovněž potřebuji znát lidi, které členské státy navrhuji. Udělám rozhodně vše, co bude v mých silách, abych našel schopné lidi – muže a ženy (a to říkám i kvůli Irsku!) –, abychom na konci vytvořili sbor odhodlaných Evropanů, kteří jsou schopní a zkušenější ve všech oblastech od hospodářství, politiky, energetiky, životního prostředí, spravedlnosti, základních práv a tak dále: je to množství kvalifikací, pro které potřebujeme velmi schopné lidi.

Předseda– Dnes to bylo poprvé, co se v Parlamentu konalo toto zasedání otázek a odpovědí s předsedou Komise, a tak vám ještě jednou mnohokrát děkuji, pane předsedo Barroso. Jelikož to pro nás byla zvláštní událost, chtěl byste pronést několik obecných připomínek k tomuto prvnímu zasedání otázek a odpovědí?

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Děkuji vám mnohokrát, pane předsedo, a děkuji všem váženým poslancům tohoto Parlamentu za toto cvičení. Skutečně mě to bavilo. Myslím si, že to je dobré cvičení. Musím upřímně říct, že je pro mě velmi obtížné shrnout veškeré své argumenty, nebo alespoň své hlavní argumenty, do jedné minuty, především proto, že většinou nemluvíím svým vlastním jazykem. Používám jazyky, o nichž jsem přesvědčen, že jsou dostupnější, jejich používání však ode mne vyžaduje další úsilí.

Jste to vy, kdo rozhoduje o struktuře. Mohu s vámi vést rozpravu, protože jsem přesvědčen, že svobodná, konfrontační a kontroverzní diskuse je dobrým příspěvkem k posílení evropského demokratického prostoru.

(Potlesk)

Předseda. – Tím je tento bod uzavřen.

12. Návrh souhrnného rozpočtu na rok 2010 (oddíly I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) – Návrh souhrnného rozpočtu na rok 2010 (oddíl III – Komise) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je společná rozprava na následující témata:

– zpráva, kterou jménem Rozpočtového výboru předložil pan Surján a která se týká návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na finanční rok 2010, oddíl III – Komise (C7-0127/2009 - 2009/2002(BUD)) a návrhu na změnu č. 1/2010 (SEK(2009)1133) návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na finanční rok 2010 (A7-0038/2009), a

– zpráva, kterou jménem Rozpočtového výboru předložil pan Maňka a která se týká návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na finanční rok 2010

Oddíl I – Evropský parlament

Oddíl II – Rada

Oddíl IV – Soudní dvůr

Oddíl V – Účetní dvůr

Oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor

Oddíl VII – Výbor regionů

Oddíl VIII – Evropský veřejný ochránce práv

Oddíl IX – Evropský inspektor ochrany údajů

(C7-0128/2009 - 2009/2002B(BUD)) (A7-0037/2009).

László Surján, zpravodaj. – (HU) Pane předsedo, budu mluvit ve svém mateřském jazyce, a to z toho důvodu, že – *ceterum censeo* – protestuji také proti všem zákonům, které člověku brání používat svůj mateřský jazyk. Příprava návrhu rozpočtu na rok 2010 probíhá ve stínu finanční krize. Pane státní tajemníku pro mezinárodní záležitosti, komisaři, dámy a pánové, s krizí se tak či onak musíme vypořádat všichni. Kvůli krizi se mezi investory šíří nejistota, je obtížnější získat úvěr, zvýšila se nezaměstnanost a poklesla výroba. Je Evropská unie schopna na to reagovat? Má co říci na nebezpečí vyvolané změnou klimatu nebo na terorismus? Dokáže

chránit hranice EU? Uplatňuje při přijímání uprchlíků spravedlivý přístup? Přáním Parlamentu, který je v této otázce docela jednotný, je mít rozpočet, jenž bude obsahovat kladné odpovědi na všechny tyto otázky.

Mezi jednotlivými politickými skupinami nejsou velké názorové rozdíly. Za to bych chtěl jako zpravodaj všem politickým skupinám v Parlamentu poděkovat. Obrovský názorový rozdíl však existuje mezi Radou a Parlamentem. Rada by kvůli krizi chtěla co nejmenší rozpočet, což je z pohledu vnitrostátních parlamentů a vlád pochopitelné. My se však v této sněmovně domníváme, že Parlament má celou řadu nástrojů, jejichž fungování by mělo být mnohem efektivnější, a plynulejší a které by měly mít větší dopad, právě proto, abychom tak dokázali krizi překonat. Jak by se to vše mělo promítnout do skutečných čísel? Když jsme v minulosti uvažovali o roce 2010, měli jsme na mysli sedmiletý rozpočet. Pak bylo přijato rozhodnutí, které umožní vytvořit v současné situaci rozpočet ve výši 1 34 miliard EUR z hlediska rozpočtových plateb. Rada na druhou stranu uvažuje o částce 1 20 miliard EUR, zatímco Parlament nepovažuje výdaje ve výši 1 34 miliard EUR za realistické, bere v úvahu problémy vnitrostátních vlád, a pokud se bude při čtvrtetním hlasování řídit doporučením Rozpočtového výboru, bude nakonec navržen rozpočet ve výši 1 27 miliard EUR.

Musíme se samozřejmě ptát, k čemu jsou v pětiletém cyklu sliby týkající se sedmiletého cyklu, když je nikdy nedodržíme. A právě v takové situaci se nyní nacházíme, protože rozpočet je každý rok nakonec menší, než jaký byl při předchozím projednávání navrhován. Ale je tady ještě problematictější záležitost. Roční rozpočty obsahují také závazky, z nichž mnoho zůstane nesplněných. Tento rozdíl je již ve výši jednoho ročního rozpočtu a rok od roku se zvětšuje. Zvýšení na straně výdajů je proto naprosto nezbytné, jinak se zřejmě bude opakovat scénář z předchozích let: Rada oseká rozpočet navrhovaný Komisí, zatímco částky navrhované Parlamentem budou ještě vyšší.

Chtěl bych ale upozornit na to, že situace je poněkud jiná. Tyto návrhy nevznikly tak, že bychom mechanicky postupovali od jednoho řádku k druhému a částky plošně snižovali. Kvůli krizi se musí uskrovnit každý. Proto jsme v Rozpočtovém výboru pro některé položky nákupů podpořili úspornější varianty navrhované Radou. U jiných rozpočtových položek souvisejících například s přidělením pracovníků na určité úkoly jsme zohlednili také to, jak byl daný úkol splněn. V této oblasti je zároveň velmi snadné chybovat. Pokud jsme chybu udělali, nechceme bránit realizaci programů. Jestliže taková situace nastane v průběhu roku, budeme vždy připraveni dát ji do pořádku, ale podporujeme správnou realizaci a přesné plánování. Musíme provést analýzu, zda vynaložené peníze přinesly výhody, jež jsme očekávali, a zda jsme dosáhli cíle, který jsme si vytyčili.

Těžko můžeme být například spokojeni s politikou v oblasti komunikace, ale může samozřejmě existovat také mnoho dalších důvodů pro vysvětlení prohraných referend a nízké volební účasti, a tyto důvody jsou rovněž složitější. Z toho důvodu by bylo chybou snížit prostředky na komunikaci. Navrhli jsme, aby byly pro některé rozpočtové položky vytvořeny nějaké rezervy, které by bylo možné uvolnit v okamžiku, kdy je na základě aktuální analýzy připravována slibná strategie pro oblast komunikace. V budoucnu se také musíme podrobněji zabývat tím, do jaké míry byly naše cíle splněny. Evropský účetní dvůr nedávno zveřejnil výzkum týkající se úspěchů a problémů v odvětví mléka a mléčných výrobků. Parlament očekává, že Komise v nejbližším pozměňovacím návrhu nastíní princip fungování mléčného fondu. Domníváme se, že je pro něj potřeba také vytvořit samostatnou rozpočtovou linii a vyhradit příslušnou částku.

Je potřeba vytvořit právní základ, který zohlední poznatky Účetního dvora a dokáže pomoci vyřešit problémy existující v tomto odvětví. Nejde tady proto jen o finanční prostředky, ale také o to, aby Evropská unie poskytovala tomuto odvětví lepší a konkrétnější podporu. Proto vyzývám kolegy poslance, aby v co největší shodě hlasovali pro dobrý, efektivní rozpočet. Rozumí se samo sebou, že to projednáme během rozpravy. Je naprosto přirozené, že každá politická skupina bude prosazovat také své názory a bude se snažit zviditelnit. Avšak na nejdůležitějších záležitostech se shodneme. Co se týče mléčného fondu, je dokonce mnohem důležitější samotná existence fondu než objem finančních prostředků, který mu bude nakonec přidělen. Částka obsažená v návrhu, který předložil Rozpočtový výbor, je zvládnutelná. Děkuji za pozornost.

Vladimír Maňka, zpravodaj. – (SK) Právě teď, v době krize, musíme ukázat veřejnosti, ale i sami sobě, že při dosahování našich politických cílů využíváme všech zdrojů co nejefektivněji.

Většina orgánů vychází při tvorbě svých rozpočtů z předcházejících let. Vždyť není nic jednoduššího než vynásobit rozpočet na předchozí rok koeficientem inflace. Jenže plánujeme-li rozpočet tímto způsobem každý rok, může tím dojít k deformaci, nepřesnostem a ne hospodárnému využívání zdrojů. Naším cílem je proto dosáhnout toho, aby byl rozpočet připravován na základě reálných potřeb. Rozpočtové požadavky musí odpovídat reálným potřebám pro plnění úloh, které si jednotlivé orgány stanovily. Každý orgán, každá

jeho složka musí vyvinout maximální úsilí, aby dosáhla úspor. Může toho dosáhnout lepší organizací práce, přeskupením existujících zdrojů směrem k prioritám, snížením byrokracie.

V mých předcházejících vystoupeních ve výboru, ale i na plenárním zasedání jsem zmínil celou řadu příkladů, kdy se nám v nedávné době podařilo odhalit rezervy. Avšak ještě více nedostatků odhalíme a práci jednotlivých útvarů a orgánů zefektivníme, budeme-li postupovat systémově. Rozpočet na rok 2010 staví základy tohoto systémového přístupu.

Kolegyně a kolegové, kteří působili v Evropském parlamentu v minulém období, si pamatují, že jsme se vždy snažili zlepšit spolupráci mezi orgány. V této oblasti vždy existovaly rezervy, které se v posledních letech často ještě zvětšily. Máme společný balík peněz. Když si každý bude hospodařit jen na svém písečku a vůči ostatním se uzavře, nebude komunikovat a spolupracovat, jen stěží dokáže využívat své zdroje efektivně.

I proto jsme v Rozpočtovém výboru odsouhlasili zavedení rezervy horizontálního charakteru pro všechny orgány ve výši 5 % na externí překladatelské služby. Jak jinak motivovat orgány, aby využívaly v prvé řadě interní volné kapacity v oblasti překladů a neobraceli se automaticky na externí poskytovatele? Naším cílem ve všech oblastech je, aby volné kapacity jednotlivých orgánů byly ostatním orgánům k dispozici.

Jednou z hlavních položek správních výdajů orgánů jsou výdaje na koupi a pronájem budov. Plocha budov, které využívaly orgány v Bruselu, Lucemburku a Štrasburku, překročila v roce 2005 hranici 2 milionů m². Budovy nebyly vždy kupovány na správném místě, ve správnou chvíli a za minimální cenu. Podle zjištění Účetního dvora orgány v této oblasti nespolečně spolupracují, dokonce ani nehodnotí svou vlastní politiku. Pokud kupujeme novou budovu a nemáme v kapse více než jednu alternativu, stěží můžeme dosáhnout výhodných podmínek. I proto do konce tohoto roku očekáváme od předsednictva Evropského parlamentu odpovědnou, dlouhodobou strategii v oblasti majetku a budov, která zohlední i potřeby renovace a náklady na bezpečnost.

Vážené kolegyně, kolegové, máme-li odpovědně a efektivně vykonávat svou práci, potřebujeme mít komplexní informace o tom, jaké zdroje máme k dispozici. I proto zdůrazňuji potřebu vytvoření systému řízení poznatků. S jeho pomocí bude naše práce koherentní a efektivní. Očekávám, že vedení předloží co nejdříve Výboru pro rozpočet prezentaci tohoto projektu. V návrzích rozpočtu žádného orgánu nejsou zahrnuty výdaje, které se týkají nabytí platnosti Lisabonské smlouvy. Jakmile tato smlouva vstoupí v platnost, budeme muset důkladně přezkoumat reorganizaci existujících zdrojů dříve, než kdokoli předloží žádost o dodatečné prostředky. Pokud pracovníci kteréhokoli z orgánů díky efektivitě své práce ušetří finanční prostředky, rozpočtový výbor už nebude mít problém umožnit využití těchto úspor na jiné priority daného orgánu.

Na druhé straně, pokud orgán ušetří finanční prostředky na základě neočekávaných událostí, tyto peníze by měly být vždy vráceny daňovým poplatníkům. Chtěl bych poděkovat členům Rozpočtového výboru, kteří tento návrh jednomyslně podpořili. Jsem přesvědčen, že rozpočtová soustava EU se musí rozvíjet tak, aby upřednostňovala vynalézavost a inovativní řešení.

Hans Lindblad, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, vážení poslanci, mladí lidé – vidím, že nahoře v publiku sedí budoucnost Evropy – je mi velkou ctí, že se dnes mohu účastnit rozpravy Parlamentu k prvnímu čtení návrhu rozpočtu na rok 2010.

Evropa prochází nejhorší hospodářskou krizí od druhé světové války. Lidé přicházejí o zaměstnání, roste nezaměstnanost a v našich veřejných financích máme rekordně vysoké schodky. Obratu v této situaci bude možné dosáhnout na základě rozpočtové disciplíny a rozumného hospodaření. Vzestup, který – jak doufáme – se blíží, může posílit a udržet správná strukturální politika.

Komise proto jednomyslně odsouhlasila vyrovnaný rozpočet, který investuje prostředky do vzdělání, výzkumu, infrastruktury, soudržnosti, odpovědných veřejných financí a rezerv na nepředvídané události. Jinými slovy se jedná o všechny faktory, o nichž víme, že jsou důležité pro růst a prosperitu. Hlavní problémy však zůstávají. Je potřeba vyřešit financování Plánu evropské hospodářské obnovy a podporu odvětví mléka a mléčných výrobků.

Přesto v současné době, kdy jsou evropské veřejné finance nejhorší, co pamatujeme, navrhuje parlamentní Rozpočtový výbor zvýšení výdajů o 10 % – o celých 10 %! Můžete mi uvést jednu jedinou oblast, kromě nákladů na nezaměstnanost, v níž bychom dovolili takový nárůst? I přes velké rozpočtové deficity – 8 % HDP ve Francii, 6 % HDP v Německu, 14 % ve Velké Británii a Irsku – se Rozpočtový výbor domnívá, že členské státy by měly financovat vyšší výdaje a více administrativy. Chce financování pro administrativu!

Jsem znepokojen zejména tím, že vzhledem k takto vysoké úrovni výdajů bude financování Plánu hospodářské obnovy mnohem obtížnější. Obávám se také, že návrh výboru neobsahuje naprosto žádné rezervy na nepředvídané události.

Musíme se shodnout na rozpočtu, jaký si mohou členské státy dovolit a jaký dokážeme obhájit před našimi občany. Musíme se shodnout na Plánu hospodářské obnovy, který má pro rozvoj Evropy maximální důležitost. Vzhledem ke shodě, které jsme dosáhli v dubnu, jsem přesvědčen, že uvedené úkoly úspěšně splníme. Budeme muset vyřešit složitou záležitost týkající se odvětví mléka a mléčných výrobků. Vezmu-li v úvahu dosavadní skvělou spolupráci, jsem si jist, že budeme schopni vyřešit i tuto složitou záležitost v obtížné a krizové situaci, v níž se nyní nacházíme.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ANGELILLI

Místopředsedkyně

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Paní předsedající, je mi velkým potěšením, že tady mohu dnes promluvit předtím, než bude první čtení k návrhu rozpočtu na rok 2010 uzavřeno čtvrtetčním hlasováním.

Nejprve bych rád poděkoval Parlamentu za obnovení předběžného návrhu rozpočtu v mnoha oblastech.

Komise velmi vítá snahu Parlamentu použít rozpočet jako nástroj k překonání současné krize, a to posílením hospodářského růstu, konkurenceschopnosti, soudržnosti a ochrany pracovních míst.

Komise vítá také skutečnost, že do prvního čtení v Parlamentu byl začleněn pozměňující návrh, který požaduje vyšší výdaje, zejména na Palestinu, změnu klimatu a související opatření ve prospěch zemí AKT.

Komise se zaměřila na nejdůležitější záležitosti stávajícího postupu tvorby rozpočtu a plně chápe, že Parlament považuje za prioritu financování druhé fáze Plánu evropské hospodářské obnovy. Chci vás ujistit, že je to také prioritou Komise. Z tohoto hlediska rozumím podstatě tzv. „změn s hvězdičkou“ provedených Evropským parlamentem v Plánu obnovy, které sahají nad rámec nynějšího výdajového stropu.

Příští týden předloží Komise balík, jehož smyslem je řešit potřeby související s Plánem obnovy s cílem dosáhnout v listopadovém dohodovacím řízení shody v řešení.

V této fázi Komise dosud neidentifikovala všechny zdroje financování odpovídající plně částce určené pro energetické projekty, které je podle Plánu obnovy potřeba realizovat v roce 2010. Komise však vyvine maximální úsilí k tomu, aby identifikovala všechny dostupné prostředky s cílem překlenout případnou mezeru ve financování a mohla je prezentovat v listopadovém dohodovacím řízení.

Komise je znepokojena potížemi, s nimiž se nyní potýká odvětví mléka a mléčných výrobků, a věnuje patřičnou pozornost návrhu Parlamentu na vytvoření zvláštního „mléčného fondu“ a postoji přijatému ministry zemědělství. V souladu s návrhem, který včera předložila kolegyně Marianne Fischerová Boelová, bude pozměňovací návrh rozpočtu pro rok 2010, který bude předložen příští týden, obsahovat návrh, aby bylo vyhrazeno 280 milionů EUR na pomoc s řešením bezprostředních dopadů krize, kterými jsou zasaženi producenti mléka.

Tento nový návrh má dopad na původně předpokládané financování mezery Plánu evropské hospodářské obnovy, avšak jak jsem již uvedl, Komise vyvine maximální úsilí s cílem nalézt potřebné prostředky včas, aby je mohla prezentovat v dohodovacím řízení.

Nyní bych chtěl upozornit na několik záležitostí, které vyvolávají v rámci parlamentního prvního čtení určité znepokojení.

Evropský parlament navrhuje oproti roku 2009 celkové zvýšení o téměř 10 % na úrovni výdajů, což představuje přibližně o 4 % více, než navrhuje Komise. I když chci stejně jako Evropský parlament podpořit pomocí programů EU hospodářský růst, měli bychom vzít v úvahu také přiměřenou výši výdajů, které lze vynaložit, aniž by bylo ohroženo rozumné hospodaření. Komise nemá v tuto chvíli žádný důvod odchýlit se od odhadovaných částek uvedených v předběžném návrhu rozpočtu.

Co se týče linií na správní podporu výdajových programů, tzv. linie BA, rozumím přání Evropského parlamentu přijmout za stávajících okolností poměrně restriktivní přístup. Pokud ale chceme, aby byl tento rozpočet řádně plněn, je také důležité poskytnout náležité administrativní prostředky umožňující zvládnout zvětšující se finanční balíky programů. Komise doufá, že se naskytne příležitost dát tuto záležitost ve druhém čtení do pořádku.

Parlament také odhlasoval několik rezerv. Pokud tyto rezervy budou v konečném rozpočtu zachovány, budou mít nepříznivý dopad na plnění rozpočtu. Pokud by byly v průběhu roku zachovány rezervy na platy, měly by negativní dopad na přijímání nových pracovníků v roce 2010 nahrazujících zaměstnance, kteří Komisi opustí.

Závěrem bych vás chtěl ujistit, že v souladu s interinstitucionální dohodou Komise oznámí svůj postoj k pozměňovacím návrhům přijatým Parlamentem na začátku listopadu prostřednictvím tzv. sdělení o proveditelnosti a doufám, že Parlament jej v druhém čtení vezme v úvahu.

Komise bude nadále jednat nestranně a udělá vše pro to, aby tomuto rozpočtovému postupu pomohla připravit cestu k úspěšnému výsledku, přičemž bude mít neustále na paměti, že financování druhé tranše Plánu obnovy představuje skutečnou výzvu, a veškeré úsilí by proto mělo směřovat ke stejnému cíli. Spoléhám na vaši podporu zaměřenou na dosažení uspokojivého a vyrovnaného výsledku v této záležitosti.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *navrhovatelka Výboru pro zahraniční věci*. – Paní předsedající, je mi ctí, že zde mohu vystoupit za Výbor pro zahraniční věci.

Rok co rok vidíme, jak je Oddíl IV rozpočtu co do množství finančních prostředků značně podhodnocen. Stejně tak každoročně vidíme, že Komise a Rada musí postupně v průběhu roku přistoupit k přijetí celé řady zvláštních opatření, která nejsou v souladu s běžnými rozpočtovými postupy. Musí tak učinit jen proto, aby financovaly potřeby, které, jak všichni víme, existovaly hned od začátku. Jedním z nejlepších příkladů je bohužel situace v Palestině.

I přesto jsem si však povšimla některých pozitivních skutečností. Vidím, že na strategii pro oblast Baltského moře byly přiděleny finanční prostředky navíc. Vidím také, že byly zvýšeny rozpočtové položky u řady zvláštních politik ve prospěch demokracie a lidských práv. Na závěr bych chtěla říci, že zvláště v souvislosti s rozpočtem na rok 2010 budeme muset věnovat pozornost tomu, že zřejmě – a doufejme, že se tak stane – začne fungovat Evropská služba pro vnější činnost. Bude potřeba na to věnovat potřebné finanční prostředky.

Gay Mitchell, *navrhovatel Výboru pro rozvoj*. – Paní předsedající, nechci žádat, aby byl rozpočet zruinován, chci jen, abychom splnili závazky, které jsme dali rozvojovým zemím. Každý rok zemře v rozvojových zemích jedenáct milionů dětí. Žijí tam lidé, kteří jsou nejen – stejně jako my – zasaženi finanční krizí, ale navíc i tím, že nedostanou finanční podporu od svých rodin žijících v rozvinutých zemích, protože tyto rodiny také zasáhla finanční krize, přičemž tato podpora byla větší než finanční pomoc, kterou jsme jim poskytli my. Tito lidé v rozvojových zemích trpí dvojnásob: jsou zasaženi i důsledky změny klimatu.

Chci jediné: abychom splnili závazky, které jsme těmto lidem dali. Pokud náš HDP o jedno procento klesne, sníží se také náš příspěvek těmto lidem. Postarejme se tedy o to, abychom slib v podobě procentního příspěvku splnili. Naprosto zásadní je jednak průhlednost rozpočtových linií, abychom byli tady v Parlamentu schopni určit, zda tyto závazky plníte, a také adicionalita. Prosím vás, abyste v této situaci nežádali nejchudší lidi na světě, aby si na svá bedra vzali břemeno, které nejsou schopni unést.

Jean-Pierre Audy, *navrhovatel Výboru pro rozpočtovou kontrolu*. – (FR) Paní předsedající, ministři, pane komisaři, dámy a pánové, Výbor pro rozpočtovou kontrolu předložil stanovisko obsahující řadu návrhů. Tři z nich vám během jedné minuty představím.

První návrh se týká výzkumu, zejména šestého a sedmého rámcového programu. V zájmu právní jistoty je vhodné, pane komisaři, aby Evropská komise upustila uplatňování nového výkladu kritérií způsobilosti a následného přepočítávání finančních výkazů u projektů, které již byly schváleny a uhrazeny.

Chtěli bychom Komisi požádat, aby se neodchylovala od běžných účetních a výpočetních standardů uznávaných a schválených na vnitrostátní i mezinárodní úrovni.

Druhým bodem je zahrnutí důchodů zaměstnanců EU do rozpočtu. Navrhujeme, aby pohledávky vůči členským státům, které se týkají důchodů zaměstnanců a jejichž odhadovaná výše k 31. prosinci 2008 činila 37 miliard EUR, byla zaúčtována jako aktivum.

Navrhujeme také, aby rozpočet obsahoval přesné částky těchto důchodů, nikoli jen částky vyplacené, které nezohledňují částky určené na budoucí důchody. Chtěl bych znovu zmínit návrh na studii týkající se vytvoření penzijního fondu Společenství a podporujeme také Úřad pro boj proti podvodům, který je třeba posílit, aby mohl vykonávat kontrolní činnosti mimo Unii.

Juan Fernando López Aguilar, *navrhovatel Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci*. – (ES) Paní předsedající, ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci jsme se snažili o to, aby byl zvýšen rozpočet pro oblast svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, který je od roku 2009 vyšší o 13,5 %.

Zvýšily se zejména prostředky v kapitolách týkajících se vnějších hranic, vrácení lidí, vizové politiky, volného pohybu osob a základních práv a občanství. Konkrétně kapitola týkající se spravedlnosti v občanských a trestních záležitostech se zvýšila o 4,7 %.

Nicméně kapitola týkající se bezpečnosti a zajištění svobod se v důsledku začlenění Europolu do rozpočtu Společenství zvýšila o 95 %. To je tedy oproti roku 2009 novinka.

Přijali jsme pozměňovací návrh na zvýšení rozpočtu FRONTEX, čímž jsme dali jasně najevo závazek zvládnout fenomén přistěhovalectví a všechny aspekty migračních toků takovým způsobem, který respektuje lidská práva.

Závěrem bych chtěl říct, že podle mého názoru je třeba také upozornit na to, že jsme ve výboru přijali změnu rozpočtu ve výši 5 milionů EUR s cílem usnadnit začlenění občanů třetích zemí do společnosti. Proto se oddíl týkající se svobody, bezpečnosti a spravedlnosti v rámci Hlavy 18 zvýšil na 105 milionů EUR, což umožní posílit administrativní a finanční řízení členských států.

Jutta Haug, *navrhovatelka Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin*. – (DE) Dámy a pánové, není žádným tajemstvím, že Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin je toho názoru, že peněžní prostředky v rozpočtu EU jsou opakovaně – a letos opět – naprosto nedostatečné pro financování účinných programů týkajících se životního prostředí, zachování naší biologické rozmanitosti a boj proti změně klimatu. Je naprosto nepochopitelné, že Rada provádí v těchto skrovných financích další škrt. Standardní reakcí je proto „návrat k předběžnému návrhu rozpočtu“.

Existují dvě věci, o nichž musíme Komisi přesvědčit. První z nich je, že od ní očekáváme, že okamžitě začlení tzv. účelově vázané příjmy týkající se agentur, které jsou zčásti závislé na poplatcích, jako je například Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) v Londýně nebo Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) v Helsinkách, do předběžného návrhu rozpočtu a že nedosáhne umělé marže tím, že tyto agentury nevezme v úvahu. Druhou věcí je, že od Komise očekáváme, že co nejdříve předloží návrh, jak v budoucnu po vyčerpání Tabákového fondu hodlá financovat protikuřáckou kampaň *Help*. Sami vidíte, jde pořád o totéž.

Lena Ek, *navrhovatelka Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. – (SV) Paní předsedající, ve světě dnes existuje vražedná konkurence. Rozvojové země nyní představují 20 % světového bohatství. Během 15 let tento podíl vzroste na 34 %. V roce 2025 – jinými slovy za 15 let – budou Čína a Indie společně představovat 20 % celosvětových investic do výzkumu a vývoje. Mimo Evropu jsou tyto investice prováděny, ale výzkumné instituce, univerzity a průmysl v Evropě dusí byrokracie.

Potýkáme se se třemi krizemi, které je třeba vyřešit současně: krizi klimatu, krizi v oblasti zaměstnanosti a finanční krizi. Podle názoru Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku bychom na tyto krize měli reagovat investicemi do výzkumu a inovací. Rada i Komise se shodly na tom, že je to prioritou v rámci lisabonského procesu, sedmého rámcového programu a Plánu evropské hospodářské obnovy. Jejich představa priority však v praxi znamená provést škrt ve výši 7 %. K tomu můžu říct jedině: jsem opravdu ráda, že Rada nedává těmto neuvěřitelně důležitým oblastem ještě vyšší prioritu!

Je to orwellovský „newspeak“, který je nepřijatelný. Je potřeba, aby bylo na výzkum a vývoj vyhrazeno více zdrojů. Musíme společně pracovat na snížení byrokracie. Chtěli bychom, aby se na to zaměřila Rada i komisař pro vědu a výzkum. Naším požadavkem je koneckonců to, aby bylo maximální úsilí věnováno výzkumu a inovacím, protože právě toto je oblast, kde budou vytvořena pracovní místa a kde leží budoucnost a konkurenceschopnost Evropy – a nikoli ve škrtech v této oblasti.

Cristian Silviu Bușoi, *navrhovatel Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů*. – Paní předsedající, v porovnání s rozpočtem na rok 2009 obsahuje návrh Komise na rok 2010 mírný růst rozpočtových linií týkajících se vnitřního trhu a celní politiky, zatímco objem financí vyhrazených spotřebitelské politice zůstává stejný. V návrhu rozpočtu na rok 2010 Rada snížila finanční prostředky zejména u rozpočtových linií, které se týkají rozvoje vnitřního trhu. Domnívám se, že fungování vnitřního trhu v nynější době hospodářské krize může přispět k obnově ekonomiky.

V oblasti celní politiky zajistí rozpočet opatření související se spoluprací a koordinací, a posílí tak bezpečnost a ochranu vnějších hranic, podpoří boj proti nelegálnímu obchodu a podvodům a zvýší efektivitu celních systémů. Opatření v oblasti vzdělávání spotřebitelů, zejména posílení jejich gramotnosti v oblasti financí,

považují za prioritu. Krize ukázala, jakou důležitost má spotřebitelská politika, zejména vzdělávání spotřebitelů, protože jim může pomoci činit odpovědná rozhodnutí týkající se financí. Na základě všech těchto důvodů žádal Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů o vytvoření samostatné rozpočtové linie pro program SOLVIT, které by byla přidělena částka 1 milion EUR. Program SOLVIT je velmi dobrým příkladem, jak lze pomoci firmám a občanům. Schválená částka umožňující pokračování pilotního projektu monitorujícího opatření v oblasti spotřebitelské politiky pro konsolidaci výsledků a souvisejícího výzkumu trhu jakožto přípravného opatření činí 1 milion EUR.

Danuta Maria Hübner, *navrhovatelka Výboru pro regionální rozvoj*. – Paní předsedající, pro rok 2010 potřebujeme rozpočet, který účinně zajistí provádění všech evropských politik, který vyprostí evropské hospodářství z krize a současně zachová dlouhodobé cíle a závazky, jimiž jsou udržitelný růst, hospodářská a sociální soudržnost a naše závazky vůči vnějšímu světu včetně kandidátských zemí.

Rada automaticky provedla v návrhu rozpočtu škrty u 36 linií týkajících se správních výdajů, mezi nimiž jsou i linie související s nástrojem předvstupní pomoci (IPA). Zdůvodnila to nízkou spotřebou, což je neoprávněný argument, protože potřebný rámec pro realizaci předvstupní pomoci mohl být dokončen až v červenci 2009. Od roku 2010 musí Evropská komise zhodnotit a schválit značné množství velkých projektů, do čehož bude muset zapojit značný počet externích pracovníků, kteří jí poskytnou krátkodobou odbornou technickou pomoc. Rok 2010 bude také rokem, v němž bude zahájena účinná realizace provozních činností, takže bude nutné, aby Komise provedla u obrovského množství výběrových řízení a smluv kontroly *ex ante*.

Rozpočtové škrty znamenají, že je skutečně ohroženo spolehlivé finanční řízení předvstupní pomoci se všemi svými politickými dimenzemi. Měli bychom proto zůstat otevření vůči požadavku Evropské komise obnovit v této souvislosti úroveň předběžného návrhu rozpočtu a měli bychom na něj reagovat pozitivně.

Elisabeth Jeggle, *navrhovatelka Výboru pro zemědělství*. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, jako zpravodajka pro rozpočet Výboru pro zemědělství bych chtěla poděkovat hlavnímu zpravodaji, panu Surjánovi, za jeho neustálou ochotu hovořit o celé záležitosti s cílem nalezení kompromisu. Je to nezbytné, protože evropská zemědělská politika je v současné době jedinou politickou oblastí, kde odpovědnost leží plně na úrovni Společenství.

Je pravda, že byly zvýšeny prostředky na mléko a ovoce pro školy a na několik dalších projektů. Avšak skladování a vývozní náhrady byly před dvěma lety dokonce označeny jako zastaralé nástroje. V tuto chvíli jsou nepostradatelnými nástroji k překonání krize na trzích. Žádáme proto zvýšení oproti roku 2009 přibližně o 81 milionů EUR na skladování a o 440 milionů EUR na vývozní náhrady. Budeme pro ně hlasovat. Nicméně to je v tuto chvíli příliš málo.

Co se týče mléčného fondu, tak jako dříve bych samozřejmě dala přednost 600 milionům EUR. Těch 300 milionů EUR, o které pro rok 2010 žádáme, je naprosto nezbytných a já požaduji, aby tato částka byla trvale zapracována do rozpočtu jako mléčný fond. Byl by to správný a také důležitý signál.

Situace na zemědělských trzích je dramatická. Komise až příliš vkládá své naděje do samoregulace. Zemědělské trhy také potřebují rozpočtové a obecné politické rámce a pravidla.

Carmen Fraga Estévez, *navrhovatelka Výboru pro rybolov*. – (ES) Paní předsedající, velice děkuji zpravodaji a Výboru pro rozpočet za přijetí všech pozměňovacích návrhů předložených Výborem pro rybolov.

Obzvláště důležitý je pro nás pozměňovací návrh požadující větší flexibilitu ve financování určeném pro regionální poradní sbory pro rybolov. Nejenže je finančních prostředků málo, ale jsou natolik ovlivněny výkladem a rozhodnutím Komise, že to sborům brání použít i ten malý objem financí, který mají. O změnu nás jednomyslně požádalo sedm stávajících sborů.

Jedna změna, kterou považujeme za zvláště vhodnou, požaduje komplexní strategii pro boj s piráctvím, jež skutečně zohlední situaci rybářských lodí, které jsou vysoce ohroženy pirátskými činy ve všech světových vodách.

Co se týče výzkumu a sedmého rámcového programu, dali jsme stejně jako v předchozích letech najevo obezřetnost a požádali, aby teď, když už výzkum v oblasti rybolovu nemá v rozpočtu svou vlastní položku, alespoň nebylo sníženo procento investic, protože všechna rozhodnutí týkající se řízení rybolovu závisí na poznatcích z oblasti životního prostředí a mořských druhů, zejména vzhledem ke skutečnosti, že jedním z našich nových cílů je uplatňovat přístup založený na ekosystémech na všechny právní předpisy v oblasti společné politiky rybolovu.

Helga Trüpel, *navrhovatelka Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, zástupce Komise a Rady, proč jsou škrtly Rady, které musíme každý rok v různých politických oblastech provést, tak hloupé, tak špatné a tak krátkozraké? Odpověď je – proto, že se nesoustředí na společný evropský zájem, a právě to je předmětem mé kritiky z politického hlediska. Vy, jakožto Rada, a členské státy jste také vázáni společnou evropskou odpovědností a naše evropské výdaje jsou výdaji na náš společný evropský zájem.

Je naprosto nepochopitelné, že je v tuto chvíli možné snížit finanční prostředky na školení a vzdělávání. Jedním z našich nejúspěšnějších programů je program studentské výměny, díky němuž mohou mladí lidé studovat v Evropě, vyrazit do světa. Proč tyto výdaje snižujete? Je potřeba, abychom dělali více pro kulturu, kulturní výměnu a partnerství měst, protože díky tomu se myšlenka Evropy stává skutečností a je přijatelná ve všech aspektech. A jak můžeme snížit politiku v oblasti komunikace, když jsme odsouhlasili, že existuje potřeba skutečně informovat voliče a občany o úspěších Evropské unie? Mohu jen s lítostí sledovat, že – jak jsem již uvedla – tento typ škrtů je z politického hlediska naprosto kontraproduktivní.

Pervenche Berès, *navrhovatelka Hospodářského a měnového výboru*. – (FR) Paní předsedající, jménem Hospodářského a měnového výboru bych dnes ráda poukázala na dvě záležitosti.

První z nich je otázka začlenění kontrolních systémů na evropské úrovni. Všichni chápou, že v důsledku krize a během této krize je potřeba, aby se Unie vybavila systémy, které jí umožní provádět dohled nad trhem v oblasti bankovníctví, pojišťovnictví a cenných papírů. Na konci posledního parlamentního období jsme dosáhli dohody s Radou zaměřené na některé částky určené pro úřady, které měly provést předběžný výběr těch, které dnes zavádíme. Avšak navrhovaný rozpočet ve své nynější podobě je v rozporu s touto politickou dohodou, která byla uzavřena předchozím Parlamentem. Doufám, že jsou přijaty pozměňovací návrhy, které byly opět předloženy, abychom tak byli v souladu s touto politickou dohodou, jejíž uzavření mělo za cíl zajistit, aby byla Unie konečně vybavena úřady vykonávajícími dohled.

Další záležitostí, na kterou bych ráda upozornila, je fiskální politika. Finance pro nástroje fiskální politiky byly sníženy i přesto, že existuje mezinárodní požadavek na posílení řízení fiskálních záležitostí. Chceme-li skutečně bojovat proti daňovým rájům, musí mít Unie k dispozici také prostředky ke konzistentnímu provádění této politiky. Snížením kompetence Komise v této oblasti nedáme vnějšímu světu ten správný signál.

György Schöpflin, *navrhovatel Výboru pro ústavní záležitosti*. – Paní předsedající, za několik posledních let je již zřejmé, že občané Evropy mají o orgánech Evropské unie mnohem menší povědomí, než by tomu mělo být.

Evropská unie je demokratickým uskupením, a kontakt s občany je tedy v zájmu obou stran. Občané by měli mít všechny informace o tom, co a proč Evropská unie dělá. Občané jsou stranami zainteresovanými na tom, co EU dělá, a Evropská unie je jednoznačně zainteresovaná na evropském veřejném mínění.

Existuje řada způsobů, jak zajistit, aby byly tyto vzájemné zájmy vyjádřeny. Jedním – a velmi důležitým – z nich je komunikace, a rozpočet by měl právě z tohoto důvodu zahrnovat prvek věnovaný na komunikaci činností Evropské unie široké veřejnosti.

Edit Bauer, *navrhovatelka Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. – (HU) Jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví bych během jedné minuty, kterou mám k dispozici, ráda upozornila na jednu jedinou záležitost. Týká se Evropského institutu pro rovnost žen a mužů a jeho financování. Na základě společného rozhodnutí s Parlamentem jsme tento institut vytvořili v roce 2007 ve Vilniusu. Mohlo by se zdát, že čas, který od založení uplynul, bude stačit na to, aby institut začal fungovat. Situace je ale bohužel mnohem vážnější. Institut má v současné době jen ředitele a asistenta. Chtěla bych poděkovat Výboru pro rozpočet a zpravodaji panu Surjánovi za to, že vzali v úvahu rozumný návrh, který předložil Výbor pro rovnost a v němž bylo uvedeno, že rozpočet nelze automaticky snížit na základě příjmů za tento rok, protože pokud bychom to udělali, institut by nebyl schopen se rozjet a v budoucnu fungovat. Musíme nejen zaručit, že v příštím ročním rozpočtu budou vyšší výdaje na zaměstnance, ale musíme také vytvořit rezervu na částku určenou na jeho činnosti, aby tak institut mohl plnit svou roli.

Alain Lamassoure, *jménem skupiny PPE*. – (FR) Paní předsedající, jako předseda Výboru pro rozpočet bych chtěl reagovat na překvapivé vydání návrhu sdělení Komise k přezkumu rozpočtu. Komisař nám řekne, jestli jde o neúmyslnou chybu.

Chtěl bych vás ale varovat. Návrh sdělení sice neobsahuje žádná čísla, ale velmi inovativní a chvílemi provokativní obsah textu považujeme ze strany Komise za nevhodný vzhledem k tomu, že Komise se nachází

na samém konci funkčního období, a také s ohledem na střednědobý přezkum víceleté dohody podepsané v roce 2006. Předseda Komise musí proto neprodleně vysvětlit svůj časový plán týkající se finančních návrhů, jejichž provedení má v plánu v rámci stávající i nové Komise. Změna rozpočtových, a tedy i politických priorit nespadá do řízení nynějších záležitostí. Výbor pro rozpočet bude připraven k rozpravě, ale pouze na základě návrhů přicházejících z Komise, která je plně legitimní, která disponuje pětiletým mandátem a která je připravena přijmout svou politickou odpovědnost týkající se iniciativ v takovémto rozsahu.

Francesca Balzani, jménem skupiny S&D. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, právě v souvislosti s rozpočtem by Parlament mohl a měl uplatnit veškeré své pravomoci, které má jako orgán přímo volený občany, aby tak zajistil, že tento nástroj nezbytný pro růst a také pro poctivost a spravedlnost je plně schopen splnit potřeby občanů. Rozpočet musí být konkrétní a dynamický, musí být schopen naslouchat a reagovat.

Snažili jsme se, aby právě v této době, kdy se potýkáme s hospodářskou a finanční krizí, byl návrh rozpočtu na rok 2010 co nejflexibilnější. Rozpočet však musí být také věrohodný, realizovatelný a konkrétní a v této souvislosti bylo naprosto nezbytné vyhnout se tomu, aby se finanční zdroje na nadcházející roky staly příliš nepružnými tím, že bychom omezili nepřiměřené utrácení nad limit maximálních výdajových stropů uvedených v perspektivách víceletého finančního rámce pouze na případy, které jsou absolutní prioritou. To se týká právě Plánu obnovy.

Opět za stejným účelem, kterým je zejména vytvoření rozpočtu skutečně schopného naplnit potřeby občanů, jsme zpracovali pozměňovací návrhy týkající se plateb, které by měly s okamžitou účinností uvolnit stanovené maximální objemy dostupných prostředků.

Struktura evropského rozpočtu zahrnuje dvě oblasti: závazky a platby. Závazky představují důležité politické záměry, ale také skutečná, konkrétní opatření. Platby byly proto v souladu s návrhem rozpočtu předloženým Výborem pro rozpočet zvýšeny na 127 miliard EUR, oproti 120 miliardám EUR navrhovaným Radou a 122 miliardám EUR navrhovaným Komisí.

Za stejným účelem a se stejným politickým přístupem jako skupina naprosto nesouhlasíme s vytvářením rezerv, které nejsou skutečnými zdroji bezprostředně dostupnými občanům. Politika vytváření rezerv v době krize by měla být zredukována na absolutní minimum, a to pouze na případy, ve kterých je rezerva skutečně technicky nezbytná. V době krize nemá smysl jen psát do rozpočtu nějaká čísla; raději bychom měli vytvořit užitečný rozpočet, který bude schopen okamžitě fungovat.

Zvláštní pozornost si zaslouží také další záležitosti. Jako skupina jsme přijali důležitou odpovědnost předložit znovu pozměňovací návrh na zvýšení zdrojů mléčného fondu na 600 milionů EUR, a to na základě jednomyslného rozhodnutí Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, a tady za účasti všech poslanců a skupin, a dále pozměňovací návrh na projekt mikroúvěry ve výši 37 milionů EUR, který – což je nesmírně důležité – neohroží realizaci ostatních programů v položce 2.

V době krize existuje zejména riziko, že rozpočtové prostředky nebudou ve skutečnosti zvýšeny, ale pouze převedeny z jedné rozpočtové linie do druhé. Je třeba čelit tomuto riziku a Parlament jakožto orgán volený přímo a mající jinou úlohu než Rada a Komise musí být ve svých krocích zvlášť opatrný, minimálně při podrobném zkoumání.

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. – (DA) Paní předsedající, nejprve bych ráda poděkovala panu Surjánovi za jeho vynikající práci při sjednocování odlišných aspektů tohoto rozpočtového procesu. Slýcháme nyní, že mnoho členských států má velké potíže s veřejným rozpočtem, a že bychom proto také měli zbrzdit výdaje. Je to pravda, ale neexistuje veřejný rozpočet, který by byl pod větší kontrolou, než je právě rozpočet EU. Ve skupině Aliance liberálů a demokratů pro Evropu podporujeme výsledek hlasování Výboru pro rozpočet. Podporujeme návrh rozpočtu předložený panem Surjánem.

Financování investic v rámci Plánu obnovy v oblasti energetické politiky a politiky týkající se klimatu a orientace na výzkum a inovace byly pro nás nejdůležitější priority rozpočtu pro rok 2010. Je to také způsob fungování rozpočtu v budoucnu, jaký bychom si přáli, jinými slovy – na tyto oblasti bychom se měli soustředit. Domníváme se, že situace je velmi špatná, když Komise ani Rada neuvedly, kde nalezneme finanční prostředky na investice pro Plán obnovy – investice, které podporujeme nejen zde v Parlamentu, ale které podporují i hlavy států a vlád EU. Je alarmující, že se musíme stále znova dívat na to, jak lze dávat najevo potřebu výdajů, pro které však není možné najít dostatek financí. Proto podporujeme návrh pana Surjána na přezkoumání víceletého finančního rámce a na to, abychom se podívali, zda lze peníze na investice do energetiky získat z nevyužitých prostředků v rozpočtu na zemědělství.

Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu podporuje také návrh na vyhrazení 300 milionů EUR na mléčný fond, kterým by byl zmírněn dopad stávající krize na producenty mléka. Souhlasíme s názorem, že krize je vážná a je třeba ji řešit. Osobně tento nový fond nepodporuji, protože Komise již má nástroje pro pomoc tomuto odvětví a pro tento účel již vyhradila téměř půl miliardy EUR. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova chtěl nad tuto částku na mléčný fond vyhradit ještě dalších 600 milionů EUR. V této souvislosti se domnívám, že výsledek hlasování Výboru pro rozpočet – 300 milionů EUR – představuje realističtější řešení.

Tento návrh rozpočtu ubírá řadu úspor Rady a poskytuje realističtější hodnocení potřeb týkajících se plateb v nadcházejícím roce. Mimoto víceletá dohoda se ukázala být zkostratější a nepružnějším rámcem zejména v případě kategorie 1a, která zahrnuje výzkum, vzdělávání a dopravu, a kategorie 3, která zahrnuje právní a azylovou politiku a politiku v oblasti kultury, informací a také zahraničních věcí, přičemž strop kategorie 4 je dlouhodobě až příliš restriktivní.

Chtěla bych také poděkovat panu Maňkovi za jeho práci na rozpočtu pro ostatní orgány. Rozpočet Parlamentu zůstává v rozsahu 20 % pro celkové správní výdaje v EU, a to i přes zahrnutí výdajů na náhrady poslanců v rámci nového statutu poslanců. Naše skupina se domnívá, že bychom měli být opatrní, co se týče nadměrného zvyšování částek určeným politickým stranám, nicméně s předloženým návrhem souhlasíme. Ráda bych poděkovala panu Maňkovi také za to, že se zaměřil na výdaje na překlady a na politiku Parlamentu týkající se budov. Je nejvyšší čas, aby byla spolupráce mezi orgány a zpráva začleněny do politiky Parlamentu týkající se budov na několik dalších let. Požadujeme to již dlouho. Nyní konečně vidíme, že se tato záležitost projednává.

Helga Trüpel, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, nejprve bych také chtěla poděkovat panu Surjánovi a panu Maňkovi za jejich společné úsilí. Nyní bych přešla ke stanovisku pana Surjána, v němž uvedl, že Rada chce především přijmout malý rozpočet. Přesně to je podle našeho názoru v době krize krok špatným směrem. V krizovém období je potřeba mít politickou odvahu jednat a vynakládat více peněz na správné a udržitelné investice do budoucna. Vždyť ekologickou a hospodářskou krizí procházíme všichni, a ve světě panuje i potravinová krize a krize chudoby.

Pokud my, Evropané, chceme postupovat správně, musíme změnit naše politické cíle. Potřebujeme společnost transformovat tak, aby byla udržitelná, potřebujeme „Zelený nový úděl“ a v souvislosti s Lisabonskou strategií potřebujeme udržitelnější technologie, účinné zelené technologie, nové pohonné systémy a samozřejmě také nové materiály, které jsou skutečně šetrné k životnímu prostředí. To také znamená, že musíme více investovat do výzkumu a vývoje. Jak jsem již jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání zdůraznil, my v Evropské unii musíme více investovat do školení a vzdělávání a poskytnout mladým lidem, našim talentům, co nejlepší vzdělání, protože pak si budeme moci být jisti, že finanční prostředky nebudou promrhány, ale že se nám do budoucna vyplatí, jak u zmíněných jednotlivců, tak i v podobě úspěšnosti naší ekonomiky.

Musíme však také učinit jednu věc, kvůli které je Zelený nový úděl skutečně všestrannou výzvou: musíme změnit politiku strukturálních fondů tak, aby se v souvislosti s dodatečným vybavováním budov a s novými a udržitelnými koncepcemi mobility stala ekologickým nástrojem. Musíme změnit naši zemědělskou politiku, která se musí být svou podstatou ekologičtější. V hospodářství venkova může přesto hrát velmi důležitou roli výroba energie, která však může probíhat způsobem šetrnějším k životnímu prostředí. V tuto chvíli tady máme velmi málo plánů, musíme tedy v tomto směru vytrvale postupovat.

Nyní přejdu k argumentům týkajícím se chovatelů mléčného skotu. Ve Straně zelených jsme toho názoru, že v tuto chvíli je potřeba chovatelům mléčného skotu pomoci. Finanční prostředky však nestačí jen utratit – musí být použity na správnou politiku v této oblasti. Potřebujeme kvóty a potřebujeme také dobrá pravidla, rámce a regulaci. Máme-li ty finanční prostředky – 280 milionů EUR, o kterých teď mluvíme – nyní utratit, musí být určeny výrobci a jejich firmám.

Chceme také finanční prostředky přerozdělit. Nemyslíme si, že bychom měli utratit 449 milionů EUR na vývozní dotace v odvětví mléka a mléčných výrobků, protože to by zničilo trhy jinde, zejména v Africe. Navrhujeme, aby těch 300 milionů EUR plus finanční prostředky určené pro výrobu tabáku byly přerozděleny, a tím skutečně poskytnuty malým chovatelům mléčného skotu. Bylo by to ekologičtější a pro chovatele mléčného skotu mnohem prospěšnější než kroky, které jsme podnikli doposud.

Moje poslední poznámka se týká Plánu obnovy. Ve druhém čtení jej nakonec podpoříme, pokud bude jasné, že je tady skutečně prosazován zelený a udržitelný přístup. Chceme ekologickou energetickou politiku, chceme širokopásmové připojení ve venkovských oblastech a chceme panevropské elektrické sítě. Toto vše by bylo skutečným krokem směrem k politice orientované na budoucnost. Právě toto očekáváme od jednání během nadcházejících týdnů.

James Elles, jménem skupiny ECR. – Paní předsedající, ve svém příspěvku se zaměřím na rozpočet Komise. Rád bych také pogratoval panu Surjánovi za vše, co jako hlavní zpravodaj vykonal. Avšak vzhledem k nepřítomnosti koordinátora naší skupiny pana Bokrose, který je zrovna kvůli dlouhodobému úkolu, k němuž se zavázal, v Maďarsku, jsem byl požádán, abych dnes přednesl postoj skupiny. Je pravda, že od doby, kdy jsem se stal poslancem, je to již třetí skupina, jejíž postoje budu v této sněmovně prezentovat, ale neznamená to, že bych změnil názor – změnily se jen skupiny.

V dnešní rozpravě bych chtěl zmínit tři záležitosti. První z nich se týká celkové situace, která je vážná, což se již projevilo ve finanční a hospodářské oblasti. Jak uvedl předseda Rady, výše deficitů jsou v několika členských státech na historických maximech. V některých členských státech se nemluví o tom, kam budou finanční prostředky směřovány, ale o výši škrtů, které je potřeba provést, a zkrotit tak výdaje, jak je tomu například v mé zemi. Jde proto o velice různorodou debatu o tom, jak zajistíme efektivní fungování Evropské unie.

My se tady ale zaměříme na rozpočet. Co se týče rozpočtu připravovaného na rok 2010, jedná se o rozpočet, který je samozřejmě na začátku. Zatím zazněly první komentáře, ale naše skupina bude velmi podrobně zkoumat kvalitu výdajů, na které – jak uvedl pan komisař – lze rozumně vynaložit finanční prostředky a které nebudou vzhledem k celkové situaci, v níž se nacházíme, nijak nadměrné.

Moje poslední poznámka se týká komentáře, který přednesl předseda našeho Výboru pro rozpočet pan Alain Lamassoure. Tuto příležitost – první rok pětiletého období tohoto Parlamentu – musíme využít k tomu, že se podíváme dopředu. Bude-li to možné, musíme od Komise získat informace o tom, kdy budeme mít k dispozici střednědobý přezkum, jakou bude mít formu, jak budeme schopni podívat se dopředu, nejen v rámci střednědobého přezkumu, ale jak naložíme také s budoucími finančními perspektivami, jak zmínil ve své zprávě v minulém Parlamentu pan Böge. A v neposlední řadě musíme zjistit, jak uvedeme do pohybu interinstitucionální proces, který se bude zabývat dlouhodobými trendy a který nám umožní vytvořit správnou rozpočtovou analýzu, protože bez ní je další plánování opravdu obtížné.

Miguel Portas, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Rád bych začal velmi pozitivním sdělením: ve čtvrtek budeme hlasovat o tom, aby více než 3 miliardy EUR v povolených platbách byly určeny strukturálním fondům a programům v sociální oblasti.

Rada má samozřejmě proti této politice námitky a domnívá se, že bychom po členských státech neměli žádat více finančních prostředků. Doufám, že mi švédský ministr promine, když řeknu, že takový názor připomíná spíš uvažování při přípravě nákupního seznamu. Žijeme ve výjimečné době a myslím si, že Komise, Rada a Parlament by měly mít naopak odvahu otevřeně řešit problém financování tohoto rozpočtu a že by tento rozpočet měl být výjimečný.

Tento rozpočet bude i s výdaji, které budeme ve čtvrtek schvalovat, nadále rozpočtem, jenž krizi obchází. Je to standardní a ničím výjimečný rozpočet. Nepotřebujeme kapky vody padající do moře mléka. Potřebujeme jinou politiku pro venkovské oblasti. Nepotřebujeme jen strukturální fondy pro naše území, ale i evropskou sociální politiku, která doplňuje politiky každého našeho státu. To, co opravdu potřebujeme, je odvaha!

Dnes žije v chudobě stejné množství lidí – 79 milionů – jako na začátku století. Panuje velká nejistota týkající se standardů pro boj se změnou klimatu. Nejdůležitější záležitostí, kterou musíme projednat, je financování evropského rozpočtu a budoucí finanční perspektivy. Je to otázka; a netvrďte nám, že nejsou finanční prostředky, protože jsou. Můžeme je hledat u těch, kteří se snaží vyhnout placení daní, ve zdanění kapitálových zisků na finančních trzích a v daňových rájích.

Pane předsedo, zpravodajové, problém s rozpočtem je tak kritický, že my, poslanci EP, bychom měli jít příkladem a snížit výdaje. Připravil jsem návrhy týkající se cestovních výdajů. V současné době dostane poslanec EP, který je na služební cestě, svůj plat, dále má hrazeny cestovní výdaje, náklady podle vzdálenosti cíle služební cesty a stráveného času. To je směšné a nepochopitelné. Doufám, že ve čtvrtek budeme mít dostatek slušnosti přehodnotit tuto situaci.

Marta Andreasen, jménem skupiny EFD. – Paní předsedající, je neuvěřitelné, že Evropská komise v době finanční a hospodářské krize navrhuje zvýšení rozpočtu na rok 2010 o téměř 5 %.

Horší ale je skutečnost, že zatímco Rada v prvním čtení v červenci navrhla snížení předběžného návrhu rozpočtu o téměř 2 %, tento Parlament nyní navrhuje zvýšení o 5 %.

Rozpočet na rok 2010 by pak činil více než 127 miliard EUR v povolených platbách, což představuje 1,08 % hrubého národního důchodu EU.

Chce Parlament tímto způsobem přiblížit rozpočet občanům? Je moc hezké chtít finančně podpořit speciální olympiádu v Polsku a Řecku a Zimní evropský olympijský festival mládeže v České republice, či dokonce Xacobeo 2010, ale naši voliči mají jiné životní priority, například splácení hypoték a zajištění odpovídajícího vzdělání pro děti.

V současné době činí denní náklady Velké Británie na Evropskou unii 45 milionů GBP denně a po navrhovaném zvýšení vzrostou nejméně na 50 milionů GBP se snížením rabatu.

Věřte mi, ve Velké Británii existuje mnoho jiných priorit, do nichž bychom měli tyto peníze investovat, a teď, když vzhledem k vysoké úrovni národního dluhu Velké Británie upozornila Evropská komise na nebezpečí bankrotu Británie, by tato země s radostí uvítala, kdyby byly výrazně sníženy její povinné příspěvky do EU, a jsem si jistý, že i jiné země by z podobného snížení měly radost.

Rok co rok nám Účetní dvůr nás nedokázal přesvědčit, že rozpočet EU byl vynaložen zákonným a řádným způsobem, a když jsem byla v roce 2002 hlavní účetní Evropské komise, byla jsem skutečně znepokojena nedostatečnou kontrolou nad finančními prostředky daňových poplatníků.

Parlament chce přesto vložit další finanční prostředky do pokladnic EU. Nepočítejte se s tím, že bych někdy hlasovala pro zvýšení rozpočtu. Chcete-li finančně podpořit projekty pro boj proti krizi, měli byste najít oblasti, v nichž lze rozpočet snížit.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, krizi se neprojevuje jen v číslech představujících propadající se trhy a miliardy EUR vynaložených na záchranu bank a obnovení fungování našeho hospodářství. Krize je viditelná i na prudce rostoucích údajích o nezaměstnanosti. A lze ji především vidět na opravdovém strachu a úzkosti občanů Evropské unie. Občané EU se bojí o práci a o důchody. Naši občané mají obavy týkající se změny klimatu, energetických dodávek a omezení jejich individuálních práv v rámci boje proti terorismu.

EU může pozitivně přispět k uklidnění svých občanů, jejichž strach je zcela oprávněný, přestože v současné době je potřeba zvýšit efektivitu a účinnost příslušných procesů. V této souvislosti mám na mysli především Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, například v případě společnosti Nokia, a Fond solidarity pro podporu obětí zemětřesení v Itálii. Aby finanční prostředky z těchto fondů skutečně doputovaly až k těm, kdo je potřebují, je podle mého názoru důležité jednak tyto procesy přepracovat tak, aby byly účinnější, a zajistit křišťálově čistý dohled, aby Fond pro přizpůsobení se globalizaci nebyl v žádném případě považován za podporu EU určenou nadnárodním společenstvem.

Evropa byla po dlouhou dobu zárukou míru a prosperity. Pojďme všichni pracovat na tom, aby takovou zárukou byla i nadále.

(FR) Evropa – to jsme my!

Hans Lindblad, úřadující předseda Rady. – (SV) Paní předsedající, vážení poslanci, pane komisaři, vzhledem k malému zpoždění budu muset velmi brzy Parlament opustit, protože mi za 45 minut letadlo. Zajistím, aby mi bylo předáno vše, co tady bude řečeno. Byla to dobrá rozprava. Vyslechli jsme mnoho dobrých návrhů. Je těžké stanovit priority, ale udělat to musíme. Co se týče výzkumu, můžu paní Ekové říct, že oproti rozpočtu pro rok 2009 budeme investovat o 7,3 % více, což je podle mého názoru hodně.

V porovnání s rozpočtem na rok 2009 nyní Parlament ve svém návrhu investuje a výrazně zvyšuje výdaje. Musíme mít zároveň na paměti, že EU se nachází v recesi. Veřejné finance v Evropské unii klesají přibližně o 7 %. A to si nemůžeme dovolit ignorovat.

Rada navrhuje také větší investice, investuje ale selektivněji. Investujeme do opatření, která podněcují růst, a co se týče oblastí jako správní výdaje, jsme mnohem zdrženlivější. Zároveň s potěšením sledujeme, že v této oblasti provádí důležité kroky také Parlament.

Na základě dnešní rozpravy a mých dřívějších rozhovorů se zástupci Parlamentu se domnívám, že společně s Komisí budeme schopni shodnout se v dohledné době na skutečně dobrém rozpočtu.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že pomocí rozpočtu Evropské unie na rok 2010 budeme moci překonat hospodářskou krizi, kterou právě procházíme. Jedním z důsledků krize je nezaměstnanost. Chtěl bych proto zdůraznit a vysvětlit důležitost změn, které jsme provedli, abychom posílili program ERASMUS, a tím podpořili a usnadnili vytvoření prvních pracovních míst pro mladé lidi.

V souvislosti s rozpočtem Parlamentu mám velkou radost, že byly zohledněny naše hlavní návrhy, jak v samotném rozpočtu, tak i v návrhu usnesení. Naším cílem je dosáhnout dokonalého zákonodárství. Uvědomujeme si samozřejmě důležitost mnohojazyčnosti, ale domníváme se, že naším hlavním cílem je dokonalost zákonodárství, a proto je třeba, abychom měli potřebné prostředky, a poslanci tak mohli tohoto cíle dosáhnout.

Za účelem dosažení větší transparentnosti a finanční přísnosti jsme navrhli základní rozpočet, který by měl být realizován na začátku každého legislativního cyklu. Dále jsme navrhli rezervy pro tento cíl, pro cíl týkající se transparentnosti a finanční přísnosti, a tedy rezervy například v případě politiky komunikace, kde bychom rádi provedli analýzu nákladů a přínosů. Měli bychom také hledat rezervy umožňující snížit stávající byrokracii, například v uzavírání smluv s asistenty, a chceme, aby se členové správy „zavázali“, že pomohou tuto byrokracii snížit. Souhlasíme také s politikou v oblasti nemovitostí a shodně se domníváme, že by tato politika měla být dlouhodobá.

Dovolte mi nakonec blahopřát zpravodajům László Surjánovi a Vladimíru Maňkovi. Zvláštní poděkování patří panu László Surjánovi za to, že odolal pokušení sklouznout k demagogii, například v souvislosti s mléčným fondem, a že vynaložil veškeré úsilí a nepokusil se o nemožné v souvislosti s prodejem do zahraničí.

Göran Färm (S&D). – (SV) Paní předsedající, dámy a pánové, švédské předsednictví kritizovalo Výbor pro rozpočet za to, že chce za stávající situace zvýšit povolené platby. V praxi se to týká plnění rozpočtu EU. Z mnoha důvodů považuji tuto kritiku za absurdní. Zaprvé, ministři financí Rady vždy zadržovali platby do takové míry, že velké části rozpočtu EU nebyly nikdy splněny. Místo toho platí členské státy do rozpočtu velké částky ve formě srážek. Je to absurdní, protože závazky jsou v rozpočtu proto, aby byly splněny – ne aby byly členským státům vyplaceny zpět. Jsme připraveni za to bojovat. Vystává proto otázka, zda má politika předsednictví skutečně činit velké sliby ve formě závazků, které nebudou nikdy splněny.

Zadruhé, v letošním roce jsou argumenty pro to ještě důraznější než obvykle. Měli bychom zvýšit plnění opatření sociálního rozpočtu, která se týkají například vytváření pracovních míst, rozvoje dovedností a dalších oblastí.

Kritika předsednictví je namířena nejen na Evropský parlament, ale také na Komisi, protože většina našich kroků se týká obnovení škrtů v rozpočtovém návrhu Komise, které chce prosadit Rada, a dále úsilí zaměřeného na vytvoření pracovních míst. Chtěl bych také upozornit na to, že předsednictví kritizuje skutečnost, že Výbor pro rozpočet zvyšuje některé prostředky na správní výdaje – zatímco Komise nás kritizuje za to, že děláme opak, zejména za přijetí některých škrtů navržených Radou. Naším závazným principem je zvýšit ty položky na správní výdaje, které jsou potřeba pro to, abychom zajistili provádění důležitých politik – jinak ne. Letošní rozprava o rozpočtu vypadá, jako by se měla stát jakýmsi bojem mezi Radou a Komisí.

Co se týče Plánu evropské hospodářské obnovy, rozpočet EU není tak velký, aby mohl být použit na keynesiánskou stimulační politiku, nicméně lze jej použít na některé malé, ale strategické záležitosti, jako je Plán obnovy. Protože nyní máme vysokou nezaměstnanost, je jen dobře urychlit investice, které by byly stejně vynaloženy a které pomohou spojit Evropu ve skutečně vnitřní trh. Jedná se například o investice týkající se energetické infrastruktury. Avšak téměř rok po spuštění Plánu obnovy stále nemáme od Rady nebo švédského předsednictví konkrétní návrhy na to, odkud peníze získat. Jsme otevřeni diskusi, ale nemá samozřejmě smysl brát peníze z jiných oblastí priorit, které také přispívají například k zaměstnanosti, celoživotnímu vzdělávání nebo rozvoji energetiky a klimatu.

Škoda, že ministr musel odejít, protože jsem mu chtěl položit otázku. Ale zeptám se i tak a třeba mi odpoví jiným způsobem. Švédské předsednictví uvedlo, že jednou z jeho prioritních záležitostí je strategie pro oblast Baltského moře. Přitom ale nenavrhlo žádný způsob financování této strategie. To mne překvapuje, protože to znamená, že vše, co je v této věci třeba udělat, musí být financováno z jiných zdrojů, které již byly určeny na jiné důležité cíle. Nebude tedy žádný čistý příspěvek strategii v oblasti Baltského moře. Vzhledem k tomu by mne zajímalo, jak může švédské předsednictví tvrdit, že strategii v oblasti Baltského moře považuje za prioritu. Chceme, aby bylo vyhrazeno 20 milionů EUR, což je částka ekvivalentní 200 milionům SEK. Jedná se o důležitý příspěvek.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Paní předsedající, jak všichni víme, nejdůležitější položky rozpočtu ve finančním roce 2010 spolu s hodnocením rozpočtu byly stanoveny v usnesení ze dne 10. března letošního roku. V tomto usnesení Parlament důrazně kritizoval tvrdé marže ve většině položek víceletého finančního rámce. Je alarmující, že v tomto návrhu Rada dále snížila původní návrh. Výsledné disproporce mezi úrovní závazků a plateb byly tak velké, že byly v rozporu se základním principem omezitelnosti.

Očekával jsem, že větší, ne-li největší pozornost bude věnována hospodářské krizi, jíž stále čelíme, ale Parlament – jak je vidět – musí bojovat sám za zájmy občanů a přesvědčit je, že Evropa není zdrojem problémů, ale že pro ně může najít účinné řešení. Proto plně podporuji tento návrh, který obsahuje finanční prostředky na realizaci plánu hospodářské obnovy a který by měl být podle mého názoru jednou z priorit Parlamentu. Avšak škrtky navržené Radou by omezily růst a vznik nových pracovních míst, nebo by je prostě znemožnily. Ukončily by také práci na řešení problémů našich občanů týkajících se energetiky. V souvislosti s krizí v zemědělství, například v odvětví mléka a mléčných výrobků, nejsou žádné možnosti rozšíření programů, které by podpořily růst spotřeby zemědělských produktů, jako například popularizace spotřeby mléka a ovoce ve vzdělávacích zařízeních.

Proto se domnívám, že návrh rozpočtu ve své současné podobě není schopen dosáhnout cílů stanovených Evropskou unií. Na těch několika málo záležitostech, které jsem zmínil, je vidět, že v rozpočtu EU jsou oblasti, které mohou překonat problémy, jež bychom měli řešit, ale v mnoha případech jsou rozpočtové položky plánovány historicky, jako by současná situace a problémy neexistovaly. Nepočítají s budoucími výzvami, a pokud ano, jen málo se je snaží ovlivnit. Domnívám se, že Parlament je ze své podstaty vůči nám povinen usilovat v reakci na problémy projevující se v Evropě o dynamičtější řešení, přičemž musí mít na paměti transparentnost při správě finančních prostředků. Právě tímto úkolem nás volí před šesti měsíci pověřili.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROTH-BEHRENDT

Místopředsedkyně

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, zatím nelze předvídat dopady světové hospodářské krize, v níž se právě nacházíme. Musíme mít na paměti, že krize stále ještě nedopadla na trh práce plnou silou. Co dělá Evropská unie v této situaci, kdy je stále více lidí ohroženo chudobou, nezaměstnaností a strachem o svou existenci? Evropská unie rozhodla, že rozpočet bude mít nové klíčové oblasti. Nebo přesněji, upravuje své finance ve prospěch zatarasení svých hranic, ve prospěch vojenských projektů založených na špičkových technologiích a ve prospěch stále sofistikovanějšího sledování občanů Evropy.

Věřte nebo ne, prostředky na oblast svobody, bezpečnosti a spravedlnosti mají být zvýšeny o 16 %. Fond na zajištění vnějších hranic má v příštím roce vzrůst o 12 %. Výdaje na strategický vojensko-bezpečnostní výzkum se téměř zdvojnásobily a dosáhnou nyní celkem 21 5 milionů EUR.

Z pohledu Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice to znamená, že EU opouští svou prapůvodní myšlenku, kterou byl mírový projekt pro Evropu. Místo toho tento návrh rozpočtu odpovídá logice Lisabonské smlouvy s jejím závazkem na straně členských států neustále modernizovat své vojenské aparáty a zabezpečit vnější hranice.

Evropská levice místo toho požaduje, aby Evropská unie důsledně prováděla mírovou politiku. Místo agentury pro budování vojenských sil chceme agenturu pro odzbrojování. Evropa musí soustředit své prostředky na strategie pro řešení civilních konfliktů, jako jsou celoevropské civilní mírové síly a podpora nezávislého výzkumu v oblasti míru a konfliktů. Podle našeho názoru je tento rozpočet ve zvýšené míře zaměřen na válku, a nikoli na zvládnutí krize, a levice v Evropském parlamentu proto tento rozpočet nepodpoří.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Paní předsedající, rozpočet na rok 2010 byl vypracován na pozadí mimořádné hospodářské a finanční situace. Zpravodaj pan Surján chce nastavit rozpočtové priority, což velice oceňuji. Podporuji jej, pokud se tyto priority budou týkat klíčových úkolů Evropské unie a linií, které jsou zvláště důležité pro hospodářskou obnovu. Avšak celkovým výsledkem je až příliš často větší utrácení, přestože Rada již v návrhu rozpočtu provedla oproti předchozím letům méně přísné škrtky.

Chtěl bych panu Surjánovi výslovně poděkovat za jeho otevřený a konstruktivní přístup, který dal najevo v případě mého pozměňovacího návrhu na zlepšení péče o děti, a zejména deinstitutionalizace. Tomuto pozměňovacímu návrhu, který se týká Evropského sociálního fondu, se ve výboru dostalo širokého přijetí a podpory. Evropská unie a členské státy musí napomoci tomu, aby děti z ústavů mohly v co největší míře vyrůstat v rodinách. V době, kdy se soustředíme na hospodářská opatření, nesmíme zapomínat na výdaje s velkou sociální důležitostí, jako jsou tyto. Jinak budou v této ekonomicky obtížné době trpět právě děti, a to je pro EU nedůstojné.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Paní předsedající, poslanci této sněmovny často hovoří o solidaritě mezi členskými státy: samozřejmě, protože je snadné projevovat solidaritu, když je financována z kapes jiných lidí.

Údaje za rok 2008 byly publikovány dne 23. září. Nizozemci pocítují opět více než kterýkoli jiný národ Evropy, jak moc jim neblaze proslulý evropský sen polyká jejich výplatní pásky. Nizozemská veřejnost – „třídní šašek“ – je samozřejmě opět státem se zdaleka největším čistým příspěvkem. Každý občan Nizozemí platí Evropě každý rok šokujících 267 EUR.

Strana pro svobodu (PVV), která je podle volebních průzkumů největší nizozemskou stranou, proti tomu bude nadále bojovat. Je také hanba, že co se týče čistého příspěvku za rok 2008, je Nizozemí po Německu a Itálii třetím největším plátcem čistého příspěvku. Strana za svobodu chce zajistit, aby se s nizozemskou veřejností už déle nezacházelo jako s evropským bankomatem.

Pojďme skoncovat s tím, aby finanční prostředky směřovaly do korupčních států, Globalizačního fondu a Fondu soudržnosti, na cirkus s cestovními náhradami a levicové projekty. Vraťme místo toho nizozemským pekařům, řezníkům a zelinářům jejich těžce vydělané peníze. Vždyť totéž se bude zřejmě týkat i rozpočtu na rok 2010: bude opět na bedrech Nizozemců, aby sáhli hluboko do svých kapes, zatímco z celkového počtu 27 zemí si budou poslanci z 19 z nich tady hrát na Ježíška s penězi cizích lidí.

To je nazýváno „solidaritou“, ale je to prostě a jednoduše krádež. Stranu pro svobodu by nikdy ani ve snu nenapadlo přijmout rozpočet pro Evropskou unii, který tak nesmírně a nepřiměřeně znevýhodňuje nizozemskou veřejnost.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Paní předsedající, pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, jak všichni doufáme, budeme mít od ledna nové pravomoci spolurozhodování o celém rozpočtu, což se bude samozřejmě týkat i zemědělství. Ve Výboru pro rozpočet proto budeme mít větší radost, až Lisabonská smlouva vstoupí v platnost.

Avšak s novými pravomocemi budeme mít také nové odpovědnosti. Tyto nové odpovědnosti se dotknou nás všech, tedy poslanců, členů Rady i Komise. První povinností je splnit interinstitucionální odpovědnosti a závazky. Zmíním se o dvou z nich.

Prvním je financování Plánu evropské hospodářské obnovy. Je to hanba. Jednáme již rok, ale dosud jsme nebyli schopni zajistit 5 miliard EUR z celkového rozpočtu Evropské unie, který letos činí více než 130 miliard EUR.

Dosud jsme nebyli schopni najít řešení. Nejprve jsme ztratili přebytek rozpočtu z roku 2008 a nyní nemáme zajištěno financování. Pokud se Rada snaží ušetřit na jiných položkách, dostaneme se při jednání do velmi nevýhodné pozice, protože předchozí závazek zahrnoval financování činností Plánu obnovy novými finančními prostředky.

Druhou záležitostí je mléčný fond. Musíme dodržet principy, požadavky rozpočtové disciplíny, podle nichž musí být v kategorii 2 ponechána marže. Rada a Komise právě přijaly 280 milionů EUR.

Chtěl bych Komisi položit otázku, protože je velmi důležité, abychom si byli jisti, o čem budeme za dva dny hlasovat. Pochází těch 280 milionů EUR, které jsme přijali, které jste vy přijali, z finančních prostředků, jež nebyly utraceny v roce 2009, nebo lze předpokládat, že činíte závazky vůči finančním prostředkům pro rok 2010, o nichž ještě tato sněmovna nehlasovala? Podle našeho názoru je nutné, aby na tuto otázku komisař okamžitě odpověděl.

Těch 280 milionů EUR každopádně není součástí mléčného fondu, spíše se jedná o jednorázovou intervenci. Mléčný fond je další dlouhodobou intervencí, která představuje restrukturalizaci a finanční závazek ze strany Komise a Rady.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Paní předsedající, gratulace mé skupiny našemu zpravodaji jsou o to vřelejší, když pomyslím, že prostřednictvím rozpočtu pro rok 2010 jsme přivodili stav nedokončenosti. Jedná se o aktuální stav tady a teď, v němž chybí základní součásti, které nastanou v důsledku Lisabonské smlouvy, včetně závazků, které pro nás ze Smlouvy vyplynou, abychom pracovali takovým způsobem, že bude možné a nutné poměrně rychle tento rozpočet zrevidovat, ačkoli v té době bude v centru pozornosti spíše argument o právech Parlamentu než obsah rozpočtu.

Úřadující předseda Rady řekl, že se finanční prostředky na výzkum zvýší o 7,3 %. Na dosažení tohoto navýšení jsme se také podíleli a podporujeme je, protože potřebujeme další finanční prostředky na inovace a protože tímto způsobem budeme muset vydělat peníze v budoucnu. Zároveň však musíme zvážit, podle jakých pravidel tyto finance poskytneme, a musíme zajistit, abychom je neposkytovali tak, že výzkumníci, pro něž jsou tyto finanční prostředky ve skutečnosti určeny, k nim již nebudou moci mít přístup, protože si nedokážou poradit se složitými pravidly. Proto bych v tuto chvíli ráda vyzvala k větší spolupráci mezi Výborem pro rozpočet a Výborem pro rozpočtovou kontrolu.

Výbor pro rozpočtovou kontrolu bude ve čtvrtek projednávat dvě rezervy, které neschválil Výbor pro rozpočet, a jakožto mluvčí naší skupiny ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu bych chtěla požádat, aby byly tyto rezervy schváleny. Jedna rezerva se týká personálních záležitostí Komise, konkrétně myšlenky Výboru pro rozpočet označované jako „hodnocení zaměstnanců“. Do této chvíle jsme obdrželi náležitě informace o 30 % zaměstnanců Komise, ale nemáme žádné informace o dalších 70 %. Tato rezerva je určena na získání informací o těchto 70 % zaměstnanců, o nichž v tuto chvíli nemáme žádné informace.

Druhá rezerva se týká finančního nařízení. Na konci tohoto roku se bude konat plánovaná revize finančního nařízení a naším cílem je touto rezervou trochu Komisi pomoci, protože podle našeho názoru je potřeba finanční nařízení zjednodušit a zapracovat do něj některé návrhy. Velmi děkuji panu komisaři Šemetovi za to, že Komise pod jeho vedením nyní poprvé vedla konzultace s příjemci podpor na téma „překážky a potíže v postupu vyřizování žádostí“. Chci se také přimluvit za přijetí této rezervy, protože se týká Úřadu pro boj proti podvodům. Komise nám již od listopadu odmítá poskytnout pracovní dokument, přičemž brání průběhu konzultací o tomto úřadu a jeho právní základně. Proto je důležité, abychom pro tyto dvě rezervy získali většinu.

Předsedající. – Velice vám paní Gräßlová děkuji. Jelikož se obracíte přímo na Komisi, chtěla bych vyzvat pana komisaře, aby vás pozorně poslouchal. Lépe se mu pak bude odpovídat.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Paní předsedající, velmi rád bych přispěl do debaty pohledem Výboru pro regionální rozvoj. Právě tento výbor tvoří politiku zaměřenou na občany, která je tolik potřebná zejména v souvislosti s krizí, kterou nyní zažíváme.

Chtěl bych nejprve poděkovat panu Surjánovi, který společně s jinými reagoval na pozitivní signály. V době krize je nepřijatelné, aby byla porušena finanční ujednání – zejména v regionální politice – a aby byly sníženy příslušné částky. Podle mého názoru je skvělé, že je v této záležitosti nyní prováděna náprava.

V době krize musíme být ostražití a Evropský parlament a Komise svou ostražitost prokázaly v návrzích, které byly přijaty těsně před přestávkou. Disponujeme vyšší flexibilitou, můžeme rozpočty vytvořit dříve a můžeme více investovat například do energeticky efektivních budov a bydlení.

Vítám také další rozpočty, které byly poskytnuty na tři pilotní projekty. V minulých týdnech se zástupci regionů setkali v Bruselu v rámci Evropských dnů regionů a měst (Open Days), kde se shodli na tom, že tyto prostředky mohou být velmi dobře využity, a to umožněním větší účasti na politice v různých oblastech. To je ta politika zaměřená na občany, o které jsem hovořil.

Právě jsem slyšel, jak další zástupce Nizozemí, pan Van der Stoep, tyto prostředky odmítá. Vezměte si například přeshraniční jazykové projekty: napomáhají účasti lidí, což velmi rádi podporujeme. Byl tam jeden malý problematický bod, ale i pro něj našel pan Surján velmi dobré řešení. Během rozpravy zaznělo, že z těchto prostředků – z regionálních prostředků – by měl být hrazen Zelený nový úděl.

Politika udržitelnosti je samozřejmě skvělá věc, ale přijetí takového návrhu jako celku by vyvolalo obrovské množství nereálných očekávání u regionů i členských zemí. V nařízeních o strukturálních fondech jsme uvedli, co je třeba udělat v souvislosti s inovacemi, politikou udržitelnosti a ekologií, a je tedy vhodné to uvést jako příklad, a nikoli prohlásit, že podle toho upravíme nařízení.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, paní předsedající, abych poděkoval Výboru pro rozpočet za jeho práci, na základě které se s ohledem na potřeby v oblasti zemědělství snaží poskytnout globální rámec prostředků, a vyřešit tak problematiku chovatelů mléčného skotu a výroby a zpracování mléka, která dnes bezpochyby znepokojuje mnoho zemí Evropy.

Nicméně potřeba minimální marže nám brání překročit v souvislosti s mléčným fondem 300 milionů EUR. Přesto se jedná o obrovskou intervenci, pokud – jak je žádáno po komisaři – tyto prostředky budou prostředky navíc, a předpokládají samozřejmě balík příslušných opatření. Na druhé straně jsme slyšeli, jak některé další

skupiny navrhuji mnohem vyšší čísla – zřejmě proto, aby na svou stranu získaly veřejné mínění, přestože vědí, že neexistuje způsob, jak tyto prostředky najít, a sotva tak mohou vyslat určitý signál vnějšmu světu.

Dovolte mi také zdůraznit další oblast rozpočtu, které je potřeba věnovat náležitou pozornost: jde o dlouhodobou politiku týkající se budov. Vzhledem k novým pravomocem, které budou v rámci Lisabonské smlouvy uděleny Parlamentu, jasné potřebě posílit vztahy s regionálními parlamenty a novými tematickými oblastmi budeme potřebovat v bruselských kancelářích více prostoru, a protože 97 % budov je již využito, musíme podle mého názoru vytvořit důležitou politiku pro výstavbu větší evropské čtvrti, která bude prostřednictvím náležité politiky týkající se budov jednoznačně vyjadřovat jednotnost Evropy.

Damien Abad (PPE). – (FR) Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval zpravodaji panu Surjánovi za vyrovnaný rozpočet, který nám navrhuje a který reaguje na dvě výzvy, jimiž jsou financování Plánu obnovy a vytvoření mléčného fondu.

V souvislosti s vytvořením mléčného fondu ve výši 300 milionů EUR, což je částka, kterou navrhuje náš poslanecký klub Evropské lidové strany (Křesťanství demokraté) a Výbor pro rozpočet, bych chtěl zmínit dvě věci.

Zprvė chci odsoudit demagogii několika poslanců, kteří volají po tom, aby bylo tomuto fondu vyhrazeno více než 600 milionů EUR, což je docela jednoduše neproveditelné a hlavně nezodpovědné, protože taková suma by vedla k drastickým škrtům v položkách určených jiným zemědělským odvětvím, nebo by ohrozila financování Plánu obnovy.

Následkem toho by financování mléčného fondu poškodilo zemědělce a nezaměstnané, což je samozřejmě ekonomicky neefektivní a sociálně nespravedlivé.

Chtěl bych také zdůraznit, že jsem byl překvapen, ne-li zklamán, když jsem viděl, jak paní komisařka Fischerová Boelová připisuje v médiích zásluhy za tento fond pouze sobě, jako by Výbor pro rozpočet na této záležitosti nepracoval nebo jeho práce byla zbytečná.

Na závěr bych se chtěl jakožto nejmladší francouzský poslanec EP s vámi podělit o své zklamání týkající se financování programu Mládež v akci, protože paradoxně právě uprostřed hospodářské krize se poprvé za 10 let chystáme snížit prostředky pro tento program.

Paul Rūbig (PPE). – (DE) Paní předsedající, domnívám se, že s tímto rozpočtem se nám znovu podařilo rozvíjet nové strategie. Jsem potěšen, že se sněmovna rozhodla podpořit program „Small Business Act“ alespoň 1 milionem EUR v závazcích a 500 tisíci EUR v platbách. Komisař Verheugen slíbil, že tyto prostředky budou řádně použity.

Zvýšili jsme také prostředky přidělené plánu výzkumu pro malé a střední podniky. Tento krok je v době krize nezbytně důležitý a výrazně posílen bude také program SOLVIT. To se týká přeshraničních aktivit v rámci vnitřního trhu, což bývá obzvlášť významný problém pro malé a střední podniky.

Jsem potěšen, že na pořadu jednání je konečně program „ERASMUS pro novináře“ a že zdárně funguje program „ERASMUS pro mladé podnikatele“.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Paní předsedající, i když se obecně má za to, že v první linii boje proti hospodářské krizi stojí strukturální fondy, Rada bohužel v rozporu s tímto názorem provádí v příslušných položkách plateb škrtů.

Na rozdíl od Rady a Komise se snažíme zajistit adekvátní financování Plánu evropské hospodářské obnovy, a to posílením energetické infrastruktury, výzkumu a inovací.

Zároveň musíme zajistit také realizovatelnost stávajících infrastruktur a nástrojů Společenství v oblasti civilní ochrany, zvláště dalším posílením kapacity Evropské unie umožňující rychle reagovat na přírodní katastrofy, a tím vše připravit pro vytvoření evropské jednotky civilní ochrany v budoucnu.

Nakonec je třeba poukázat na to, že pro zajištění čistého a životaschopného prostředí ve všech odvětvích musí být „zelený rozvoj“ a posílení výzkumu a inovací základní součástí rozpočtu Společenství.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Paní předsedající, pane komisaři, nejprve bych chtěla poděkovat panu zpravodaji za vynikající zprávu. V důsledku finanční krize, Plánu obnovy a mléčné krize je rozpočtová procedura na nadcházející rok velmi obtížná. Budeme čelit problémům a s velkým zájmem očekáváme návrh na financování Plánu obnovy, který Komise příští týden předloží.

Zazněly tady důležité otázky, z nichž některé se týkaly mléčné krize. Za sebe chci zmínit jednu speciální záležitost. Co se týče příštího rozpočtu, členské státy si kvůli hospodářské situaci pečlivě hlídají své pokladny. Rozpočtová disciplína na straně členských států může být v hospodářské vichřici částečně pochopitelná, ale je neomluvitelné, že během několika posledních let byly členskými státy vypláceny ze strukturálních fondů vysoké finanční částky v podobě nevyužitých položek. Příčinou této pasivity je správní a kontrolní systém, který je třeba okamžitě zjednodušit.

Vzhledem k hospodářské situaci je nesmírně důležité, aby byly strukturální fondy využívány v nejvzdálenějších regionech efektivně, což umožní podpořit opatření na obnovu.

Derek Vaughan (S&D). – Paní předsedající, během hospodářské a finanční krize přinášela politika soudržnosti a strukturální fondy v položkách 1a a 1b Walesu prospěch. Takže i když byl plán obnovy vítán a bezpochyby nezbytný, nesmíme nyní snížit částky v důležitých liniích rozpočtu v položce 1 pro financování potřebné sumy 1,98 miliard GBP. Obávám se, že by se to mohlo stát a že příslušné návrhy obsahující tyto kroky jsou součástí širšího útoku na politiku soudržnosti. Mám na mysli návrh na revizi rozpočtu, který vypracovalo generální ředitelství pro rozpočet a o němž se již dříve zmínil pan Lamassoure.

Chápu, že návrh obsahuje možnost znovu znárodnit prostředky na cíl konvergence, oslabit konkurenceschopnost a říct „ne“ přechodnému statutu regionů přestávajících využít prostředky cíle konvergence. Domnívám se, že členské státy by měly tomu všemu odolat. Opravdu bych uvítal názory Komise na tyto návrhy, protože jsou to návrhy, které by škodily politice soudržnosti a místům, jako je Wales a podobné regiony.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (PPE). – (PL) Paní předsedající, všichni víme, v jak obtížné situaci se vzhledem k hospodářské a finanční krizi nacházíme. Jsem proto obzvláště potěšena, že Výbor pro rozpočet i sám zpravodaj se na pozměňovací návrh týkající se konání speciální olympiády dívají pozitivně. Dovolím si vysvětlit, že speciální olympiáda je sportovní klání pro lidi s mentálním postižením, které jim umožňuje plně se zapojit do společnosti a vyjádřit svoji osobnost. Jsem velmi ráda, že bylo umožněno konání Evropských letních her speciálních olympiád ve Varšavě v roce 2010 a Světových letních her speciálních olympiád v Aténách v roce 2011. Chtěla bych využít této příležitosti a apelovat na Radu, aby se na tento finanční závazek dívala pozitivně, a chtěla bych požádat Evropskou komisi o pomoc s praktickými otázkami týkajícími se organizace této výroční události.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Paní předsedající, navrhovaný rozpočet musí být přímým opatřením v boji proti krizi. Jedním z průmyslových odvětví, které světová krize zasáhla obzvláště výrazně, je loďařský průmysl a námořní doprava. Ke zkáze tohoto odvětví v Evropě mimoto přispívá svou restriktivní politikou i Evropská komise. Co se týče Polska, kroky Evropské komise ničí jeho loďařský průmysl a tisíce lidí kvůli nim ztratily zaměstnání. Tento způsob posílení ekonomiky posiluje ekonomiky zemí na Dálném východě. Proto bych chtěl tady apelovat a zdůraznit, že je důležité, aby rozpočet na další rok poskytl prostředky k záchraně tohoto odvětví, tedy loďařského průmyslu, v celé Evropě.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Paní předsedající, rozpočet na další rok předpokládá také zvýšení finančních prostředků na bezpečnost a obranu, k čemuž někteří politici vyjádřili své námitky a výhrady. Podobné námitky zazněly i během rozpravy. Proto bych se chtěl komisaře zeptat: k čemu budou navýšené finance na obranu použity? Bude to na nějakou společnou misi, nebo jsou tyto dodatečné finance určeny na podporu nových technologií či společných vojenských programů? Protože pokud ano, byl by to podle mého názoru určitě krok správným směrem. Armáda totiž také generuje nové technologie a může vytvořit nová, moderní pracovní místa. Proto bych chtěl požádat o další informace týkající se této záležitosti.

Seán Kelly (PPE). – Paní předsedající, irská vláda se rozhodla zrušit zemědělcům systém REP, tedy systém ochrany životního prostředí na venkově. Stejně jako celá řada dalších systémů byl i tento spolufinancován Evropskou unií. Chci proto vědět: co se stalo s finančními prostředky, když nejsou příslušnou vládou využívány? Stalo se totéž i v jiných zemích? Kam jdou tyto prostředky? Jak jsou využívány, když je nevyužívá daná země, pro kterou jsou určeny?

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Nejprve bych chtěl poblahopřát svému kolegovi, komisaři Algirdasi Šemetovi, který se dnes se souhlasem Parlamentu zřejmě poprvé zúčastnil takového rozpravy.

Avšak co se týče rozpočtu na rok 2010, jistě se dnes všichni shodneme na tom, že od doby, kdy jsme projednávali rozpočet na rok 2009, se situace poněkud změnila. Vyslechli jsme mnoho slov o solidaritě, o řešení problémů spojených s nynější finanční krizí. Jsem přesvědčen, že rozpočet na rok 2010 měl být trochu jiný. Ať chceme nebo nechceme, musíme zvažovat skutečnost situaci, která nám denně přináší nové výzvy.

Chtěl bych poblahopřát Parlamentu, který nedávno, před několika dny, v Bruselu jednomyslně schválil podporu některým státům, které byly zasaženy různými problémy způsobenými přírodními vlivy. Domnívám se, že problémy stejného druhu existují i v některých dalších malých členských státech Evropské unie, kterým se nyní financí nedostává. Proto si skutečně myslím, že v budoucnu by měla být vytvořena konkrétní opatření, s jejichž pomocí by se tyto státy dostaly z finanční krize.

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Paní předsedající, budu velmi stručný. Nejprve bych chtěl poděkovat všem poslancům za jejich návrhy týkající se rozpočtu na rok 2010 a doufám, že během dalšího rozpočtového procesu najdeme správná řešení umožňující vytvořit dobrý rozpočet na rok 2010.

Chtěl jsem jen reagovat konkrétně na velmi důležitou záležitost týkající se mléčného fondu a říct, že to, co včera zmínila paní Fischerová Boelová, byl závazek Komise vytvořit návrh na určité částky peněz, konkrétně 280 milionů EUR. Komise tuto záležitost projedná příští týden a přijde s konkrétním návrhem v souladu s jednacím řádem. To jsou tedy mé stručné poznámky k rozpravě.

Předsedající. – Velice vám, pane komisaři Šemeto, děkuji. Několik otázek vám položili i další poslanci, ale jestli to dobře chápu, nechcete panu Garrigovi a ostatním poslancům odpovědět přímo. Možná jim raději poskytnete své odpovědi písemně. Určitě to velmi ocení. Otázky vám položili paní Grášlová, pan Garriga a několik dalších poslanců.

László Surján, zpravodaj. – (HU) Nejprve bych se rád obrátil na Radu, přestože státní tajemník už musel odejít. Naprosto souhlasím s jeho prohlášením, že je tady problém. Naprosto také souhlasím s tím, že vše, co považuje za důležité, považuje za důležité i Parlament. Jedná se například o vzdělávání a výzkum. Panuje také velká shoda názorů na cíle. Avšak velká názorová propast se týká prostředků, které mají být použity. Na nich se budeme muset do poloviny listopadu nějak shodnout. Komisař uvedl, že vítá kroky Parlamentu směřující k obnově linií obsažené v předběžném rozpočtu Komise. Chtěl bych jej požádat, aby si uvědomil, že tomu tak v několika liniích není. Jak jsem v podstatě uvedl, snažili jsme se přijmout stanovisko na základě odlišného přístupu.

Musím se ale zmínit o několika myšlenkách, které zazněly během rozpravy a s nimiž nesouhlasím. Nemohu přijmout postoj, kdy je převedení částek z jedné přispívající země jiné zemi – příjemci – jakožto projev solidarity označeno jako krádež. Nemyslím si, že to tak je. Evropská unie je postavena na tom, že její členové si navzájem projevují solidaritu. Dokonce vím o jedné přispívající zemi, jejíž čelní představitelé říkají, že příjmy jejich země díky rozšíření, které jim poskytlo přístup k obrovskému trhu, výrazně vzrostly.

Evropskou unii nelze hodnotit na základě poměru plateb a příspěvků. Takový přístup je nesprávný a zavádějící a zničí celou naši společnou budoucnost. Zároveň bych chtěl kolegy poslance upozornit na to, že někteří lidé tady velmi nadšeně hovořili o každém návrhu v minulém čase: předložili jsme a zařídili, a tak to bude. To, o čem budeme ve čtvrtek hlasovat, je návrh a politický signál. Politický signál toho, jak chce tento Parlament vést Evropskou unii k lepší budoucnosti.

Chtěl bych také požádat Radu, aby si uvědomila, že zpravodaj nepředkládá názor jednotlivce, ani strany či pouze názor Výboru pro rozpočet. Hovořilo tady mnoho lidí z různých výborů a politických skupin, ale podstata projevů byla stejná: potřebujeme lepší, praktičtější a účinnější rozpočet. Můj čas vypršel. Děkuji vám za pozornost.

Vladimír Maňka, zpravodaj. – (SK) Chci poděkovat za diskusi tady v sále, ale i za spolupráci ve Výboru pro rozpočet, v politických skupinách, na dohodovacích jednáních.

Chci poděkovat panu generálnímu tajemníkovi Evropského parlamentu a všem představitelům generálních ředitelství Evropského parlamentu. Spolupracovali jsme od ledna, hledali jsme ta nejlepší řešení, která nám pomohou efektivně využívat finanční prostředky evropských občanů. Děkuji stínovým zpravodajům a koordinátorům; při našich jednáních jsem měl pocit, že opravdu hledáme poziční řešení. I díky Vám jsme tato řešení našli a mnohé z nich jsou součástí mé zprávy. Chtěl bych poděkovat svým poradcům a pracovníkům Výboru pro rozpočet. Desítky jednání, které jsme vedli se zástupci všech orgánů, nám pomohly vytvořit si objektivnější pohled na věc, a co je podstatné, zjistili jsme, kde řešení hledat.

Mimořádně si vážím shody dosažené na dohodovacím jednání o uskutečnění organizačního auditu generálního ředitelství INFO a bezpečnostních služeb. Cílem je posoudit, zda jsou zdroje využívány nejlepším způsobem. V minulosti pouze Účetní dvůr přistoupil na externí pohled na svou práci – a to se vyplatilo. Účetní dvůr po auditu snížil své administrativní náklady a dosáhl vyšší produktivity práce.

Rozpočtový výbor i v minulosti konstruktivně spolupracoval s ostatními orgány. I nyní při tvorbě rozpočtů evropských orgánů jsme společně hledali optimální řešení. Obnovili jsme část původních požadavků, které Rada snížila, pokud byly požadavky daného orgánu odůvodněné. Chtěl bych ocenit způsob vytváření rozpočtu u těch orgánů, které svůj rozpočet už dnes tvoří nejen podle koeficientu inflace automaticky, ale na základě skutečných potřeb.

Předsedající. – Tímto se rozprava uzavírá. Hlasování se bude konat ve čtvrtek v 11:00.

Písemná prohlášení (Článek 149)

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Navrhovaný rozpočet Společenství na rok 2010 je příliš malý, vezmeme-li v úvahu hospodářskou a sociální krizi, kterou právě zažíváme a její dramatický dopad na zaměstnanost a životní podmínky mnoha lidí. Je nepřijatelné, že rozpočet je dokonce asi o 6 miliard EUR nižší, než byla částka schválená ve víceletém finančním rámci na rok 2010. Vzhledem k závažné sociální situaci v mnoha členských státech, zejména v takzvaných „zemích soudržnosti“, jako je Portugalsko, by podle našeho názoru měl být rozpočet neodkladně zrevidován a zvýšen. Za tím účelem jsme předložili návrhy týkající následujících záležitostí:

- větší finanční podpory strukturální politice a politice soudržnosti;
- přehodnocení pravidel N+2 a N+3, což pro Portugalsko znamená k dnešnímu dni ztrátu v rámci předchozího finančního rámce 106 milionů EUR;
- zvýšení poměru spolufinancování Společenství strukturálních fondů a Fondu soudržnosti.

Je velká škoda, že během rozpravy o rozpočtu nebyly schváleny další návrhy s významným sociálním a ekologickým dopadem. Jedná se například o tyto návrhy:

- rozvojový program pro průmysl Portugalska;
- program pro podporu textilního a oděvního průmyslu;
- program pro podporu malého a drobného pobřežního rybolovu;
- zvýšení financování programu LIFE+.

Louis Grech (S&D), písemně. – Po přijetí rozpočtu na rok 2010 a vzhledem k pozitivnímu vývoji situace v Irsku týkající se Lisabonské se domnívám, že je potřeba provést komplexní revizi rozpočtového procesu s cílem zlepšit proces jako celek tak, aby byl účinnější, relevantnější a pro občany Evropy viditelnější. V souvislosti s tím si myslím, že cílem revize musí být zvýšení transparentnosti při rozhodování a během realizační fáze. Proto bychom měli zvážit zavedení jednotných kontrolních standardů a statistických mechanismů ve všech členských státech, abychom tak získali kvalitnější zpětnou vazbu týkající se výsledků plnění rozpočtu. Součástí rozpočtového procesu by se měla stát lepší vyváženost mezi dlouhodobou stabilitou a flexibilitou tak, aby rozpočet reagoval na měnící se potřeby a přitom zachovával princip subsidiarity, a to poskytováním jednoznačných výhod a přidané hodnoty v porovnání s vnitrostátními rozpočty. Existují také určité oblasti politik, které je třeba dále rozvíjet. Evropa dnes čelí velkým výzvám souvisejícím s finanční krizí, změnou klimatu, energetickými dodávkami, bezpečností a přistěhovalectvím. Oceňuji, že se Komise snaží tyto výzvy řešit, ale myslím si, že chceme-li dosáhnout větší efektivity, potřebujeme důraznější, koordinovanější a celostní přístup.

Čatálin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Proces tvorby rozpočtu není jednoduchý nikdy, a tím spíše v době hospodářské krize. To je však dalším důvodem, proč je tento úkol důležitější než kdy jindy. Zvládnutí krize takového rozsahu, jako je ta současná, závisí také na tom, jak vyvážená jsou jednání mezi oprávněnými evropskými orgány. Role Evropského parlamentu v této rozpravě je bezpochyby zásadní. Hlavními otázkami v centru pozornosti jednání o rozpočtu na rok 2010 jsou Plán evropské hospodářské obnovy a evropský mléčný fond. Tyto záležitosti svým způsobem upozornily na nepružnost finančního rámce na období 2007–2013, protože se objevily nové projekty, a tedy i nové finanční prostředky. Aby mohl rozpočet EU reagovat na hospodářskou krizi, musí plně využít finanční marže. Avšak dopad tohoto rozpočtu bude pravděpodobně omezený, pokud členské státy nezaujmou k získávání dostupných zdrojů aktivní přístup. Musíme vyslat hlavním městům v Evropě, a v mém případě zejména Bukurešti, jasný signál. Naše úsilí získat co nejvíce finančních prostředků pro evropské fondy je marné, pokud mocipáni v našich zemích nepřijmou opatření nutná k získání přístupu k těmto zdrojům a k jejich efektivnímu využití.

Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU) Dámy a pánové, chtěl bych využít této příležitosti a přivítat skutečnost, že v rozpočtu Společenství na rok 2010 je stále zařazen pilotní program pro sociální integraci Romů, který v roce 2009 navrhl Evropský parlament. Generální ředitelství Evropské komise pro regionální politiku zveřejnilo na konci července výzvu k výběrovému řízení pro tento program. Jeho cílem bylo navrhnout originální a komplexní řešení široké škály problémů, s nimiž se romské komunity potýkají. Jednoznačným cílem návrhu je vypracovat taková opatření, která na základě dosavadních zkušeností podpoří integraci Romů prostřednictvím vzdělávání, sociálních a ekonomických opatření, a to v rámci přeshraniční spolupráce a výměny osvědčených postupů.

Podle původního návrhu poslaneckého klubu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) je základním kamenem programu na jedné straně rozvoj vzdělávání v raném věku a na druhé straně podpora samostatné výdělečné činnosti a poskytování mikroúvěrů. Dále proběhnou také kampaně na zvýšení informovanosti a povědomí o pilotním programu. Tento projekt by mohl být příležitostí k vypracování principů akčního plánu Společenství zaměřeného na sociální integraci Romů, a šířením myšlenek, které se ukazují jako efektivní, by měl přispět k tomu, aby byl navržen regulační akční plán Společenství přesahující působnost nástrojů, které jsou v současné době k dispozici.

Jarosław Kalinowski (PPE), písemně. – (PL) Chtěl bych vznést dotaz, který je důležitý pro ekonomiku a zaměstnanost nejen v mé zemi. Očekáváme, že nám Komise dá v blízké době návrh na možné rozšíření stávajících antidumpingových cel stanovených pro dovoz obuvi, která je vyrobena ze svrškové usně a dovážena z Číny a Vietnamu. Jednotlivé členské státy mají k této záležitosti velmi odlišný postoj. Vzhledem k závažné úrovni nezaměstnanosti v tomto odvětví je vysoce důležité, aby tato cla byla zachována. Rozšíření stávající legislativy nevyvolává z technického pohledu žádné námitky. Proto bych chtěl Komisi požádat, aby dohlédla na to, že její návrhy budou založeny na podstatných faktech zjištěných během prošetření situace a zároveň zohlední, že je to příležitost ověřit, zda byly splněny sliby o ochraně pracovních míst, které nedávno učinil předseda Komise.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – Vítám návrh rozpočtu na rok 2010, protože se jedná o rozpočet vyvážený, který realistickým způsobem zohledňuje priority EU.

Je třeba zdůraznit dvě záležitosti – zvýšení plateb v mnoha liniích (ERDF, ESF, Fond soudržnosti) určených pro regionální rozvoj, a dále vytvoření mléčného fondu. Zvýšení plateb je velmi důležité, protože podpoří provádění strukturální politiky v členských státech ve prospěch všech občanů Evropy. Vytvořením zvláštního mléčného fondu vyšlou evropské orgány evropským zemědělcům jasný signál.

Třetí klíčový bod v rozpočtu představuje energetická politika, která je pro rok 2010 zásadní oblastí, protože v tomto roce má být přijat nový energetický plán na období 2010–2014 zaměřený na podporu energetické bezpečnosti a konkurenceschopnosti EU.

V nadcházejících letech by Komise měla také zvážit, zda by prioritou neměly být i investice do infrastruktury, zvláště v nových členských státech, protože mají pozitivní dopad na hospodářskou a územní soudržnost.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Vytvořením mléčného fondu bychom evropským zemědělcům vyslali důležitý signál a zdůraznili skutečné znepokojení orgánů EU nad krizí, kterou prochází odvětví mléka a mléčných výrobků. Trh mléka a mléčných výrobků je jedním z nejrychleji se měnících trhů, který byl těžce zasažen hospodářskou krizí, již nyní zažíváme.

Toto základní řešení, jakým je vytvoření fondu pro podporu modernizace odvětví, má zjevně přednost před zmírňujícím opatřením, jímž je návrat k tradičním způsobům kontroly produkce prostřednictvím kvót na mléko. Všichni bychom rádi viděli, že jsou fondu přiděleny větší finanční prostředky. Avšak navrhovaná částka pro tento fond, tedy 300 milionů EUR, je maximum, které je v souladu s rozpočtovým stropem. Pokud by měl být tento rozpočet překročen, nemohla by Rada ministrů vytvoření tohoto fondu schválit.

Je třeba také podniknout nové kroky, které podpoří chovatele skotu ve využívání fondů pro rozvoj venkova. Domnívám se, že nejužitečnějšími opatřeními by byla opatření související s přístupem k informacím, výměnou osvědčených postupů a poskytnutím pokynů, jak požádat o prostředky z těchto fondů, které jsou nyní v některých členských státech využívány nedostatečně.

13. Podpora demokratických procesů v rámci vnějších vztahů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem rozpravy je otázka k ústnímu zodpovězení (O-0093/2009) týkající se podpory demokratických procesů v rámci vnějších vztahů, kterou jménem Výboru pro zahraniční věci pokládá Radě Gabriele Albertini a Heidi Hautalaová (B7-0213/2009).

Heidi Hautala, autorka. – (FI) Paní předsedající, jsem velmi potěšena, že díky švédskému předsednictví se podpora demokracie ve vnějších vztazích stala důležitou záležitostí. Z pohledu Podvýboru pro lidská práva bych chtěl zdůraznit, že demokracie a lidská práva patří neodmyslitelně k sobě. Je to zřejmě především z nejrůznějších existujících definic demokracie a chtěl bych vás upozornit na skutečnost, že například OSN se pokusila definovat demokracii v roce 2005. Definice obsahuje dlouhý seznam položek, od pluralitního politického systému přes právní stát až po průhlednost vlády, svobodu médií atd. Z toho je jasné vidět, že lidská práva nelze od demokracie oddělit.

Evropská unie má k dispozici celou škálu prostředků pro podporu demokracie ve světě, které – pokud chce – může využívat. Celé toto spektrum pokrývá veškerá rozvojová politika a Společná zahraniční a bezpečnostní politika. K prostředkům, které máme k dispozici, patří dialog s ostatními zeměmi, různé finanční nástroje, zapojení do mezinárodních fór a monitorování voleb, což je pro nás samozřejmě velmi důležité.

Existují také situace, kdy musíme uvažovat o různých negativních opatřeních. Chtěla bych ministryni Malmströmovou upozornit na skutečnost, že Rada ministrů pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy se příští týden chystá projednávat zrušení zákazu vývozu zbraní do Uzbekistánu. Podle mého názoru vše nasvědčuje tomu, že to není správný signál, který bychom měli vyslat, protože Uzbekistán se příliš neřídí požadavky mezinárodního společenství. Mezinárodní společenství, včetně Evropské unie, požádalo Uzbekistán, aby provedl nezávislé mezinárodní šetření tragických a šokujících událostí, které se odehrály na jaře 2005 v Andizhanu, kde byla skutečně tvrdě potlačena demokracie. Chtěla bych také vědět, co si o této situaci myslí paní ministryně Malmströmová. Jak můžeme demokracii podporovat, když některé členské státy nyní chtějí zákaz vývozu zbraní zrušit?

Chtěla bych také říct, že demokracii nelze vyvézt. Není to vývozní produkt. Nefunguje jako něco, co lze přivést odjinud, a proto bych chtěla vyzdvihnout důležitost zapojení občanské společnosti do tohoto procesu, protože pak demokracie roste jaksi organicky: z nejnižších vrstev společnosti.

Ráda bych uvedla, že Rusko je v této věci spolupracujícím partnerem, který systematicky odmítá poskytnout souhlas se zapojením nevládních organizací do dialogu o lidských právech mezi ním a Uníí. Tuto situaci podle mého názoru nemůžeme do budoucna akceptovat.

Na závěr bych chtěla říct, že podpora demokracie by měla mít v rámci zahraniční a bezpečnostní politiky a rozvojové politiky Unie vyšší prioritu. Na podporu demokracie je také potřeba vyčlenit více prostředků. Například zdroje určené pro Evropský nástroj pro demokracii a lidská práva jsou velmi skrovné a měli bychom je zvýšit.

Eva Joly, autorka. – (FR) Paní předsedající, paní Malmströmová, pane komisaři, dámy a pánové, demokracie a lidská práva jsou neoddělitelně propojena. Demokratický režim lze poznat podle toho, že respektuje právě lidská práva a základní svobody.

Musíme proto přivítat skutečnost, že Rada dala dne 19. května najevo, že Evropská unie musí zaujmout k demokratické veřejné správě konzistentnější přístup.

Úsilí vynaložené za tímto účelem bylo z valné části nedostatečné. Očividným příkladem toho je Izraelsko-palestinský konflikt. Přestože mise vyslaná do Palestiny v roce 2006 za účelem pozorování tamních voleb uznala legitimnost výsledku, Evropská unie a členské státy se rozhodly zvolenou vládu bojkotovat, tak jako bojkotovaly vládu národní jednoty vytvořenou později k prolomení mrtvého bodu.

Kde je důslednost a věrohodnost Evropské unie, když její vlastní rozhodnutí jsou v tak ostrém rozporu se zásadami, jimiž se tolik chlubí? A co se dá říct o členských státech, které odmítají podpořit Goldstonovu zprávu? Její závěry jsou spravedlivé a vyvážené a všeobecná podpora této zprávy by byla vykočením k míru.

Právě tuto naději ničí hlavní mocnosti, a to nedostatkem odvahy a oddanosti k vlastním hodnotám.

Nestačí proto organizovat pozorovatelské volební mise, zejména když je pak odmítnuto uznání výsledku voleb. Musíme být pravdiví sami k sobě a přijmout k těmto záležitostem globální přístup.

Rada by měla vedle těchto linií urychleně přijmout akční program a měla by vytvořit skutečnou strategii v oblasti lidských práv, která by musela být uplatňována na všech úrovních EU. Potřebujeme jasně formulovat naše priority a oficiálně je zapracovat do všech nástrojů: do zahraniční politiky, politiky v oblasti lidských práv i rozvojové politiky.

Jakým způsobem budeme v těch třetích zemích, v nichž Evropská unie monitoruje volby, monitorování provádět, abychom dlouhodobě zajistili respektování politické plurality a zapojení občanské společnosti?

Jaké máme požadavky na vytvoření nezávislého soudnictví a institucí, které budou transparentní a zodpovědné vůči svým občanům?

Přetrvávající neurčitost týkající se prostoru uděleného v našich politikách lidským právům je trestuhodná a kontraproduktivní. Je čas toto vyjasnit, pokud chceme, aby byla Evropská unie a její základní hodnoty brány na mezinárodní úrovni vážněji.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Paní předsedající, vážení poslanci, v konsenzu EU o rozvoji má definice termínu „chudoba“ mnoho aspektů. Chudoba znamená nedostatek síly, příležitostí a bezpečnosti. Kde není svoboda, není ani rozvoj, a bez demokracie je svoboda omezená. Bez demokracie je těžké dosáhnout míru. Proto tam, kde není mír, nemůže dojít k rozvoji. Nic z toho nemůže existovat, nejsou-li dodržována lidská práva. Tyto dvě věci jsou provázané, proto potřebujeme promyšlený celkový rámec umožňující lepší využití stávajících politik a nástrojů při podpoře demokratických procesů.

Chtěl bych poděkovat Evropskému parlamentu za to, že se o tuto oblast tolik zajímá a že ji podporuje. Za těch sedm let, kdy jsem byla poslankyní EP a členkou Výboru pro zahraniční věci, jsem si až moc dobře vědoma naprostého odhodlání a skutečného podílu Parlamentu na podpoře demokratických procesů v rámci vnějších vztahů EU.

Tato iniciativa, kterou odstartovalo české a švédské předsednictví, tady byla při několika příležitostech projednávána, a hovořila o ní i moje kolegyně paní Carlssonová.

Východiskem iniciativy je předpoklad, že podpora demokratických procesů je klíčovým faktorem nejen v rozvojové spolupráci EU, ale i ve společné zahraniční a bezpečnostní politice. O tom není sporu. Ale cílem je postoupit s iniciativou o krok dál. EU jakožto celosvětový hráč se 27 členskými státy a Evropským parlamentem a jakožto největší poskytovatel pomoci na světě by měl hrát klíčovou roli při podpoře demokratických procesů ve vnějších vztazích. Je v tom určitá symbolika, protože doufáme, že naše úspěchy doma poslouží jako inspirace našim partnerským zemím na celém světě. Avšak iniciativa by měla fungovat také na pragmatické a provozní úrovni. Naším cílem je zajistit plné využívání nástrojů, které máme k dispozici v rámci právních a politických rámců EU a našich orgánů, a to koordinovaným a efektivním způsobem.

Nezačínáme od nuly. Dosáhli jsme již řady úspěchů. Máme s podporou demokratických procesů v našich vnějších vztazích zkušenosti. Jedná se o prioritní oblast ve vztazích se zeměmi AKT – uvedenou v dohodě z Cotonou – a s dalšími regiony, jako je Asie, Latinská Amerika a východní Evropa. Máme pevná pravidla týkající se lidských práv, k nimž patří dialog se třetími zeměmi a sedm společných strategií EU.

Nicméně určitě existuje prostor pro zlepšení. Můžeme pracovat usilovněji a lépe. Podstata demokracie vyžaduje nový politický rámec a stávající rozložení úsilí mezi různé pilíře nemusí odpovídat existujícím potřebám. Různé nástroje jsou používány souběžně a někdy ne příliš důsledně. Tím je oslaben dopad našich kroků, což se může dotknout i naší viditelnosti a důvěryhodnosti a omezit příležitosti účinné spolupráce. Proto chceme bez vymyšlení nových nástrojů nebo modelů jednoduše dosáhnout větší koordinace a koherence tím, že se snažíme podporovat demokracii.

Jak toho dosáhneme? Tím, že určíme konkrétní způsoby účinnějšího využívání nástrojů EU v jednotném rámci.

Inspiraci můžeme čerpat z našich dosavadních úspěchů. Jedním z nich je naše přítomnost na západním Balkáně. Je kombinací nástrojů prvního a třetího pilíře a zároveň je zaměřena na podporu politických reforem, včetně rozvoje institucí. Stává se proto stabilním prostředím pro demokracii. „Dvojí klobouk“ zvláštního představitele EU pomáhá nastolit lepší koordinaci a spojitost mezi jednotlivými nástroji EU. Musíme však být skromní. V tomto regionu čelíme výzvám zásadního významu.

Abyste mi rozuměli: někteří lidé – snad nikdo z vás – se obávají, že tato iniciativa vnese do rozvojové pomoci novou podmíněnost. Jde samozřejmě o citlivé téma. Ale rozhovor o lidských právech a demokracii s našimi partnerskými zeměmi nikam podmíněnost nevnese.

Jak jsme na tom teď? Příslušné pracovní skupiny zahájily diskuse o návrzích na závěry Rady na základě různých příspěvků. Stavíme na práci započaté českým předsednictvím, které zorganizovalo zvláštní konferenci na téma EU a podpora demokratických procesů.

Viděla jsem také velmi zajímavou zprávu od institutu IDEA (International Institute for Democracy and Electoral Assistance), která obsahuje porovnání našich záměrů v oblasti podpory demokratických procesů s tím, jak jsou tyto záměry vnímány našimi partnery.

Na hodnocení této iniciativy je ještě příliš brzy, ale chci zdůraznit, že tento proces již přináší přidanou hodnotu. Osoby odpovědné za záležitosti týkající se rozvoje a lidských práv zintenzivnily spolupráci. Na paralelních nebo společných jednáních pracovních skupin Rady probíhají diskuse o rozvoji a lidských právech. Už jen to je přidanou hodnotou a důležitým bodem celé iniciativy. Snažíme se dopracovat k tomu, aby byly závěry Rady přijaty na listopadové Radě ministrů pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy.

Jedním z projednávaných návrhů je potřeba individuálního přístupu k jednotlivým zemím, který bude založen na důkladné analýze situace v dané zemi a který bude zapracován do podpory demokratických procesů na úrovni EU, takže ovlivní volbu vhodného nástroje.

Dalším návrhem je potřeba skutečného partnerství založeného na dialogu a konzultacích, v němž bude podpora demokracie považována za samostatné téma a jednotlivé rozhovory budou souvislejší a koordinovanější.

Podpora volebních procesů po celém světě ze strany EU je důležitá. Rada a Evropská unie na to mají v podstatě stejný názor. Co se týče potřeby „překročit rámec voleb“, máme stejný zájem jako Parlament. Podpora voleb se musí stát součástí trvalého procesu, který zahrnuje následné politické změny prováděné v dlouhodobém horizontu. To znamená, že se musíme zaměřit na to, co se děje při přípravě voleb, během voleb a v období mezi volbami, abychom zajistili, že existují fungující mechanismy vyžadující odpovědnost.

Nelze dostatečně zdůraznit roli jednotlivých parlamentů našich zemí – jinými slovy roli Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů – v procesu budování demokracie. Parlamenty musí být do aktivit EU plně zapojeny.

Doufám, že Lisabonská smlouva vstoupí v blízké budoucnosti v platnost. Díky těmto novým „pravidlům hry“ bude Unie demokratičtější a efektivnější. Smlouva také přispěje k tomu, že vytvořením Evropské služby pro vnější činnost se Evropa stane silnějším hráčem na celosvětové scéně. Vždyť základní myšlenkou tohoto kroku je harmonizovat vnější politiky EU a překlenout propast mezi prací Komise a Rady, tak aby tyto politiky směřovaly ke stejnému cíli. Vytvořením Evropské služby pro vnější činnost se zlepší politický rámec pro podporu vytváření demokracie, a EU tak bude moci ještě lépe podporovat rozvoj na různých místech na světě.

Podpora budování demokracie ze strany EU je neuvěřitelně důležitá. Nedokáže-li demokratický stát uspokojit základní potřeby svých občanů a stimulovat hospodářský a sociální rozvoj, výsledkem bude nespokojenost s fungováním demokracie. Vláda pak riskuje ztrátu legitimacy a politické podpory.

Chtěla bych poděkovat poslancům Evropského parlamentu za prosazování této záležitosti. Přispěli jste k tomu prostřednictvím svého odhodlání, pomocí legislativy, prostřednictvím svých vztahů a kontaktů s parlamenty po celém světě díky své účasti ve volebních pozorovacích misích EU. Jste proto v oblasti podpory demokratických procesů klíčovou silou a doufám, že Evropský parlament bude tuto roli nadále zastávat dlouhodobě.

Véronique De Keyser, jménem skupiny S&D. – (FR) Paní předsedající, jak můžeme v nějakém státě zavést demokracii? Tím, že budeme spoléhat na jeho občanskou společnost a posilovat ji, a také bojem proti chudobě a vyloučení a osvobozením žen.

Evropa není natolik naivní, aby si myslela, že může zavést demokracii pomocí tanků a bomb, i když některé členské státy možná v tomto přesvědčení žijí. Evropa proto musí přijmout roli „měkké síly“. Je to role nevděčná a obtížná. Evropa se vybavila nástrojem pro demokracii a lidská práva, který dnes připomíná novorozeně. Je křehký, ale slibný, pokud o něj bude pečováno. Nevládní organizace mohou předkládat projekty bez podpory jejich vlastních vlád, což je důležité.

Avšak tyto volební pozorovací mise jsou financovány z velmi omezeného rozpočtu určeného právě pro tento nástroj. Jedná se o klíčové mise, které za dobu přibližně 10 let prokázaly svůj důležitý význam, ale pro něž Parlament již požádal o poskytnutí dalších prostředků a zcela jistě o provedení dalších následných kroků

– díky vám, paní Malmströmová – ale také o větší politickou důslednost ve sledování jejich legitimacy, a já plně podporuji vše, co tady o některých misích řekla paní Jolyová. Není normální, že země, která vstupuje do demokratického volebního procesu, není ve své konsolidaci podporována.

Ti, kdo se na tuto záležitost dívají z krátkodobého hlediska, si bezpochyby myslí, že demokracie je drahá. Stojí ale méně než válka, o tom není sporu, a to je údaj, který Evropská služba pro vnější činnost určitě vezme při svých aktivitách v úvahu.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

Charles Goerens, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, může demokracie existovat bez svobody? Nemůže. Může být svoboda bez lidských práv? Samozřejmě nemůže. Tím se v této rozpravě vracíme k myšlence lidských práv.

Joseph Ki-Zerbo, uznávaný odborník z Burkiny Faso, na tuto otázku odpověděl takto: „Ten, kdo žije v naprosté chudobě, není svobodný, protože nemá možnost volby.“ Chudoba je proto synonymem nedostatku svobody. Mezi svobodou, demokracií a lidskými právy tedy existuje úzká vazba.

Není pak překvapením, že se je to často obsaženo v základních textech, kterými se řídí vztahy mezi Evropskou unií a třetími zeměmi, počínaje dohodou z Cotonou, která zahrnuje zejména klauzuli o lidských právech a demokracii v kontextu politického dialogu se zeměmi AKT. Podpora demokracie proto vznáší základní otázky spojené s inteligentním stanovením podmínek.

Na základě těchto několika zjištění jsme došli k závěru, že demokracie není původcem vývoje, ale je jeho výsledkem. Partnerství mezi Evropskou unií a třetími zeměmi nemůže tuto skutečnost ignorovat. Nedosáhneme pokroku bez odhodlání, ale nedosáhneme ho ani bez trpělivosti. V dnešní době existuje významný počet zemí, které vstupují do demokratického procesu. Evropě lze připsat zásluhy za to, že tyto procesy podporovala díky strategii, která obsahuje imperativy boje proti chudobě, kodifikace lidských práv a podpory demokratických principů a právního státu. I přes veškerou kritiku, která je na tuto politiku namířena a s níž souhlasím, jsem stále přesvědčena, že tím, co se v minulosti ukázalo jako fungující, se můžeme v našich dalších krocích řídit.

Richard Howitt (S&D). – Pane předsedající, demokratizace napomáhá mírovému prosazování politiky, politických změn a řízení moci ve společnosti a respektuje také lidská práva. Podpora demokracie je oporou našich zahraničně-politických cílů týkajících se prevence konfliktů a snížení chudoby. Proto s potěšením předkládám parlamentní změnu, která žádá evropský konsensus týkající se demokratizace, a rád bych poblahopřál švédskému předsednictví k iniciativě, kterou v této souvislosti připravil.

Jsem skálopevně přesvědčen, že demokratizace by měla proniknout do všech politik Evropské unie vůči třetím zemím. Musím říct, že odsuzuji Evropskou konzervativní a reformní skupinu za to, že se staví proti odstavci 10 v našem textu. Zřejmě tím tato skupina chce dát najevo, že když se nám to hodí, může Evropa v souvislosti s demokracií něco říkat a něco jiného v nedemokratických zemích dělat. Nikoli.

Jak uvedla paní Malmströmová, budování demokracie je není jen o volbách: je o budování pluralitní občanské společnosti. Proto by Evropa měla financovat nevládní organizace, které zvyšují zapojení občanů do společnosti, podporují začlenění menšinových skupin, poskytují školení odborníkům v oblasti práva, podporují svobodu slova a sdružování a posilují politické strany v parlamentu. Podporují tedy rozmach občanské společnosti.

Laima Liucija Andrikenė (PPE). – Pane předsedající, chtěl bych se zmínit o podpoře demokratických procesů v souvislosti s našimi východními sousedy. V poslední době došlo v těchto zemích ke stagnaci a v některých případech upadání demokratických standardů. Největší obavy vzbuzuje vývoj situace v Gruzii a Moldavsku.

Opora každého demokratického politického zřízení, tedy dobře fungující – zdůrazňuji, že dobře fungující – občanská společnost, neexistuje v podstatě u žádného z našich východních sousedů. Chtěl bych poblahopřát Švédsku, nynější předsednické zemi, za to, že je jedním z iniciátorů politiky Východního partnerství. Tato politika má potenciál přiblížit naše východní sousedy k EU. Avšak Východní partnerství v mnoha ohledech nedává těmto zemím skutečně významné podněty pro to, aby vstoupily do bolestných a zdlouhavých reforem.

Dále jsem se chtěl zeptat, jaký je postoj Rady k této záležitosti? Jinými slovy, co se projednává? Chceme postupovat rozhodněji, a zajistit tak posílení demokracie v této a mnoha dalších problematických a citlivých oblastech?

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Pane předsedající, chtěla bych konečně paní Malmströmové říct, že co se týče snahy podporovat demokracii a lidská práva ve světě, my jakožto Evropská unie máme podle mého názoru dvě slabé stránky. Členské státy mají často rozporná a odlišná přání. Jedním z nich je zřejmě zákaz vývozu zbraní do Uzbekistánu: ne všechny členské státy na to mají stejný názor. Jak potom můžeme provádět společnou politiku?

Za druhé chci zmínit, že Uzbekistán je také dobrým příkladem země, která nám říká, že Evropská unie ji v oblasti demokracie a lidských práv nemá co učit, protože má sama vlastní chyby a problémy. Jak se můžeme sami tohoto dvojího metru zbavit? Máme ve zvyku radit jiným, ale tím, co zvěstujeme, se někdy neřídíme. Domnívám se také, že na tento dvojí metr soustředila pozornost právě vaše myšlenka, kterou jste zmínila v souvislosti s demokracií organizací.

Cecilia Malmström, úřadující předsedkyně Rady. – (SV) Pane předsedající, chtěla bych poslancům vyjádřit své poděkování za to, že jim na této věci tolik záleží. Plně se shodneme na potřebě posílit demokracii v zahraniční politice EU. Dnes, v období hospodářské krize, je zvláště důležité, aby tento aspekt nebyl přehlížen. Víme, že mnoho rozvojových zemí je krizí velmi těžce zasaženo. Důsledkem recese je nespokojenost a neklid ve společnosti. Pokud v takové situaci neexistují dobře fungující demokratické instituce, může se vše velmi zhoršit. Proto je důležité, aby existovaly bezpečné demokratické instituce a silná občanská společnost schopná s takovými krizemi se vypořádat.

Východní partnerství je velmi důležitým nástrojem, zejména pro posílení demokracie. Intenzivně na tom pracujeme. V prosinci budeme jednat s ministry zahraničí a doufáme, že na začátku roku 2010 se nám podaří zavést celou řadu konkrétních opatření. Východní partnerství je důležitým nástrojem pro posílení demokracie u našich nejbližších sousedů.

Paní Hautalová nadnesla problém Uzbekistánu. Jde samozřejmě o velmi vážnou věc. Tamní situace v oblasti lidských práv zdaleka není uspokojivá. Jak paní Hautalová ví, zavádění dalších sankcí vyžaduje jednomyslný souhlas Rady. Shodneme se ale na cíli, kterým je posílení demokracie lidských práv v Uzbekistánu. Doufáme, toho dosáhneme prostřednictvím většího odhodlání. Doufáme, že dokážeme najít alternativní způsoby posílení demokracie, a to průběžným hodnocením situace v oblasti lidských práv a zvažováním, jaký by měl být charakter našich vztahů s Uzbekistánem. Existují i jiné způsoby, jak mít na situaci vliv a které jsou možná účinnější než zbrojní embargo. S Uzbekistánem obchoduje velmi málo zemí, takže zbrojní embargo je spíše jen symbolickým gestem. Možná najdeme ještě jiné cesty. Ale jak jsem již řekla, nejprve je potřeba jednota v Radě, a tu teď nemáme.

Pokud má být EU ve svých vztazích s okolním světem v oblasti lidských práv a demokracie důvěryhodná, musíme být silní uvnitř EU. Máme nedostatky. Nejsou možná srovnatelné se strašným bezprávím páchaným v jiných zemích, ale nedostatky uvnitř EU existují. Musíme se mít před nimi neustále na pozoru, pokud má být naše jednání vůči okolnímu světu důvěryhodné.

Závěrem bych chtěla poděkovat za tuto rozpravu a také za vynikající usnesení předložené Parlamentem, které jsem viděla. Nestihla jsem se zatím podívat na všechny pozměňovací návrhy, ale myslím, že předložené usnesení je velmi dobré. Je v úplném souladu s ambicemi švédského předsednictví. Jak jsem již řekla, doufáme, že na Radě ministrů pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy budeme schopni závěry Rady přijmout. Těšíme se na další diskuse na toto téma s Parlamentem.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 22. října v 11:00 hodin.

Písemná prohlášení (článek 149)

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Plně podporuji tuto výzvu k důslednějšímu a efektivnějšímu rámci pro podporu demokratických procesů ze strany EU, podporu demokratických hodnot a respektování lidských práv ve světě. Na hodnotách demokracie a lidských práv je založena i samotná Evropská unie. Kodaňská kritéria stanovující podmínky pro členství v EU vyžadují od kandidátských zemí „stabilitu orgánů zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a uznání a ochranu menšin“. Lisabonská smlouva navíc posiluje odhodlání Unie jednat směrem navenek v souladu se zásadami, na jejichž základě byla založena. Zásadním cílem Společné zahraniční a bezpečnostní politiky je bezpochyby upevnění demokracie, právní stát a respektování

lidských práv. Naléhavě žádám, aby byla urychleně vytvořena Evropská služba pro vnější činnost (EEAS) nejen jako prostředek pro podporu demokratických procesů, ale také jako demokraticky zodpovědná služba Evropskému parlamentu. Demokracie je univerzální hodnotou. Demokratizace a dobrá správa nejsou samoúčelné, ale jsou nezbytné pro snížení chudoby, udržitelný rozvoj, mír a stabilitu. Demokracie, rozvoj a respektování lidských práv, včetně ekonomických, sociálních a kulturních práv, jsou propojeny a navzájem se posilují.

14. Doba vyhrazená pro otázky (Komise)

Předsedající. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B7-0212/2009).

Následující otázky jsou určeny Komisi.

Část první

Otázka č. 21, kterou pokládá **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0311/09)

Předmět: Zastoupení žen ve vedoucích funkcích na pracovním trhu

Nedávné statistické údaje ukazují, že zastoupení žen ve vedoucích funkcích je i nadále na evropském pracovním trhu nedostatečné: v největších evropských podnicích připadá v průměru na každých deset členů správní rady pouze jedna žena.

Jak hodnotí Komise iniciativy členských států, jejichž cílem je podporovat větší účast žen ve vedoucích funkcích s finanční odpovědností? Jaké osvědčené postupy byly určeny zejména v souvislosti s fungováním evropské sítě žen v politickém a ekonomickém rozhodování? Je Komise nakloněna návrhům směřujícím ke stanovení minimálního počtu žen ve správních radách velkých podniků? Jaké má Komise v úmyslu předložit návrhy a iniciativy, pokud jde o konečné hodnocení plánu v oblasti rovného postavení mužů a žen a pokud jde o revizi pokynů Lisabonské strategie v roce 2010?

Vladimír Špidla, člen komise. – (CS) Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, počet žen, které se podílejí na rozhodování, se sice během posledních několika let zvýšil, avšak moc v politické a hospodářské oblasti stále pevně spočívá v mužských rukou. Stereotypy spojené s představami o úloze žen a mužů a problémy se zajištěním rovnováhy mezi pracovními a rodinnými povinnostmi představují vedle dalších zjevných či skrytých diskriminačních postupů překážku, která brání přístupu žen k odpovědným a vedoucím pozicím.

Za posledních deset let došlo k většímu zapojení žen do politického rozhodování ve většině zemí Evropské unie. Tempo těchto změn je pomalé a celkový podíl žen v rozhodujících pozicích bohužel zůstává nízký. Velmi nedostatečné je zastoupení žen na pozicích s rozhodovacími pravomocemi v ekonomické oblasti. V soukromém sektoru představují muži devět z deseti členů řídících či správních orgánů nejlepších evropských společností. Pouze 3 % těchto společností mají nejvyšší rozhodovací orgány, v jejichž čele je žena.

Komisi velmi záleží na podpoře lepšího zastoupení žen ve vedoucích funkcích a podporuje činnosti členských států v tomto ohledu pomocí sběru, analýzy a šíření srovnatelných údajů v této oblasti, podpory sítí mezi zúčastněnými stranami, výměny zkušeností a osvědčených postupů na evropské úrovni. Evropská síť na podporu žen ve vedoucích pozicích, kterou Komise zavedla v červnu 2008, zdůraznila význam opatření, jejichž cílem je podporovat mentorství, rozvíjet síť zaměřené na podporu žen, zviditelnit ženy zaujímající důležitá místa, povzbuzovat ženy, aby se ucházely o vedoucí pozice. Komise bude během roku 2010 pořádat informační aktivity a výměny osvědčených postupů.

Komise s uspokojením konstatuje, že mnoho členských států zahájilo iniciativy na podporu přístupu žen k vedoucím funkcím, a to zejména prostřednictvím osvětových akcí v soukromém sektoru, vzdělávacích programů pro ženy, které mají zájem o kariéru na nejvyšší úrovni, rozvoje chart nebo značek pro podniky, které podporují rovnost žen a mužů, zavedení kodexů správné praxe v podnicích a akcí na podporu sladění rodinného a profesního života a boje proti předsudkům ohledně pohlaví.

Otázky kvót pro ženy ve správních radách velkých podniků se diskutují. V tomto směru je po mém soudu velmi potřebné studovat norské zkušenosti, kde k tomuto radikálnímu přístupu přistoupili. Je však zcela na členských státech, aby rozhodly o strategii, již zvolí podle své konkrétní situace. Připomínám, že čl. 141 odst. 4 Smlouvy umožňuje členským státům přijmout „pozitivní opatření“. Evropský soudní dvůr však tuto

možnost vykládá restriktivně a zakazuje, aby se tato opatření přijímala automaticky, a vyžaduje, aby se každý případ přezkoumal individuálně podle objektivních kritérií.

Komise hodlá v polovině roku 2010 předložit nový strategický rámec pro rovnost žen a mužů, který bude doplněn podrobnou analýzou dopadů a jenž přihlédne k výsledkům provádění stávajícího plánu na období 2006–2010. Podpora větší účasti žen ve vedoucích pozicích by měla být jednou z priorit Komise. V neposlední řadě Komise začátkem příštího roku předloží návrh nové strategie růstu a zaměstnanosti po roce 2010. Otázka rovnosti žen a mužů by měla být ústředním prvkem této nové strategie.

Dámy a pánové, chtěl bych zdůraznit, že rovné zastoupení žen a mužů je nejenom otázkou politického principu, demokracie a etického přístupu, ale je v podstatě zásadní otázkou ekonomickou. Protože nevyužije-li tato společnost všech svých talentů optimálním způsobem, nemá naději na účinný rozvoj v budoucnosti. Proto tedy musím jasně prohlásit, že rovnost žen a jejich odpovídající zastoupení ve vedoucích pozicích je aktivní součástí konkurenceschopnosti Evropy jako takové.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Pane komisaři, ještě jednou děkuji za úsilí, které věnujete podpoře zastoupení žen ve vedoucích funkcích. Musím ale říct, že moje otázka byla konkrétnější. S ohledem na revizi lisabonských cílů a hodnotící zprávu plánu navrhne Evropská komise konkrétní opatření pro boj proti nedostatečnému zastoupení žen ve vedoucích funkcích na pracovním trhu.

Zmínil jste se o modelech – o norských zkušenostech. Měly by být inspirací, sloužit jako vodítko? Jak s tím souvisí postup Evropského soudního dvoru, o němž jste mluvil? Máte jakožto Evropská komise odvahu zaujmout pozici ve prospěch jednoho směru, nebo vás tato představa spíše odrazuje?

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Děkuji za doplňující otázku. Vyjádřil jsem to po mém soudu zřetelně, ale přesto si myslím, že je třeba být ještě jasnější. Komise považuje rovnost příležitostí obecně za podstatnou součást evropské konkurenceschopnosti, když už odhlédnu od morálních závazků, které s tím jsou spojeny. Proto tato rovnost bude velmi významně zdůrazněnou součástí v následujících strategiích stejně tak, jako navrhne ve všech příslušných dokumentech odpovídající opatření, která mohou věci prospět. Chci konstatovat, že se samozřejmě musíme vždy držet v rámci Smlouvy, ale tento rámec jsme připraveni využít naplno.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, to, co jste právě řekl, nevyznělo zrovna dobře, ale politici musí mít vždy na paměti, aby jejich slova byla v souladu s činy. Chci se vás zejména zeptat, jak je možné, že všichni vysoce postavení zástupci Komise, s nimiž jsem měl možnost za posledních pět let spolupracovat, byli muži? Jak je možné, že složení Komise neodpovídá principu rovnosti pohlaví? Zdá se, že ani v budoucnu nebude složení Komise vyvážené, co se týče rovnosti pohlaví. Nebylo by dobré pro tentokrát jít příkladem, a být tak při provádění dalších kroků důvěryhodnější?

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Myslím si, že je vhodné zdůraznit, že tato Komise má největší zastoupení žen, které kdy Komise měla. Je také vhodné upozornit na to, že moje kolegyně zastávaly a zastávají ta nejdůležitější portfolia. O tom není nejmenších pochyb. Můžu zmínit Neelie Kroes, Daliu Grybauskaitė atd., prostě každá komisařka má portfolio, jehož význam je podstatný. Takže z tohoto hlediska Komise šla příkladem, ale je zřejmé, že rozhodnutí o komisaři je v rukou členského státu a jestliže členský stát nepředloží ženskou kandidaturu, pochopitelně se to odrazí ve složení Komise. Pokud jde o struktury evropské administrativy, víte dobře, že existují plány Komise tuto situaci zlepšit a zlepšovat, protože jsme ještě daleko od odpovídajícího zastoupení mužů a žen a mohu celkem rád konstatovat, že díky úsilí mého kolegy Siima Kallase jsme, pokud porovnáte čísla na začátku a stav v současné době, postoupili docela zřetelně kupředu. Ale máte pravdu, jsme ještě daleko od stavu, který by člověk mohl považovat za uspokojující.

Mairead McGuinness (PPE). – Pane předsedající, tuto debatu vedeme každý rok a mne napadá, že je potřeba změnit politiku, pokud chceme mít v Komisi, Radě a Parlamentu více lidí – zejména žen, protože Parlament to zřejmě nechce. Způsob, jakým Parlament funguje, nevyhovuje rodičům – ženám i mužům – s dětmi, a člověk si pak musí vybrat. Já jsem si vybrala kariéru, ale mám vedle sebe člověka, který si zvolil být doma. Myslím, že musíme být v tom, co je reálné, v diskusích realističtí.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Ve svém úvodu jsem upozornil na to, že existuje celá řada situací, které jsou buď příznivé nebo nepříznivé. Je zřejmé, že základní rozhodnutí nakonec činí každý člověk sám za sebe, přesto je ale zjevné, že určité instituce, určité politiky a určitá uspořádání dávají lidem daleko větší svobodu volby než jiná. Proto mimojiné považuji za naprosto zřejmé, že je třeba se ustavičně zasazovat za rovnost příležitostí, za odstraňování všech typů znevýhodnění, ať přímých nebo nepřímých, protože v tento okamžik není pravda, že možnost volby je stejná pro muže i ženy. Bohužel ženy jsou stále ještě v méně

výhodné pozici, což se mimojiné také veřejně projevuje na tom, jak se přibližují místům, ve kterých se politicky nebo ekonomicky rozhoduje.

Předsedající. – Otázka 22 a 23 se nebere v potaz, protože tazatelé nejsou přítomni.

Část druhá

Otázka č. 24, kterou pokládá **Bernd Posselt** (H-0304/09).

Předmět: Jazyková výuka v příhraničních regionech

Jsou podle názoru Komise v členských státech a na úrovni EU přijímána dostatečná opatření k tomu, aby se mladí lidé v příhraničních regionech členských států mohli lépe naučit jazyku svých sousedů, a mohou zde sehrát konkrétní pozitivní úlohu národnostní menšiny a přeshraniční euroregiony?

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Podle článku 149 Smlouvy o ES je obsah výuky a organizace vzdělávacích systémů výhradně v odpovědnosti členských států. Jak je v příslušném článku uvedeno, EU bude přispívat k rozvoji kvalitního vzdělávání povzbuzováním spolupráce mezi členskými státy a v případě potřeby podporou jejich činností. Na druhou stranu se Komise domnívá, že výběr jazyků, které jsou vyučovány ve školách členských států, musí zohledňovat geografickou polohu a přítomnost národnostních menšin.

Tento fakt byl zdůrazněn ve sdělení Komise ze září 2008 nazvaném „Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek“, v němž se konstatuje, že je stále třeba vyvíjet úsilí o zvýšení počtu vyučovaných jazyků, zvláště pokud jde o výběr druhého cizího jazyka, a to s ohledem na místní podmínky. Komise navrhuje, aby byl v rámci rozšiřování výběru vyučovaných jazyků zahájen dialog mezi vzdělávacími orgány a poskytovateli vzdělání, jenž bude podporován například prostřednictvím programu Comenius Regio, a aby byla zřízena partnerství s místními zúčastněnými stranami a partnerství se zahraničními institucemi.

Programy EU pro vzdělávání, odbornou přípravu a mladé lidi podporují výuku všech jazyků, jimiž se v Evropské unii hovoří, včetně jazyků menšin, mimo jiné tím, že podporují mladé lidi v cestování do zahraničí, aby se těmto jazykům naučili.

Činnosti související s odbornou přípravou a sociálním začleněním, včetně studia jazyků, mohou podporovat také programy pro evropskou přeshraniční územní spolupráci. Například záměrem projektu *Avenir éducatif commun* podporovaného přeshraničním programem Francie a Spojeného království na období 2007–2013 je vytvořit přeshraniční síť škol, zvláště pro studium jazyků a zahájení podnikání. Celkové náklady jsou 2,2 milionů EUR, přičemž jsou zapojeni partneři na obou stranách Lamanšského průlivu.

Další příklad z jiné části Evropy představuje projekt, který probíhá jako tři přeshraniční programy, jichž se účastní Vídeň: Rakousko–Česká republika, Rakousko–Slovensko a Rakousko–Maďarsko. Projekt připravuje mladé lidi na život v přeshraničním regionu střední Evropy, zejména tím, že jim poskytuje vzdělání zaměřené na získání celé škály dovedností: jazykových, mezikulturních, komunikačních a znalostních. Celkové náklady projektu činí 791 000 EUR.

Předsedající. – Rád bych se zeptal pana Posselta, zda má doplňující otázku.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, jste působivým příkladem mnohojazyčnosti. Nejprve bych se chtěl pana komisaře zeptat, zda by podobný projekt, o jakém jste zmínil, totiž mezi Rakouskem a Maďarskem a mezi Rakouskem, Českou republikou a Slovenskem, nemohl být zaveden mezi Maďarskem a Slovenskem? Bylo by to z politického hlediska určitě velmi přínosné a užitečné. Za druhé se domnívám, že by se lidé v příhraničních regionech opravdu měli více učit jazyky sousedních zemí, například ve východním Bavorsku češtinu, a to nejenom ve škole. Například v Schirndingu máme německo-českou mateřskou školkou. Mohli byste podporovat také školky? Zajímám se také o vzdělávání dospělých – celoživotní učení –, které poskytuje příležitost naučit se sousednímu jazyku i starším generacím v příhraničních regionech.

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Děkuji vám za doplňující otázky. Pokud jde o první záležitost ohledně případného projektu mezi Maďarskem a Slovenskem, pokud bude takový projekt Evropské komisi předložen, určitě mu věnujeme maximální pozornost. Chceme tímto způsobem přispívat k nalézání řešení, na nichž mají oba státy vzájemný zájem.

Pokud jde o druhou otázku, nejprve bych chtěl zdůraznit, že jsme v září zahájili iniciativu související s výukou cizích jazyků v raném věku. Tato iniciativa bude trvat několik let a již se těší značnému úspěchu. V členských

státech probíhá jako součást této iniciativy také kampaň na povzbuzování rodičů dětí ve věku od 2 do 6 let, aby své děti motivovali k učení cizích jazyků.

Pokud jde o druhou část otázky, tedy o celoživotní učení, je hlavním cílem politiky, kterou podporujeme. Máme velký počet projektů zaměřených na výuku cizích jazyků a také na získávání mezikulturních dovedností pro osoby mimo vzdělávací systém, včetně těch, kteří navštěvují vyšší odborné školy, které mají tak říkajíc méně příležitostí, stejně jako pro důchodce a nezaměstnané. Tato situace se odráží nejen ve způsobu, jakým financujeme různé projekty, ale je také velice jasně zdůrazněna ve strategii Evropské komise přijaté roku 2008.

Chceme, aby všichni občané Evropské unie, nejen mladí lidé, měli prostředky a příležitost, aby se mohli naučit alespoň dva cizí jazyky.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Pane komisaři, chtěl bych vám poděkovat za tuto zajímavou informaci, nicméně jste se ve své odpovědi soustředil na školy, zatímco v několika příhraničních městech byly učiněny také pokusy o založení univerzity. Takový typ univerzity byl zřízen například na pomezí Polska a Německa ve Frankfurtu – Evropská univerzita Viadrina. Chtěl bych se zeptat: počítá se v rámci různých škol, o nichž jste hovořil, také s podporou pro tento druh institucí vysokoškolského vzdělání, totiž pro univerzity, které vznikly v různých městech nacházejících se na státních hranicích vevnitř Evropské unie?

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Jestliže budou univerzity s to předložit projekty splňující požadavky programu celoživotního učení na období 2007–2013, Evropská komise je připravena je rovněž financovat. Vlastně vám chci připomenout, že celé řady projektů, které Evropská komise již financovala, se účastní jako partneři i mnohé univerzity z celé Evropské unie. Proto je moje odpověď určitě „ano“. Záleží na kvalitě projektu, který různí zástupci předloží.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pane předsedající, máme četné programy Erasmus pro studenty, mladé podnikatele a nyní pro novináře. Myslíte, že by bylo možné využít programy Erasmus také ke zlepšení komunikace v příhraničních regionech? Na co byste se v tomto ohledu soustředil nejvíce?

Leonard Orban, člen Komise. – (RO) Moje odpověď na tuto otázku je určitě „ano“. Program Erasmus, který byl zahájen asi před dvaceti lety a různé subjekty v EU jej neviděly v příliš pozitivním světle, dnes patří v Evropské unii k nejúspěšnějším programům.

Při svých častých návštěvách nejen v hlavních městech členských států, ale také ve velmi mnoha regionech Evropské unie jsem mohl vidět jeho mimořádně pozitivní dopad. Téma univerzit v Polsku a Německu již bylo zmíněno dříve. Rád vzpomínám na svou návštěvu Varšavské univerzity, kde jsem mohl vidět, že v Polsku je velký počet německých studentů, kteří měli díky programu Erasmus příležitost naučit se trochu polsky a také poznat polskou kulturu, jinými slovy získat to, co bychom nazvali jako mezikulturní znalosti.

Tito studenti jasně ukazují, jak účinné a efektivní takové znalosti jsou. Na závěr své odpovědi vám chci připomenout, že se předseda Komise pan Barroso zmínil, že má v úmyslu ve svém příštím funkčním období podporovat iniciativy, jež souvisejí s posilováním a urychlováním pohybu mladých lidí, aby mohli získat právě tyto stále potřebnější dovednosti.

Předsedající. – Otázka č. 25, kterou pokládá **Nikolaos Chountis** (H-0320/09)

Předmět: Nezáměr Komise o vyšetřování skandálu firmy Siemens

Skandál firmy Siemens je nejzávažnější korupční aférou, jaká otřásla Evropskou unií za posledních pět let. Ze soudního vyšetřování, z rozsudků soudů, z přiznání zúčastněných osob a z veřejných prohlášení samotného podniku vyplývá, že politické strany a vysoce postavení vedoucí pracovníci v různých zemích, včetně Řecka, byli podpláceni, aby byl tento podnik zvýhodněn při přidělování zakázek na práce a dodávky pro veřejný sektor a veřejnoprávní podniky, z nichž mnohé využívají v rámci spolufinancování finanční prostředky Společenství.

Vzhledem k tomu, že od té doby, co skandál firmy Siemens vyšel najevo, komisař odpovědný za boj proti podvodům pan Siim Kallas v rámci parlamentní kontroly odpovídá, že vyšetřování není součástí pravomocí Evropské unie a že členské státy nepožádaly o pomoc Úřad pro boj proti podvodům (OLAF), mohla by Komise odpovědět, jakým způsobem ona a Úřad pro boj proti podvodům, který je pověřen vyšetřováním případů podvodů v neprospěch rozpočtu Společenství, dbaly na ochranu financí evropských občanů? Jaký byl přínos Komise a úřadu OLAF ve vztahu k tomuto závažnému případu, který vyžaduje naprostou transparentnost? Jaké jsou závěry Komise a úřadu OLAF v této věci?

Siim Kallas, *místopředseda Komise*. – Komise věnuje velkou pozornost všem korupčním aférám po celé Evropě, ale musím říci, že počet současných případů, které přímo či nepřímo souvisejí se společností Siemens a jsou do nich zapleteny finanční prostředky Společenství, je docela skromný. Budu pokračovat přehledem čtyř případů, jichž se to týká.

Předmětem soudních opatření v Německu je případ související s vnější pomocí, který úřad OLAF vyšetřoval a uzavřel jej v posledním čtvrtletí roku 2003. Úřad OLAF soudní řízení v této zemi pozorně sleduje.

Druhý případ úřadu OLAF související s projekty financovanými Evropskou investiční bankou je právě vyšetřován. Týká se zadávání veřejných zakázek.

Další, třetí záležitost související s projekty financovanými Evropskou investiční bankou a se zadáváním veřejných zakázek úřad OLAF právě posuzuje, aby zjistil, zda jde o dostatečně vážné podezření z podvodu nebo nesrovnalosti poškozující finanční zájmy EU. Na základě výsledku tohoto hodnocení rozhodne, zda je třeba, aby byl v této záležitosti otevřen případ.

A konečně za čtvrté, španělský Nejvyšší soud vydal dne 4. listopadu 2008 rozsudek ve věci vztahující se ke strukturálním fondům, do kterého byl původně zapleten Siemens. Vnitrostátní orgány tento případ vyšetřovaly v polovině devadesátých let minulého století a Útvar pro koordinaci předcházení podvodům (UCLAF) a následně úřad OLAF pozorně sledovaly soudní řízení, které následovalo. Tento rozsudek mimo jiné odsoudil několik osob k uvěznění a uložil pokuty za padělání. Mělo by se však také konstatovat, že Siemens byl v tomto případě zproštěn viny ve věci, jež byla předmětem prvního rozsudku madridského trestního soudu vydaného dne 22. června 2006.

Pokud jde o všechny tyto druhy případů, obecné stanovisko je, že úřad OLAF není donucovacím orgánem. Úzce spolupracuje s členskými státy, které mají povinnost jej informovat, načež OLAF samozřejmě podniká následné kroky a vážně se věnuje veškerým případům, které se nějak vztahují k finančním prostředkům EU nebo byly vyšetřovány.

To je obecný pohled. Úřad OLAF se také intenzivně účastní mezinárodní spolupráce se všemi dalšími mezinárodními orgány v rámci boje proti zneužívání finančních prostředků uvolněných na humanitární pomoc a jiné projekty.

Pokud jde o možné konkrétní prvky případu, pokud vážený pan poslanec vlastní materiál, jenž by mohl být v takových záležitostech relevantní, Komise by pana poslance vybídla, aby jej předal úřadu OLAF, který materiál posoudí a přiměřeně o něm podle svého pověření rozhodne.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, skandál společnosti Siemens je v Řecku pociťován v podstatě tak, jak se píše v tisku. Jinými slovy, je to pocit, že tento skandál – největší v poválečném Řecku – po druhém rozsudku Nejvyššího ústavního soudu v Německu, který stanoví, že pan Christoforakos, bývalý výkonný ředitel společnosti Siemens Hellas a velekněz korupce, nemůže být z Německa vydán do Řecka, definitivně povede k vymezení hranic.

Takový je dojem z toho, jak se skandál v Řecku vyvíjí, skandál, do něhož byli podle přiznání a usvědčení u německých soudů zapleteni státní úředníci a týkal se úředníků, kteří byli špinavými penězi celé roky upláceni, aby přidělili společnosti Siemens veřejné zakázky a práce, jejichž počet ani neznáme.

Ptám se tedy znovu, pane komisaři; zatímco všichni vědí, že většina těchto veřejných zakázek byly spolufinancované práce, jenom vaše útvary předstírají – a bohužel vaše odpověď potvrzuje, jak moc –, že to nevědí, a hledají útočiště v ustanoveních Společenství, podle mého názoru náhodně vybraných. Byly položeny otázky a odpovědi znějí: dejte nám informace, my záležitost vyšetříme, sledujeme ji. Já chci konkrétní odpověď. Pane komisaři, vy máte povinnost chránit peníze evropských daňových poplatníků. Co Komise udělá, aby přivedla k soudu osoby, jimž bylo prokázáno, že porušují právní předpisy Společenství pro zadávání veřejných zakázek?

Siim Kallas, *místopředseda Komise*. – Zanedlouho se objevím před Parlamentem a Výborem pro rozpočtovou kontrolu ve své oblasti příslušnosti pro udělování absolutoria za rozpočet, abych vysvětlil, co by se mělo udělat na ochranu a zajištění řádného využívání evropských peněz; jsou to velice rozsáhlá témata.

Opakuji, jestliže máte nějakou informaci týkající se zneužívání peněz ve spolufinancovaných projektech, byli bychom velice rádi – tak jako generální ředitelství pro regionální politiku a další útvary –, kdybychom takovou informaci dostali. Mohu vás ujistit, že bude velice vážně zpracována.

Pokud však jde o vydání jednotlivce z jednoho členského státu do druhého, toto je záležitost, kterou mají v rukou pouze členské státy, a žádné generální ředitelství v mé oblasti příslušnosti nemůže udělat nic, aby usnadnilo požadované vydání osoby.

Předsedající. Otázka č. 26, kterou pokládá **Gay Mitchell** (H-0336/09)

Předmět: Pašování cigaret a zisky z této činnosti

Evropský úřad pro boj proti podvodům informoval v srpnu ve svém tiskovém prohlášení o odsouzení významného pašeráka cigaret v USA. Přestože je tato zpráva vítána, nadále zůstává skutečností, že kvůli nezákonnému obchodu s cigaretami přichází Evropská unie ročně o 9,5 miliardy EUR v důsledku ztrát ze zisku a že získané peníze mají k dispozici zločinci a jsou používány na financování teroristických organizací, jako je Prává irská republikánská armáda (IRA).

Jakou strategii míní Komise uplatnit k řešení skutečnosti, že u 97 % nezákonně prodávaných cigaret dochází k úniku zákonem stanovené daně na úkor evropských daňových poplatníků, což následně ohrožuje evropskou bezpečnost?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Rád bych poděkoval váženému panu poslanci za jeho otázku, která mi umožňuje opět se věnovat tomuto rozsáhlému tématu, jež poškozuje rozpočty členských států. Je to opět záležitost, v níž členské státy jednají, v níž je však nezbytná jejich spolupráce a kde je také velice aktivní naše služba OLAF, která sehrává v boji proti mezinárodnímu pašování cigaret významnou úlohu.

Úřad OLAF má jasnou strategii. Za prvé pomáhá donucovacím orgánům v Evropské unii s případy, podporuje je a také organizuje a koordinuje celoevropské operace: Operace Diabolo z roku 2007 byla zaměřena na padělané výrobky z Číny pašované do EU lodními kontejnery; operace Mudan z roku 2008 na řešení rostoucího problému pašování cigaret poštou; operace Diabolo II měla stejný cíl jako první operace Diabolo a proběhla v září roku 2009.

Úřad OLAF poskytuje svým partnerům informace o vznikajících hrozbách a spolupracuje s členskými státy, takže toto je skutečně oblast mezinárodní spolupráce. Práce úřadu OLAF ukazuje, že by tato spolupráce měla být podporována, a ovšem musím také říci, že v pětiletém funkčním období této Komise došlo ke dvěma velmi důležitým událostem, v nichž byl úřad OLAF mimořádně užitečný.

Jde o dohodu se společností Philip Morris a následně o dohodu se společností Japan Tobacco z prosince 2007. Největší tabákové korporace připustily, že v jejich provozování spravedlivého obchodu s cigaretami byly určité nedostatky a zaplatily značné částky peněz do rozpočtu EU; také velice úzce spolupracují v boji proti pašování cigaret, které také není v jejich zájmu.

Toto jsou velice významné úspěchy a všechny členské státy podepsaly nejnovější dohodu se společností Japan Tobacco.

Pokračujeme ve spolupráci v této obtížné oblasti, nicméně si myslím, že tyto dvě dohody trochu změnily situaci a my zaznamenáváme mírný pokrok.

Případ, o kterém se zmínil vážený pan poslanec, a sice stíhání a uvěznění státního příslušníka třetí země, je velice důležitý. Šlo zde o jedno z mnoha mezinárodních vyšetřování, která úřad koordinoval na základě takové dohody. V EU proběhlo mnoho stíhání vycházejících z práce úřadu OLAF.

Toto je první stíhání související přímo s pašováním cigaret do EU, které proběhlo ve třetí zemi a týkalo se státního příslušníka země, jež není v EU, takže to také dokládá celosvětovou spolupráci. Mohu uvést několik dalších podrobností od styčných úředníků v Číně a na dalších místech. My všichni máme zájem na posílení této spolupráce a boji proti pašování cigaret.

Gay Mitchell (PPE). – Když ponecháme stranou pracovní místa v podnicích povinných platit DPH, která byla ohrožena, tak má tato záležitost mimořádné důsledky pro zdravotnictví. Polovina všech pacientů v největší nemocnici v Irsku, St James's Hospital, byla přijata kvůli nemocem souvisejícím s kouřením. Když budete mít zájem ověřit si situaci ve všech ostatních členských státech, zjistíte, že je obdobná. Tyto cigarety k tomuto problému přispívají, ale nepřispívají nijak na náklady na jeho řešení.

Vím, že se do souvislosti s nezákonným obchodem s cigaretami pašovanými do Evropské unie dává částka 9,5 miliard EUR, přičemž jich 97 % zůstává neodhaleno. Nenastal čas na komplexní přístup Komise, včetně toho, aby například posoudila možnost, že by se tímto problémem zabývala pobřežní stráž?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Nedávno jsem navštívil zemi mimo Evropskou unii, kde kouření není zakázáno, a skutečně jsem si všiml, jak velký to je rozdíl oproti Evropské unii, kde alespoň na veřejných místech nemůžete ucítit zápach cigaret. Domnívám se, že to je nejdůležitější krok, jak se vyhnout veškerým zdravotním rizikům.

Pokud jde o boj proti pašování cigaret, musíme použít všechny své donucovací orgány. Je to zjevně nejvyšší priorita, nicméně je opět povinností pohraničních stráží v členských státech, aby nelegální cigarety zabavily.

Já sám jsem navštívil přístav, který měl velice propracované vybavení na odhalování lodních zásilek nezákonných cigaret, nicméně toto je v oblasti působnosti jednotlivých členských států. My můžeme pouze pomáhat, my můžeme jenom poskytovat informace a dělat vše, co je v našich silách, abychom členským státům pomohli. Je na jejich pohraničních službách, aby takové zásilky zabavily a zastavily je na hranicích.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pane komisaři, pašování cigaret lze rozdělit do tří proudů: finance, zboží a konečně průvodní dokumentace. Umíte si představit zavedení vyhrazeného zdanění nebo poplatků pro finanční toky, o kterých se konec konců ví a které sem skutečně proudí?

Jsme již přece obeznámeni s tímto druhem daně z finančních transakcí, kde není výrazně zdaněno zboží ani dokumentace, ale finanční transakce. Je přitažlivá výzva to projednat se zeměmi, jako je Švýcarsko.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Souhlasím, že to je velice důležitá záležitost pro daňové orgány. My v Evropě máme celkem značnou spotřební daň z tabákových výrobků, nicméně jak vím ze zkušeností s dohodami uzavřenými společnostmi Philip Morris a Japan Tobacco, týká se do značné míry stejných korporací, jaké jsou našimi hlavními výrobci tabáku. To je tedy výsledek: že spolupracují. Ohledně Švýcarska nemám informace; nevidíme žádné náznaky, že by se Švýcarsko chovalo v této oblasti v Evropě celkově problematičtěji. Všechny státy chápou hrozby plynoucí z nezákonného obchodu s cigaretami, takže když uvidíme nějaké náznaky, určitě se se švýcarskými orgány spojíme.

Předsedající. – Protože autor otázky není přítomen, otázka č. 27 odpadá.

Otázka č. 28, kterou pokládá **Maria Badia i Cutchet** (H-0321/09)

Předmět: Vzdělávání v rámci nové evropské politické strategie

V souvislosti s nynější hospodářskou recesí zaznělo mnoho výzev k nové evropské strategii pro zaměstnanost a udržitelný a rozumný růst. V nejrůznějších oblastech byla v tomto ohledu poskytnuta řada doporučení, ale žádný náznak, co by se mělo udělat v oblasti vzdělávání, a Komise ani členské státy nepřijaly žádné aktuální iniciativy.

S ohledem na potřebu dokončit provádění Boloňského procesu, který se potýká se spoustou obtíží s modernizací univerzit a jiných institucí vysokoškolského vzdělávání, s posílením trojúhelníku vzdělávání/inovace/výzkum a podporování akreditace odborného vzdělávání po celé Evropě má Komise v úmyslu přijmout v této oblasti opatření nebo iniciativy v rámci nové evropské strategie, aby byl do roku 2010 vytvořen plně integrovaný a prvotřídní Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání, jenž bude konkurenceschopný v celosvětovém měřítku a bude podporovat sociální začlenění?

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Děkuji vám za tuto otázku, protože je v těchto dnech velice aktuální. Rád bych zdůraznil, že Komise několik let provádí pod záštitou Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost svůj program modernizace evropského vysokoškolského vzdělávání.

Tento program se zaměřuje zvláště na tři specifické oblasti – výukové programy, správa a financování. Reformy v oblasti studijních plánů jsou prováděny z velké části v rámci Boloňského procesu, který se pokouší vytvořit do roku 2010 Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání.

Jak víte, Boloňský proces není iniciativa Komise, ale mezivládní proces 46 evropských zemí. Komise si je však vědoma svého maximálního významu, připojila se k procesu a plně jej podporuje kvůli jeho důležitosti pro její vlastní program modernizace vysokoškolského vzdělávání.

Abych vyzdvihl některé související iniciativy z minulých let, zmínil bych se o podporování znalostního trojúhelníku vytvořením Evropského inovačního a technologického institutu, o podpoře uznávání vzdělání a odborné přípravy napříč Evropou, o zavedení evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení, o evropském systému pro převod a kumulaci kreditů, o dodatcích k diplomu a evropských kreditech pro odborné vzdělávání a přípravu.

K cílům také patří učinit evropské vysokoškolské vzdělávání transparentnějším a schopným srovnání, a proto probíhají projekty zařazení a klasifikace institucí vysokoškolského vzdělávání.

Komise si také uvědomuje, jak velký význam mají dnešní a zítřejší trhy práce a jaké výzvy s sebou nesou, zvláště pro mladou generaci, a proto přicházíme s iniciativou „Novými dovednostmi k novým povoláním“ a zřizujeme fórum pro spolupráci mezi univerzitami a podniky, v jehož rámci probíhají důležité výměny názorů, stanovisek a zkušeností, a to jak na akademické půdě, tak v podnicích.

Pokud jde o Evropský prostor vysokoškolského vzdělávání, účastnické země se shodují na tom, že ačkoli toho bylo od roku 1999 do dneška hodně dosaženo, projekt nebude roku 2010 ukončen, ale bude pokračovat alespoň do roku 2020.

Komise zastává názor, že by se měl Boloňský proces v nadcházejících letech zaměřit na to, jak dále podporovat mobilitu ve vysokoškolském vzdělávání, posilovat sociální rozměr prostřednictvím spravedlivého přístupu k vysokoškolskému vzdělání a rozvíjet celosvětový rozměr tohoto procesu, tedy spolupráci mezi evropskými vysokoškolskými institucemi a jejich partnery na celém světě.

Maria Badia i Cutchet (S&D). – (ES) Pane předsedající, pane komisaři, dnes mám již podruhé to potěšení vám pokládat otázky a poslouchat vaše odpovědi. Děkuji vám za vaše slova. My samozřejmě souhlasíme s hodnocením všeho, co se odehrává v rámci Boloňského procesu.

Moje otázka souvisela spíše s bezprostřední budoucností a s méně bezprostřední budoucností, protože v důsledku hospodářské krize, která nás postihla, nebudou celé řady odvětví, i některá plně rozvinutá odvětví, vytvářet pracovní místa. A my hovoříme vedle mnoha dalších věcí o nových pracovních místech v novém hospodářství, které nazýváme „ekologickým“.

Proto se ptám, jak se tato nová situace, toto nové hospodářství, které se pokoušíme nastartovat, promítne do plánů a studií, a to jak na univerzitách, tak v rámci odborné přípravy, zvláště nyní, kdy jsme již začali provádět Kodaňský proces zaměřený na odborné vzdělávání, jak dobře víte?

Ráda bych slyšela více o vašich názorech na tuto záležitost.

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Myslím, že jste opět upozornila na velice důležitou záležitost. Již jsme dnes dopoledne diskutovali o tom, že v Evropské unii nyní žije 78 milionů lidí se základní nebo s nižší kvalifikací, a je zcela jasné, že do roku 2020, který jsme si stanovili jako lhůtu, rozhodně nebudeme mít pro tyto osoby se základní nebo nižší kvalifikací stejný počet pracovních míst.

Proto je naprosto nutné, abychom se na tuto dobu připravili: musíme zdokonalit a modernizovat náš vzdělávací systém, musíme pokročit s analyzováním a zjistit, jaké nové kvalifikace a pracovní místa mohou vzniknout. Musíme na to připravit obzvláště mladší generaci, ale i generaci středního věku.

Proto bychom chtěli pokračovat v probíhajícím výzkumu podle strategického rámce pro politickou spolupráci a vzájemné učení „Vzdělávání a odborná příprava 2020“. Je to jen jeden z rámců, v nichž bychom chtěli pokračovat a spolupracovat se vzdělávacími institucemi a s podniky ohledně budoucích požadavků na nejširší a nejpodstatnější kombinaci dovedností, které budou do roku 2020 naši občané potřebovat.

Gay Mitchell (PPE). – Vzdělání je samozřejmě z velké části záležitostí vlád členských států, ale jednou z věcí, které by pan komisař mohl pomoci koordinovat, je ukončení toho, co bych nazval „rasovou segregací“ ve vzdělávacím systému. Občané v celých částech našeho společenství nemají k vysokoškolskému vzdělání přístup.

Například v Dublinu bych mohl vymezit pět oblastí, které ze 75 % tvoří rodiny vězňů z věznice v Mountjoy Jail, což je naše naší největší věznice. Nemusím se zmiňovat o tom, že přístup k vysokoškolskému vzdělání je právě v těchto komunitách v 21. století stále na historicky nejnižší úrovni. Předpokládám, že taková situace je v celé Evropě. Nemohl byste prosazovat normy, které by tuto segregaci ukončily a otevřely přístup k vysokoškolskému vzdělání všem?

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Začal jste svoji otázku velice jasnou analýzou, že existuje oddělení práce a oddělení příslušností, ale je samozřejmé, že Komise silně podporuje veškeré úsilí o zvýšení podílu obyvatel s nejvyšší možnou úrovní vzdělání. Je zcela jasné, že inovativní evropské hospodářství a prosperitu a vysokou životní úroveň, jíž se v Evropě těšíme, můžeme chránit jediné zlepšením úrovně vzdělanosti, rozšířením přístupu ke kvalitnímu terciárnímu vzdělávání, o němž jste se zmínil.

Proto si myslím, že Komise a členské státy musí v tomto směru velice úzce spolupracovat, aby byly vytvořeny podmínky, jež dají studentům nebo žákům pocházejícím z nesnadných socioekonomických poměrů spravedlivou šanci a umožní jim spravedlivý přístup k vyššímu a univerzitnímu vzdělání.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – V dnešní době zanechá školy 19 % mladých lidí v Evropě. Evropská unie nemůže dosáhnout udržitelného hospodářského rozvoje, jestliže nebude investovat do vzdělávání a výzkumu. Dosud investovalo do výzkumu a inovace více než 2 % HDP jenom pět členských států.

Jak HDP členských států, tak rozpočet Společenství se zmenšují v důsledku hospodářské krize. Takže vzniká riziko, že rozpočty určené na vzdělávání a výzkum budou v nadcházejících letech sníženy. Nicméně my musíme do vzdělávání a inovací investovat, aby si Evropská unie mohla udržet svou hospodářskou konkurenceschopnost a vytvářet nová pracovní místa.

Jaká opatření může Komise společně s členskými státy přijmout, aby byla v příštích letech zaručena minimální úroveň investic do výzkumu a vzdělávání?

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Máte naprostou pravdu, že procento studentů nebo žáků, kteří předčasně opouštějí školu, je v Evropě velmi vysoké. Stanovili jsme si úroveň 10 %, jíž má být dosaženo do roku 2010. Je zcela zjevné, že tohoto mezníku nedosáhneme, protože v současné době předčasně opouští školu kolem 15 % studentů nebo žáků, a máte zcela pravdu, že nepříznivě odráží na potřebě kvality našich vzdělávacích systémů v celé Evropě.

Také máte pravdu, že za současných okolností – kdy jsou vnitrostátní vlády pod různými tlaky, pokud jde o veřejné finance a financování stimulačních balíčků, a velice často provádějí strategie k překonání krize namířené k podpoře obnovy zdravého základu ve veřejném financování v příštích letech – se velice diskutuje o rozpočtu.

Jaké by měly být priority? Na co bychom se měli soustředit? Myslím, že jste se již zmínila o tom, že ze strany Komise vždy zaznívá silný hlas zdůrazňující potřebu zachovat přiměřenou úroveň financování výzkumu a inovací v odvětvích vzdělávání, protože věříme, že takto budeme chránit a zvyšovat svou konkurenceschopnost a připravovat své budoucí výzkumné pracovníky a své budoucí zaměstnance ve vysoce konkurenceschopných oblastech na lepší výkon v budoucnosti.

Určitě z Komise uslyšíte hlasy jasně se přimlouvající za to, aby financování činností souvisejících se vzděláváním a podpora pro výzkum a inovace byly ponechány na co nejvyšší úrovni i za těchto velice náročných hospodářských tlaků.

Předsedající. Otázka č 29, kterou pokládá **Silvia-Adriana Ticaú** (H-0327/09)

Předmět: Opatření, jejichž účelem je zajistit mladým lidem přístup ke kvalitnímu vzdělávání, pobízet je k dalšímu studiu a poskytovat jim při tom pomoc a usnadnit jim vstup na pracovní trh

V EU žije 96 milionů mladých lidí ve věku mezi 15 a 29 lety, což představuje zhruba 20 % celkového počtu obyvatel. Podle statistických údajů Eurostatu za rok 2007 je 20 % mladých lidí mladších 25 let vystaveno riziku chudoby. Kvůli hospodářské a finanční krizi je navíc stále obtížnější najít stále zaměstnání. Přibližně 15 % mladých Evropanů zanechává svého studia. V únoru 2009 nemělo zaměstnání asi 17,5 % Evropanů mladších 25 let, což představuje více než dvojnásobek celkové míry nezaměstnanosti v EU, která v tomtéž období dosahovala 7,9 % Mnoho mladých Evropanů je obdobně nuceno přijmout dočasnou práci, protože nemohou najít stále pracovní místo.

Vzhledem k tomu, že budoucnost Evropy závisí na mladé generaci, mohla by Komise uvést, jaká hodlá přijmout opatření, aby mladým lidem zajistila přístup ke kvalitnímu vzdělávání, aby je pobízela k dalšímu studiu a poskytovala jim při tom pomoc a usnadnila jim vstup na pracovní trh, čímž by zajistila jejich lepší začlenění do společnosti?

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Pane předsedající, již jsem ve své předchozí odpovědi některé argumenty uvedl, nicméně toto je samozřejmě velice důležitá oblast a pokusím se v odpovědi na tuto otázku zdůraznit některé další informace.

Jak víte, odpovědnost za obsah a organizaci systémů vzdělávání a odborné přípravy mají podle článků 149 a 150 Smlouvy o ES členské státy. Je skutečně na nich, aby rozhodovaly o obsahu svých vzdělávacích programů na všech úrovních vzdělávání a odborné přípravy.

Komise si však je vědoma významu této záležitosti, kterou nadnesla vážená paní poslankyně, a podporuje členské státy v provádění jejich reforem prostřednictvím otevřené metody koordinace.

Doporučení z roku 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení vymezuje, jaké klíčové schopnosti by měli mladí lidé při svém počátečním vzdělávání a odborné přípravě rozvíjet na úrovni, která je připravena na dospělost a umožní jim rozvíjet si velmi dobré pracovní dovednosti v budoucnosti. Měli bychom se z této perspektivy podívat i na výše zmíněný strategický rámec pro evropskou spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy („ET 2020“). Rád bych zdůraznil, že v rámci prioritních oblastí v prvním cyklu tohoto programu má Komise za cíl rozvíjet mezi členskými státy spolupráci na zlepšování základních dovedností ve čtení, matematice a přírodních vědách a zintenzivnit úsilí o snížení počtu žáků a studentů, kteří předčasně zanechávají svého studia nebo odborné přípravy.

Členské státy s narůstající měrou spolupracují v rámci Kodaňského procesu na sdílení zkušeností a zlepšování spojení mezi odborným vzděláváním a přípravou a trhem práce, aby mladým lidem pomohly vstoupit na trh práce za lepších podmínek. Podpora přitažlivosti a kvality odborného vzdělávání a přípravy je stejně jako zvyšování povědomí o celoživotním učení a související politiky hlavní prioritou, aby byla evropská pracovní síla flexibilní a schopná se přizpůsobovat změnám podmínek na trhu práce.

Abych uvedl některé další programy, tak velice účinným nástrojem na pomoc mladým lidem s přístupem na trh práce je program Leonardo da Vinci. Tento program se zabývá především učni a dalšími mladými lidmi na trhu práce. Díky němu mohou absolvovat část své přípravy v jiné zemi. Výsledky byly dosud velice pozitivní, protože tato umístění v zahraničí zlepšila dovednosti, které jsou pro zaměstnavatele užitečné. Žáci si zlepšili jazykové schopnosti i mezikulturní dovednosti.

Měl bych se zmínit také o programu Erasmus, ale v trochu jiném ohledu, protože jsme dosud hovořili hlavně o výměnách studentů mezi univerzitami. Program Erasmus však od roku 2007 podporuje také umísťování studentů v podnicích. Tento program je od svého počátku velice úspěšný, protože jen v prvním roce jeho fungování se zúčastnilo stáží v zahraničí 20 000 studentů a podílelo se na něm více než 15 000 podniků. Toto je jeden příklad toho, jak můžeme zvyšovat zaměstnatelnost absolventů vysokých škol a podporovat lepší spolupráci mezi vysokými školami a podniky.

Již jsme hovořili o pozitivním vlivu Boloňského procesu na mobilitu studentů a na spolupráci mezi univerzitami a institucemi vysokoškolského vzdělávání, takže nebudu opakovat, co jsem řekl již před několika minutami.

Na závěr bych rád zdůraznil, že Komise si je vědoma obzvláštních potíží, s nimiž se setkávají mladí lidé, když vstupují na trh práce. Jak Komise, tak i Evropská rada se zvláště soustředily na zlepšení situace zaměstnanosti mladých lidí v rámci Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost a vytváření více a lepších pracovních míst. Členské státy roku 2005 přijaly Evropský pakt mládeže, čímž se zavázaly, že věnují větší pozornost začlenění mladých lidí do vzdělávání, zaměstnanosti a do společnosti obecně, ale původně velice slibný pokrok se zastavil kvůli současné hospodářské krizi. Je pravda, že mladí lidé byli postiženi zvláště tvrdě, protože byli první, kdo v nynějších podmínkách ztratil pracovní místo. Komise ve svém sdělení „Společný závazek v oblasti zaměstnanosti“ z června 2009 vyzvala členské státy a sociální partnery, aby zajistili, že mladí lidé budou mít navzdory složitému hospodářskému prostředí přístup ke kvalitnímu vzdělání a odborné přípravě a zejména k vysoce kvalitním učňovským programům a stážím.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hrozí, že kvůli hospodářské krizi bude pro mladé lidi těžší najít práci, že budou muset přijímat práci, která je pod úrovní jejich kvalifikace, nebo že budou nuceni být dlouhá období nezaměstnaní. Komise by měla zajistit, aby tito mladí lidé dostali v době, kdy jsou nezaměstnaní, příležitost se školit, a aby nebyli znevýhodňováni podmínkami zaměstnavatelů, kteří vyžadují minimální dobu praxe, někdy 5–10 let. Jaká opatření Komise zamýšlí v tomto ohledu přijmout?

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Máte naprostou pravdu, že za současných okolností musí být Komise a členské státy velmi tvůrčí ve zlepšování podmínek pro mladé lidi, aby si mohli buď udržet práci, nebo se přeskolít, pokud ji ztratí, a lépe se připravit na příští příležitost, na příští možné zaměstnání. Komise velmi úzce spolupracuje s členskými státy a odborníky a v současné situaci se soustředí na tři oblasti: jak využít toto období, aby bylo zajištěno, že mladí lidé získají správné základní schopnosti a klíčové dovednosti, jak učinit vysoce kvalitní vzdělávání více spravedlivým a jak zajistit kvalitu vyučování a učení se na školách. Domnívám se, že to jsou základní podmínky pro to, aby byli mladí lidé připraveni na překonání tohoto velice nesnadného období a aby byli lépe připraveni na další vlnu pracovních míst, která – doufáme – budou vytvořena, jakmile krize pomine.

Předsedající. Otázka č. 30, kterou pokládá **Liam Aylward** (H-0332/09)

Předmět: Dobrovolná práce ve sportu

Může Komise nastítnit iniciativy, které hodlá ve větším měřítku vyvíjet na podporu dobrovolné práce ve sportu v Evropě?

Maroš Šefčovič, člen Komise. - Dobrovolnictví v aktivitách terciárního sektoru hraje důležitou úlohu při přípravě politik EU, neboť poskytuje společnosti takový užitek, jako je soudržnost, začlenění, demokracie a občanství a přináší nám velmi zřetelnou a neodmyslitelnou ekonomickou hodnotu. Dobrovolnictví poskytuje mnoho příležitostí pro neformální výchovu a zaslouží si odpovídající uznání. I když dobrovolnictví existuje v mnoha odvětvích, oblast sportu má své strukturální zvláštnosti.

Dobrovolná činnost ve sportu tvoří základ organizování, řízení a provádění sportovních činností v nových členských státech a hraje zásadní úlohu při podpoře celkové struktury sportu. Tento význam dobrovolné činnosti ve sportu byl opakovaně uznán na politické úrovni EU: ve své bílé knize o sportu z roku 2007 Komise výslovně uznala úlohu dobrovolné činnosti jako jednoho ze společných prvků evropského přístupu ke sportu. V akčním plánu „Pierre de Coubertin“ se proto bílá kniha snaží podporovat dobrovolnou činnost ve sportu a v neziskových sportovních organizacích prostřednictvím konkrétních činností, včetně studie o dobrovolné práci a výměny osvědčených postupů v neformální pracovní skupině EU pro „neziskové sportovní organizace“.

Projekty související s dobrovolnou prací ve sportu jsou navíc financovány prostřednictvím programů „Evropa pro občany“ a „Mládež v akci“. Na jaře 2009 byla zahájena nová studie o dobrovolné práci, která popsal dobrovolnou práci a popíše dobrovolnou práci ve všech 27 členských státech. To přinese hloubkovou analýzu nejdůležitějších možností a problémů, kterou bude následovat doporučení členským státům, občanské společnosti a sportovním organizacím v Evropské unii. Výsledky studie se očekávají do konce roku 2009, takže je v následujících týdnech jistě obdržíme.

Věříme, že tato studie přispěje k lepšímu pochopení dobrovolné práce ve sportu z hlediska společenského i hospodářského a bude základem odpovědi na politický požadavek, jímž je propagace dobrovolnických činností ve sportu a v jeho výchozích strukturách v kontextu EU.

Jak je uvedeno v návrhu, který stále ještě prochází legislativním postupem, Komise má rovněž v úmyslu podporovat dobrovolnou práci ve sportu v rámci evropského roku dobrovolnictví 2011. Vstoupí-li v platnost Lisabonská smlouva, bude třeba náležitě vykazovat provádění nových ustanovení o sportu, mezi něž patří konkrétní odkazy na propagaci sportovních struktur založených na dobrovolné práci na úrovni EU. V takovém případě povede Komise konzultace se všemi zúčastněnými subjekty s cílem vypracovat politiku a vhodné iniciativy s jasnou přidanou hodnotou EU.

Liam Aylward (ALDE). - Chtěl bych poděkovat panu komisaři zejména za jeho odkazy na bílou knihu o sportu, což vítám.

Chtěl bych se zmínit o obesitě, která je v současnosti jedním z nejzávažnějších problémů v oblasti veřejného zdraví v Evropě. Odhaduje se, že v Evropské unii je 22 milionů dětí s nadváhou, z nichž 5,1 milionu je považováno za obézní. Nárůst dětské obezity je mimořádně varující. Jelikož dětská obezita je také úzce spojena s obezitou v dospělosti, je nejlepší zabývat se tímto problémem v mladém věku.

Jak chce Komise propojit dobrovolnou práci ve sportu a koncepci „sport pro všechny“ s bojem proti narůstající obezitě mezi dětmi v Evropské unii a v členských státech? Existuje nějaká možnost, že by váš útvar vedl výchovný program, který by zajistil, že toto poselství pronikne do celé Evropy a do každého členského státu?

Maroš Šefčovič, člen Komise. - Děkuji vám, že jste otevřel toto velmi závažné téma, které je určitým způsobem spojeno s následující otázkou. Stoprocentně s vámi souhlasím, že dětská obezita a později obezita dospělých je jedním z nejnaléhavějších problémů, kterým v Evropské unii čelíme. Později budu hovořit o studiích, které jsme na toto téma provedli a které jsme vyhodnotili, a je naprosto zřejmé, že mince má dvě strany. Na jedné straně musíme vyvinout velké úsilí při zkvalitňování sportovních aktivit ve školách a při podpoře sportovních aktivit u dospělých; na druhé straně musíme postupovat velmi opatrně, co se týče nutričních návodů.

Jak jistě všichni víte, v nejnovějších studiích bylo jasné zjištěno, že v padesátých letech 20. století jsme pravděpodobně měli vyšší energetický příjem. V té době jsme jedli více tuků, ale neměli jsme problém s obezitou. Naprosto jasnou odpovědí je, že lidé se tehdy mnohem více hýbali a vyvíjeli více fyzické aktivity.

Jedním ze závěrů proto je, že bitvu s obezitou nemůžeme vyhrát jen pomocí dietních doporučení, ale tato doporučení musí být kombinována s odpovídající fyzickou aktivitou.

V tomto ohledu Evropská unie stále čeká na skutečné pravomoci v oblasti sportu. Čekáme na dokončení procesu ratifikace Lisabonské smlouvy a poté Komise zahájí široké konzultace se všemi zúčastněnými stranami tak, abychom mohli připravit kvalitní a pozitivní iniciativy, které bude přijímat široká veřejnost. To bude jedno z témat, na něž bychom se měli soustředit, neboť jedna z možností, jak jednoznačně zlepšit situaci mezi dětmi, je zvýšit počet hodin věnovaných ve škole fyzické aktivitě. Nebude tak obtížné to zavést a jsem si jist, že to přinese velmi významné a kladné výsledky.

Marian Harkin (ALDE). - V odpovědi panu Aylwardovi jste uvedl, že dobrovolná práce přináší jasnou ekonomickou hodnotu. To skutečně přináší, a přináší i společenskou hodnotu. Jelikož jste ve své odpovědi zmínil mimo jiné i rok 2011 jako rok dobrovolnictví, chtěla bych se zeptat, proč Komise na ten rok navrhla rozpočet jen ve výši 6 milionů EUR; rozpočet pro rok 2010 dosáhne výše 18 milionů EUR.

Dobrovolná práce je bezplatná v tom smyslu, že je poskytována bezplatně, ale to není pro Evropskou komisi dostatečným důvodem, aby neinvestovala do 100 milionů dobrovolníků po celé EU. Proto by mě zajímal váš názor na výši finančních prostředků, které byly na ten rok vyčleněny, neboť se skutečně domnívám, že nejsou dostatečné.

Maroš Šefčovič, člen Komise. - Abych vám dal co nejpřesnější odpověď, radil jsem se s vedoucím svého kabinetu. Podle mých informací bylo na celý rok dobrovolnictví vyčleněno 8 milionů EUR. Věřím, že za pomoci vhodného plánování – s nímž, doufám, budeme moci začít brzy, jakmile rozhodnutí bude přijato – a s touto finanční částkou můžeme skutečně podtrhnout význam dobrovolné práce, jejího prospěchu pro společenský život a úspor, které přináší při organizování společenských, kulturních a jiných činností. Doufám, že s touto částkou rozhodně můžeme dosáhnout cílů, které jste zmínila ve svém dotazu.

Předsedající. - Otázka č. 31, kterou pokládá **Brian Crowley (H-0338/09)**

Předmět: Bílá kniha o sportu

Jaké programy zavádí Evropská komise, aby upozornila na výhody lepších stravovacích návyků v Evropě v souladu s cíli politiky bílé knihy EU o sportu?

Maroš Šefčovič, člen Komise. - Tato otázka do určité míry souvisí opět s mou předchozí odpovědí na téma, jak můžeme kombinovat lepší stravovací návyky, jak můžeme propagovat zdravější životní styl a jak můžeme vnést evropskou přidanou hodnotu do vnitrostátních politik v těchto oblastech.

V první řadě bych měl uvést, že bílá kniha Komise „Strategie pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou“ zdůraznila význam proaktivních kroků, jejichž cílem je zvrátit pokles fyzické aktivity. Činnosti navrhované pro oblast fyzické aktivity v této bílé knize a v bílé knize o sportu se vzájemně posilují a doplňují.

Komise vytvořila skupinu na vysoké úrovni pro výživu a fyzickou aktivitu, kde úředníci ze všech členských států mohou sdílet nápady a osvědčené postupy z oblasti politiky a získávat přehled o všech vládních politikách v této oblasti. Jak pravděpodobně víte, tato skupina na vysoké úrovni se setkává nejméně třikrát ročně.

Prostřednictvím programu veřejného zdraví Komise podporuje mimo jiné takové iniciativy, jako je vytváření sítí v oblasti místního partnerství, které se soustředí na fyzickou aktivitu mezi mladými lidmi.

Vrátíme-li se k bílé knize o výživě, musím zdůraznit, že tato kniha upozorňuje na významnou úlohu soukromého sektoru a nevládních organizací, kteří nám pomáhají zajistit skutečný pokles míry obezity.

Práce Evropské platformy pro stravu, fyzickou aktivitu a zdraví pokračuje a členové platformy se zavazují, že ve svých oblastech budou usilovat o zvrácení trendu.

V oblasti sportu zůstává bílá kniha jediným důležitým referenčním bodem. Předznamenává několik kroků v oblasti sportu a zdraví, známých jako součást koncepce „zdraví upevňující tělesné aktivity“ (HEPA), mezi něž patří podpora sítě HEPA. Navrhuje i více možností financování u projektů v této oblasti, zejména v souvislosti se sedmým rámcovým programem pro výzkum a technologický rozvoj, s programem EU v oblasti veřejného zdraví, s programy pro mládež a státní příslušnost a s programem celoživotního učení.

Pokyny EU týkající se fyzické aktivity, přijaté v roce 2008, také mohou být nahlíženy jako příspěvek k informování občanů o prospěšnosti fyzické aktivity a zachování odpovídající rovnováhy mezi výživou a fyzickou aktivitou.

Komise provádí v současné době přípravné kroky v oblasti sportu s cílem nachystat budoucí kroky EU v souladu s rozpočtovými rozhodnutími Parlamentu a přípravné kroky v roce 2009 již jasně naznačily velký zájem o oblast HEPA, neboť 64 % žádostí o opatření spadá do této oblasti.

Brian Crowley (ALDE). – Pane předsedající, rád bych poděkoval panu komisaři za odpověď. Ve skutečnosti se můj dotaz netýkal předchozí otázky, pohlížel jsem na problematiku z jiného úhlu.

Pan komisař se dotkl dvou bodů, na které jsem chtěl upozornit: především, co se týče skupiny pro výživu a zdraví, která se schází k problematice různých druhů potravin a dietních opatření, ale i co se týče klamavé reklamy, která poškodila mnoho lidí, kteří tvrdí, že sport je spojen s jistými druhy produktů a doplňkových výrobků, jež mohou být velmi škodlivé pro zdraví. Místo toho, aby se používaly přírodní produkty a vytvářelo se tak lepší a zdravější prostředí pro lidi, kteří chtějí trénovat nějaký sport, používají tyto lidé náhražky, jako jsou růstové hormony, které ve vysoké koncentraci obsahují některé nápoje a drinky pro vysokou výkonnost, prodávané jako prostředky, jež vás mimořádně vzpruží a dodají vám energii, ale ve skutečnosti způsobí velké zdravotní problémy. Proto jsem chtěl spojit to nejhezčí ze sportu s tím, co sportovci a sportovkyně dělají, aby se dostali do formy, v jaké jsou, a přitom dodat odvahu těm, kdo jsou na nižších sportovních příčkách, aby pochopili, že vypití výkonnostního nápoje z nich neudělá nejlepšího sportovce na světě.

Maroš Šefčovič, člen Komise. - Myslím si, že váš úhel pohledu je naprosto správný, neboť jdete-li dnes do fitness centra, ještě před tím, než se dostanete ke cvičebním strojům, procházíte kolem polic plných nejrozličnějších produktů, potravních doplňků, energetických nápojů atd. Máte úplnou pravdu, že tato oblast představuje i velký obchod a že bychom se měli velmi pečlivě zamyslet, jak k ní přistupovat a jak nalézt odpovídající rovnováhu mezi nabídkou kvalitních produktů pro sportovce, ale zároveň zajistit, aby měli řádné informace o tom, jaké produkty používají.

Myslím si, že informační kampaň o negativních dopadech tohoto druhu výrobků by byla velmi užitečná. Na úrovni ochrany spotřebitelů musí být tyto výrobky jasně popsány a musí být velmi zřetelně vyznačeno, jaké škodlivé důsledky by jejich konzumace mohla sportovcům přinést. Myslím, že máte naprostou pravdu, jestliže říkáte, že musíme promyslet, jak bychom se mohli vyhnout negativním důsledkům nulové prospěšnosti vyvíjených sportovních aktivit, protože se používají výrobky zdraví škodlivé.

Předsedající. - Otázka č. 32, kterou pokládá **Jelko Kacin** (H-0343/09)

Předmět: Potíže slovinského divadla v Terstu

EU nálehavě potřebuje komisaře pro lidská práva. V EU jsou do očí bijícím způsobem porušována lidská práva. Tady je příklad z Itálie. Jedním z pilířů národní identity a kultury slovinské menšiny v Itálii je slovinské divadlo (*Slovensko stalno gledališče*) v Terstu, které bylo založeno již v roce 1945 obecními, provinciálními a regionálními italskými orgány.

Divadlo se vždy potýkalo s finančními problémy, neboť italské orgány je pravidelně nefinancují. Divadlo muselo v září zastavit účinkování z důvodu finančních problémů. Italský stát má významnou vnitrostátní i mezinárodní povinnost starat se o tyto italské občany, kteří jsou příslušníky slovinské menšiny. Italský stát nerespektuje práva svých vlastních občanů a tím, že divadlu znemožňuje činnost, vykonává politiku aktivní asimilace menšiny. Ve Slovinsku se na toto chování pohlíží jako na do očí bijící porušování povinností Itálie vůči menšině, v tomto případě menšině slovinské.

Co můžete vy, jako evropští komisaři, udělat pro zachování slovinského divadla v Terstu a tím i pro zachování slovinského jazyka?

Maroš Šefčovič, člen Komise. - Chtěl bych rovněž poděkovat váženému panu poslanci za tuto otázku. Je jasné, že se pokouší prozkoumat všechny cesty, jak pomoci zlepšit situaci v tomto divadle. Nejprve musím zdůraznit, že činnost Společenství v oblasti kultury se opírá o článek 151, který stanoví, že činnost Společenství je zaměřena na podněcování spolupráce mezi členskými státy a v případě potřeby na podporu a doplňování jejich činnosti.

Rozhodování o přidělování vnitrostátních finančních prostředků kulturním institucím však náleží členským státům a žádná pravomoc na úrovni Společenství nedovoluje Komisi, aby tuto volbu ovlivňovala. Mezikulturní

dialog a podpora kulturní rozmanitosti jsou však hlavním cílem evropské kulturní agendy a nadnárodní projekty v této oblasti tak mohou využívat podporu Společenství v rámci kulturního programu.

Kulturní program se zejména zaměřuje na podporu tvořivosti a mobility umělců, na přístup veřejnosti ke kultuře, na šíření umění a kultury, na mezikulturní dialog a na znalost historie a kulturního dědictví národů Evropy. Financovány mohou být pouze projekty mající evropskou dimenzi, to znamená, že na projektu se musí podílet nejméně tři, nebo v případě víceletých projektů šest organizací z různých členských států.

Granty na provozní náklady pro jedinou kulturní instituci jsou možné jen v případě, že instituce provozuje činnost na evropské úrovni nejméně v sedmi zemích účastnících se kulturního programu. Bylo by vhodné uvést i to, že Komise vyvinula strategii na podporu mnohojazyčnosti v Evropské unii, do níž spadají úřední, národní, regionální a menšinové jazyky a jazyky přistěhovalců.

Sdělení ze září 2008 „Mnohojazyčnost: přínos pro Evropu i společný závazek“ potvrzuje, že Komise podporuje všechny jazyky, jimiž se hovoří ve Společenství, včetně jazyků, jimiž hovoří menšiny. Tato strategie se provádí v úzké spolupráci s členskými státy, které však nakonec rozhodují samy o vnitrostátní jazykové politice. Podpora výuky jazyků a jazykové rozmanitosti je rovněž jedním z obecných cílů programu celoživotního učení. V rámci tohoto programu Evropská unie podporuje projekty a sítě propagující všechny jazyky vyskytující se v EU, včetně jazyků, jimiž hovoří menšiny.

Kromě toho je třeba zdůraznit, že ochrana osob náležejících k menšinám je jednou ze zásad, na nichž je Unie založena. Proto je Komise toho názoru, že členské státy musí použít všechny dostupné právní nástroje, aby zaručily práva jednotlivců, včetně osob náležejících k menšinám, a musí proaktivně vystupovat proti všem příčinám diskriminace. Evropská komise znovu potvrzuje své odhodlání chránit základní práva a nediskriminaci.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Pane komisaři, děkuji vám za odpověď. V zásadě odpovídá na moji otázku, ale tady nejde o problém zásad. Toto je velmi specifický problém a problém, který se týká života lidí. Komise je samozřejmě toho názoru, že jde o záležitost, která patří do pravomoci členských států, ale podle této sněmovny ne všechno v Itálii funguje tak, jak by mělo. A právě z toho důvodu zde budeme zítra hlasovat o usnesení, které je výsledkem rozpravy o svobodě médií v Itálii. Přestože Komise je nepochybně přesvědčena, že v tomto ohledu nemá žádnou pravomoc, většina z nás tady je toho názoru, že Komise je oprávněna zabývat se i takovými záležitostmi.

Otázky týkající se menšin nejsou jen záležitostmi občanských práv. Je to problematika, která se dotýká i samotného státu, který zodpovídá za práva menšin a je povinen je dodržovat. Pane komisaři, jsem rád, že jste hovořil o diskriminaci a o boji proti ní, ale skutečnost je, že žádná menšina nemůže přežít, nedostane-li se jí pozitivní diskriminace. Menšina potřebuje zvláštní porozumění a pomoc a větší morální, politickou a finanční podporu, má-li přežít. To je pozitivní diskriminace. A v tomto případě, pane komisaři, hovoříme o instituci, která byla zřízena výše uvedeným státem. Toto divadlo existuje a funguje více než čtyřicet nebo padesát let, ale každý rok posloucháme stejnou obehnanou písničku. Odmítnutí poskytnout finanční prostředky z grantu až do konce roku je určitou formou politického tlaku a jak sám víte, všichni Slované mají podobné rčení: prázdný pytel nestojí. Potřebujeme konkrétní finanční opatření.

Maroš Šefčovič, člen Komise. – Úplně chápu vaše obavy, ale my v Komisi musíme pracovat podle naprosto jasných stanovených pravidel, zejména v oblasti přidělování financí z rozpočtu a jejich vyplacení.

Proto jsem se ve své odpovědi pokoušel nabídnout možnosti, jak bychom mohli na evropské úrovni pomoci slovinskému divadlu.

Jediná možnost, jak by Komise mohla v tomto ohledu finančně pomoci, by byla v případě, že by vedení divadla navázalo spolupráci se svými kolegy a zapojilo se do kulturního programu za stávajících podmínek. Myslím si, že to by bylo schůdné a možné, a věřím, že by to prospělo nejen divadlům, ale i jiným umělcům a dalším partnerům, s nimiž by slovinské divadlo v budoucnu spolupracovalo, neboť pouze za těchto podmínek může Komise zaujmout pozitivní postoj k financování takových konkrétních činností, které jsou v tomto ohledu velmi jasně charakterizovány prvkem evropské přidané hodnoty a evropské spolupráce.

Jak víte, nemáme-li zvláštní rozpočtovou linii pro tento typ projektů, nemůžeme je financovat. Naprosto chápu, že rozprava o takové věci je často velmi vášnivá, neboť se skutečně týká národů, národností a jazyků. Proto si myslím, že Evropský parlament je velmi vhodným místem na projednávání takové záležitosti, jak jste zdůraznil ve své doplňující otázce.

Předsedající. – Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

15. Změna nařízení (ES) č. 1234/2007 (společná organizace trhů) (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o návrhu nařízení Rady, jímž se mění nařízení (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (KOM(2009)0152 – C7-0223/2009 – 2009/0152(CNS)).

Mariann Fischer Boel, členka Komise. - Pane předsedající, úvodem bych vám ráda poděkovala, že jste umožnil použití naléhavého postupu pro dva návrhy, které, jak doufám, pomohou zlepšit situaci na trhu s mlékem – v jednom se navrhuje, aby mléko bylo zahrnuto do působnosti článku 186, druhý se týká řízení výkupního systému pro kvóty.

Tyto návrhy jsou poslední z dlouhé série opatření zaměřených na odvětví mléka, která jsme přijali. Zaznamenala jsem vaše usnesení ze 17. září a doufám, že jste si povšimli, že mnoho vašich doporučení již přešlo do praxe, objevují se v probíhajících studiích nebo budou podkladem pro dnešní návrhy.

Co se týče dlouhodobých opatření uváděných ve vašem usnesení, zřídili jsme skupinu na vysoké úrovni. První setkání již proběhlo a doufáme, že závěrečný dokument bude k dispozici do konce června příštího roku.

Jsem velmi ráda, že mohu říci, že skutečnost na trhu s mlékem je dnes taková, že ceny stoupají a že se již neprovádí intervenční výkup, neboť tržní ceny jsou lepší než intervenční ceny.

Co se týče mého návrhu, článek 186 představuje stávající opatření pro mnoho produktů, ale mléko mezi ně nepatří. Nedávná nestálost cen, kterou jsme zažili a která začala v roce 2007, ukázala, že je, nebo že bude nutné zahrnout do tohoto článku mléko, neboť to pak umožní Komisi rychlejší reakci.

Včera v Radě ve složení pro zemědělství a v COMAGRI jsem rovněž oznámila, že 280 milionů EUR bude určeno pro zemědělce v oblasti výroby mléka. Aby bylo možné vyplatit tyto peníze rychle, potřebuji jen právní základ v článku 186. Představa je taková, že peníze budou přiděleny do národních finančních rámců na základě produkce v období 2008-9 a samozřejmě při dodržení stropu vnitrostátních kvót, a budou nediskriminačním způsobem přiděleny těm zemědělcům zabývajícím se výrobou mléka, které krize postihla nejvíce. Abychom však mohli využít této možnosti, musíme zařadit mléko do působnosti článku 186.

Když říkám, že jsem oznámila možnost nabídnout 280 milionů EUR, musíte si uvědomit, že rozpočtový orgán, jímž je Evropský parlament a Rada ve složení pro finanční věci, bude muset o této částce rozhodnout na zasedání ECOFIN dne 19. listopadu. Včera jsem ještě uvedla, že toto jsou poslední peníze, které mám v kapse, s výjimkou 300 milionů EUR, které potřebujeme jako nárazník, abychom se vyhnuli finanční kázní. Je důležité, abych vám jasně sdělila, že článek 186 není *carte blanche*, díky které by se dalo navrhopvat cokoli, co Komisi může napadnout. V této fázi mohu jediné říci, že soukromé skladování různých produktů – což by se mohlo týkat i sýrů – připadá v úvahu za předpokladu, že situace na trhu je taková, abychom je mohli obhájit.

Druhou část návrhu tvoří řízení systému kvót. Členské státy dnes již mohou vykupovat kvóty. Nyní zavádíme možnost, aby členské státy prostě snížily celkový vnitrostátní strop pro kvóty o kvóty, které vykupují z trhu. Je to dobrovolný systém, neboť z našich diskusí je zřejmé, že povinné systémy by z politického hlediska prostě nefungovaly.

Těším se na vaše komentáře.

Albert Deß, jménem skupiny PPE. - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, velmi vítám skutečnost, že žádost o použití naléhavého postupu byla dnes v tomto Parlamentu schválena velkou většinou. Vyslali jsme tak signál našim producentům mléka a nevyhýbáme se své odpovědnosti. Na rozdíl od menší části mých kolegů z jiných skupin vidíme v této žádosti o použití naléhavého postupu dodatečný nástroj k poskytnutí pomoci producentům mléka v obtížných časech.

Je jistě pravda, že tato žádost přišla od Komise v daný jednací den velmi pozdě, a nebylo téměř možné jí vyhovět. Jak je vidět, je to ale vždycky lepší, než nedělat vůbec nic.

Stanoviska k navrhovanému programu výkupu se v mé skupině rovněž velmi rozcházejí. Tento program by měl být povinný, aby měl vůbec nějaký účinek. Dosud pro něj v tomto Parlamentu ani v Radě nevidím žádnou většinu. Takový program by kromě toho nebyl přijatelný pro některé členské státy, protože by se rovnal krácení vyrovnávacího opatření i krácení kvót. Náznak, že prioritním skupinám by měly být kvóty zvýšeny, je rozhodnutí, které je již platným právním předpisem.

Zahrnutí mléka a mléčných produktů do působnosti článku 186 pro naléhavá opatření v případě narušení trhu je třeba uvítat. Já nicméně budu předkládat pozměňovací návrh, aby toto opatření bylo omezeno na dva roky. Pokud prokáže svou užitečnost, budeme souhlasit s prodloužením.

Nakonec bych chtěl poděkovat za těch 280 milionů EUR. Paní komisařko, vy jste skutečně vyšla Parlamentu velkoryse vstříc. Víím, že už žádné další peníze k dispozici nemáte. Žádám, aby byl návrh usnesení s případnými pozměňovacími návrhy ve čtvrtek přijat.

Paolo De Castro, jménem skupiny S&D. - (IT) Pane předsedající, paní Fischerová Boelová, dámy a pánové, úvodem bych chtěl využít této příležitosti a říci, jak mě potěšila zodpovědnost, kterou tato sněmovna projevila dnes ráno, když schválila naléhavý postup týkající se zahrnutí odvětví mléka do působnosti článku 186 jednotného nařízení o společné organizaci trhů společně s mnoha dalšími zemědělskými výrobky.

Rychlé rozšíření předpisu, jímž se řídí intervence v tomto odvětví v případě tržní krize, nám umožňuje připravit důležitou reakci v době, která je mimořádně obtížná pro zemědělství jako celek a pro odvětví mléka zejména. Očekáváme, že v tomto bodě Evropská komise vezme v úvahu žádosti Parlamentu, jak uvedla paní Fischerová Boelová, v nichž bylo několikrát zdůrazněno, že dosud přijatá opatření se ukázala jako nedostatečná vzhledem k závažnosti nynější krize.

Dnešní otevřenost Parlamentu vůči Komisi by neměla být vykládána jako plné pověření neomezenými pravomocemi, ale jako gesto zodpovědnosti v závažné a naprosto výjimečné situaci.

V tomto ohledu bych chtěl zdůraznit, že Parlament považuje své zapojení do všech fází rozhodování za zásadní pro to, aby byl zaručen demokratický dohled, a proto jsme přesvědčeni, že Komise by měla předem Parlament informovat o tom, jak vlastně použije tyto nové pravomoci, které jsou jí podle článku 186 svěřeny i pro odvětví mléka.

George Lyon, jménem skupiny ALDE. - Pane předsedající, i já bych rád poděkoval paní komisařce, že sem dnes večer přišla, aby nám podrobněji vysvětlila, jaké pravomoci požaduje. Paní komisařko, nejprve bych vám chtěl poděkovat, že jste na usnesení schválené touto sněmovnou 27. září reagovala kladně. Vítám kroky, které jste podnikla ve snaze se stabilizovat tuto velmi vážnou situaci, které producenti mléka čelí. Vítám i 280 milionů EUR na restrukturalizaci, které jste ohlásila.

Co se týče první části vašeho návrhu, otázka, kterou si dnes musíme všichni položit, je: proč jsme žádání o schválení naléhavých opatření v tak pozdní fázi a napomohou tato opatření obnově trhu? Protože jak jste jasně uvedla ve svém projevu, první výhonky obnovy se již objevují. Nejsem přesvědčen, že navrhované změny kvót něco podstatného změní, ale jelikož jsou pro členské státy dobrovolné, nebude naše skupina proti tomu, aby byly uplatněny.

Co se týče návrhu na rozšíření působnosti článku 186 na mléko a mléčné výrobky, podle mých zkušeností je to tak, že ministři, nebo v tomto případě komisaři, přijdou do parlamentu a požádají o pravomoci, aby mohli podniknout kroky a problém vyřešit. Zdá se, že dnes večer jsme žádání o udělení pravomocí Komisi, aniž by nám předtím někdo přesně řekl, jaká opatření k řešení situace použije.

Jak chápu z vašeho předchozího příspěvku, zmínila jste, že tuto mimořádnou pravomoc potřebujete jako právní základ k vyplacení 280 milionů EUR. Byl bych rád, kdybyste mohla vysvětlit, zda je tomu tak. Proto požadujete pravomoci? Protože my všichni máme obavy z toho, že bychom mohli Komisi předat bíancošek.

Paní komisařko, řekla jste, že pokud jde o finance, jste již úplně oškubaná, takže máte-li jiné nápady, jaké kroky byste mohla podniknout, není moc finančních možností podnikat něco skutečně významného. Naše skupina tyto pravomoci udělí jen v případě, že budou časově omezeny a budou moci být použity jen v krajním případě.

Martin Häusling, jménem skupiny Verts/ALE. - (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, tato rozprava se konečně pohnula. Komise musí nyní nést znovu celkovou odpovědnost. Dnes ráno jsme viděli něco jiného, přestože bychom byli rádi viděli, aby se Parlament více angažoval. Chci jasně říci, že nejsme proti finanční pomoci. Musíme si však jasně uvědomit, že taková pomoc je jen kapkou v moři, a to doslova.

Ani rozhodnutí přijatá v Lucemburku nám bohužel nepomohla znovu vnést rovnováhu do nabídky a poptávky, což je v tomto případě samozřejmě to nejdůležitější. Dobrovolný výkup kvót je dobrá věc, ale nebude mít velký dopad, neboť výrazně nepřispěje ke snížení objemu.

Již včera jsem uvedl, že se musíme řádně zamyslet nad zprávou Účetního dvora a začít s prováděním politiky zaměřené na dlouhodobá řešení a že musíme brát v úvahu to, co řekl Účetní dvůr. Účetní dvůr řekl, že potřebujeme, aby dodávky byly v budoucnu řízené, jinak nebude možné celý systém financovat, a my na evropském trhu potřebujeme v odvětví mléka politiku opírající se o kvalitní produkty.

Musíme co nejrychleji ustoupit od vyplácení vývozních náhrad – to je z naší strany starý požadavek a často jsme poukazovali na katastrofální důsledky těchto opatření.

My skutečně potřebujeme politiku, která by přesáhla tuto nynější krizi, a ze strany Komise očekáváme dlouhodobá řešení. Komise nám bohužel dosud nedala žádnou odpověď, zejména co se týče způsobu posílení organizací producentů tak, aby měli na trhu větší sílu a aby došlo k omezení maloobchodních řetězců.

James Nicholson, jménem skupiny ECR. - Pane předsedající, úvodem bych chtěl říci, že toto rozhodnutí samozřejmě vítám, a myslím si, že včerejší večerní rozprava ve výboru a dnes večer v plénu nám umožní vnést do situace více jasnosti. Skutečností, a myslím si, že i příčinou frustrace, kterou mnozí producenti mléka cítí, je fakt, že zatímco již do určité míry viděli to, co tu pan Lyon nazval zelenými výhonky, tyto peníze jim ještě nedorazily na bankovní účty. Z toho jsou producenti mléka do určité míry frustrováni. Mnoho z nich je už dlouho pod finančním tlakem. Je dobré a užitečné, že o tom můžeme hovořit, protože já nyní souhlasím s potřebou aktualizovat článek 186, abychom tyto peníze dostali co možná nejrychleji k producentům. Myslím, že to je výzva.

Líbí se mi myšlenka pana Deše týkající se změny, a pokud ji prosadí, myslím si, že bych tuto změnu s omezením na dva nebo dokonce tři roky podpořil, abychom tuto záležitost vyřídili. Systém výkupu mě však nepřesvědčil. Ten musíme provádět, abychom ochránili odvětví.

Patrick Le Hyaric, jménem skupiny GUE/NGL. - (FR) Pane předsedající, paní komisařko, musím vám dnes večer znovu říci, že finanční opatření, která navrhuje, jsou jen pouhou kapkou v moři, pokud jde o krizi a beznaděj, v níž dnes zemědělci žijí.

Chystáte se uvolnit 280 milionů EUR, zatímco jen před několika týdny to mělo být 600 milionů EUR. Dáte tak jednorázovou platbu 1 000 EUR zemědělcům, kteří nyní trátí 100 až 200 EUR denně. Proto voláme po skutečném krizovém finančním plánu, ne po náplasti na život ohrožující nemoc.

Na druhou stranu chcete použít veřejné finanční prostředky na obrovský plán na porážku mléčného dobytka a na uzavření farem. Uděláte-li to, zničíte budoucnost našich zemědělců, neboť nejvíc postiženi budou mladí zemědělci, malí farmáři, ti, kdo obdělávají půdu, kdo vyrábějí mléčné výrobky a kvalitní sýry a kdo chrání životní prostředí.

Jak se odvažujete něco takového navrhovat, když tolik rodin v Evropě i jinde nemá přístup k jídlu, mlékem počínaje! A dodám, že v zítřka, díky vašemu plánu, mléko nebude.

V době, kdy se tak vychvaluje Lisabonská smlouva, se můžeme jen divit, že chcete uplatňovat tento článek 186 nařízení, který vám poskytne plné pravomoci. Ale vy jste tyto plné pravomoci jste měli a právě tyto plné pravomoci vám umožnily rozhodnout o liberalizaci kvót, což nás zatahuje do krize, kterou dnes prožíváme, a těžší z toho pouze výrobci a distributoři. Neboť i dnes Evropský účetní dvůr poukazuje na to, že v letech 2000 až 2007 se spotřebitelské ceny mléka zvýšily o 17 %, zatímco ceny producentů klesly o 6 %.

Paní komisařko, ještě jednou vám opakuji, že existuje naléhavá, velmi naléhavá potřeba poskytnout zemědělství rozsáhlou pomoc prostřednictvím velkého evropského nouzového fondu a vrátit se k minimálním zemědělským cenám a nenechat kapitalistický trh zničit naše zemědělce.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Paní komisařko, budu pochopitelně hlasovat pro návrh, i když si uvědomuji, že tato pomoc nevyřeší situaci zemědělců. Mám však tři otázky. Ta první je následující. Jaké je poučení z

této krize? Poučili jsme se z ní vůbec? Paní komisařko, krize nebyla způsobena žádnou přírodní katastrofou tsunami nebo podobnou událostí, ale celou řadou špatných rozhodnutí a naprosto selhávající zemědělskou politikou. Podíváme-li se na budoucnost, co můžete zemědělcům slíbit? Jak se mají v budoucnu vyhnout podobné krizi? Chtěla bych od vás slyšet jednoznačnou a podrobnou odpověď.

A teď k mé další otázce. Včera na slyšení ve výboru jste uvedla, že členské státy mohou tuto částku použít svobodně. Co to přesně znamená? Budou členské státy schopny distribuovat tyto peníze spravedlivě tak, aby je nedostaly velké zemědělské obchodní podniky a velké farmy, ale drobní hospodáři, rodinné farmy, které potřebují pomoc nejvíce a jejichž živobytí na těchto penězích závisí? Tito zemědělci jsou v nejzoufalejší situaci. Další velkou skupinou, na níž by se mělo myslet, jsou zemědělci v nových členských státech, zejména drobní hospodáři. Jak chcete ukončit tuto netolerovatelnou diskriminaci, která vyplývá ze skutečnosti, že například my, Maďaři, jsme museli předat klíče od celého svého trhu Evropské unii a dostali jsme jen zlomek podpor? Jak a kdy bude odstraněna tato nespravedlnost a nerovnost?

Giovanni La Via (PPE). - (IT) Pane předsedající, paní Fischerová Boelová, dámy a pánové, vítám přístup paní komisařky k rozhodnutí předstoupit před Parlament a předložit balíček opatření v odvětví mléka.

S odkazem na obsah navrhovaných opatření a bez ohledu na nedostatečné provozní podrobnosti si myslím, že se věci ubírají správně, směrem k řešení problémů, které v současné době dolehly na naše zemědělce. Nevěřím však tomu, že by samotná navrhovaná opatření mohla vyřešit problémy, před nimiž stojíme. Nicméně jsem přesvědčen, že je důležité hlasovat pro návrh na změnu článků 78 a 79 nařízení (ES) č. 1234/2007.

Co se týče článku 186 tohoto nařízení o společné organizaci trhů, rád bych v první řadě zdůraznil, že odstavce a) a b) tohoto článku stanoví různé úrovně ochrany pro různé produkty a u některých zavádějí intervence, pokud ceny výrazně vzrostou nebo klesnou, zatímco u jiných – vepřového masa, olivového oleje a dalších produktů – jen v případě, že ceny výrazně vzrostou. Myslím si, že je to nepřijatelný rozpor.

Rád bych prosadil, rovněž jménem Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), pozměňovací návrh s cílem zajistit, aby Komise informovala Parlament dříve, než uplatní opatření uvedená v článku 186, a myslím si, že tento pozměňovací návrh je v souladu s tím, co již navrhla Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu.

A nakonec vyzývám paní komisařku, aby zvýšila částku *de minimis* pomoci pro všechna výrobní odvětví bez ohledu na momentálně platné vnitrostátní stropy, jak se požaduje v usnesení Parlamentu ze dne 17. září.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). - (PT) Pane předsedající, paní komisařko, všichni jsme si bohužel vědomi závažnosti situace v odvětví mléka v Evropě. Moje politická skupina se již řadu měsíců dovolává přijetí naléhavých opatření, jimiž bychom se pokusili zachránit tisíce zemědělců ohrožených krachem. Přijali jsme vlastní iniciativy a podpořili jsme iniciativy jiných politických skupin, abychom toho dosáhli.

Nezbývá nám než přivítat iniciativy Komise, jakkoli se nám mohou zdát nepřiměřené. Také proto Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu hlasovala dnes ráno pro naléhavý postup, který nám byl předložen. Navrhujeme však, a budeme požadovat, aby Evropský parlament byl průběžně informován o opatřeních, která budou v nadcházejících dnech přijímána, a to na základě pravomocí, které nyní předáváme Komisi. Uděláme, co je v našich silách, abychom obnovili rovnováhu na trhu tak, aby mohl výrobcům zaručit odpovídající výnosy, jak opětovně potvrzuje Lisabonská smlouva.

Marit Paulsen (ALDE). - (SV) Pane předsedající, jestliže hrozí krize v některých odvětvích, je samozřejmě nezbytné reagovat okamžitě, stejně jako tomu bylo v bankovníctví, v automobilovém průmyslu a v případě producentů mléka. Tyto krize se však neustále opakují. Příště to možná nebude odvětví mléka. Možná to bude obilí nebo něco jiného.

Mohu-li posunout diskusi poněkud mimo momentální rámec, nemůžeme se zabývat jen bezprostředními problémy. Musíme si najít čas i energii a dělat takové politické plány, aby společná zemědělská politika pro Evropu byla silná, udržitelná, pružná a aby odbourávala nejhorší důsledky cenové nestability, již můžeme očekávat. Chtěla bych, aby evropský venkov byl životaschopný, a venkov nemůže přežít bez zemědělců a zvířat!

Martin Häusling (Verts/ALE). - (DE) Pane předsedající, pan Bové zde dnes večer bohužel nemůže být, dostávám se tak opětovně ke slovu. Mám pro paní komisařku několik otázek. Skutečně vážně věří, že vyplacení těchto finančních prostředků ukončí protesty? Jak jsem řekl již dříve, jsem přesvědčen, že dnešní ranní rozhodnutí Parlamentu se rovná vystavení bílému šeku Komisi, protože nevíme, co s ním Komise

udělá. Řeknu to ještě jednou: Komise není součástí řešení problému, ale je vlastně součástí problému samotného. Za tímto názorem si stojím.

Já jen toto rozhodnutí prostě přijímám, neboť je třeba vidět skutečnosti takové, jaké jsou, a tak to bylo rozhodnuto, a chtěl bych ostatním poslancům říci, že tato opatření musíme omezit. Musíme je omezit na únosnou dobu, abychom se my v Parlamentu mohli znovu chopit kormidla.

Mám pro vás, paní komisařko, ještě jednu otázku, neboť u všech programů se opětovně uvádí, že musíme pokračovat v restrukturalizaci. Takže co míníte restrukturalizací? Skutečně si myslíte, že je správné, abychom nadále vydávali peníze v zásadě malým zemědělcům na to, aby přestali hospodařit, abychom mohli dávat peníze větším (rozměru?) hospodářstvím? Tato politika již nevede k cíli. Musíme se postarat o to, abychom peníze použili cíleně, zejména ve znevýhodněných oblastech, abychom zachovali struktury v těch regionech, které jsou v největším ohrožení.

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) Pane předsedající, paní komisařko, návrh předložený Komisí je přiznáním neúspěchu politiky Komise v odvětví mléka, ale katastrofální základní politické směry zůstávají beze změny. Zde uvedené miliony daleko pokulhávají za částkou nezbytnou na kompenzaci producentů za klesající ceny, které musí snášet.

Na rozdíl od toho, co se prohlašuje, je nezbytné zvratit směr, jímž se společná zemědělská politika vydala, tedy směr, kde série následných reforem odbourala nástroje regulace trhu, kvóty a výrobní práva, což vede k tomu, že tisíce producentů postupně opouští odvětví. Tisíce pracovních míst je na vážkách: celé rodiny, které jsou závislé na hospodaření, a zejména odvětví mléka. Osud rozsáhlých regionů je v sázce tam, kde bude půda ve stále větší míře opouštěna, což bude mít drastické sociální a ekologické důsledky.

To vše volá po okamžitém zákroku s cílem napravit ceny pro producenty, ale to bude vyžadovat více zdrojů než ty, které máme momentálně k dispozici. Kromě toho, a to opakujeme, situace vyžaduje opatření většího rozsahu, která nejsou jen utišující, jako je zrušení ročního růstu mléčných kvót, jejich návrat na úroveň před rozhodnutím o jejich zvýšení a odvolání rozhodnutí o zrušení systému kvót v roce 2015.

Diane Dodds (NI). - Pane předsedající, jako většina členů této sněmovny jsem dnes hlasovala na podporu naléhavého postupu, co se týče článku 186. Jakákoli podpora odvětví mléka je rozhodující pro jeho přežití, zejména pro přežití malých rodinných farem, jaké se vyskytují v Severním Irsku.

Jestliže, jak uvádíte, paní komisařko, potřebujete provést změny v článku 186, aby mohlo být spuštěno využití fondu ve výši 280 milionů EUR, bude mít tato iniciativa mou podporu. Můžeme jen doufat, že finanční prostředky budou vyplaceny a rozděleny rychle. Mnoho zemědělců čekalo na potřebnou pomoc příliš dlouho.

Nemám však co říci k návrhům týkajícím se článků 65 až 84. Je téměř jisté, že na Spojené království nebudou mít žádný vliv, a já k nim mám řadu otázek, zejména proto, že se mi zdá, že vytvoří nerovnou situaci mezi evropskými regiony, a to se mi zdá ve světle stávající politiky Komise sporné.

Christophe Béchu (PPE). - (FR) Pane předsedající, politika musí být důsledná. V posledních několika týdnech mnoho z nás v této sněmovně žádalo od Komise opatření. Až nám budou navržena řešení, budeme hlasovat na jejich podporu, přestože – a to souhlasím s tím, co bylo řečeno – se uskutečňují pomalu a přestože musela být vynucena pomocí stanovisek přijímaných jak v Evropském parlamentu, tak mezi ministry.

Tato částka, která bude krátkodobě užitečná, neřeší, jak mnozí uváděli, dlouhodobé problémy způsobem, jakým se zachází s plánovaným ukončením kvót. Chceme-li být schopni se vypořádat s krizí v zemědělství a předejít jejímu opakování, jedinou cestou je vytvoření regulačních a kontrolních nástrojů nebo jejich kombinace.

O tom se tu ale dnes večer nejedná. Dnes večer se jedná o jediné důležité věci, a tou je článek 186. Paní komisařko, mám jedinou prostou otázku: co má konkrétně článek 186 zajistit, odkdy a jakým způsobem?

Iratxe García Pérez (S&D). - (ES) Pane předsedající, paní komisařko, před měsícem jsme tady v Parlamentu projednávali usnesení a návrhy na intervenci do odvětví mléka. Dnes se zabýváme dvěma novými opatřeními: změnou řízení kvót a opatřením týkajícím se článku 186, opatřeními, u nichž se shodneme, že je třeba je naléhavě vyřídit, jak jste žádala.

Paní komisařko, o tomto odvětví je však třeba uvažovat jako o celku a není dobré takto pomalu přicházet s návrhy v záležitosti, kterou se zabýváme již několik měsíců.

Požadujeme celková evropská řešení. V tomto ohledu uvedené zvýšení minimální pomoci pro všechna odvětví způsobí narušení rovnováhy mezi členskými státy a znesnadní jednotné uplatňování SZP.

Své vystoupení ukončím závěrečnou myšlenkou: uvažuje se o pomoci ve výši 280 milionů EUR, což pochopitelně vítáme, ale chtěla bych vám, paní komisařko, připomenout, že tento Parlament přijal usnesení o potřebě dalších finančních prostředků ve výši 600 milionů EUR na řešení krize v odvětví mléka.

Britta Reimers (ALDE). - (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jako zemědělec vidím předložený pozměňovací návrh článků 78 a 79 jako odchylku Komise od její dosavadní zdravé cesty vedoucí zemědělskou reformou na náklady výkonných a kupředu hledících farem.

Jen z prosté touhy něco dělat je nebezpečné si zahrávat tak blízko konečnému stažení systému mléčných kvót, systému, který pro producenty mléka představoval doposud nevýhodu. Zaostal i v důsledku vývoje v odvětví, neboť trh se v současné době konečně začíná vzpamatovávat. Já proto tento pozměňovací návrh zamítám.

Jasně je vidět, jak se Komise snaží zneužít výzvy Parlamentu k uplatnění naléhavého postupu k vlastním cílům. Dělá to tak, že se krátce před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost pokouší zajistit si pro sebe pomocí pozměňovacího návrhu k článku 186 stále pole působnosti, kde by mohla jednat bez souhlasu Parlamentu. Proto tento pozměňovací návrh zamítám.

Mohu se ale smířit s tím, že Parlament poskytne Komisi určité pole působnosti na dobu omezenou v případě krizí. Tuto možnost s velmi rychlým účinkem by měl Parlament v období budoucích krizí prostřednictvím článku 142 jednatého řádu.

Richard Ashworth (ECR). - Pane předsedající, mléčný průmysl je v krizi a já tady chci paní komisařce připomenout díky a poblahopřát k jejím velmi rychlým krokům, které byly, jak si myslím, naprosto správné. Myslím si, že 280 milionů EUR je realistická částka a v mléčném průmyslu bude vítána. Jsem přesvědčen, že bude třeba udělit pravomoci podle článku 186, aby producenti obdrželi tento benefit včas, takže tyto kroky mají mou podporu. Mají mou podporu, i když bych byl radši, kdybychom tuto výhodu omezili nejpozději do roku 2013.

Co se týče vnitrostátního systému výkupů, který, jak se mi zdá, bude zahrnovat i pravomoc zvýšit doplňkové dávky od producentů překračujících kvóty, mám výhrady. Myslím si, že jde o trestání schopných a výkonných producentů – mnohdy mladých mužů, mladých lidí, kteří jsou budoucností a krví našeho odvětví – a myslím si, že tak vysíláme ty nejhorší zprávy.

Žijeme v prostředí velmi nestálého trhu a toto odvětví potřebuje krátkodobé reakce, ale dlouhodobou strategii. Již dlouho fandím paní komisařce za její dlouhodobou vizi budoucnosti tohoto odvětví a chtěl bych jí dodat odvalu, aby pokračovala po této cestě, která představuje dlouhodobou strategii, ne krátkodobou reakci.

Jarosław Kalinowski (PPE). - (PL) Pane předsedající, věřím, že producenti mléka mají to nejhorší již za sebou. Tuto naději posiluje rozhodnutí poskytnout producentům mléka příští rok částku 280 milionů EUR. Zůstává však zásadní otázka: co bude s produkcí mléka a s producenty mléka v dlouhodobém výhledu? Nejdůležitější otázkou v této problematice je budoucnost mléčných kvót.

V současné době existují dva přístupy. První, tedy výsledek revize společné zemědělské politiky, postupně zvyšuje výrobní kvóty a jeho cílem je jejich odstranění v roce 2015. Druhý přístup, který je zahrnut do tohoto návrhu Evropské komise, chce omezit dodávky mléka novou metodou výpočtu poplatku za překročení národní kvóty. Tyto dva přístupy jsou ve vzájemném rozporu.

Já osobně jsem pro zachování kvót, ale jen v případě, že rozdělení kvót mezi členské země EU a mezi producenty je založeno na objektivních a spravedlivých kritériích. Příprava a přijímání těchto spravedlivých a objektivních kritérií by bylo velmi obtížné, ale možná stojí za to pokusit se o ně. Hovoříme-li o rozšíření – já plně podporuji rozšíření článku 186, ale myslím si, že by to mělo být doprovázeno stanovením úlohy Komise a nástrojů, které bude moci používat.

Alan Kelly (S&D). - Pane předsedající, paní komisařce bych řekl toto: promiňte mi tu slovní hříčku, ale krize odvětví mléka je něco, z čeho si Komise udělala úplný guláš, což je rčení, které máme v Irsku, když někdo plete páte přes deváté.

Jen před 18 měsíci jste říkala, že ceny mléka se podstatně zvýší, a místo toho v některých zemích spadly na polovinu. Proto musí být Komise schopna zakročit na trhu rychleji a tento směr je v tomto ohledu pozitivní.

V mém volebním obvodu v Munsteru v Irsku mnozí producenti mléka, velcí i malí farmáři a zejména rodinné farmy, sotva přežívají nebo balancují na hraně bankrotu. Sledují své potíže a ubohé částky, které se jim nabízejí, zatímco jiným, jako bankám a bankéřům, se nabízí pomoc ve formě ohromných částek.

(Předsedající požádal mluvčího, aby hovořil pomaleji.)

Mléčný fond ve výši 280 milionů EUR, který byl včera ohlášeno, je vítaný, ale je to pouhá náplast na mnohem širší problém. V září sněmovna odhlasovala, že by mělo být k dispozici 600 milionů EUR. V zájmu projevení solidarity zejména s malými farmáři by tato částka měla být zachována. Další prioritou Komise musí být řešení dodávek mléka. Tomu pevně věřím. Dokud to nebude vyřešeno, budeme čelit dalším problémům a brzy nám dojdou náplasti.

Elisabeth Jeggle (PPE). - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, ano, měli bychom souhlasit s tím, aby mléko bylo zahrnuto do článku 186, a já doufám, že tak zítra učiníme. Nemůžeme stále kritizovat Komisi za to, že jedná příliš pomalu, že zaostává, že je tady naděje, která ve skutečnosti neexistuje.

Komise má teď příležitost jednat rychle, my jí tu příležitost musíme zaručit a při tom bychom měli neustále projevovat vůli zavázat ji k tomu. Pozměňovací návrh pana Deše za skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) nám umožní udělat to společně. Částka 280 milionů EUR, o níž mnozí hovoří, je jen kapkou v moři. Musíme ovšem také uznat, že je konec finančního roku. Musíme pochopit, že prostě nejsou k dispozici žádné další peníze.

Cosí máme s celou tou situací počít? Chtěli bychom, aby ti producenti mléka, které krize zasáhla nejvíce, dostali 280 milionů EUR. Hovoříme o trhu s mlékem, ale tady jednáme o skutečných lidech a venkovských oblastech, a když diskutujeme o jiných tématech, vždycky říkáme, že je chceme chránit. Paní komisařko, podpořte fond na podporu mlékárenského odvětví! Chci, aby bylo jasné, že dnes odpoledne, když paní komisařka hovořila v rozpravě o rozpočtu, hovořila ve prospěch fondu. To mě velmi potěšilo. Naléhavě potřebujeme, aby se tento signál a tyto peníze objevily v rozpočtu na rok 2010.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). - (PT) Pane předsedající, paní komisařko, i mě potěšilo schválení naléhavého postupu v této sněmovně, neboť si myslím, že zahrnutí problematiky mléka do článku 186 je aktuální a důležité.

Tvrdím, že tak vážná situace, v jaké je odvětví mléka, vyžaduje naléhavá opatření na ochranu odvětví, a to jak z hospodářských, tak ze společenských důvodů. Já konkrétně pocházím ze země, Portugalska, a z regionu, Azorských ostrovů, kde má odvětví mléka velký význam a je pevně zakotveno v regionech, které jsou ze společenského hlediska poměrně křehké a kde by opravdu bylo životně důležité zachovat systém kvót i po roce 2015.

Zde navrhovaná opatření jsou poněkud chabá, ale jsou nicméně nezbytná a naléhavě potřebná. Znepokojuje mě i to, jak Komise použije nové pravomoci, které má dostat, zvláště proto, že v této krizi jednala dost necitlivě, prosazovala slabá opatření, přišla s nimi příliš pozdě a jen pod silným tlakem. Proto bych chtěla, aby Komise předložila dodatek k článku 186, v němž by byla specifikována opatření, která lze použít k radikálnímu zákroku v odvětví mléka s cílem zajistit jeho udržitelnost.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, velmi vítám váš návrh. Jednu věc však musím kritizovat, a to dobrovolný program výkupu mléčných kvót.

Takový program, má-li být úspěšný, musí být povinný, nikoli dobrovolný. Tento dobrovolný zpětný výkup mléčných kvót se mi zdá kontraproduktivní. Myslím si to nejen proto, že toto opatření bude ze začátku znamenat, že zachováme zvýšení kvót, které pak budeme velmi těžko snižovat. Zpětným výkupem mléčných kvót jim znovu přiznáme finanční hodnotu a hlavním efektem bude, že to bude na překážku schopnosti vyrovnání. Myslím si, že musím odmítnout každé opatření, které omezuje vyrovnání. Zejména v období stahování mléčných kvót je vyrovnání nezbytným nástrojem k tomu, aby se jednotlivé farmy zorientovaly na trhu.

Z důvodů, které jsem uvedl, budu nucen zamítnout tuto část návrhu, přestože budu hlasovat pro návrh jako celek.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). - (ES) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, je pravda, že se chystáme přijmout opatření, jež mají částečně vyřešit krizi v odvětví mléka.

Každý tady ví, v jaké situaci jsou naši farmáři chovající dobytek, a víme, co tato opatření znamenají pro ně a jejich rodiny.

Naši farmáři nechtějí být neustále dotováni. Žádají nás, aby mohli svou práci dělat důstojně, prodávat své produkty za slušné a spravedlivé ceny, které odpovídají úsilí a investicím, jež do nich vložili.

Paní komisařko, kromě podpory a důvěry, kterou můžeme našim farmářům těmito opatřeními dát, jsme i na cestě k budoucím reformám, velkým reformám, které se budou v Parlamentu projednávat později.

Mairead McGuinness (PPE). - Pane předsedající, to nejdůležitější, co paní Komisařka řekla, je, že tržní ceny začínají stoupat. Měli bychom to v této sněmovně vzít na vědomí a vyvíjet tlak na to, aby ta slova dospěla až k farmářům. Říkáme, že je pro ně k dispozici 280 milionů EUR, ale každý cent navíc, který dostanou, je cennější než přidělování plateb. To je nejdůležitější.

Myslím si, že je důležité, že někdo ostře kritizuje Komisi. Uznejme, že intervence a vývozní náhrady se používají k udržení cen, a to i při těch strašně nízkých cenách pro producenty, takže si myslím, že některé kritiky jsou zbytečné a hrubé. Podporuji rozšíření článku 186, pokud by bylo potřeba vyplatit 280 milionů EUR, což považuji spíše za symbolické, než významné.

Vezmeme si z toho poučení. Musíme se podívat, co se stane s reformou SZP po roce 2013, skupina na vysoké úrovni se na to soustředí. Těm politickým skupinám, které dnes večer podporují financování odvětví mléka, bych řekla: zajistěte i podporu řádného financování společné zemědělské politiky po roce 2013, jinak jsou vaše slova prázdná.

José Bové (Verts/ALE). - (FR) Pane předsedající, prosím, omluvte mne, měl jsem přijít dříve, ale zdržel jsem se. Vysvětloval jsem francouzským posluchačům, co se včera událo v Lucemburku.

Jsem přesvědčen, že rozhodnutí Rady je špatné, neboť jediné slovo, které se v textu objevuje, je „rekonstrukce“. Ve Francii jsme dopadli tak, že v roce 1984 jsme měli 480 000 producentů mléka a dnes jich máme méně než 88 000.

Dnes slyšíme, že je třeba vytlačit z trhu ještě více producentů a že peníze, které tak budou získány – to se objevuje v textu – budou použity pro producenty, kteří překračují svou kvótu. Výroba se tak bude muset ještě více koncentrovat a producenti mléka v oblastech s největšími problémy budou vytlačeni. To je špatný přístup.

Peníze, které se vydávají, 280 milionů EUR – ta částka už tu byla uvedena – znamenají 50 EUR měsíčně na farmu po dobu jednoho roku. To jsou jen drobné, to je skoro projev pohrdání krizí, kterou producenti procházejí.

A nakonec k článku 186, chtěl bych říci, že v době, kdy spějeme ke spolurozhodování v zemědělské problematice, je nepřijatelné, aby pravomoc, bílko šek, byla vrácena Komisi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - (RO) Chtěl bych paní komisařce položit otázku a zároveň jí poděkovat, že přišla do sněmovny. Uvedla jste, že zdroje příslibené na financování podpory odvětví mléka budou přiděleny členským státům na základě historického faktoru, jinak řečeno, na základě dojednaných kvót. Mnoho členských států však tvrdí, že tyto kvóty nejsou spravedlivé. To je vlastně důvod, proč mnoho členských států trvá na tom, že trh by měl být deregulován. Některé státy například nejsou schopny vyprodukovat dost, aby pokryly svou vlastní spotřebu. Nemyslíte si, že použití historického faktoru zachová tuto nespravedlnost ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Musím shrnout svou otázku tak, abych o tolik nepřekročil čas, který mi byl přidělen. Paní komisařka řekla, že zdroje budou přiděleny členským státům na základě historického faktoru. Mnoho členských států však tvrdí, že aktuálně přidělené kvóty nejsou spravedlivé. To je vlastně také důvod, proč mnoho členských států trvá na tom, že trh by měl být deregulován. Nemyslíte si, že použití historického faktoru zachová tuto nespravedlnost?

Mariya Nedelcheva (PPE). - (BG) Vítám rozhodnutí Rady a Komise přidělit dodatečný balíček 280 milionů EUR jako dotaci na produkci mléka v roce 2010. To vysílá jasný signál všem, kdo každodenně trpí neblahými

důsledky krize. Naléhavě žádám, aby tato odpovídající reakce nebyla jednorázovým ekonomickým řešením, ale součástí cílené, dlouhodobé strategie obnovy, stabilizace a rozvoje tohoto odvětví v Evropě. Proto je důležité vzít v potaz opatření, která přijme každý členský stát. Chtěla bych upozornit na skutečnost, že Bulharsko může jen částečně přijmout návrhy na změnu nařízení 1234. Trváme na tom, aby bylo v návrhu výslovně uvedeno, že členské státy budou mít možnost řídit vnitrostátní mléčné kvóty na základě vlastního uvážení. Je důležité, aby byla zachována možnost zvolit si stávající systém výkupu a přerozdělení mléčných kvót prostřednictvím vnitrostátních rezerv. Stěží si můžeme dovolit zdržovat nebo inkasovat platby od producentů, neboť toto bulharské odvětví právě prochází modernizací. Jinak by bulharští producenti nebyli konkurenceschopní ani po roce 2015.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). - (PL) Pane předsedající, rádi pochopitelně přijímáme tato nová řešení, která mají pomoci zemědělcům, včetně zemědělců v Polsku. Je však třeba také pamatovat na to, že hovoříme-li o penězích – a o těch skutečně hovoříme – je důležité, jakým způsobem jsou peníze vlastně rozdělovány. Měly by se dostat k těm, kdo pociťují dopady krize nejvíce, neboť já nesouhlasím s politikou, podle níž dáme každému stejnou částku, to znamená malou částku, takže ve skutečnosti doslova nepomůžeme nikomu.

Za druhé, rád bych pokud možno poukázal na minulost, než se za chvíli pustím do budoucnosti. Jsem si jist, že si pamatujeme tu skvělou dobu, více než před rokem, kdy zemědělci dostávali za mléko velmi dobrou cenu. Zároveň využívali velké dotace EU na modernizaci odvětví mléka. Proto je důležité, abychom na základě této zkušenosti plánovali budoucnost a abychom udělali závěry ze svých chyb, neboť se nepochybně chybovalo. Stejně tak je důležité, abychom si promysleli, jak plánovat rozvoj tohoto odvětví, neboť peníze jsou k dispozici jako přímé dotace i na rozvoj venkovských oblastí. Kromě toho máme k dispozici takový nástroj, jako jsou mléčné kvóty.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Paní komisařko, chtěl bych vám položit tuto otázku: Za co chce Komise utratit oněch 280 milionů EUR? Za další restrukturalizaci, nebo snad lépe, jak chtělo 21 členských států, jako injekci do trhu, na tržní mechanismus? Zemědělci totiž chtějí, aby ty peníze byly použity na podpůrné mechanismy. Momentálně nejsou schopni brát si další půjčky nebo zvýšit produktivitu. V tuhle chvíli nejsou schopni pokračovat v modernizaci, protože nemají hotové peníze. Nechtějí nakupovat zařízení na chlazení nebo na dojení, teď není čas na další investice. Těch 280 milionů EUR znamená ani ne 2 eura na jednu tunu mléka vyprodukovanou v Evropské unii.

Jestliže Evropská komise navrhuje něco jako mechanismus na řízení systému kvót, chce skutečně omezit výrobu. Musíme se zamyslet, jestli se nedočkáme opakování situace, k níž došlo po reformě na trhu s cukrem a která znamenala, že teď máme problémy se zásobováním touto komoditou. Je nyní vhodná doba na omezení výroby mléka nebo obilovin? Jsem si jist, že tohle nechceme.

Herbert Dorfmann (PPE). - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, jsem rád, že jen za několik málo týdnů od té doby, co tato sněmovna přijala usnesení o mléku, jste sem přišla a předložila opatření, která mají uspokojit naše požadavky. Souhlasím s vaším návrhem týkajícím se článku 186, a to včetně časového omezení, které se mi zdá rozumné. Podporuji i rozlišené přidělování kvót, které navrhuje.

Musím říci, že návrh týkající se výkupu kvót mě uvádí do rozpaků. Vy sama jste celé týdny a měsíce říkala, že nynější krizi nezpůsobil systém kvót, a já osobně, mám-li to na mysli, se nedomnívám, že tento návrh na výkup je úplně logický. Závěrem bych chtěl také říci, že tohle ještě nemůže být konec. Nadále musíme přijímat opatření, zejména v odvětví mléka v oblastech s velkými problémy, v horských oblastech, kde nejsou jiné možnosti než produkce mléka.

Elisabeth Köstinger (PPE). - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, i já bych chtěla upřímně poděkovat za 280 milionů EUR. Především skutečně doufám, že celá tato částka dorazí k našim 40 000 rakouským producentům mléka, protože ti to skutečně potřebují. Jistě znáte situaci v horských oblastech a situaci na malých rodinných farmách.

Paní komisařko, Rakousko bylo vždycky proti stažení kvót. Dobře, vy jste si zvolila cestu a důsledně po ní jdete. My se samozřejmě pokusíme na to naše zemědělce připravit a co nejvíce jim s tím pomoci. Při nejlepším vůli nemohu pochopit váš návrh na program dobrovolného výkupu kvót. Pokud jej uplatníme, výsledkem bude hodnotové a cenové zhodnocení právě těch kvót, které stahujete. Jak to máme vysvětlit rakouským zemědělcům?

Mariann Fischer Boel, členka Komise. - Pane předsedající, pozorně jsem tu dnes večer poslouchala diskusi a myslím si, že z některých projevů můžete mít dojem, že je to první krok na pomoc odvětví mléka v Evropské unii. Nic není tak vzdálené pravdě! Jsem si naprosto jista, že alespoň někteří z vás vědí, co se dělo od letošního

ledna, kdy jsme zahájili veřejné a soukromé skladování, intervenci a vývozní náhrady. Přes léto jsme přijali řadu různých opatření, takže si myslím, že bychom měli vypracovat zvláštní studii, abychom nové poslance tohoto Parlamentu seznámili s tím, co přesně se dělo od letošního ledna.

Pokud jde o konkrétní body obou dnešních návrhů, musím zopakovat, že systém výkupu není nový. Již teď ho členské státy mohou používat, pokud chtějí pomoci určitým zemědělcům odejít z podnikání. Je to nabídka, a proto nechci, aby byl povinný. Je to možnost, jak pomoci zemědělcům ukončit podnikání. Kvóta, kterou vykoupí, může zůstat ve státní rezervě a pokud si to členské státy přejí, může být později rozdělena. To byla jedna část diskuse.

Druhá část, která dnes vyvolala nepoměrně větší zájem, je článek 186. Důvodem pro zahrnutí produkce mléka do článku 186 je skutečnost, že musíme být schopni jednat rychle. Mimochodem, nevidím žádný důvod, proč by produkce mléka neměla být součástí článku 186, protože konkrétně jednotlivé oblasti z odvětví masa jsou do něj již zahrnuty. A obecně, ti, kdo se obávají, že Komise dostane bílko šek a bude si dělat, co chce, by si měli uvědomit, že článek 186 je standardně svou povahou pozitivním programem, v jehož rámci se lze pokusit pomoci lidem v nesnázích tím, že reakce je velmi rychlá. Takže to není bílko šek. Jak pravděpodobně víte, bude se to projednávat v řídicím výboru.

Vyslechla jsem si vaše nápady týkající se omezenějšího tříletého nebo čtyřletého období. Myslím si, že by to diskvalifikovalo producenty mléka, ale samozřejmě jsem poslouchala, co říkáte.

Myslím si, že pak tu koluje spousta chybných myšlenek. Těch 280 milionů EUR není na restrukturalizaci. Ty prostě nabízejí možnost velmi rychlé výplaty, jakmile budeme mít vyřízené formality, a to na základě přijetí na zasedání Ecofin v listopadu a na základě podpisu rozpočtu na rok 2010. To znamená, že můžeme jednat okamžitě, což bychom nemohli, pokud bychom neměli článek 186. Takže nejde o restrukturalizaci. Jak jsem již uvedla, členským státům to dává možnost zaplatit těm nejpotřebnějším z tohoto vnitrostátního rozpočtu.

Jak by se měly prostředky rozdělovat? Jasně jsem řekla, že to musí být na základě produkce. Slyším, že možná existují jiné nápady, ale pokud začneme interně jednat o rozdělování, myslím si, že by to trvalo přinejmenším do konce příštího roku, protože tu bude tolik skvělých nápadů, že nebudeme nikdy schopni najít v této věci společnou řeč.

Odpovím na některé konkrétní otázky. Chtěla bych říci, že organizace producentů jsou skvělou volbou. To je skutečně nutné. Řekla jsem to jasně už dříve na plenárním zasedání, konkrétně při projednávání programu týkajícího se ovoce a zeleniny. Pokud zemědělci věnují svůj čas a úsilí tomu, že budou soutěžit mezi sebou, místo aby soutěžili se silným maloobchodním odvětvím, vím, kdo budou vítězové a kdo poražení. Proto říkám: pracujme společně, abychom byli mnohem silnějším článkem v celém potravinářském řetězci.

Naprosto s vámi souhlasím, že tu máme celosvětový problém, že miliarda lidí hladoví, protože si nejsou schopni každý den opatřit něco k jídlu. Proto mě ranilo, když jsem viděla evropské zemědělce, jak vylévají mléko všude po polích v situaci, kdy stojíme tváří v tvář celosvětovému problému s hladem. To není nejlepší vizitka evropského zemědělství.

Musím říci, že na mě udělalo velký dojem, jak si dva poslanci, pan Bové a pan Häusling, šikovně zařídili řečnickou dobu. Velmi pozorně jsem si všimla, jak to udělali. Nevím, jestli je ve sněmovně takový nový postup, že jeden řečník může nahradit druhého, který pak vystoupí v rámci postupu „zvednuté ruky“. Řekla bych, že to bylo docela chytré.

(Potlesk)

Předsedající. – Tento bod je tímto uzavřen.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. - (PT) Paní komisařko, jelikož jsme dlouho bojovali, abychom tato opatření prosadili u Komise, nemůžeme odmítnout žádný příspěvek, který nám v této velmi obtížné době pro producenty mléka a jejich rodiny přinese. Komisi bohužel trvalo velmi dlouho, než začala jednat. Udělala to až ve chvíli, kdy stála tváří v tvář silnému tlaku producentů mléka, Evropského parlamentu a 21 členských států. K opatřením, která jste nám zde předložila, bych chtěl uvést následující:

1: Fond ve výši 280 milionů EUR je příliš málo ve srovnání s částkou 600 milionů EUR, kterou jednomyslně považoval za nutnou Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova, což je výbor mající v této záležitosti technickou i politickou odbornost. Toto politické stanovisko schválil samotný Evropský parlament. Nemůžeme proto uvažovat o tom, že by stačil menší objem, než je polovina částky, již Parlament považoval za nezbytnou před pouhým měsícem.

2: Zahrnutí mléka do článku 186 poskytuje Komisi funkční nástroj, který může okamžitě použít, ale to neznamená, že Parlament tu záležitost nebude dále sledovat. Stále potřebujeme nástroje na regulaci trhu. Měli bychom zachovat systém kvót a vnést do řetězce obchodu s mlékem transparentnost. Bez těchto dvou nástrojů nebude možné obnovit a zaručit stabilitu evropských venkovských oblastí.

Béla Glattfelder (PPE), písemně. - (HU) Vítám opatření navržená Evropskou komisí na pomoc evropským producentům mléka. Tato opatření však mohou pouze zmírnit krizi, nemohou ji úplně ukončit. K tomu by bylo třeba upustit od rozhodnutí týkajících se zvýšení mléčných kvót. Ovšem ani Evropská komise, ani paní Mariann Fischerová Boelová osobně nechtějí uznat, že byla přijata chybná rozhodnutí. Já souhlasím s požadavkem evropských zemědělců na upuštění od zvýšení kvót.

Jsem i proti trvalému zrušení systému kvót plánovanému na rok 2015. Shoduji se se stanoviskem největší evropské organizace zemědělců COPA-COGECA, podle něhož trh s mlékem vyžaduje regulaci i po roce 2015. Ze stávající krize plyne důležité poučení, že trh s mlékem je nezbytné regulovat. Bez toho nebude možné předvídat ceny. Producenti mléčných produktů v Evropě nemohou snášet ztráty, jejichž příčinou je rozsáhlá nestabilita cen.

Co se týče nynějších krizových opatření, chtěl bych upozornit na to, že zvýšení minimálních dotací ze 7 500 EUR na 15 000 EUR může způsobit problémy členským státům, které jsou ve složitější rozpočtové situaci. Obávám se, že v těchto zemích, jako je například Maďarsko, nebudou vlády poskytovat maximální podporu. Výsledkem může být, že zemědělci v těchto zemích se mohou ocitnout v ještě větší konkurenční nevýhodě.

Věřím, že při hlasování o rozpočtu na rok 2010, které se koná ve čtvrtek, bude Evropský parlament podporovat navrhovaný pozměňovací návrh předložený řadou poslanců, včetně mě, který by zvýšil podporu na program Mléko do škol.

Marine Le Pen (NI), písemně. - (FR) Na řadu týdnů trvající mobilizaci producentů mléka na záchranu krizi zasaženého odvětví odpověděla Evropská komise vytvořením mléčného fondu ve výši 280 milionů EUR. Paní Fischerová Boelová tak podlehla tlaku poté, co byla po týdny hluchá k utrpení zemědělců na pokraji bankrotu. Toto finanční opatření je ovšem směšné a jeho cílem je jen na chvíli uklidnit producenty. V žádném případě nevyřeší problém odvětví, které s koncem mléčných kvót zanikne. Producenti mléka nestojí o dobročinnost ani o almužny, chtějí, aby trh byl regulován tak, aby mohli prodávat své mléko za ceny, které jim umožní za jejich úsilí důstojný život a zajistí budoucnost jejich dětí. Svou tvrdohlavou touhou vnutit dogma svobodné a spravedlivé soutěže tak Evropská unie ponechá tisíce zemědělců na pospas pouhým zákonům trhu. Je to tentýž ultraliberalismus, který dělá každý měsíc z tisíců dělníků nezaměstnané. Tento masakr je nyní naléhavě třeba zastavit.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), písemně. - (HU) Vítám zásadní dohodu, které dosáhli ministři zemědělství na zasedání Rady v Lucemburku ohledně poskytnutí konkrétní pomoci odvětví mléka ve výši 280 milionů EUR. Na úrovni EU to znamená pomoc ve výši jednoho centu na litr mléka, což je naprosto zanedbatelné. Po neohroženém odporu, který Evropská komise kladla několik měsíců, mírně ustoupila tlaku, jež vyvíjeli zemědělci, 21 členských států včetně Maďarska a Evropský parlament, který již požadoval dodatečné prostředky pro odvětví mléka na neformálním setkání v Bruselu minulého pondělí. Navzdory opožděným opatřením EU jednala maďarská vláda rychle, podpořila producenty mléka a udělala vše pro to, aby jim pomohla, přičemž vzala v úvahu volné rozpočtové prostředky. Maďarsko pomohlo odvětví mléka tím, že použilo veškeré prostředky, které mohou být nově přiděleny jako součást zdrojů na rozvoj venkova a evropského programu hospodářského rozvoje. Kromě nás má tak skvělé ukazatele jen Lotyšsko a Malta. Maďarští producenti mléka dostanou přímo přibližně 3,3 milionu EUR z balíku 280 milionů EUR, což se zhruba rovná 890 milionům HUF. Maďarská vláda se může svobodně rozhodnout, jak tyto finanční prostředky použije. Komise navrhla, že nejpotřebnější producenti by měli dostat zvláštní podporu, což se shoduje s maďarskými cíli. Po schválení rozpočtu na rok 2010 bude tato částka vyplacena na začátku příštího roku.

16. Předložení dokumentů: viz zápis

17. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis

18. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis**19. Ukončení zasedání**

(Zasedání bylo ukončeno ve 21:10)